

Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối

Contents

Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối	2
1. Tiểu Bảo Bối - Chương 1	2
2. Tiểu Bảo Bối - Chương 2	4
3. Tiểu Bảo Bối - Chương 3	6
4. Tiểu Bảo Bối - Chương 4	9
5. Tiểu Bảo Bối - Chương 5	11
6. Tiểu Bảo Bối - Chương 6	14
7. Tiểu Bảo Bối - Chương 7	17
8. Tiểu Bảo Bối - Chương 8	21
9. Tiểu Bảo Bối - Chương 9	23
10. Tiểu Bảo Bối - Chương 10	25
11. Tiểu Bảo Bối - Chương 11	28
12. Tiểu Bảo Bối - Chương 12	30
13. Tiểu Bảo Bối - Chương 13	33
14. Tiểu Bảo Bối - Chương 14	36
15. Tiểu Bảo Bối - Chương 15: Một Số Câu Hỏi	37
16. Tiểu Bảo Bối - Chương 16	38
17. Tiểu Bảo Bối - Chương 17	40
18. Tiểu Bảo Bối - Chương 18	42
19. Tiểu Bảo Bối - Chương 19	44
20. Tiểu Bảo Bối - Chương 20	46
21. Tiểu Bảo Bối - Chương 21	47
22. Tiểu Bảo Bối - Chương 22	50
23. Tiểu Bảo Bối - Chương 23	52
24. Tiểu Bảo Bối - Chương 24	53
25. Tiểu Bảo Bối - Chương 25	55
26. Tiểu Bảo Bối - Chương 26	58
27. Tiểu Bảo Bối - Chương 27	59
28. Tiểu Bảo Bối - Chương 28	61
29. Tiểu Bảo Bối - Chương 29	63
30. Tiểu Bảo Bối - Chương 30	65
31. Tiểu Bảo Bối - Chương 31	66
32. Tiểu Bảo Bối - Chương 32	68
33. Tiểu Bảo Bối - Chương 33	70
34. Tiểu Bảo Bối - Chương 34	74
35. Tiểu Bảo Bối - Chương 35	75
36. Tiểu Bảo Bối - Chương 36	77
37. Tiểu Bảo Bối - Chương 37	79
38. Tiểu Bảo Bối - Chương 38	81
39. Tiểu Bảo Bối - Chương 39	82
40. Tiểu Bảo Bối - Chương 40	84
41. Tiểu Bảo Bối - Chương 41	85

42. Tiểu Bảo Bối - Chương 42	87
43. Tiểu Bảo Bối - Chương 43	89
44. Tiểu Bảo Bối - Chương 44	91
45. Tiểu Bảo Bối - Chương 45	92
46. Tiểu Bảo Bối - Chương 46	94
47. Chap 47	97
48. Chap 48	98
49. Chap 49	100
50. Chap 50	102

Cậu Chủ Rất Cưng Chiều Em - Tiểu Bảo Bối

Giới thiệu

Thể loại: Lãng mạn
 Chuyện tình của cậu chủ và bảo bối sẽ diễn ra như thế nào? Mời các bạn đón đọc

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-chu-rat-cung-chieu-em-tieu-bao-boi>

1. Tiểu Bảo Bối - Chương 1

” Lại đây ” Giọng của Đăng Hàn Mạc đầy sai bảo cô gái đứng trước mặt

Nguyệt Dao Dao vẫn ngoan ngoãn như thường lệ tiến lại gần cậu chủ của mình rồi mặc cậu đặt mình ngồi trên đùi, trong suốt 10 năm qua lúc nào Đăng Hàn Mạc cũng sai bảo cô như thế, bảo với cô rằng đây gọi là ngoan ngoãn nên cô cũng chẳng phản đối nếu không lại chọc giận Đăng Hàn Mạc thì rất không tốt

Riêng Đăng Hàn Mạc sau khi hân đặt Nguyệt Dao Dao lên đùi liền tham lam đưa mặt vào gần cổ cô hít hết mùi thơm tay kia nhẹ nhàng nghịch tóc cô trong mắt đầy sự cưng chiều

“Ngày mai đi dự tiệc với tôi ” Đăng Hàn Mạc dịu dàng hôn vào cổ Nguyệt Dao Dao

“Ừm...Nhật...Cậu đi một mình đi... tôi chính là không quen...” Nguyệt Dao Dao có vẻ chập chững sợ sệt trong lòng lại hoài nghi vô cùng. Từ trước đến giờ hân chưa bao giờ thích những buổi tiệc bởi vì ở đó rất không tốt, lại ồn ào, mệt mỏi vô cùng

” Sẽ quen ” Đăng Hàn Mạc vẫn còn tham lam mùi thơm ngay cổ cô, giọng như dụ dỗ nhưng cũng như sắp nổi giận ánh mắt lại tựa như mơ hồ

“Tôi thật sự không muốn mà, cậu đi một mình có phải tốt hơn không. Nếu dẫn thêm tôi lại sợ...(vướng vúi) ” Hai chữ cuối Nguyệt Dao Dao chưa kịp nói đã bị Đăng Hàn Mạc đã tham lam chiếm cánh môi anh đào của cô. Càn quấy cả miệng cô, cố gắng cậy hàm răng cô ra mà hung hăng cướp hết mật ngọt

“Ừm...” đến lúc Nguyệt Dao Dao không thể thở nổi thì Đăng Hàn Mạc cứ lưu luyến rồi đôi môi sưng đỏ cô. Vì sao Nguyệt Dao Dao không chống cự? Câu trả lời là từ khi cô lên 16 tuổi thì Đăng Hàn Mạc lại lợi dụng

cái tính trẻ con,ngu ngốc của cô mà hưởng lợi cho bản thân

“Sao cậu cứ làm như thế? Bà chủ bảo khi nào là vợ chồng mới được hun và ôm nhau mà?” Nguyệt Dao Dao thở hắt hắt nững nịu .Khuôn mặt lại ửng đỏ trông vô cùng đáng yêu

” Em là của tôi.Tôi thích liền ôm hun ” Giọng của Đăng Hàn Mạc đùa cợt nâng cằm của Nguyệt Dao Dao trong mắt tràn đầy tình cảm

“Nhưng...” Nguyệt Dao Dao chưa kịp cãi lại phản đối thì Đăng Hàn Mạc đã quay lại bàn làm việc không quên buông một câu

“Em đúng là nói nhiều ”

Chiều ngày hôm sau,Đăng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao đi chọn quần áo,trang sức và làm tóc.Trông Nguyệt Dao Dao có vẻ rất thích đi chơi cứ lon ton chạy chỗ này chỗ kia không chịu đứng yên làm cha cái người đăng sao không chịu nổi mà tiến lên ôm cô vào trong ngực rồi lên xe

“Cậu thả tôi xuống.Tôi tự đi được mà ” Nguyệt Dao Dao bị ôm lên rất không vui giả giọng người ở trên vẫn không nói gì,khuôn mặt vô cùng không quan tâm đơn giản là vì hắn không rảnh rồi để tranh cãi với cô.Nhưng Nguyệt Dao Dao lại vô cùng ngu ngốc cứ nhúc nhích người

” Em có nằm im không hả ” Đăng Hàn Mạc tức giận quát làm cho Nguyệt Dao Dao cứ thế mà cúi mặt xuống thút thít trong ngực hắn

Lát sau cảm thấy ngực mình rất nóng Đăng Hàn Mạc cúi xuống thấy cô gái nhỏ trong ngực thút thít,đôi mắt và chóp mũi đỏ hoe

“Khốn khiếp! Em khóc nữa tôi liền bỏ em xuống xe ” Lần này Đăng Hàn Mạc rất khó chịu,sao cô gái này trẻ con như thế đã 19 tuổi rồi cứ như thế thì làm sao hắn yên tâm đây

” Cậu...hic... hic xin lỗi ” Nguyệt Dao Dao nhỏ giọng sợ làm Đăng Hàn Mạc nổi giận.Khuôn mặt bây giờ có biết bao nhiêu là đáng thương,lem luốc như con mèo khiến Đăng Hàn Mạc lúc nào cũng muốn bảo vệ mà cưng chiều cô

“Ngoan.Không khóc,ngồi yên ” Lúc nào cũng thế thấy cô như vậy Đăng Hàn Mạc không thể nào la cô được,lúc nào người thua cũng là hắn

Nguyệt Dao Dao ngồi ngoan ngoãn trong ngực của hắn im thín thít

Chiếc BMW đen dừng lại trước một căn biệt thự màu ngọc bích thiết kế theo phong cách âu mỹ trông vô cùng sang trọng.Từ trên xe một người đàn ông khí thế hùng hực người tảo ra một loại cao quý vương quyền trong tay lại ôm một cô gái nhỏ bước xuống

“Thưa cậu nếu cậu không hẹn trước thì không thể vào ” một tên vệ sĩ chặn đường của Đăng Hàn Mạc lại

” Hẹn trước?” Đăng Hàn Mạc nhếch môi,khuôn mặt trở nên sắc bén

“Thôi thôi cho họ vào ” trong lúc hai người vẫn còn dây dưa thì một giọng nữ từ trong sân bước ra cửa

Tên vệ sĩ sợ hãi nép qua một bên, Đăng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao bước vào căn biệt thự tự nhiên ngồi xuống ghế sofa rồi đặt cô ngồi trên đùi

” Nè Đăng Mạc hôm nay có phải là rảnh rồi đến phá tôi hả?” Nhiên Nhu dùng giọng đùa cợt dựa vào tường hỏi

” Chọn cho cô ấy một bộ đi dự tiệc ” Đăng Hàn Mạc không giải thích gì thêm chỉ quăng lại cho Nhiên Nhu một câu lạnh như nước đá

” Rồi rồi đây là phu thê tương lai sao ” Nhiên Nhu lại càng đùa cợt hơn

” Cậu rảnh rồi nhỉ?” Đăng Hàn Mạc liếc qua Nhiên Nhu ánh mắt như giết người như muốn nói rằng cậu nói một lời nữa thì biết

“Thôi được rồi, cậu không cần dùng ánh mắt đó nhìn tôi chứ ” Nhiên Như vừa nói vừa tiến lại gần Đăng Hàn Mạc nắm tay Nguyệt Dao Dao định dẫn cô đi nhưng Nguyệt Dao Dao lại nắm chặt tay áo của người nào đó không chịu đi

” Cô ấy là người tốt, tôi chờ em ở đây ” Đăng Hàn Mạc trấn an cô gái nhỏ rồi hôn lên tóc cô khiến cho Nhiên Như đứng đó rùng mình khi chứng kiến cảnh tình tình cảm cảm thâm thiết

Lúc này thì Nguyệt Dao Dao mới yên tâm đứng dậy cho Nhiên Như dẫn đi

2. Tiểu Bảo Bối - Chương 2

Nguyệt Dao Dao nghe như thế an tâm để cho nhiên như dẫn đi nhưng vẫn rụt rè đi từng bước cuối đầu

Sau khi nguyệt Dao Dao rời vào phòng trang phục thì Đăng Hàn Mạc nhận được một cuộc điện thoại, hắt chột nhú mày rồi bắt máy

” Con đem Nguyệt Dao Dao đi đâu đấy ” Bà Hoàng Ái Châu nhẹ nhàng hỏi bên kia đầu dây

“Con đưa Dao Dao đi dự tiệc, tối sẽ về ” hắnnói rất cung kính nhưng trong giọng lại lạnh nhạt vô cùng. Tuy hắnvà mẹ có nhiều khuất mắc nhưng bà vẫn là người sinh ra và nuôi hắnlàm sao hắncó thể cư xử bất kính

” con nhớ chăm con bé ngọc ấy ” Bà Ái Châu vẫn nhẹ giọng, trong lòng lại nặng trĩu vô cùng. Nếu năm 14 trước chuyện đó không xảy ra thì có lẽ bây giờ bà và con trai mình sẽ không như vậy. Mãi đến năm 14t Đăng Hàn Mạc vẫn lạnh lùng với bà cũng chẳng muốn tiếp xúc với quá nhiều người. Điều này làm bà khổ tâm cũng may mắn lúc đó có một cô bé 9 tuổi cho đến tận bây giờ lúc nào cũng lon ton chăm sóc và tâm sự với bà nên tâm trạng của bà đỡ hơn nhiều

” Mẹ yên tâm ” chỉ ba chữ vồn vện nhưng Hàn Mạc lại nói một cách rất thờ ơ giọng anh ông ồn trong lòng cũng dần quen với việc nói chuyện bình thường này

” Được” Bà Ái Châu cúp điện thoại, đôi mắt sụp xuống, thở dài rồi trở về phòng nghỉ

Về phần Đăng Hàn Mạc sau khi cúp điện thoại bỏ vào túi, quay lưng lại cũng là lúc Nhiên Như bước ra, hắntổ về ngạc nhiên, khoanh tay đứng dựa vào ghế sofa

” Dao Dao đâu?!” Hắnnhú mày

” Ôi trời cậu vào coi phu thê của cậu xem ” Nhiên Như cũng khoanh tay cười ra tiếng trông rất thú vị làm cho Đăng Hàn Mạc cũng đoán được phần nào. Chắc cô gái nhỏ kia bị Nhiên Như chọn một bộ đồ ” kín đáo” lắm nên mới quyết không chịu ra đây mà

Nghĩ rồi Đăng Hàn Mạc nở nụ cười tà mị lướt qua người Nhiên Như tiến đến thẳng phòng thay đồ

Đúng như dự đoán của hắnvừa mở cửa liền thấy cô gái nhỏ ở trong đang loay hoay muốn cởi bộ váy trên người ra trông rất buồn cười

“Á..a..Sao...sao cậu vào đây” Nguyệt Dao Dao thấy Đăng Hàn Mạc đi vào liền lúng túng đưa tay che đi phần ngực hở một nửa của mình mặt đỏ bừng

” Tôi không được vào?!” Đăng Hàn Mạc liền tiến vào phòng khuôn mặt vừa nghiêm nghị vừa nở nụ cười đùa cợt

Nguyệt Dao Dao lúng túng đến mức không biết nói gì đứng như trời trồng. Thật ra ý cô đâu phải như thế người đàn ông này lúc nào cũng suy bụng ta ra bụng người như thế vậy a

~” Bỏ tay xuống tôi xem ” Giọng Đăng Hàn Mạc hào hứng vô cùng nhưng lại nén vào trong

” Nhưng...cậu...” Nguyệt Dao Dao ấp úng trong họng chẳng thể nói ra chữ

“Em là đang cố ý đuổi tôi hay đang trái lệnh?!” Đẳng Hàn Mạc lại trêu chọc cô bằng cái giọng nghiêm nghị đáng sợ

” Tôi không...dám ạ ” Nguyệt Dao Dao trả lời liền khi người ta nghi oan cho mình như thế

“Ngoan, buông tay ” Đẳng Hàn Mạc dụ ngọt chân và thân tiến lên 2 bước gần Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao nhà ta vẫn ngốc nghếch vâng lời thả hai tay xuống lùi ra sau 1 bước mặt lúc này không dám ngước lên nhưng chưa kịp lùi thì đã bị cánh tay người nào đó ôm chặt eo kéo vào lòng

” Cậu...cậu...” Nguyệt Dao Dao ấp úng không ngừng

” Em đúng là muốn câu dẫn người khác ” Đẳng Hàn Mạc nâng cằm cô lên trêu chọc

” Tôi...(nào có)” Hai chữ cuối chưa kịp nói đã bị môi của Đẳng Hàn Mạc nuốt vào.Đẳng Hàn Mạc lợi dụng lúc cô đang mất thần trí liền hút mật như thế.Hôm nay cô lại mặc trên người bộ bộ đầm màu đỏ ngấn cùn cùn chỉ tới đùi, phần vai còn bị hở để lộ khe ngực nóng bỏng, phần eo lại có họa tiết ren mập mờ.Nếu như nói hẳn không có cảm giác thì chẳng phải đàn ông bình thường rồi

Riêng Nguyệt Dao Dao bị hôn đến mặt đỏ kè đi.Lúc Đẳng Hàn Mạc buong môi cô,cô như kẻ thiếu khôn khí thở hồng hộc mà suy nghĩ.Sao lúc nào cậu chủ cũng làm như thế vậy nhỉ? Bà chủ và ngay cả Hà Mỹ Hoa đều bảo chỉ có người yêu hay vợ chồng mới được hôn nhau thôi.Lúc quen biết và làm bạn gái Tịch Diệp Thành cô cũng từng hôn qua nhưng cô không suy nghĩ nhiều vì dù sao nụ hôn đầu cậu chủ cũng cướp rồi cơ mà.Có khi nào cậu chủ thích mình?Vừa nghĩ đến đó cô liền gạt ngay

Riêng Đẳng Hàn Mạc thấy coi mất tập trung như thế rất khó chịu

“Em là đang nghĩ đến ai?!”

” Dạ...dạ không có ” nghe cậu chủ hỏi Nguyệt Dao Dao liền hồn ví bay về,đôi mắt thoáng nhẹ chút khó hiểu

Đẳng Hàn Mạc nghe thấy thế liền hừ một tiếng rồi đưa cho Dao Dao một bộ đầm khác trông rất dễ thương.Có màu hồng một vài họa tiết đỏ nhẹ,dài tới đầu gối.Thấy thế cô ngoan ngoãn vào thay vì là của cậu chủ chọn mà cô không muốn cậu chủ tức giận đâu [tác giả: Là do chị quá đại tráo thì có:))]

Riêng phần Đẳng Hàn Mạc từ lúc hôn tới bây giờ không khỏi khó chịu.Hắn là không thể ăn cô ngay lúc đó.Nhưng lí trí lại phản kháng rằng đến lúc nào cô cho phép mới ăn sạch.Tâm trạng như thế hẳn liền đi ra ngoài phòng khách

” Tổ tưởng cậu ăn gì trong phòng trang phục của tớ” Giọng Nhiên Nhu ngồi trên ghế dựa cợt

Hàn Đẳng Mạc liếc một cái sắc bén ta nói:cậu cẩn thận mồm miệng

“Thôi được rồi Tổ sợ.Phu thê ra kìa ” Nhiên Nhu lên tiếng

Đẳng Hàn Mạc nhìn về phía cô gái đang nhích từng bước một để đi trong lòng phiền toái

” Á a...” Nguyệt Dao Dao bị bế xốc lên liền không kịp phản ứng mà vòng tay qua cổ người nào

Đẳng Hàn Mạc ôm cô gái nhỏ bước từng bước ra chiếc xe BMW màu đen của mình trước khi đi không quên tạt thau nước vào mặt Nhiên Nhu

“Không khách sáo”

Hên là bạn bè gần 10 năm nếu không Nhiên Nhu sẽ cầm dao lên mà lóc thịt tên cao cao đại đại như thế:)))
[tác giả: tới luôn chuy ơi]

3. Tiểu Bảo Bối - Chương 3

Sau khi rời khỏi khu biệt thự của Nhiên Nhu chiếc BMW của Đăng Hàn Mạc dừng tại một nhà hàng rất sang trọng được thiết kế theo phong cách Châu Âu lấp lánh

Đăng Hàn Mạc bước xuống trong ngực ôm theo Nguyệt Dao Dao nhỏ bé làm cô đỏ bừng mặt

” Cậu...thả tôi xuống ”Nguyệt Dao Dao nói rất khê nhưng Đăng Hàn Mạc dù có nghe cô cũng để ngoài tai dự là sẽ như thế tiến vào thẳng bên trong sảnh

Đăng Hàn Mạc vừa bước vào sảnh lớn của nhà hàng biết bao nhiêu ánh mắt đều dán vào người hắn và những lời bàn tán khiến cho Nguyệt Dao Dao ngượng đến mức cúi đầu dựa vào lòng ngực của Đăng Hàn Mạc

” Đó có phải Tổng Giám Đốc Đăng Thị không ”

” Anh ấy thật đẹp trai ”

” Cô gái anh ấy đang ôm là ai thế nhỉ ”

” Nghe nói cậu ta là doanh nhân trẻ tuổi rất có tài”

Bla...bla...bla

Đây cũng là một trong những lí do khiến Đăng Hàn Mạc ghét những bữa tiệc như thế,tất cả đều có những lời bàn tán khó chịu và ồn ào

“Reng ”

Đang tính ôm Nguyệt Dao Dao vào trong thì điện thoại của Đăng Hàn Mạc reng lên,hắn lặng lẽ rút chiếc điện thoại từ túi ra nhú mày đặt Nguyệt Dao Dao đứng xuống

” Ngoan...Đứng yên đây chờ tôi đừng đi lung tung ” Đăng Hàn Mạc nở một đường cong trên môi

” Tôi lớn rồi mà ” Nguyệt Dao Dao nói thế để hắn yên tâm

Đăng Hàn Mạc xoa đầu Nguyệt Dao Dao sau đó rời đi.Lúc này Nguyệt Dao Dao mới bắt đầu sợ hãi xung quanh ai cũng xa lạ còn có một số ánh mắt nam nhân dán trên người cô xù xì không ngừng nhưng cô tự trấn an bản thân ” Không sao chỉ cần mình đứng yên ở đây.Cậu chủ sẽ sớm trở lại thôi ”

Nghĩ là thế nhưng đầu ai ngờ vừa đứng một chút lại bị một cánh tay người nào đó xô ngã xuống

” Đúng là con hồ ly tinh bây giờ mà cô còn dám đến dự đám cưới của anh tôi sao ” tiếng nói chanh chua the thé vọng lên chỉ trích Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao tự chống tay đứng dậy phủi bụi trên người.Mọi người dần dần ủa vào xem nhưng không ai nói gì

” Cô đúng là thể loại mặt dày rác rưởi không đoạt được anh tôi liền tới đây phá sao ” Tịch Diệp Dung thấy Nguyệt Dao Dao không nói gì liền mỉa mai thêm một câu

” Xin lỗi tôi không có ý đó ” Vừa nói Nguyệt Dao Dao vừa cúi mặt sóng mũi đã bắt đầu cay.Thật ra trong lúc đứng dậy lúc nãy cô có liếc sang góc phải của sảnh phát hiện đó là ảnh cưới của Tịch Diệp Thành và Hà Mỹ Ly.Thật sự hôm nay họ kết hôn sao?

” Em lại đến đây làm gì? Không phải anh đã nói rõ ràng rồi sao?Bám dai ” Tịch Diệp Thành thấy đám đông bàn tán liền cùng Hà Mỹ Ly tiến tới.Tuy miệng hắn nói thế nhưng trong lòng lại có cảm giác rất khó chịu.Sao hôm nay Nguyệt Dao Dao lại xinh đẹp đến thế? Lúc cấp 3 cô ta là một nữ sinh rất ngây ngốc không có gì nổi bật mà?

” Em...” Nguyệt Dao Dao như sắp chực chờ nước mắt đôi mắt long lanh, cô có cảm giác cổ họng khô ran không nói nên lời

” Bạn Học Dao Dao hôm nay tới mừng chúng tớ không biết đi cùng đại gia nào ” Hà Mỹ Ly đứng nép bên cạnh Tịch Diệp Thành cười thân thiện nhưng lại nói đầy chất giọng gian xảo còn nhấn mạnh chữ Đại Gia

“Đúng là không biết mình ” Tịch Diệp Dung bồi thêm một câu.Mọi người xung quanh ai nấy đều bàn tán,chê bai Nguyệt Dao Dao.Nguyệt Dao dường như tuyệt vọng suy nghĩ trong lòng đầy ảm “Thật sự Tịch Diệp Thành là người như thế sao? Bao nhiêu kỉ niệm anh quên rồi sao? ” Nguyệt Dao Dao chỉ tự trách bản thân cô thật ngu ngốc luôn tin anh có một vấn đề khó xử gì đó không thể giải quyết mới vội vàng chia tay cô sau đó quên Hà Mỹ Ly.Cô còn ngu ngốc đến mức trong lòng lúc nào cũng chờ anh trở lại bên mình nhưng hôm nay tâm cô đối với anh đã chết!

Lúc này,nước mắt Nguyệt Dao Dao chảy xuống đôi gò má hồng hào khiến ai nhìn cũng cảm thấy đáng thương muốn che chở cả đời.Bỗng có cánh tay luồn qua sau eo Nguyệt Dao Dao kéo cô vào lòng Nguyệt Dao Dao mát mẻ mà nép vào lòng người đó trước ánh mắt của ngạc nhiên của mọi người

” Hôm nay, tôi đến dự tiệc của Tịch Gia sao mọi người lại chú ý đến bà xã của tôi như thế ” Đằng Hàng Vừa trở lại liền thấy đám đông vây quanh Nguyệt Dao Dao còn nghe tiếng chửi rủa trong lòng liền rất nóng nảy nhưng liền tỏ ra thanh cao nguồn sát khí ury quyền toả ra như muốn giết chết người

“Thì ra cô là tình nhân của vị đại gia này ” Tịch Diệp Dung từ nhỏ đến lớn đều được cưng chiều nên không biết lượng sức mà nói chuyện

Chỉ có Tịch Diệp Thành mới cứng đờ người.Đây chẳng phải là Đằng Hàn Mạc tổng giám đốc của Đằng Thị sao?

Hà Mỹ Ly đứng kế bên cũng từng nghe qua Đằng Hàng Mạc nhưng do chưa biết mặt nên cô ta cũng làm ngơ

Đằng Hàn Mạc nở nụ cười như muốn đốt cháy tất cả.Khốn khiếp! Dám làm đụng đến phụ nữ của anh! Thật là biết chọn đường chết

Ông Tịch Cư An và bà Hà Diệp Nhĩ đang tiếp khách thì nghe tiếng ồn ào phát ra từ phía bên kia sảnh liền chạy tới lại bắt gặp giữa đám đông là Đằng Hàn Mạc cùng một cô gái nhỏ.Đoán sắc mặt của anh ta cũng biết rằng đang rất tức giận

Thấy mọi chuyện không ổn bà Hà Diệp Nhĩ chạy vào kéo Tịch Diệp Dung lùi phía sau công Ông Tịch Cư An thì chạy lên phía trước

” Thật xin lỗi Đằng thiếu do Tịch Gia không tiếp đón kĩ càng,hôm nay Đằng thiếu tới thật vinh dự ” Ông Tịch Cư An nở nụ cười lấy lòng

” Ba! hai kẻ đó chính là muốn phá đám cưới anh hai ” Tịch Diệp Dung tuy không biết tại sao ba mình lại cung kính chào hỏi như thế liền nói vọng lên từ sau

“Con im mồm.Sao con dám nói chuyện với Đằng Mạc thiếu gia như thế.Đúng là không phép tắc ” ông Tịch Cư an giận dữ

Lúc này Hà Mỹ Ly mới giật mình.Đây chính là Đằng Hàn Mạc tổng giám đốc nổi tiếng? Tại sao Nguyệt Dao Dao lại may mắn như thế?Đáng chết.Cô ta cảm tức bàn tay nắm chặt

” Rất xin lỗi Đằng thiếu,con bé này tôi sẽ dạy dỗ lại.Mời Đằng thiếu vào trong dùng tiệc ” Tịch Cư An ra sức nịnh nọt.Cũng đúng Tịch Thị của ông ta tuy là một công ty lớn trong thành phố T nhưng đối với Đằng Thị thì nó chỉ là một chi nhánh.Ông cũng đủ biết Đằng Thị là tập đoàn lớn mạnh cỡ nào, đứng đầu thành phố T còn là tập đoàn thu tóm cả Châu Á ngoài ra còn quen biết với với nhà họ Kì ở Châu Âu.Nói chung rất quyền lực.Làm sao ông có thể lấy trứng chọi đá?

” Tôi đã dự tiệc xong ” Đằng Hàn Mạc chỉ nói như thế rồi quay lưng ôm Nguyệt Dao Dao đang khóc nhỏ vào lòng,bước ra chiếc BMW đã chờ trước cổng

Ông Diệp Tịch Cư liền vô cùng bức tức quay sang liếc Tịch Diệp Dung và Tịch Diệp Thành

Trên đường về nhà Nguyệt Dao Dao chỉ khóc thút thít ngồi cách xa Đằng Hàn Mạc.Tuy như thế nhưng hẳn không nói gì

Về đến nhà Nguyệt Dao Dao chạy thẳng lên phòng Nguyệt Dao Dao chạy ngay lên phòng đóng cửa khóc lớn.Đằng Hàn Mạc theo sau trong lòng liền đầy khó chịu và bức tức

” Nguyệt Dao Dao mau mở cửa ” Đăng Hàn Mạc rống lên

“Cậu...hức...về phòng đi..hức ” Nguyệt Dao Dao càng khóc lớn

” Tôi cho em ba giầy, mau mở ” Đăng Hàn Mạc tức giận thêm. Sao cô gái kia lại ngốc như thế để người khác ức hiếp mà không nói gì còn khóc lóc với hắn

Nguyệt Dao Dao nghe thế liền rất hủ vịn tay cầm mở rồi lại chạy lên giường khóc nhỏ lại

Đăng Hàn Mạc đi lại giường ôm cô gái nhỏ vào lòng, hôn lên đôi môi nhỏ nhắn của cô như sự trường phạt. Mặc cho Nguyệt Dai Dao kháng cự kịch liệt Thì lưỡi hắn vẫn rong đuối trong miệng cô. Nụ hôn càng lúc càng kịch liệt đến lúc Nguyệt Dai Dao tưởng chừng không thở nổi nữa Đăng Hàn Mạc mới rời môi cô

Nguyệt Dao Dao đánh vào ngực Đăng Hàn Mạc tiếp tục khóc lớn rồi lại muốn rời khỏi nhưng Đăng Hàn Mạc nhanh tay hơn kéo cô vào lòng

” Cậu buông tôi ra...tại sao cậu lại dẫn tôi đến đó? ” Nguyệt Dao Dao khuôn mặt ướm đầm voi cùng đáng thương

” Tôi muốn cho em thấy con người của Tịch Diệp Thành ” Đăng Hàn Mạc nói khê vào tai Nguyệt Dao Dao

” Cậu...cậu cố tình ” Nguyệt Dao Dao thần trí hoảng loạn

” Em muốn ở bên tên đó?! Nếu muốn tôi liền cho em đi. Muốn không?” Đăng Hàn Mạc không còn giọng dụ ngọt dịu dàng mà giọng chuyển thành đầy tức giận

” Không muốn huhu ” Nguyệt Dao Dao lắc đầu lia lịa

” Ngoan. Chỉ cần có tôi là đủ ” Đăng Hàn Mạc hài lòng dịu dàng quay người Nguyệt Dao Dao đã không còn sức khóc mà chỉ khóc thút thít lâu nước mắt cho cô

Nguyệt Dao Dao lại khóc to hơn

” Sao thế?” Đăng Hàn Mạc nhạc nhiên

” Cậu ức hiếp tôi ” Nguyệt Dao Dao khóc lớn hơn

” Tôi ức hiếp em khi nào?” Đăng Hàn Mạc nhứ mày không hiểu kia do vì sao

” Cậu hôn tôi huhu ” Nguyệt Dao Dao cũng chỉ áp ứng nói nhỏ nhưng Đăng Hàn Mạc lại nghe rõ từng chữ một

“Tôi nói rồi em là vợ tôi tôi thích liền hôn ” Đăng Hàn Mạc đùa cợt trêu chọc

” Cậu nói dối ” Nguyệt Dao Dao chống đối đôi mắt lạnh ngược lên

” Không ” Đăng Hàn Mạc đính chính xác thực

” Vợ chồng là phải yêu nhau.hic.Cậu không yêu...tôi.Làm sao có thể?” Nguyệt Dao Dao thút thít.Hôm nay cô chính là muốn giải quyết mọi vấn đề trong lòng.Muốn giải quyết rắc rối là bản thân có yêu cậu chủ của mình không?

” Ai bảo tôi không yêu em.Tôi rất cưng chiều em ” Đăng Hàn Mạc nói như đinh đóng cột phà hơi thở vào chiếc cổ trắng nõn của cô

” Không phải. Vương Uyển Thy nói rằng cậu yêu...hức cô ấy...cô ấy bảo... hức không cho tôi lại gần...hức cậu

” Nguyệt Dao Dao lại buộc miệng kể hết bao nhiêu uất ức cảm chịu cho Đăng Hàn Mạc nghe.Khuôn mặt có biết bao nhiêu đáng thương như từ lâu đã chịu uất ức rất nhiều

” Cô ta nói bậy.Tôi chỉ có em ” Đăng Hàn Mạc ngay lúc này khó chịu vô cùng.Vương Uyển Thy chính là con gái bạn thân của ba hắn.Gia đình cô ta luôn muốn ghép Đăng Hàn Mạc với cô ta nhưng ông Đăng Cổ Tiêu và bà Hoàng Ái Châu luôn tôn trọng quyết định của Đăng Hàn Mạc nếu hắn thích mới cho cưới.Nhiều lúc cô ta hay dụ dỗ hắn nhưng hắn một mực cự tuyệt chỉ coi cô ta là em gái mà đối xử

” Cậu yêu em sao?” Nguyệt Dao Dao bất giác thốt lên biết mình nói việc không tương nên bộ che miệng lại

“Ừ.Còn em?” Dừng một hồi Đăng Hàn Mạc mới trả lời tỏ vẻ hứng thua ít ra trong lòng cô ghen với ai lại gần hẳn

” Em...” chưa nói được gì Đăng Hàn Mạc đã đè cô xuống cưỡng hôn môi cô

“Ừm...ừm” Cô do quá bất ngờ liền phát ra âm thanh nhỏ nhưng đó như tiếng cổ vũ với Đăng Hàn Mạc

Tay không chịu để im lục soát khắp người cô,tay xoa nắn phần nhô lên của cơ thể cô không ngừng

Chỉ vài phút sau chiếc váy trên người Nguyệt Dao Dao đã bị lột sạch, do tiếp xúc với nguồn khí lạnh tiếp xúc da thịt nên cô khẽ rên lên.Đăng Hàn Mạc nghe thế môi liền dờ xuống cổ cô hung hăng hôn lên chính là muốn để lại dấu ấn chủ quyền.Tay kia không ngừng vân vê nhũ hoa của cô.Được một hồi thì trên người Đăng Hàn Mạc cũng không còn gì.Do ham muốn vào sức công kích từ tiếng phát ra từ miệng Nguyệt Dao Dao nên hắn không ngại dần dần đưa vào nhưng lúc này Nguyệt Dao Dao thở hổn hển hỏi

” Cậu...như thế rất đau ”

” Ngoan.Sẽ không ” Đăng Hàn Mạc vừa trấn an cô hôn lên trán cô vừa đưa vào

” Cậu...đau...huhu...cậu đi ra...đau ” Nguyệt Dao Dao khóc lên quá đau nên chân vòng chặt thắt lưng Đăng Hàn Mạc

Được một hồi cô lại kêu lên

” Cậu nhẹ...nhẹ...một chút ” chết tiệt sao Đăng Hàn Mạc lại có sức mạnh như thế chứ

” gọi tôi là là Hàn ” Đăng Hàn Mạc cương chiều vô tận trong đáy mắt nhìn cô gái bé nhỏ dưới thân kiều diễm xinh đẹp

Nguyệt Dao Dao im lặng ngại ngùng Đăng Hàn Mạc lại mạnh hơn nên buộc cô phải kêu lên

” Hàn...nhẹ...chút ”

Cả đêm cô bị chèn ép đến lần thứ hai thì ngất đi.Đăng Hàn Mạc nhìn vết máu đỏ trên ra giường cũng biết đây là lần đầu của cô không nên chèn ép quá nhiều.Cứ để sau này bù lại cũng không muộn.Nghĩ thế Đăng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao vào phòng tắm,tắm rửa đơn giản rồi trở về giường ôm cô ngủ tới sáng

4. Tiểu Bảo Bối - Chương 4

Sáng hôm sau ánh nắng chiếu vào phòng , trên giường có đôi nam nữ ôm nhau đang trong giấc ngủ bình yên

Nguyệt Dao Dao khẽ nheo mắt thức dậy người hoàn toàn đau nhức ê ẩm.Cô nhìn xuống cổ có biết bao nhiêu là hoa mai đỏ, tím.Rốt cuộc là hôm qua có bao nhiêu kịch liệt? Chợt nhìn qua đồng hồ đã là 8h sáng Nguyệt Dao Dao như thói quen liền muốn chạy nhanh rời giường nhưng đầu gối vừa bước chân xuống cơn đau ê ẩm truyền tới làm cô đứng không vững té ịch xuống sàn gỗ kêu “Á” một tiếng

Nghe tiếng la Đăng Hàn Mạc mở khẽ mắt,nguyệt thái dương hơi chau lại liền thấy con mèo nhỏ ngồi dưới sàn,hắn liền rướn người xuống ôm cô lên giường,đặt cô trong lòng ngực vững chắc,ôm mà ngủ tiếp

” Cậu...tôi phải làm...” Nguyệt Dao Dao vẻ ngượng ngùng ấp úng.Bây giờ mặt cô đang rất gần ngực hắn,có thể ngửi thấy mùi bạc hà trên lồng ngực hắn.Đúng là chết người

“Ngủ một chút” chưa đợi Nguyệt Dao Dao nói tiếp Đăng Hàn Mạc liền chen vào

Một lúc sau Nguyệt Dao Dao cảm thấy đối phương không có dấu hiệu muốn dậy cũng không dám nói gì hay chọc giận nên liền ngoan ngoãn ngược mặt lên nhìn

Đúng là khuôn mặt cậu chủ có khác,rất điển trai,nhìn từ khía cạnh nào cũng cảm thấy hợp hờn thiếu nữ.Sống mũi cao, nước da hơi ngăm,lông mi có phần cong dài và đôi môi mỏng.Ôi sao ông trời bắt công thế!

Bất giác muốn chạm vào khuôn mặt Đăng Hàn Mạc. Nguyệt Dao Dao liền định đưa tay lên chạm nhưng bàn tay cô vừa sắp chạm tới khuôn mặt đó thì bị bàn tay của Đăng Hàn Mạc chụp lại sau đó liền đề lên người cô, hai tay chống xuống giường

” Tôi rất đẹp trai?” Đăng Hàn Mạc nở nụ cười tà mị mang vẻ đùa cợt

“Dạ không...ý...có...” Nguyệt Dao Dao không ngừng lúng túng, khuôn mặt đỏ bừng đáng yêu vô cùng

“Mới sáng đã hăng hái vậy sao? Tối qua xem ra tối qua em còn chưa đủ” Đăng Hàn Mạc thấy khuôn mặt đáng yêu kia liền không khỏi nổi hứng

“Nào có tôi còn không thể đi được” Nguyệt Dao Dao chu cái môi nhỏ nhắn cái lại. Một phút sau suy nghĩ về câu trả lời của mình liền hối hận vô cùng, mặt ửng hồng lên quay ra chỗ khác còn có lá gan ném một câu

” Cậu thật không đứng đắn”

Đăng Hàn Mạc nghe rõ câu trả lời của cô liền phì cười, ôm cô vào phòng tắm và đặt xuống nước ấm. Sau đó liền ra ngoài thay đồ

Nguyệt Dao Dao ngồi trong nước ấm, cơn đau cũng dần giảm liền định đi ra ngoài nhưng quần áo đâu mà thay ra bây giờ!?

Nghĩ là Đăng Hàn Mạc không ở trong phòng nên dừng cảm quần khăn tắm rón rén đi ra. Nào ngờ vừa ra liền thấy Đăng Hàn Mạc đứng trước gương bẻ cổ tay áo sơ mi

“Á...Sao cậu còn đứng đây ” Nguyệt Dao Dao la lên

” Tôi không thể?” Đăng Hàn Mạc tỏ vẻ không hài lòng. Nhưng nhìn cô thân thể chỉ quần mỗi khăn tắm, mái tóc lại có chút ướt liền nở nụ cười tà mị

“Không...ý...em đâu phải thế...cậu ” Nguyệt Dao Dao lúng túng

“Em mau tới đây thắt ca-vạt cho tôi” Đăng Hàn Mạc ra lệnh trong đầu toàn ta nghĩ đen tối

Nguyệt Dao Dao ngoan ngoãn bước tới, quên tác người mình chỉ quần mỗi khăn tắm và nguy hiểm trước mắt. Lại gần Đăng Hàn Mạc. Nguyệt Dao Dao nhón chân lên thắt ca-vạt cho hắn. Nào ngờ bị Đăng Hàn Mạc ôm eo kéo vào lòng

” Em đúng là muốn câu dẫn. Có lẽ tôi nên “dạy bảo” em một chút ” Đăng Hàn Mạc cúi đầu xuống, hít hương thơm từ cổ cô

” Nào có...Tôi quên mất...tôi phải (thay đồ)” Hai chữ cuối chưa kịp nói thì Đăng Hàn Mạc đã chiếm lấy môi cô. Hôn mãnh liệt, càn khuấy lấy hết hương vị trong miệng cô. Đến lúc Nguyệt Dao Dao sắp không thở nổi mới buông cô ra di chuyển xuống cổ trắng nõn tham lam hôn

” Hôm nay tôi có nên nghỉ ở nhà không đây ” Đăng Hàn Mạc trêu chọc

“Không cậu đi làm đi. Em phải thay đồ ” Nguyệt Dao Dao thức tỉnh đẩy Đăng Hàn Mạc ra chạy đi thay đồ, khuôn mặt đáng yêu không khỏi ửng đỏ

Một lúc sau, Đăng Hàn Mạc tiến vào phòng ăn theo sau là cô hầu nhỏ Nguyệt Dao Dao

Vương Uyển Thy không biết đến từ khi nào thấy Đăng Hàn Mạc liền chạy tới ôm cổ hắn không quên liếc Nguyệt Dao Dao một cái. Nguyệt Dao Dao nhận lấy ánh mắt đó liền cúi đầu đi thẳng ra ngoài vườn

Hôm nay Vương Uyển Thi trông rất gợi cảm, trên người khác một chiếc váy ôm màu đỏ hở vai và eo, ngấn cún cốn tới đùi khiến đàn ông nhìn cũng bị hấp hồn [tg: kiểu muốn thân thể]

” Hàn hôm nay như thế nào ” Vương Uyển Thy ỏng ẹo

Đăng Hàn Mạc không trả lời cứ Thông thả ăn món bít tết trên bàn một cách nhả nhặn. Vương Uyển Thy thấy không có hồi đáp liền rất khó chịu nhưng giữ bình tĩnh ỏng ẹo một câu

” Hàn em rất nhớ anh. Hôm nay đi ăn với em có được hay không?”

” Hôm nay rất bận ” Nói xong Đàng Hàn Mạc liền dùng khăn lau miệng đứng lên tiến ra ngoài cửa không quên ghé ra ngoài vườn

Nguyệt Dao Dao đang tưới hoa liền có cảm giác có người đứng sau mình quay lại thì bị Đàng Hàn Mạc ôm eo

” Em nên tiến tôi đi làm ” Đàng Hàn Mạc tà mị đưa tay vén tóc của cô

” Vâng cậu chủ đi làm ” Nguyệt Dao Dao gỡ tay Đàng Hàn Mạc ra cung kính cúi đầu

Đàng Hàn Mạc thấy thái độ gỡ tay ra liền rất khó chịu từ trước đến giờ toàn là phụ nữ bám lấy ôm hân. Cô là người đầu tiên được hân ôm lại cố ý đẩy ra. Cô gái đáng chết!

- “Ngoan! Mèo con hôn tạm biệt tôi đi ” nghĩ là thế thôi chứ khi nhìn cô gái bé nhỏ này liền không nỡ nổi nóng hôn lên trán cô

” Cậu chủ, trễ rồi vẫn là mau đi thôi ” Nguyệt Dao Dao đỏ mặt nhắc nhở. Đàng Hàn Mạc cũng không làm khó cô, cười một cái xoa đầu cô rồi rời đi còn không quên để lại một câu không đứng đắn

” Có vẻ em thích làm những việc khác hơn hôn ”

Nguyệt Dao Dao ngược lên khuôn mặt đỏ bừng rồi tiếp tục công việc của mình

Đàng Hàn Mạc vừa rời đi thì Vương Uyển Thy đến. Thì ra cô ả đã chứng kiến hết cảnh ân ái ái ái của hai người nên không kiềm được nóng tính

” Thân là một con hầu thì nên làm tròn nhiệm vụ. Việc gì cũng đừng nên nghĩ đến ” Vương Uyển Thi đồng đánh vênh giọng

Thấy Nguyệt Dao Dao không quan tâm đến mình nghĩ rằng cô xấu hổ nên ả bồi thêm một câu cười khinh rồi rời đi

” Dù mày đã bò lên giường Hàn Mạc thì sau này cũng sẽ bị đá ra thôi. Anh ấy có biết bao nhiêu tình nhân đẹp đẽ bên cạnh anh ấy còn chỉ yêu mình tao. Tốt nhất nên tránh xa ”

Sau khi Vương Uyển Thy rời đi hốc mắt của Nguyệt Dao Dao đã rưng rưng nước mắt

5. Tiểu Bảo Bối - Chương 5

Tối hôm đó, Đàng Hàn Mạc trở về trong lòng tràn đầy vui vẻ vì sắp được gặp cô nhưng bước vào thì chẳng thấy ai chờ trong lòng không khỏi khó chịu

” Dì Trương! Dao Dao đâu ” Đàng Hàn Mạc thấy gì Trương đi ngang qua liền hỏi. Trong lòng hân bồn chồn vô cùng, lúc trước mỗi lần hân về đều là cô đứng chờ ở phòng khách để đưa nước và cất cặp tài liệu cho hân, việc đó cũng là qui định lẽ nào đã bệnh sao

“Lúc nãy nó làm xong việc nó lật đật chạy lên phòng rồi cậu ” Dì Trương nhẹ nhàng nói

“Đã ở trong phòng bao lâu ” chân mày Đàng Hàn Mạc nhíu lại. Tổ về rất khó hiểu và lo lắng. Sáng nay còn vui vẻ mà sao bây giờ lại...

“Dạ vừa mới lúc nãy thôi. Cậu vừa về là nó đã chạy lên phòng bảo muốn nghỉ ngơi ” Dì Trương cung kính nói

“Nghỉ ngơi?” Đàng Hàn Mạc suy tư hỏi lại

” À mà cậu chủ này. Hôm nay Dao Dao con bé cứ như người mất hồn ấy. làm việc gì cũng đờ đờ ra đến nỗi sắt rau cắt vào tay chảy máu mà con bé cũng chẳng hay ” Dì Trương bắt đầu kể ra báo cáo sự việc. Thật ra dì Trương đã theo bà chủ mấy chục năm nên lòng dĩ lúc nào cũng mong Nguyệt Dao Dao và cậu chủ thành đôi. Con bé đã có một quá khứ quá đau đớn rồi

“Đi cầm cặp lên phòng giúp con ” Đẳng Hàn Mạc đưa cặp cho Đi Trương sau đó liền tiến lên tầng 2

“Cốc cốc ”Đẳng Hàn Mạc gõ cửa phòng Nguyệt Dao Dao

...Bên trong là một mảng yên lặng

“mở cửa cho tôi” Đẳng Hàn Mạc tên đáng chết lúc nào cũng lạnh lùng sai bảo người khác như thế

” Cậu...ngủ đi...hôm nay tôi...mệt ” Giọng Nguyệt Dao Dao vọng ra có tiếng thút thít nhỏ

” Tôi muốn vào phòng.Em mau mở cửa cho tôi ” Đẳng Hàn Mạc tức giận rống lên nghĩ rằng cô gái này hôm nay ăn gan trời sao

” Tôi...thật sự mệt...” Nguyệt Dao Dao lại nói vọng ra tiếng thút thít cô gắng ôm gối nén vào trong cổ họng

” Mở cửa mau.Nếu không em liền lãnh hậu quả ” Đẳng Hàn Mạc càng tức giận hơn không để ta nghe thấy tiếng thút thít của cô

“Cậu...đi...đi...” Nguyệt Dao trả lời chữ có chữ không

Rầm

Tiếng cửa phòng bị đẩy ra,Đẳng Hàn Mạc tiến vào phòng.Con người đầy sự giận dữ.Nguyệt Dao Dao thấy thế liền rất sợ hãi.Đây là lần thứ hai cậu chủ nổi giận với cô.Lần thứ nhất là do cô nói với cậu cô đã quen Tịch Diệp Thành lần đó cậu đã rất tức giận và suốt ba tháng sau đó tránh mặt cô.Lần này là vì cái gì đây,tất cả đều do cậu mà tại sao lại nổi giận?

Nguyệt Dao Dao vội lau nước mắt muốn lảng tránh chạy ra ngoài

“Tôi đi lấy nước cho cậu ” Nguyệt Dao Dao vội vàng hước về phía cửa phòng

Nhưng làm sao mà đi được khi Đẳng Hàn Mạc đã kịp ôm cô lại

“Em lẩn trốn tôi?”Đẳng Hàn Mạc nhú mày trợn mắt giận dữ nắm chặt hông Nguyệt Dao Dao

“Tôi...nào...dám.Cậu thả tôi ra...tôi đau”Nguyệt Dao Dao thút thít rơi nước mắt

“Không được khóc ”Đẳng Hàn Mạc lại gần giọng

“Huhu cậu thả ra...thả ra...không muốn gặp cậu...huhu cậu đi đi ” Nguyệt Dao Dao uất ức khóc to lên,khuôn mặt đầm đìa nước mắt

“Ngoan.Có chuyện gì sao?” Đẳng Hàn Mạc cảm thấy rất khó hiểu.Là ai đã đụng vào cô đây?

“Huhu cậu đi ôm tình nhân của cậu đi...Cậu sẽ đá tôi...Cậu yêu Vương Uyển Thy...Cậu lừa tôi...tôi ghét cậu ”Nguyệt Dao Dao vùng vẫy muốn thoát ra nhưng Đẳng Hàn Mạc ôm chặt eo cô rồi

“Ai dạy em nói những lời này?”Đẳng Hàn Mạc mặt trở nên lạnh đi nhưng trong lòng lại phì cười cô gái ngốc này

“Vương Uyển Thy?” Thấy Nguyệt Dao Dao không trả lời Đẳng Hàn Mạc nói tiếp giọng trở nên rất hung hăng

” Mặc kệ cậu huhu”Nguyệt Dao Dao cũng không nói chỉ biết khóc

“Ngoan.Cô ta nói bậy.Tôi chỉ thương em ” Vương Uyển Thy đáng chết dám đụng đến phụ nữ của anh sao

Nguyệt Dao Dao nghe thấy thế không còn vùng vẫy nữa để mặc cho Đẳng Hàn Mạc ôm cô đặt lên giường

” Ngoan.Ngủ đi ” Đẳng Hàn Mạc hôn vào trán cô sau đó đứng dậy định rời đi

“Cậu...có phải tôi rất xấu xí hay không?” Nguyệt Dao Dao nắm tay của Đẳng Hàn Mạc lại

” Nếu em xấu xí.Tôi sẽ yêu cô gái xấu xí ” Cô gái này đang nghĩ gì vậy chứ,rõ ràng rất xinh đẹp nghe người khác nói bản thân xấu có liền nhận xấu xí sao.Ngốc quá đi

“Ngoan ngủ đi tôi về phòng ” Đẳng Hàn Mạc nói rồi đắp chăn cho cô rồi về phòng làm việc

Nguyệt Dao Dao do khóc nhiều nên mệt ngủ một giấc đến sáng

Sáng hôm sau

Nguyệt Dao Dao thức dậy từ rất sớm nhưng đã nghe tin Đăng Hàn Mạc ra ngoài từ khuya hôm qua trong lòng có chút buồn

“Dao Dao bà chủ gọi con ” Dì Trương đi ngang qua nhà bếp gọi Dao Dao

“À vâng con sẽ vào liền ” Nguyệt Dao Dao tức tốc chạy vào phòng bà Ái Châu.Trong nhà,chỉ có trước mặt Đăng Hàn Mạc là cô có cảm giác sợ hãi ngoan ngoãn thôi.Chỉ tại vì anh quá hung hãn thôi còn bản thân mình lại phận tôi tớ ăn nhờ ở đậu làm sao mà cãi lời.Đối với ông bà chủ thì cô cứ như đứa bé tinh nghịch lúc nào cũng lon ton biết làm người khác vui

“Tiểu Dao Dao vào đây ngồi ” Bà Ái Châu thấy con bé lấp loa ngoài cửa

” Hì hì vâng con vào đây ” Nguyệt Dao Dao nở nụ cười hồn nhiên chạy vào ngồi kế bên bà

“Bạn học của con Mỹ Hoa đã về nước rồi con có biết không? Con bé bảo muốn sang đưa con đi chơi ” bà Ái Châu xoa đầu Nguyệt Dao Dao.Nguyệt Dao Dao là bà mang về muốn chăm sóc đứa bé tội nghiệp này làm nhưng nó rất áy náy việc ở trong nhà người khác mà không việc gì làm nên và mới lấy cớ cho nó làm hầu của của con trai chủ ý là muốn giữ con bé lại

” Thật sao ạ?...Nhưng không được đâu ạ ” Nguyệt Dao Dao vừa hớn hở đó lại ỉu xiu từ chối

” Sao thế con?”bà Ái Châu thắc mắc

“Hôm nay là ngày con đi lên Chùa và đi uống trà với bà chủ mà.Nếu con đi chơi sẽ không ai đi cùng bà chủ ” Nguyệt Dao Dao giải thích lí do,khuôn mặt vô cùng dễ thương

“Haha Dao Dao,đứa bé ngốc này.Con cứ đi đi Dì Trương sẽ đi cùng ta ” Bà Ái Châu cười sáng khoái trước sự ngây ngô của cô

” Thật sao ạ? Con cảm ơn ạ ” Nguyệt Dao Dao cười hóp hỏ chạy về phòng thay đồ

” Dao Dao,đứa bé này thật ngoan ” Bà Ái Châu thầm nói một mình

Đúng 8 giờ Hà Mỹ Hoa đậu chiếc Audi R8 màu tím của mình tới trước cổng.Nguyệt Dao Dao nghe thấy tiếng xe đoán chắc là bạn mình nên lon ton chạy ra

“Aiz tớ tưởng cậu đã quên người bạn này rồi chứ.Đi du lịch lâu đến thế” Nguyệt Dao Dao giả vờ than thở

“Aizz cái con bé này.Cậu mớ méo tớ sao mau lên xe ” Hà Mỹ Hoa cũng thêm vài câu châm chọc

” Aiz tớ nào dám ” Nguyệt Dao Dao làm bộ mặt kiêu ai oán rồi leo lên xe,cả hai người cười toe toét

Hôm đó Hà Mỹ Hoa đưa cô đi nào là ăn uống,chơi đùa,mua sắm.Cuối cùng cả hai không còn đủ sức chạy nhảy nên liền tìm một quán Cafe ngồi hàng thuyền

“Này cậu có biết không tớ đã đi đến Paris,Tokyo,...thật đẹp nha ” Hà Mỹ Hoa vẫn ngồi luyên thuyên về chuyến du lịch dài hạn của mình

” Này hèn chi cậu đã quên người bạn già này cũng phải ” Nguyệt Dao Dao nói mớ cười khi

” Ừa chứ Đăng Hàn thiếu gia không chăm sóc cậu sao?” Hà Mỹ Hoa hất mặt cười nham hiểm làm cho đối phương đỏ hết mặt

” Cậu đúng là trẻ con...Mà sao cái ả Vương uyển Thy sao rồi? Hôm trước ả ta có tham gia sự kiện của tập đoàn mình còn ngây ngốc khoe khoang muốn theo đuổi Đăng Mạc nhà cậu ” Hà Mỹ Hoa vừa hút nước ép trái cây vừa nói

” À...ừm cô ấy bảo Đăng Mạc với cô ấy là...” Khuôn mặt Nguyệt Dao Dao có phần ngượng ngùng buồn bã

” Ầ ta đúng là mưa mờ mờ.Dạo Dạo cậu thật ngốc cứ để người khác ức hiếp thế sao hướng hồ cậu và Đàng Hàn Mạc đã...” Hà Mỹ Hoa nói

” Thôi kệ cô ấy đi ” Nguyệt Dao Dao cười qua loa

” Dạo Dạo cậu phải cẩn thận ” Hà Mỹ Hoa cẩn thận nhắc nhở.Dù sao cô cũng là bang chủ của bang phái nhỏ trong Hắc Đạo nên Đàng Hàn Mạc có quyền lực như thế nào cô hiểu rõ

“Được rồi cũng đã trễ,về thôi ” Nguyệt Dao Dao nhìn đồng hồ thoáng thấy đã 11h trưa nên vội muốn về Chiếc Audi trở lại căn biệt thự Đàng Gia

” Thế thôi tớ về nha ” Hà Mỹ Hoa giơ tay

“À À Mỹ Hoa cậu có rảnh không.Có thể dẫn tớ tới Đàng Thị được không?”

” ờ mới xa nhau tí đã nhớ nhau sao ” Hà Mỹ Hoa trêu ghẹo

” Nào có tớ là đang làm nhiệm vụ thôi “Nguyệt Dao Dao chu cái mỏ nhỏ nhắn cãi lại.Chả. là sáng nay có qua phòng cậu chủ dọn dẹp thấy cậu để tờ giấy trên bàn ”Bảo buổi trưa nay đem đồ ăn tới cho tôi ” nên mới muốn đi ấy chứ

“Được nhanh lên ” Hà Mỹ Hoa gật đầu

“À chờ tới vào lấy hộp cơm đã ”Nguyệt Dao Dao nói rồi chạy vào trong bếp sau đó liền leo lên xe

Trước cổng toà cao ốc tập đoàn Đế Hào Hàn

” Được rồi tạm biệt cô vợ đảm đang ” Hà Mỹ Hoa lại trêu ghẹo

“Hứ.Cảm ơn nhé ” Nguyệt Dao Dao cười vui vẻ sau đó hít một hơi bước vào trong lòng có chút ngại ngùng sợ sệt

6. Tiểu Bảo Bối - Chương 6

“Thưa chị,em cần gặp chủ tịch ” Nguyệt Dao Dao bước vào dè dặt nói

“Ừa Dạo Dạo đó hả,còn nhớ chị không chị là Kim Ly đây ” Cô tiếp tân nói

“A chị là chị đã giúp em lấy hộ dù hôm trước sao?” Nguyệt Dao Dao tươi cười

” Đúng rồi.À để chị đưa em lên phòng chủ tịch nha ” Cô tiếp tân nói rồi kéo tay Dao Dao vào thang máy.Đối với cô bé này cô rất có thiện cảm không chỉ vì vẻ bề ngoài dễ thương mà còn vì tính cách rất ngoan ngoãn

“Tối rồi em đi thang là được.Chị xuống nha ” Kim Ly cười sau đó quay đi

“Dạ em cảm ơn chị ”Nguyệt Dao Dao ngoan ngoãn

Cô đi thang tới phòng chủ tịch,định gõ cửa bước vào thì nghe có tiếng bên trong.Đó là Vương Uyển Thy sao?

“Thế thì chiều nay em sẽ qua nhà anh ăn cơm ” Vương Uyển Thy nói xong liền đi ra ngoài may mắn là Nguyệt Dao Dao đã trốn sau góc khuất của cánh cửa

Nguyệt Dao Dao lại đứng trước cửa phòng không dám vào.Trong lòng cô có chút đau nhói mơ hồ

“Là Ai?” Đàng Hàn Mạc có chút rống lên khó chịu khi nghe tiếng gõ cửa

“Thưa chủ Tịch cơm trưa của ngài đây ” Kim Ly đứng ở ngoài cũng kính nói trong lòng vô cùng sợ sệt

“Cơm Trưa?” Đàng Hàn Mạc tự hỏi

” Vào đi ” Đàng Hàn Mạc ra lệnh

Kim Ly bước vào trên tay còn ôm một hộp cơm màu xanh dương

“Là ai đem đến?” Đăng Hàn Mạc vẫn

chăm chú vào màn hình laptop

“Dạ thưa chủ tịch Dao Dao cô bé đưa cơm tới đây ” Kim Ly đặt hộp cơm lên bàn cúi đầu nói

” Cô ấy tới đây?” Đăng Hàn Mạc nhủ mày.Tại sao cô ấy không đem cơm lên?hay là...

“Được rồi ” Đăng Hàn Mạc khôi phục lại phong độ của mình

Chiều hôm ấy

Đăng Hàn Mạc trở về Đăng Gia vừa bước vào bếp đã thấy cô gái nhỏ trong bếp đang loay hoay toán đi vào nhưng Vương Uyển Thy ở đâu xuất hiện ôm cổ hắt

“Hàn, anh về trễ thế.Qua đây giúp em một chút rồi xuống ăn cơm ” Vương Uyển Thy kéo tay Đăng Hàn Mạc ra phòng khách

Lúc này Nguyệt Dao Dao cảm thấy bản thân vô cùng buồn bã,nước mắt cứ rưng rưng.Làm cơm xong cô liền chạy lên phòng khoá cửa

Trong bữa cơm Đăng Hàn Mạc cứ thấp thỏm không thấy bóng dáng của cô liền rất không vui

“Dao Dao đâu?” Đăng Hàn Mạc cất giọng lạnh lùng hỏi khi vừa ngồi xuống

“Thưa cậu...” Người giúp việc kể bên toán nói thì

“Hực...Sao mà mặn quá...a ” Vương Uyển Thy giả vờ ho vài tiếng

“Cơm của mọi người đều rất ngon miệng mà con có sao không ” Đăng Cổ Tiêu hỏi

“Con...hực...là ai cố tình bỏ muối vào chén con ” Vương Uyển Thy tỏ vẻ khổ sở

Đăng Hàn Mạc ngồi đối diện nhủ mày hôm nay bữa cơm này chỉ có Nguyệt Dao Dao nấu.Chẳng lẽ là cô làm?Không sao có thể chứ mèo con của anh rất ngoan ngoan hiền lành không thể làm thế đâu

Bữa cơm đó xong Vương Uyển Thy còn cố tình nán lại phòng nghỉ của khách

“Dao Dao cô vào đây lau giúp tôi với sàn nhà này thật dơ ” Vương Uyển Thy đang ngồi đọc tạp chí thấy Nguyệt Dao Dao đi ngang liền có ý xấu

“Thưa cô tôi cảm thấy không khỏe cho lắm,để tôi nhờ người khác...”Nguyệt Dao Dao nói giọng có phần mệt mỏi vô cùng hôm nay có lẽ ra nắng nhiều quá nên cô bị bệnh rồi

“Thôi cô không muốn làm thì nói oạch ra cần gì biện lí do ” Vương Uyển Thy hất cao mặt giọng trở nên đang đá vô cùng đáng ghét

Nghe thấy thế Nguyệt Dao Dao đành dù rất mệt cũng vào lau sàn.Được nước làm tới Vương Uyển Thy cứ bắt cô lau đi lau lại

“Á...ôi cái chân của tôi ”Vương Uyển Thy đi ra cửa phòng rồi giả vờ té xuống là lên thật to

Nguyệt Dao Dao thấy thế liền chạy ra đỡ nhưng ai ngờ Vương Uyển Thy cầm tay cô lôi xuống.Nguyệt Dao Dao vừa té xuống liền nhanh chóng đứng dậy

Cùng lúc đó Đăng Hàn Mạc nghe thấy tiếng là liền chạy sang phòng nghỉ

“Nguyệt Dao Dao tại sao cô lại cố tình xô tôi.Tôi đã làm gì cô chứ ” Vương Uyển Thy thấy Đăng Hàn Mạc chạy tới liền giả vờ đáng thương

“tôi...tôi thật sự không có...” Nguyệt Dao Dao sợ hãi trả lời trước ánh mắt lạnh lùng của Đăng Hàn Mạc

“Hàn,mau đỡ em ” Vương Uyển Thy ỏng ẹo gọi

Đặng Hàn Mạc không đoái ngoài gì đến ả ta đi tới chỗ nguyệt Dao Dao

“A...đau ”Nguyệt Dao Dao là lên khi tay bị một lực mạnh nắm vào

“nguyệt Dao Dao em cảm thấy làm mấy việc xấu xa này trời không biết đất không hay sao?”Đặng Hàn Mạc tức giận

” Cậu...tôi không có ” Nguyệt Dao Dao hai con ngươi rưng rưng

“Việc bỏ muối vào thức ăn,xô người khác ngã còn việc gì em chưa làm sao?.Em nghĩ em được tôi dung túng làm mấy việc xấu này sao?” Đặng Hàn Mạc trợn mắt, hấn tức giận không phải vì Vương Uyển Thy mà là vì tại sao cô gái nhỏ ngoan ngoãn của hắn có thể thay đổi như thế,làm những việc này chỉ vì ganh ghét sao

“Cậu...tôi xin lỗi tất cả là do tôi...tôi xin phép về phòng ” Nguyệt Dao Dao bắt lực gỡ tay Đặng Hàn Mạc sau đó cúi đầu đi về phòng.Có ai biết được trái tim của Nguyệt Dao Dao đau thế nào?Việc đó thực sự cô không làm mà.Bất kể ai không tin cũng được tại sao ngay cả hắn cũng...

Cả tuần sau đó Đặng Hàn Mạc đều liên tục tránh mặt cô, đồ ăn cô đem lên đều không ăn .Trong những ngày này Vương Uyển Thy cũng tới lui Đặng Gia nhiều hơn liên tục giở trò hăm hại Nguyệt Dao Dao nào là trượt té,cố tình gạc chân Dao Dao để quần áo bị bẩn,phòng nước sôi,...Nhưng Dao Dao của chúng ta cũng không nói gì chỉ lẳng lặng làm việc

Hôm đó là chủ nhật Đặng Hàn Mạc trở về nhà

“Hàn Mạc con làm rất tốt dự án đó coi như đã nắm chắc ”Đặng Cố Tiêu hớp một ngụm trà

” Con nên biết chăm sóc sức khỏe một chút lao đầu vào công việc không ăn gì cũng phải uống nước trái cây bổ sung thể lực ”Bà Ái Châu tiếp lời

Nhưng Đặng Hàn Mạc chỉ gật đầu không trả lời sau đó liền xin phép lên lầu nghỉ ngơi

Nguyệt Dao Dao đứng trong bếp nghe bà chủ nói thế liền rất hào hứng đi ngay ra chợ mua rất nhiều trái cây về để làm nước ép nhưng gần về tới nhà thì do quá nặng nên cô đứng lại một chút

“Á Dao Dao còn nhớ anh không?” Một giọng nam từ phía sau chạy lên

“Anh là..? ”Nguyệt Dao Dao tức thời chưa nhận ra

“Anh là Quan Hạo Vương đây ” Người đàn ông có khuôn mặt hào hoa Tuấn tú cười đáp

“A...anh chính là lão công của Hà Mỹ Hoa ” Nguyệt Dao Dao nhớ ra ngay người đàn ông này vì thời cấp 3 Hà Mỹ Hoa đã từng giới thiệu tới bấy giờ lâu lâu cô cũng nghe Hà Mỹ Hoa nhắc tới anh ta

“Haha em đi đâu mà mua nhiều trái cây thế.Để anh xách phụ nhé. ” Quan Hạo Vương cười lái sang chuyện khác

“À em tính làm chút nước ép.Sắp tới nhà rồi em tự xách được mà ” Nguyệt Dao Dao mỉm cười

“Aizz không phiền đâu.Để anh giúp em dù sao em cũng là bạn của lão bà nhà anh mà ” Quan Hạo Vương giắt ngay bao trái cây cười hì hì chọc Nguyệt Dao Dao

Ai ngờ đâu màn vui vẻ đó lại nằm gọn trong mắt Đặng Hàn Mạc khi đang ngồi trong xe

Quan Hạo Vương giúp cô xách bao trái cây về tới biệt thự sau đó liền tiếp tục chạy bộ

Đặng Hàn Mạc thấy tên đàn ông kia rời đi liền rất nổi nóng quay đầu xe trở về nhà

“Kêu Nguyệt Dao Dao lên phòng gặp tôi ” Đặng Hàn Mạc tức giận rống to làm cho Nguyệt Dao Dao trong bếp cũng giật mình

“Dao Dao cậu chủ lại giận con sao?”Di Trương có phần lo lắng hỏi

“Dạ con cũng không biết nữa.Để con lên xem sao ”Nguyệt Dao Dao vờ cười cho qua rồi liền đi lên phòng Đặng Hàn Mạc

Nguyệt Dao Dao thấy cửa phòng Đăng Hàn Mạc mở liền bước vào ai ngờ vừa bước vào liền bị thân thể to lớn của hặc đè lên cửa nắm chặt cổ tay

“Nguyệt Dao Dao cô cảm thấy làm điều xấu rồi sau đó lại cùng đàn ông nói chuyện vui vẻ.Định chọc tức tôi sao?”Đăng Hàn Mạc trợn tròn mắt.Tạo sao cô gái đáng chết này lại có thể vì ganh ghét mà làm những chuyện như thế.Cô thật sự thay đổi sao

“Cậu tôi thật sự không có ”Nguyệt Dao Dao rưng rưng nước mắt

“Cô mau thu hồi nước mắt của mình lại đi ”Đăng Hàn Mạc xô cô xuống.bởi vì hắn không chịu nổi khi nhìn thấy cô gái này khóc, hắn có tính chiếm hữu rất lớn

Nói rồi Đăng Hàn Mạc đi xuống lầu Nguyệt Dao Dao cũng đứng dậy lau nước mắt xuống bếp

Vừa xuống liền thấy Vương Uyển Thy đã ngồi chờ.Ả ta vừa nhìn qua cũng biết Đăng Hàn Mạc mới nổi giận với Nguyệt Dao Dao trong lòng ả ngập tràn vui vẻ đi lại ôm lấy cổ Đăng Hàn Mạc

“Hàn cùng ra ngoài ăn có được không ”

Đăng Hàn Mạc không nói gì liền bỏ ra ngoài

Cả ngày hôn sau người Nguyệt Dao Dao liền nóng rần,đang làm việc cô liền ngất xỉu ngay ngoài vườn mây là có dì Trương kịp thời thấy nên đỡ cô vào phòng

Bác sĩ cũng có tới khám bảo cô phải nên nghỉ ngơi một tuần nhưng cô bé này ngang bướng ai nói cũng chẳng nghe liền lao thân vào làm việc,ăn cũng trở nên ít lại

“Dao Dao ăn chút cháo đi con ”Dì Trương nâng muống cháo lên

Nguyệt Dao Dao cũng đón lấy chén cháo nhưng ăn bài miếng cô lại đem chén cháo xuống bếp

“Sao con không ăn hết?Cháo này là bà chủ dặn ta làm cho con đấy”Dì Trương trách yêu Nguyệt Dao Dao

“Aww dì Trương con cảm thấy rất lạ miệng nên có thể để chút nữa ăn tiếp không?”Nguyệt Dao Dao tỉnh nghịch mỉm cười

“Haizz...thôi được rồi con lên phòng nghỉ đi ” Dì Trương xoa đầu Nguyệt Dao Dao

” Ay da con rất khỏe mạnh nha để con giúp dì làm đồ ăn ”Dao Dao liền chạy vào lật rau

” Con bé này mau nghe lời lên phòng đi ”Dì Trương kí đầu cô

“Ui da cho con làm tí đi mà ”Nguyệt Dao Dao liền làm bộ mặt đáng yêu

” Được rồi lật rau xong thì đi ngay lên phòng nghe chưa ” Dì Trương hết nói nổi với con bé lì lợm đáng yêu này

Vồn vện lật rau xong thì cũng là lúc đầu cô ong ong choáng váng nên Nguyệt Dao Dao đành ngâm ngùi lên phòng nghỉ

7. Tiểu Bảo Bối - Chương 7

Hôm sau,Đăng Hàn Mạc trở về cũng là lúc Nguyệt Dao Dao chẳng thể đi nổi,cô chỉ nằm trên giường người nóng bừng

Đăng Hàn Mạc là do nhớ cô gái nhỏ của mình quá liền muốn qua xem sao.Có phải hắn đã hơi nặng lời hay không?

Vừa bước tới cửa phòng Nguyệt Dao Dao thấy không đóng cửa Đăng Hàn Mạc có linh cảm không tốt đẩy cửa vào thì đúng ngay cô gái nhỏ của anh nằm trên giường ngọ nguậy lấn tẩm mồ hôi

Đặng Hàn Mạc bất an đưa tay lên sờ vào gò má của cô.Sao lại nóng thế này?

Nguyệt Dao Dao trong mơ hồ cầm chặt tay Đặng Hàn Mạc

“Cậu...em không...làm...tin...em ”Nguyệt Dao Dao vừa nói vừa khóc khuôn mặt lúc này chẳng thể không đáng thương

Đặng Hàn Mạc không nói gì,hắn thở dài toan đứng lên gọi bác sĩ nhưng ai ngờ Nguyệt Dao Dao kéo tay áo hắn,càng khóc to trong mơ hồ

“Huhu em...xin lỗi ” Cô cứ lặp đi lặp lại

Đặng Hàn Mạc rời khắp người cô càng ngày càng nóng thế này

“Ngoan.Đừng làm rộn ” Đặng Hàn Mạc vén mái tóc của cô ra đồng thời bấm số điện thoại

” Bác sĩ Ưu ông đến ngay biệt thự cho tôi ” Đặng Hàn Mạc giọng đầy hối thúc

“Vâng...vâng cậu ” Bên đầu giây bên kia giọng vô cùng sợ hãi

” Tôi cho ông 5 phút nhanh tới đây ” Đặng Hàn Mạc vì lo cho con mèo nhỏ của mình nên càng tổng to 5 phút sau

Bác sĩ Ưu có mặt tại Đặng gia ông vội vã vào khám cho Nguyệt Dao Dao,cả nhà ai nấy đều lo lắng cho con bé nên đứng trước cửa phòng

“Thưa cậu.Cô gái này là do làm việc quá sức, ăn uống không đều lại hay suy nghĩ dẫn đến suy nhược cơ thể.Tuần trước tôi đã dặn phải nghỉ ngơi chăm sóc kĩ càng sao bây giờ lại ” Bác sĩ Ưu cất đồ nghề xong liền đứng lên báo cáo

“Tuần trước?” Đặng Hàn Mạc nhíu mày

“Vâng.Tuần trước tôi có đến đây khám cho cô gái này một lần ”Bác sĩ Ưu tỏ vẻ khó hiểu

“Thôi được rồi ông để thuốc lên bàn mau về đi ” Đặng Hàn Mạc xoa xoa vầng thái dương

Cùng lúc đó Bà Ái Châu và ông Cố Tiêu vừa trở về nhà nghe thấy một cô hầu kể lại sự tình liền chạy ngay lên phòng của Nguyệt Dao Dao

” Tất cả mọi người mai đi làm việc.Đừng đứng trước cửa phòng con bé ” Bà Ái Châu hét lên khi thấy mọi người đứng trước cửa phòng Nguyệt Dao Dao

Mọi người liền tản ra,bà Ái Châu đi nhanh lại ngay giường của Nguyệt Dao Dao vuốt tóc của cô

“Haizz con bé này ” bà thở dài cũng không đoái ngoài gì đến sự hiện diện của Đặng Hàn Mạc đang ngồi đó

“Thôi về phòng để con bé nghỉ ngơi ” ông Đặng Cố Tiêu vỗ vào bà

Bà Ái Châu đứng dậy,rời phòng không quên dặn Đặng Hàn Mạc và dì Trương chăm sóc Nguyệt Dao Dao

Đến giữa khuya sau khi Nguyệt Dao Dao đã giảm sốt Đặng Hàn Mạc thay khăn và đắp chăn cho cô sau đó hắn trở về phòng làm việc của mình

Đặng Hàn Mạc bất giác đưa tay vớ lấy điều thuốc hít một hơi sau đó lại phả một làn khói trắng đứng trước cửa sổ

Dao Dao ngốc nghếch tại sao lại không biết chăm sóc bản thân như vậy chứ.Mèo con của anh thật sự không làm những việc đó sao? Trong lúc mớ cũng sợ mình hiểu lầm như thế.Nhưng mà dù mèo con có làm thì mình cũng không cần nặng lời đến như vậy.Hay là do mình quá hồ đồ không suy xét kĩ càng...

Tối hôm đó Đặng Hàn Mạc chớp mắt một tí rồi sáng sớm hôm sau đi sang phòng của Nguyệt Dao Dao coi tình hình như thế nào.Cô đã bớt sốt rồi

Đặng Hàn Mạc yên tâm rời đi đến công ty

Buổi trưa hôm ấy khi đang đứng trước cửa sổ ngắm cảnh thì Vương Uyển Thy lại đến.Đằng Hàn Mạc rất kiềm nén cơn tức giận.Thối tha,dám đụng đến phụ nữ của anh lần này đến lần khác

Vương Uyển Thy đi vào phòng liền vòng tay ôm Đằng Hàn Mạc từ phía sau khiến Đằng Hàn Mạc vô cùng kinh tởm

“Hàn,hôm nay em muốn qua nhà anh ăn cơm có được không ” Á ông ọ hỏi

“Tôi bận ”Đằng Hàn Mạc vì vụ điều thuốc

” Bận thì bận cũng phải về ăn cơm chứ ” Vương Uyển Thy nói tiếp

” Tôi bận xem mấy cảnh diễn của cô ” Đằng Hàn Mạc nhú mày tỏ vẻ tức giận

Vương Uyển Thy một phần do quá sợ hãi buông tay mình ra nhưng lại giữ bình tĩnh trở lại

” Anh...có ý gì.Em đã làm gì chứ?” Á ta trợn mắt ngạc nhiên

“Cô làm gì thì phải biết chứ. Lần trước chính là cô tự tra lại đèn đậy qua Dao Dao.Còn nữa lần trước cô cố tình lái xe tông phải cô ấy.” Đằng Hàn Mạc tức giận quay người lại nhưng hành động rất thanh tao nhã nhặn

“Anh nói gì vậy?Em không hiểu ” Vương Uyển Thy giả vờ

“Được cô không hiểu tôi liền làm cho cô hiểu ”Đằng Hàn Mạc nắm chặt cổ tay của cô ta đi lại bàn làm việc chỉ vào chiếc laptop đang mở đoạn video

“Không...không thể nào ”Vương Uyển Thy ấp úng lùi ra sau

” Cô tưởng nhà tôi không có lắp camera sao.Khốn khiếp ” Đằng Hàn Mạc rống to

” Hàn.Em xin lỗi.Em cũng chỉ vì yêu anh ” Nguyệt Dao Dao ôm chặt cổ tay Đằng Hàn Mạc vờ khóc lóc

“Mẹ kiếp.Tôi cảnh báo cô từ nay về sau nếu cô dám đụng đến phụ nữ của tôi thì đi chết đi ” Đằng Hàn Mạc con người đầy sự giận dữ hất tay Vương Uyển Thy sau đó liền bỏ ra ngoài

Như thế là sau 1 đêm sần tãi chính lại có chuyển động tập đoàn Đằng Thị đã tuyên bố sẽ không hợp tác với Vương Thị.Anh muốn cho Vương Uyển Thy và tất cả biết đúng đến phụ nữ của anh dù chỉ là một chút thì sẽ có hậu quả không hay

Ông Đằng Cổ Tiêu nghe được tin này liền rất ngạc nhiên nhưng ông cũng không có ý kiến gì vì ông tin vào sự quyết đoán của con trai mình huống hồ chỉ Vương Thị chỉ là một tập đoàn nhỏ bám víu Đằng Thị để phát triển

Tối hôm sau Đằng Hàn Mạc trở về Đằng Gia liền nghe tin mèo con của mình đã khỏe hơn

Hắn liền rất vui vẻ hào hứng,đi ngang qua bếp thấy Nguyệt Dao Dao đang đứng nấu ăn tâm trạng có phần mất một chút.Mới khỏe lại đã làm việc rồi sao

Đằng Hàn Mạc tiến vào phòng bếp ôm lấy cô từ phía sau cúi đầu tham lam hít mùi hương ngay cổ của cô

“Cậu...” Nguyệt Dao Dao cảm giác ai đó ôm mình liền giật mình trong lòng lại vô cùng vui vẻ

” Tại sao không nghỉ ngơi?” Đằng Hàn Mạc nghiêm nghị

Nguyệt Dao Dao đứng hình một lát.Chẳng lẽ cậu đã hết giận mình rồi sao,hay cậu đã biết mình không làm những việc xấu đó.Hôm qua, cô có nghe mấy người giúp việc trong nhà bàn tán về vụ Đằng Thị chính thức tuyệt giao với Vương thị trong lòng cũng đoán ra phần nào

“Còn giận tôi sao?” Đằng Hàn Mạc nhú mày hít mái tóc của cô

“Tôi...tôi nào dám ” Nguyệt Dao đứng hình một hồi cũng tỉnh lại.Đối với việc giận hắn cô không đủ can đảm để thể hiện

“Ngay cả cách xưng hô cũng đổi sao? Xem ra tối nay phải dạy bảo em thật tốt ” Đằng Hàn Mạc tà mị trêu chọc làm cho ai kia đỏ hết cả mặt

Ôm được một lúc Đăng Hàn Mạc liền buông Nguyệt Dao Dao ra không quên trêu chọc thêm một câu “tôi sai.Tôi sẽ chịu trách nhiệm ” rồi mới rời bếp lên phòng

Nguyệt Dao Dao vừa vặn nghe hết câu.Cô biết câu nói đó một phần là trêu chọc phần còn lại là muốn xin lỗi nhưng một người lãnh khốc kiêu ngạo như Đăng Hàn Mạc làm sao có thể nói ra hai từ xin lỗi chứ

Tối hôm đó cô làm việc xong liền lẩn trốn vào phòng.Ai ngờ quên khoá cửa

Đang tắm thì nghe có tiếng mở cửa Nguyệt Dao Dao giật mình.Chẳng lẽ là trên biển thái nào hay trộm sao?

Cô quần khăn tắm qua người rồi vớ ngay cây lau nhà đi ra từ từ

Ai ngờ Đăng Hàn Mạc đứng đón đầu ngay cửa phòng tắm nên cô quơ gậy một cái

“Á..a biến thái ” Cô hét lên mắt nhắm nghiền

May mắn là Đăng Hàn Mạc chụp được cái cây ấy sau đó anh liền ném sang một bên,ôm eo đè Nguyệt Dao Dao xuống giường

” Cậu...cậu...” Nguyệt Dao Dao mở mắt ngạc nhiên trong lòng vô cùng sợ hãi,sao Đăng Hàn Mạc trông tức giận thế

” Em định mướn sát tôi à?” Đăng Hàn Mạc vờ nghiêm nghị

“Á..a đâu có lúc này đang tắm thì tôi tưởng có tên biến thái nào vào phòng nên....” Nguyệt Dao Dao giải thích khuôn mặt uất ức đáng yêu

“Ồ...Gọi tôi là tên biến thái sao...Để tôi cho em xem biến thái là như thế nào ” Đăng Hàn Mạc tà mị cuối đầu hôn vào cổ Nguyệt Dao Dao.Sao mèo con của hắn lại ngốc như thế đây là Việt thự Đăng Gia thì làm sao có ai lên vào đây được chứ

“Ừm...Tôi nào dám ” Nguyệt Dao Dao khuôn mặt đỏ bừng không biết từ bao giờ chiếc khăn tắm trên người đã bị ai đó vứt sang một bên

“Cái gã đàn ông nói chuyện với em là ai thế ”Đăng Hàn Mạc gần giọng hôn tới tấp

Nguyệt Dao Dao đứng hình vài giây không trả lời

“Nói ” Đăng Hàn Mạc cắn ngay cổ cô một cái coi như là trừng phạt cô nhưng ý chính là muốn để lại dấu ấn chủ quyền

“A...Anh ấy là chồng sắp cưới của Hà Mỹ Hoa ”Đăng Dao Dao khẽ là lên.Sao vậy chứ chẳng lẽ cậu chủ đang ghen sao.aiz ya

“Ngoan sau này không được lại gần hắn ” Đăng Hàn Mạc nghe như vậy trong lòng rất vui vẻ nhưng dù sao tướng mạo tên đó có chút không đứng đắn nên hắn cũng phải đề phòng giúp cô vợ nhỏ của mình

“Vâng” Nguyệt Dao Dao vừa nói xong liền có cảm giác môi của mình bị xâm chiếm.Đăng Hàn Mạc đã hơn một tuần không trở về nhà trong cơ thể lại vô cùng nóng nảy bây giờ nhất định phải lấy lại những gì đã mất

“Ừm...m”Nguyệt Dao Dao khẽ run người đôi môi sưng đỏ đã bị bỏ ra nhưng người kia đã di chuyển đến những chỗ khác

Một lúc sau mặt của Nguyệt Dao Dao đỏ bừng khi trên người của Đăng Hàn Mạc cũng không có gì

“Đâu phải lần đầu tiên em nhìn nó.Đừng xấu hổ ” Đăng Hàn Mạc tà mị trêu chọc sau đó liền đưa vào

” Cậu...không đứng...đắn ”Nguyệt Dao Dao đang nói bỗng cảm giác có gì đó đã vào cơ thể liền nói đứt khúc

“Ừm....ừ” một lúc sau cô lại trên lên.Chết tiệt!đừng tạo ra âm thanh đó chứ huhu

Đăng Hàn Mạc nghe thấy tiếng cổ vũ liền mãnh liệt hơn

Cả tối hôm đó Đăng Hàn Mạc chèn ép cô gọi tên mình,chèn ép biết bao nhiêu lần.Xấu xa,xấu xa

Đến khi Nguyệt Dao Dao mệt mỏi ngất đi Đăng Hàn Mạc mới luyến tiếc dừng lại ôm mèo con của mình vào phòng tắm rửa bình thường rồi ôm cô lên giường

Nguyệt Dao Dao là quá mệt mỏi muốn tìm một tư thế ngủ thoải mái nên liền rúc vào lòng Đăng Hàn Mạc ngủ say sưa

Cả hai cùng ôm nhau đi vào giấc mộng,cả căn phòng xuân tình kiều Diễm lấy phát

8. Tiểu Bảo Bối - Chương 8

Sáng hôm sau,Nguyệt Dao Dao thức dậy toàn thân chỗ nào cũng ê ẩm đau nhức không ngừng.Ay da sao lần nào Đăng Hàn Mạc cũng như sói đói thế này?huhu

“Dậy rồi sao mèo con ” Đăng Hàn Mạc trêu chọc lấy tay ôm Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao đỏ hết cả mặt chỉ biết gật đầu

“Aiz em cứ hiền lành như thế làm sao tôi an tâm đây ” Đăng Hàn Mạc cười khuấy

“Đâu...đâu có ”Nguyệt Dao Dao đầy ngốc nghếch trả lời

“Thiệt là...” Đăng Hàn Mạc nói xong lại liền đề lên người Nguyệt Dao Dao khiến cô ngạc nhiên chớp mắt liên tục.Sao người đàn ông này có thể chứ?Mới sáng tinh mơ

“Em có biết không buổi sáng rất dễ khơi dậy dục vọng của đàn ông ” Đăng Hàn Mạc tà mị cuối đầu nói nhỏ vào tai Nguyệt Dao Dao.Chính hắn còn không ngờ,từ trước đến giờ phụ nữ đối với hắn là món đồ chơi,1 lần đặc biệt không có lần thứ 2.Đến nỗi lúc mới biết mình có cảm giác với Nguyệtk Dao Dao hắn cũng chỉ tưởng là ham muốn thử một loại khám phá mới.Ai ngờ đâu càng nhìn cô hắn lại càng muốn ôm cô vào lòng đặt dưới thân mà hưng hăng yêu thương thật tốt

“A...Cậu...Tôi đi làm đồ ăn sáng cho cậu ”Nguyệt Dao Dao giả vờ đáng yêu ta chính là muốn thoát khỏi đây nếu không chính bản thân là sẽ bị ăn sạch sẽ

“Em nghĩ xem tôi sẽ để em đi” Đăng Hàn Mạc nhú mày môi giương lên nụ cười thích thú trước biểu cảm của cô

“Cậu...hiện tại toàn thân đều khó chịu ” Nguyệt Dao Dao mở to mắt lòng lạnh làm mặt dễ thương mong có thể thoát.Trong lòng thầm rủa tại sao người đàn ông này lại khỏe đến thế không phải hôm qua đã chèn ép cô mấy lần rồi sao.Đáng chết!Cậu chủ gì chứ!Đàn ông đáng chết!Đăng Hàn Mạc đáng chết!huhu.Có phải càng ngày lá gan của cô càng lớn rồi không nhỉ?

Nhưng đời ai ngờ được chính biểu cảm đầy bất mãn đó càng làm cho Đăng Hàn Mạc muốn ăn sạch cô.Huhu chính mình tự đưa vào đường chết sao

“Nhưng cậu...”Nguyệt Dao Dao vội muốn nói một chút để kéo dài thời gian nhưng thịch ở trước mặt làm sao sói có thể bỏ qua liền ăn sạch sẽ cô

Và kết quả là cả buổi sáng đó Nguyệt Dao Dao nằm ngủ ì trên giường chẳng thể dậy nổi.Còn Đăng Hàn Mạc tâm tình vô cùng tốt đến giữa trưa liền vui vẻ đến công ty

Trước khi đi hắn còn không quên ghé sang nhà bếp dặn Di Trương làm cháo bổ huyết lên cho Nguyệt Dao Dao.Vừa vặn lúc đó bà Ái Châu đi ngang qua nghe thấy thế liền đoán được phần nào.Đăng Hàn Mạc vừa rời đi bà liền đi nhanh vào bếp giành bưng cháo lên cho Nguyệt Dao Dao

Bà thấy cửa phòng mở nên liền vào.Lúc này Nguyệt Dao Dao đã tỉnh nhưng hận nỗi là không thể đứng dậy nên đành ngồi trên giường đọc sách

“A...Bà chủ ” Nguyệt Dao Dao lễ phép

” À ta bưng cháo lên cho con ăn một chút đi là do Hàn Mạc dặn dì Trương làm cho con đó ” Bà Ái Châu vừa nói vừa tiến lại gần ngồi bên Nguyệt Dao Dao

Nguyệt Dao Dao xấu hổ đỏ cả mặt chỉ biết độn thổ xuống đất. Aiz ya cả nhà đều biết hết sao. Tên đàn ông thối! huhu

“Thật sự con với cậu...” Nguyệt Dao Dao đang ăn cháo vội ngược đầu thanh minh

Cô rất sợ cô sợ mọi người ghét cô bỏ vì cô chỉ là đứa trẻ lang thang được nhận nuôi làm sao có thể xứng với đại thiếu gia tập đoàn Đằng Thị

“Thôi nào, ăn cháo đi. Aiz Hàn Mạc đúng là không biết dịu dàng” Bà Ai Châu xoa đầu cô cười hiền từ làm cho cô xém chút bị sặc

“Thật tốt nếu con là vợ nó” Bà Ái Châu dừng hồi lâu rồi nói tiếp. Bà thật sự rất thương Nguyệt Dao Dao. Một cô bé ngoan. Bà rất mong muốn cô bé này sẽ làm dâu nhà bà khi vừa nhận nuôi cô nhưng lúc đó Đằng Hàn Mạc lại cực kì thích ức hiếp Nguyệt Dao Dao, lớn lên lại có nhiều cô gái, nhiều mối quan hệ mập mờ xung quanh. Bà cũng không thể quản đứa con trai này. Nhưng hôm nay thấy như thế bà rất hài lòng

Nguyệt Dao Dao chỉ biết cuối đầu ăn dần chén cháo. Trong lòng có cảm giác vui khó tả. Cô biết bà chủ rất thương cô từ lúc nhận nuôi cô đến bây giờ chưa bao giờ cho cô làm việc nặng nhọc. Cô cảm thấy đứa trẻ như mình thật may mắn. Phần kia trong lòng lại rửa Đằng Hàn Mạc Aiz sao có thể mãnh liệt đến thế chứ làm cho cô xấu hổ chết mất. Xấu xa!

Tại Đằng Thị tầng 80 của Chủ tịch

“Ất xì” Đằng Hàn Mạc xoa xoa mũi của mình

“Chủ tịch, sang giờ anh ất xì đã nhiều lần lắm rồi có thể bị bệnh đó” Tô Nhã Nhã đưa tài liệu cho Đằng Hàn Mạc kí

Đằng Hàn Mạc cũng không biết lí do tại sao? Hôm nay có ai nói xấu hắn sao [tg: Vợ anh đó chứ ai]

Tô Nhã Nhã thấy Đằng Hàn Mạc không trả lời liền choàng tay ôm cổ hắn nói thầm vào tai hắn

“Hay là tối nay em qua chăm sóc anh”

“tự trọng một chút” Đằng Hàn Mạc tay vẫn kí tài liệu thờ ơ cười nhạt nói. Nếu không phải Tô Thị nài nỉ xin xỏ ba hắn cho cô ta qua đây thì cô ta cũng chẳng có cửa. Chỉ mang danh là thư kí giám đốc chứ thực ra cô ta chỉ là một nhân viên què

Tô Nhã Nhã nghe thấy thế liền rất tức tối bỏ tay khỏi cổ hắn và đi ra ngoài. Trong lòng cô ta thầm nhủ Đằng Hàn Mạc anh phải là của tôi. [tg: Hihi của cl í]

“Diệp Hàn, chuẩn bị máy bay tôi sẽ đi Paris” Đằng Hàn Mạc nhấn nút gọi cho Diệp Hàn - Trợ lí thân cận của hắn

“Vâng thưa ngài” Diệp Hàn nói một cách cung kính nghiêm nghị

Đằng Hàn Mạc tắt máy, hắn xoa vầng thái dương thở dài sau đó liền lấy áo khoác đi chuyển đến sân thượng của Đằng Thị

Đằng Hàn Mạc của ba ngày liền không về làm cho ai kia trong lòng vô cùng buồn và bất an.

Nguyệt Dao Dao vừa quần khăn tắm ra ngoài liền nghe thấy tiếng điện thoại. Đó không phải là điện thoại của Đằng Hàn Mạc mua cho cô sao? Cô hít một hơi lấy can đảm nhấn nút nghe

“Alo” Nguyệt Dao Dao khe khẽ nói

“Bảo bối” bên kia sau ba ngày cật lực liền gọi muốn nghe giọng của cô. Đúng là rất nhớ

” A... Cậu hihi” Cô cười một cách thú vị

“Có nhớ tôi không?” Đằng Hàn Mạc tà mị trêu chọc

“Không... à mà có” Nguyệt Dao Dao ấp úng hồi lâu

“Hửm?” Đằng Hàn Mạc đầu đầy vạch đen. Aiz cô gái này đúng là biết cách làm hắn tức giận mà

Nguyệt Dao Dao đứng hình một hồi lâu, hình như cô đang nhớ lại cái gì đó

“Đang nghĩ gì ” Đăng Hàn Mạc thấy cô không trả lời, tâm tình không khỏi khó chịu nghĩ rằng cô đang nhớ tới nam nhân khác. Hắn thật sự không yên tâm

“À em đang nghĩ cậu đang tung tăng với mỹ nhân nào rồi quên mất đường về ” Nguyệt Dao Dao chanh chua lạnh lợi nói làm cho đầu dây bên kia cũng một phen giật mình. Đây là Nguyệt Dao Dao sao?

Thì ra là hôm bữa cô có nói chuyện với bà Ái Châu. Bà Ái Châu bảo cô phải biết ghen một chút, lạnh lợi một chút thì mới làm Đăng Hàn Mạc vui. “Con đừng sợ nó, cứ cứ xử lạnh lợi nghịch ngợm như với ta vậy ”. Hôm qua Nguyệt Dao Dao còn nghe ông Cố Tiêu nói đùa với bà Ái Châu rằng Đăng Hàn Mạc đi với mỹ nhân quên hết đường về. Thật ra ông biết Hàn Mạc đi giải quyết công việc nhưng muốn nói như thế để trêu ghẹo Nguyệt Dao Dao. Ay da đôi bạn già phối hợp rất ăn ý

“Em ăn giấm chưa?” Đăng Hàn Mạc trong lòng phì cười bên ngoài lại giả giọng tà mị. Tâm tình hắn có vẻ tốt hơn

“Nào có chứ ” Nguyệt Dao Dao chu chu cái mỏ nhỏ nhắn

“Đang làm gì?” Đăng Hàn Mạc không thể đôi co với cô nên đành lái sang chuyện khác

“À cậu nhắc em mới nhớ... Vừa tắm xong chưa kịp mặc quần áo cậu đã gọi ” Nguyệt Dao Dao ngốc nghếch vừa nói vừa lục tủ quần áo

“Thế mau thay đồ ngủ sớm đi. Cuối tuần tôi về ” Đăng Hàn nói xong liền cúp máy. Aiz cô gái này sao lại ngây thơ thế chứ. Hắn chỉ hận không thể ở chung một chỗ ăn sạch sẽ cô. Càng nghĩ tới càng nóng Đăng Hàn Mạc cả đêm liền xối nước lạnh dập tắt dục vọng. Khi nào trở về phải bắt cô bù đắp

Nguyệt Dao Dao thấy ai kia tắt máy ngang liền khó chịu chửi thầm Đăng Hàn Mạc nói chuyện giọng không đứng đắn từ đầu đến cuối bây giờ lại cúp máy ngang đúng là tên đáng ghét.

Mấy bạn ơi lá gan của chị Dao Dao có phải lớn rồi không

Thế là không hiểu tại sao đêm đó Nguyệt Dao Dao ngủ rất ngon. Một phần là không bị quấy rối phần kia chắc là nghe giọng người ta nên yên tâm

Còn phía bên kia có người xối nước lạnh cả đêm. May là từ nhỏ hắn đã rèn luyện thể lực nếu không chắc chắn sẽ bị bệnh

Aiz một đêm mà hai số phận

Xin Chào các bạn Ăn tết có vui hem neh Đúng hẹn nha Dao Dao và Hàn Mạc đã trở lại đây hihi Lì xì trẻ nha

9. Tiểu Bảo Bối - Chương 9

Cuối cùng đã đến thứ 7

Đăng Hàn Mạc ở Paris thức dậy sau một đêm làm việc và ngủ quên trên ghế

Hắn đứng dậy cầm một liều thuốc hút đứng ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ

“Aiz đã có tuyết rơi rồi sao?”

Ở bên kia Nguyệt Dao Dao hôm nay quyết định gọi hẹn Hà Mỹ Hoa ra ngoài mua đồ ai ngờ hôm qua không biết lão công của cô ấy đã làm gì mà ngay cả con hổ như cô ấy cũng xụi lơ rồi

“Mỹ Hoa hôm nay có thể đi mua sắm với mình không?” Nguyệt Dao Dao thân thờ trong điện thoại

“Ai ya nha đầu à hôm nay tớ công không thể xuống giường ” Hà Mỹ Hoa cũng vọng ngược lại một giọng nói đầy mệt mỏi và ngái ngủ

“Chán chết ” Nguyệt Dao Dao ỉu xiu dạo bước tới khu siêu thị

” Sao?Hôm nay lại có nhĩ hứng mời tớ đi chơi?” Hà Mỹ Hoa lái sang chuyện khác cố gắng nói nhỏ lại nếu không lão công của cô mà dậy thì coi như chết đi sống lại thêm 1 lần

” Chả là ngày mai Hàn Mạc trở về,mình muốn mua một chút đồ làm vài món cho cậu ấy ” nguyệt Dao Dao thành thật khai báo

“Ui da Dao Dao nha đầu cậu càng ngày càng như người vợ đảm đang ” Hà Mỹ Hoa trêu chọc

“Ây ây đồ đáng ghét ”Nguyệt Dao Dao mắng yêu tay kia vừa lựa trái cây

“Thôi được rồi mua đồ xong ghé sang nhà tớ một tí đi ” Hà Mỹ Hoa cười khuấy nói

“Um vậy cũng được.Tớ đi lựa chút thịt bye ”

“Oke tớ chờ cậu bye ”

Nguyệt Dao Dao sau đó tắt máy và tiến về quầy thịt

Mua đồ rất cả xong Nguyệt Dao Dao liền đi sang nhà Hà Mỹ Hoa

Đúng là cô bạn của mình có khác.Phong cách biệt thự rất có khí chất màu tím xám hài hoà lại thiết kế theo phong cách âu pháp vô cùng sang trọng

“A...Cô Dao Dao cô chủ của chúng tôi đang chờ cô ở trên phòng ”Một cô hầu gái bước ra trước cổng cúi đầu chào Dao Dao

“A...vâng ”Nguyệt Dao Dao dạ dạ vâng vâng liền bước vào

Không phải đây là lần đầu tiên Dao Dao tới nhà Mỹ Hoa Mạc lúc trước nhà Mỹ Hoa thiết kế theo phong cách Nhật Hàn lại có màu trắng hồng.Đó là cái thời mà Mỹ Hoa rất ít về nhà vì cô nàng phải đi du học lâu lâu mới chán bản trốn về ở vài ngày

“A Nguyệt tiểu thư cứ vào nhà và đi thẳng lên tầng 2 ” Cô Hầu cung kính nói rồi lùi đi ra sau

Nguyệt Dao Dao bước vào nhà,mắt cô đảo một vòng quanh nhà vừa hôm mộ vẻ nguy Nga tráng lệ chẳng khác gì nơi mình đang ở mà nơi này còn có mùi hương thoang thoảng rất quen

“A bạn học Dao Dao tới đây làm gì thế ” Một giọng nói vang vang phát ra

Nguyệt Dao Dao nhìn đối diện thì thấy Hà Mỹ Ly đang ôm tay Tịch Diệp Thành đi ra.Tịch Diệp Thành nhìn cô đôi mắt có phần buồn,anh cúi đầu.Cô thừa nhận tình cảm của mình và Tịch Diệp Thành đã chấm dứt nhưng anh vẫn là vết thương lòng của cô.Thấy họ bước ra Nguyệt Dao Dao chẳng biết nói gì chỉ biết lẳng lặng cuối đầu

“A Hay là Dao Dao đến thăm ông xã của mình?” Hà Mỹ Ly nói ra còn cố nhấn mạnh từ Ông Xã ý muốn xỉ vả Nguyệt Dao Dao

“Tôi nghĩ bạn nên làm tròn nghĩa vụ là tình nhân của Đảng Tổng hơn là đi kiếm ông xã mình đây dựa.Nên biết tự trọng ”Nguyệt Dao Dao định phản bác thì Hà Mỹ Ly lại nói tiếp xen vào khuôn mặt cô ta nở nụ cười vừa thỏa mãn lại vừa khinh bỉ khi nhìn thấy Nguyệt Dao Dao như thế

“Người nên biết tự trọng chính là chị ” Không biết từ đâu Hà Mỹ Hoa từ trên cầu thang đi xuống

” Đây là khách của tôi ít nhất chị hai và anh rể phải biết nể trọng ”Hà Mỹ Hoa đứng bên cạnh Nguyệt Dao Dao hất mặt nói

“Loại người này cũng phải nể trọng sao ”Hà Mỹ Ly cười khinh bỉ khoanh tay nói.Tịch Diệp Thành kể bên lại có phần nhịu mày.Anh có lẽ quá bất lực không thể làm gì

“Chị cũng nên nhớ trong cái nhà này chỉ cũng không là ai đâu ”Hà Mỹ Hao trợn mắt nói khuôn mặt đầy sự quyền uy khiến người khác phải nể sợ

“Mày...Tao là chị mày đó ” Hà Mỹ Ly trợn mắt tức giận đến nỗi chỉ nói áp ứng được

Hà Mỹ Hoa Hài lòng cười khinh bỉ sau đó ôm tay Nguyệt Dao Dao định hướng lên lầu

“A ”Nguyệt Dao Dao là lên khi bị một lực tay của ai đó kéo ra sau khiến cô ngã bịch xuống đất

Hà Mỹ Ly thấy Nguyệt Dao Dao té như thế khoanh tay cười khuôn mặt với cùng thoả mãn ” Đi đứng phải cẩn thận chút chứ.Vụng về như thế Diệp Thành bỏ cũng phải ”

Tịch Diệp Thành kể bên nắm chặt cửa đám định nói gì đó nhưng lại thôi

“A” một tiếng la nữ phát ra nhưng lần này tiếng la đó chính là của Hà Mỹ Ly

Hà Mỹ Hoa tay cầm một con dao nhỏ đúng kiểu dao của sát thủ dí sát gần cổ của Hà Mỹ Ly khiến cho cô ta khuôn mặt tái xanh sợ hãi,đến nỗi Nguyệt Dao Dao cũng giật cả mình

” Mỹ Hoa...”Tịch Diệp Thành cầm lấy cổ tay Hà Mỹ Ly là lên khi thấy cô có ý định làm hại Hà Mỹ Ly

“Buông ra.Anh không có tư cách đối với tôi và cả Dao Dao.Đồ đàn ông hèn hạ.Anh động thủ tôi liền cho chị ta một nét ” Hà Mỹ Hoa trợn mắt hất tay Tịch Diệp Thành

“Chị nên biết sự nghiệp của cái nhà này là do một tay tôi và ba tôi làm nên chị và mẹ chị nói trắng ra chỉ là ăn bám thôi” Hà Mỹ Hoa dùng đôi mắt sắc bén nhìn,tay không ngừng đưa qua đưa lại con dao.Dù sao Hà Mỹ Hoa cũng là sát thủ cô nên lúc nào cũng thủ sẵn vũ khí trên người

“Mày...mày định làm gì?”Hà Mỹ Ly sợ sệt nói không thành lời

“Chị chỉ cần làm Dao Dao bị thương tôi sẽ cho chị biết tôi sẽ làm gì ”Hà Mỹ Hoa gần từng chữ.Đúng vậy chỉ cần ai đụng đến Nguyệt Dao Dao,Hà Mỹ Ly sẵn sàng cho kẻ đó nếm mùi

Cho đến tận bây giờ Hà Mỹ Ly vẫn vô cùng căm ghét người phụ nữ trước mặt và mẹ của cô ta.Chị hai à?Mẹ à?Thực nực cười.Nếu không phải vì năm đó ba ham vui bên ngoài đem người phụ nữ và đứa con hoang này về thì mẹ cô đã không chết.Mẹ của Hà Mỹ Ly còn cố tình làm lại tên cho ả lấy họ và cả tên lót giống cô,còn dám ăn trộm tiền rồi đổ thừa cho cô, giả vờ yêu thương cô đằng sau thì như mụ phù thủy ác độc.Cô cảm thấy rất kinh tởm!

Sau đó Hà Mỹ Hoa liền rút dao lại quay lưng cùng với Nguyệt Dao Dao lên phòng

Riêng phần Hà Mỹ Ly vừa hoảng sợ lại vừa tức tối liền để Tịch Diệp Thành đỡ vào phòng

Hôm đó,Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hoa hàn thuyên đến chiều.Hà Mỹ Hoa có ý muốn kêu tài xế đưa Dao Dao về nhưng cô lại muốn đi bộ nên Hà Mỹ Hoa đành chiều theo không quên dặn cô cẩn thận

Nguyệt Dao Dao dạo bước trên đường về nhà.Cô cảm thấy bản thân thật hạnh phúc.Có bạn thân bảo vệ,ông bà chủ chăm sóc và có cả cậu chủ yêu thương.Cô mỉm cười,một đứa bé lang thang như cô thật ầy ả

“A”bỗng tiếng thét tắt thanh vang lên

Gậy cán à nha

10. Tiểu Bảo Bối - Chương 10

Tối đó,Đằng Hàn Mạc gọi điện cho Nguyệt Dao Dao.Nào ngờ máy cô liền thuê bao nên hẳn đành gọi về máy nhà

“Alo Di Trương,Dao Dao đâu rồi?cho con gặp ”Đằng Hàn Mạc vội nói khi nghe tiếng dù Trương.

“À con bé hồi chiều có bảo đi siêu thị mua ít đồ mà sao đến giờ chưa thấy về?” Di Trương đứng nói trong giọng cũng chứa đầy lo lắng

Đằng Hàn Mạc nghe xong liền cúp ngay máy,đôi mắt hấn sâu thăm thẳm,đôi chân mày nhíu lại vô cùng bất an,trong lòng hẳn cứ rộn tạo cảm giác gì đó rất khó chịu

Búp bíp

Tin nhắn từ một số lạ gửi đến máy Đăng Hàn Mạc

Hắn bật máy lên, trợn mắt hai hàng chân mày nhú lại tốt vẻ vô cùng tức giận

< đăng=“” chủ=“” tịch, nguyệt=“” tiểu=“” thư=“” đang=“” trong=“” tay=“” tôi.tốt=“” nhất=“” anh=“”
nên=“” đến=“” đây.nếu=“” không=“” sẽ=“” trẻ=“” mất=“” màn=“” hay=“” ho=“” đấy=“”>>

Chết tiệt! Đăng Hàn Mạc thầm rửa. Đối tượng nhắn tin biết hắn đang ở nước ngoài nên nhắn tin như vậy khiêu khích hắn sao

Tính cách Đăng Hàn Mạc không thích vòng vo nhiều lời liền gọi điện vào số máy đó nhưng đối tượng nhất quyết không bắt máy còn nhắn một tin nhắc nhở

>

> Đăng Hàn Mạc nghĩ tốt nhất bây giờ hắn nên bình tĩnh có lẽ những tên đó chỉ muốn tiền thôi. Trong thời gian này anh đã nhắn tin cho Diệp Hàn

>

và đương nhiên một trợ gia đắc lực thân cận theo Đăng Hàn Mạc từ rất nhiều năm nên anh rất hiểu.

Diệp Hàn trong thời gian này liên lạc về Hắc Bang và bảo mọi người điều tra và chuẩn bị chờ lệnh

< đăng=“” chủ=“” tịch=“” hiểu=“” lắm=“” rồi.chúng=“” tôi=“” không=“” cần=“” tiền, chỉ=“” cần=“”
ngài=“” tới=“” đây=“”>> Bên kia liền trả lời tin nhắn

Ngoài dự tính của Đăng Hàn Mạc những tên khốn này không muốn tiền chẳng lẽ...

Vừa nghĩ Đăng Hàn Mạc khoát vội tay trang rời lên tầng cao nhất của khách sạn

“Mau chuẩn bị máy bay cho tôi ”

“Nhưng thưa chủ Tịch hiện giờ thời tiết bất...”

“Mau ” Đăng Hàn Mạc rống to, con người đầy sự giận dữ

Khốn khiếp là tên nào dám khiêu khích hắn

Khi trực thăng đến Đăng Hàn Mạc vội lên điều cho phi công lái gấp trở về. Hắn ngồi trên ghế nguồn sát khí uy quyền tỏa ra xung quanh tưởng như có thể giết chết người

> bên kia có vẻ nghe ngóng được gì đó nên liền nhắn tin

Đăng Hàn Mạc tay nắm chặt điện thoại như sắp bóp nát

Mẹ kiếp! Đụng tới phụ nữ của Đăng Thiếu thì không xong đâu

Máy bay tuy vương bận thời tiết nhưng phi công cảm nhận được nếu anh không nhanh lên thì cái kết cũng sẽ như Đồng phế liệu

Đăng Hàn Mạc trở về ngay giữa đêm, tuy vậy nhưng dáng vóc khuôn mặt của hắn không có chút gì là thiếu mất sát khí vương quyền

Hắn di chuyển nhanh đến địa chỉ ở ngoại thành

Tại một khu nhà hoang ở Ngoại thành

“Ừ...ừ...” Nguyệt Dao Dao nhúc nhích cơ thể của mình

“Ồ Nguyệt Tiểu Thư đã thức rồi sao ” Có một giọng nói rất quen, là giọng của... của. Đúng rồi chính là Vương Uyển Thy

Lúc này Nguyệt Dao Dao mở mắt to tròn, nhìn thấy mình hai tay hai chân đã bị trói nhưng sao cổ thể cô lại nóng ran thế này? Còn Vương Uyển Thy tạo sao cô ta ở đây? Nguyệt Dao Dao mơ màng cơ thể cô lúc này như có hàng trăm ngọn lửa đốt

“Alo Đăng Hàn Mạc ” Vương Uyển Thy nhận được một cuộc điện thoại liền trở lại giọng vui vẻ

” Uyển Thy cô đang ở đâu?” Nhưng giọng bên kia là của Trợ gia Diệp Hàn

“Tôi đang ở nhà.Hàn Mạc nhắn gì với tôi sao?” cô ta giả vờ ngây ngô

“À Đăng Thiếu bảo Dao Dao tiểu thư bị bắt cóc rồi ” Diệp Hàn nói rất thản nhiên giọng đùa cợt

“A...vậy sao? Vậy Hàn Mạc đã tìm thấy cô ấy chưa.Thật lo lắng ”Vương Uyển Thu nhếch môi liếc qua Nguyệt Dao Dao giọng lại giả vờ lo lắng

“Haha Vương tiểu thư thật tốt bụng?” Diệp Hàn cười khuấy

“À.Mà tại sao lại gọi cho tôi?”Vương Uyển Thy thắc mắc nếu Nguyệt Dao Dao bị bắt cóc có lẽ Đăng Hàn Mạc đã cuống cuồn lên cùng bọn thuộc hạ tại sao lại có thời gian gọi điện tán gẫu

“À chỉ là tôi đang ở nhà tiểu thư.Không biết tiểu thư có phiền xuống lầu tiếp tôi không?Tôi cảm thấy ba mẹ tiểu thư do sợ hãi quá nên không tiếp được rồi ”Diệp Hàn tà mị giả một loại giọng đầy sự uy quyền không kém phần thoải mái

“Anh...Được chờ đấy ”Vương uyển Thy chỉ không ngờ.Loại trường hợp này ả ta có lẽ chưa nghĩ đến.Nhưng ả ta không quan tâm,hôm nay nhất định ả sẽ cho Nguyệt Dao Dao lãnh đủ những gì ả thù hận,ả sẽ cho Đăng Hàn Mạc chứng kiến cảnh Nguyệt Dao Dao rên rỉ dưới thân những tên đàn ông khác.Để xem hai người có còn yêu thương nhau nữa không!

Đăng Thiếu.Anh được lắm có thể dùng cách hạ nhân này uy hiếp tôi.

Vương Uyển Thy nắm chặt tay liếc sang Nguyệt Dao Dao đang nhúc nhích vì khó chịu trên sàn

“Tụi mày thưởng thức nó đi ” Vương Uyển Thy hất mặt cười nhếch môi

“Vâng thưa chị hai ” hai tên to con xoa xoa lòng bàn tay,vân vờ tháo dây thừng trói của Nguyệt Dao Dao ra

“À...chúng mày nhớ quay phim lại ”Vương Uyển Thy quay bước đi vào căn phòng khác.Có vẻ ả muốn gọi điện cho ai đó

“Ừm tránh ra ”Nguyệt Dao Dao không còn sức lực.Đối với Hàn Mạc chạm vào càng khiến cô cả thấy hưng phấn còn những tên dơ bẩn này cô chỉ muốn buồn nôn

“cô em đừng chống cự.Bọn anh sẽ nhẹ nhàng ” Một tên cười lưu manh vậy hấn cởi nút áo sơ mi của cô

“Trời ôi xem này da trắng nõn nà.Đúng là phụ nữ của tên Đăng Thiếu có khác ”tên kia sờ vào mặt cô nhưng cô quay sang chỗ khác.Hai mắt cô ngấn lệ,cổ găng chống cự

Đến khi tên kia mở đến nút áo thứ 3 cô liền dùng hết sức quơ tay quơ chân đạp hấn ra

Tên đó bỏ lồm cồm lại,tức giận xé toanh áo của cô để lộ ra phần nhô ra tròn trịa của cơ thể sau lớp áo nực màu hồng

“Mẹ kiếp con đàn bà thôi.Dám đá ông đây ”

“Rượu mời không uống,muốn uống rượu phạt sao?”

“Mày mơ tưởng tên Đăng Thiếu đó đến cứu mày à.Tao nói cho mày biết nó chơi phụ nữ một lần không có lần thứ hai.Huống hồ chỉ mày chỉ là một đứa ử ”

“Ngoan ngoan đi theo bọn tao,bọn tao còn cho chút tiền ”

Nguyệt Dao Dao nghe trên này đến tên khác nói những điều dơ bẩn.Trong lòng cô có chút hụt hẫng,nhưng cô không quan tâm cô cần chặt môi đến bật máu để cơn đau sẽ lấn át ngọn lửa trong cơ thể

Chết tiệt!Những tên dơ bẩn.Tưởng cô cần mấy đồng bạc lẻ đó sao!Nhưng bây giờ chút sức cô còn không có làm sao chống đối lại.Cô chỉ thầm kêu trong lòng,đôi mắt ngấn lệ gần như tuyệt vọng như hồi 3 năm trước

“Cậu chủ! Mau tới cứu em đi...Em sợ lắm ”

11. Tiểu Bảo Bối - Chương 11

Râm

Cánh cửa của căn phòng đó bị đá phẳng

Một tốp sát thủ xông trong bộ đồ đen và cầm các khẩu súng

“Tụi mày là...ai?” Một tên run sợ nhưng hấn vắn cổ ra oai

“Chó chết! Dám phá chuyện tốt của tụi tao. Tao là đàn em trong Hắc Bang đấy ” Tên kia tỏ vẻ không hề run sợ đứng dậy vỗ ngực xưng danh

Ay ay ông chưa ơi là ông chú người ta là sát thủ bậc A của Hắc Bang đấy. Đàn em cái kiểu gì đây

“ồ hoá ra đàn em của Hắc Bang mà cũng không biết ông trùm nhỉ?” Diệp Hàn hôm nay cũng khoát một bộ đồ đen ra tướng một sát thủ bước vào vỗ tay, đi phía trước là Đằng Hàn Mạc

“Đằng thiếu tốt nhất nên về đi. Tôi là trợ thủ thân cận của anh Rick -Đứng đầu Hắc Bang đấy ” Trên kia bắt đầu ra oai bịa đặt. Nói thật ra hấn chỉ là tên đàn em của một băng nhỏ trong Hắc Bang chỉ nghe danh ông trùm là Rick thế lực rất lớn chứ không biết mặt

Ồi thế là xong đời ông chú

Đằng Hàn Mạc này giờ không nói gì, nhưng khi hấn nhìn thấy ở phía sau hai tên đó là dáng vóc bé nhỏ đang cựa cuậy khó chịu thì trong lòng hấn lại nổi lên cơn giận không thể dập tắt

“Bắt sống tất cả ” Đằng Hàn Mạc thờ ơ ra lệnh một câu sau đó bỏ lại trận hỗn loạn phía sau đi về phía Nguyệt Dao Dao. Hấn cúi xuống ôm cô vào lòng, lúc này Nguyệt Dao Dao chỉ mơ hồ thấy mờ mờ bóng dáng của ai đó rất quen

“Nóng...nóng quá ” Nguyệt Dao Dao kêu lên. Thật sự là quá nóng, có cái gì đang thiêu đốt cơ thể cô vậy?

“Chết tiệt. Lại dám bỏ thuốc ” Đằng Hàn Mạc tức giận , mở cửa chiếc BMW đã dừng trước cổng liền ôm Dao Dao lên xe

Riêng phần Vương Uyển Thy cô ta nghe động tĩnh ở ngoài không khỏi sợ hãi, trong lòng đầy tiếng chửi rủa. Thấy không có đường thoát ả ta định đi cửa sau trốn ra. Vừa rón rén mở cửa sợ ả đó phát hiện

“Xin chào Vương tiểu thư” Hà Mỹ Hoa vỗ tay đứng đón sẵn ở cửa. Thật ra cô muốn thuộc đội xông vào để cứu Nguyệt Dao Dao nhưng Đằng Hàn Mạc biết tính cô nóng nảy dễ manh động nên cử cô thuộc nhóm ngoài bao vây

Vương Uyển Thy mặt tái mét, định chạy đi thì Hà Mỹ Hoa đã nhanh tay đưa con dao vào cổ cô ta

“Ồ ô còn muốn chạy ” Hà Mỹ Hoa cười

” Mày...mày tính làm gì? Mày làm hại tao...Tao sẽ bảo Hàn Mạc giết mày ” Vương Uyển Thy sợ hãi không dám nhúc nhích

“Haha...” Hà Mỹ Hoa cũng dám đàn em cười lớn làm cho Vương Uyển Thy càng sợ hãi lại vừa khó hiểu

“Có giết không chị hai dù sao...” một tên đàn em trong đội hỏi

“Không không, ta muốn xem Đằng đại ca sẽ xử cô ta như thế nào ” Hà Mỹ Hoa cười khẩy

Ồi Vương Uyển Thy ơi là Vương Uyển Thy cô ngu thật hay giả ngu đây Đến bây giờ mà cô còn dám nhắc tên Đằng Hàn Mạc sao, cô đụng đến phụ nữ của anh ta, còn muốn anh ta che chở

Hà Mỹ Hoa vừa dứt lời một tên đàn em liền từ phía sau đánh thuốc Vương Uyển Thy làm cho cô ta ngất xỉu

—————///—————//

Tại Đăng Gia

Đăng Hàn Mạc ôm Nguyệt Dao Dao đang ngủ lên giường sau đó hắt vào phòng tắm tắm rửa sạch sẽ ai ngờ vừa quần khăn tắm ngang giọng bước ra thì Nguyệt Dao Dao từ đâu lao tới vòng tay ôm hắt

“Tại sao không ngủ?” Đăng Hàn Mạc nhạc nhiên vuốt tóc của cô

“Trên người cậu...thật mát...mát ” Nguyệt Dao Dao vừa nói vừa cọ cọ mặt vào lồng ngực rắn chắc của hắt làm cho hắt dưới bụng đã nổi lên luồng khí nóng que thuộc

“Em mau trở lại giường ngủ đi ” Tuy ham muốn đang trào như thế nhưng Đăng Hàn Mạc vẫn cố kiềm nén mà cự tuyệt đẩy Dao Dao ra

“Không...rất nóng.em...muốn cậu ” Nguyệt Dao Dao vẫn không buông hắt ra nhất quyết ôm hắt

Ôi chị ơi!như thế có phải là đang mở lên miệng mèo sao

Đến nỗi này thì còn cách gì nữa đây

“Dao Dao em chắc chứ ” Đăng Hàn Mạc tà mị vịn vai cô.Thật ra cả tuần đi công tác hắt đã nhịn lắm lắm,rất cực khổ

“Vâng ” Nguyệt Dao Dao dạ dạ vâng

Đăng Hàn Mạc nghe xong câu trả lời liền đề cô xuống giường hôn mãnh liệt,cả đêm liền rong đuối trên cơ thể cô không ngừng nghỉ

Cộng thêm tác dụng của thuốc khiến cho Nguyệt Dao Dao cũng chủ động một chút xíu.Cơ thể của cả hai cũng nóng hơn,hơi thở như gấp rút hoà vào nhau như muốn nổ tung

Đăng Hàn Mạc như được cổ vũ cứ chèn ép đến 7,8 lần mới chịu buông tha cô lúc này chị Dao Dao nhà ta đã xụi lơ ngất xỉu

Cả đêm đó xuân tình kiều Diễm khảm phòng

—————-//////////

Sáng hôm sau,tuy là Nguyệt Dao Dao cơ thể rất mệt mỏi nhưng vẫn thức dậy trước tên đàn ông nào đó,có lẽ đây là thói quen

Cô quay qua liền thấy Đăng Hàn Mạc ngủ ngon lành tay vẫn còn ôm eo cô

Trong tâm trí cô loáng thoáng hiện ảnh sự việc của ngày hôm qua,hai tên đàn ông dơ bẩn kia chạm vào cô và giờ đây khi nhìn Đăng Hàn Mạc cô cảm thấy bản thân mình dơ bẩn biết nhường nào

Nguyệt Dao Dao không kiềm chế được cảm xúc của mình liền bật khóc

Đăng Hàn Mạc bị đánh thức,mở mắt liền thấy mèo con của hắt đang nằm khóc hắt có ta muốn ôm cô nhưng cô liền nhích ra sau

“Hức...tôi rất bẩn...hức cậu đừng đụng vào ” Nguyệt Dao Dao thút thút

Đăng Hàn Mạc chỉ biết cười trừ,nhích lại gần hơn ôm cô vào lòng mặc cho cô khóc lớn hơn

“Mèo con,Sao lại khóc?” Hắt vuốt nhẹ mái tóc rối của cô chùi đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt nhỏ bé kia vẫn nức nở không ngừng

“Chúng khi dễ em ở đâu?” Đăng Hàn Mạc xoa trán cô

“Hức...ở mặt và ở đây...Cậu,em và chúng chưa có gì hết...cậu tin em...em xin cậu ” Nguyệt Dao Dao chỉ vào khuôn mặt và cổ của mình.Càng nói cô càng nức nở

Đăng Hàn Mạc phì cười ôm cô hôn vào trán của cô nhưng ai biết được bây giờ hắt chỉ muốn xé xác hai tên cặn bã và Vương Uyển Thy biết nhường nào.Dám khi dễ phụ nữ của hắt sao.Chon đường chết là vừa

“Không sao.Tôi biết ” Đẳng Hàn Mạc trấn an cô hôn vào trán cô.Nguyệt Dao Dao được người ta tin tưởng yêu thương như thế cũng dần hết khóc vùi mặt mình vào trong ngực của Đẳng Hàn Mạc,mùi hương bạc hà nam tính của hắn làm cô cảm thấy rất an tâm

” nhưng nếu em thấy không an tâm,tôi sẽ làm chỗ chúng khi dễ em thành của tôi hoặc...hơn như thế ” Đẳng Hàn Mạc cúi đầu phả hơi thở nam tính của mình vào tai Nguyệt Dao Dao làm cô cứng đờ.

Mà bây giờ mới để ý sao thân thể lại ê ẩm thế này lẽ nào...Á trời đất mẹ ơi tên xấu xa

“Sao thế? Hôm qua còn kịch liệt thế cơ mà ”Đẳng Hàn Mạc vừa nói vừa cắn vào vành tai của cô

Cái gì?Hôm qua?Kịch liệt là như thế nào ta.Trời đất chẳng lẽ hôm qua mình đã làm gì khiến hắn rất rất....ôi mẹ ơi

Đẳng Hàn Mạc thanh niên thẳng tính nói là làm liên đề trên người cô ăn sạch như món điểm tâm sáng ngon miệng

Kết quả là chị Dao Dao nhà ta phải bị chèn ép thêm 3,4 lần xuống giường hay ngồi dậy cũng chẳng được,trên ngực thì hoa mai lại thêm hoa đào đậm nhạt đỏ tím.Thế là cả ngày hôm đó chị chỉ biết xụi lơ ngủ đến chiều.

Sao lúc nào Hàn Mạc trở về cũng như sói đói vậy huhu [tg:Chị dụ dỗ người ta mà -.-]

12. Tiểu Bảo Bối - Chương 12

Tại tầng 80 của Đẳng Thị

“Haiz đúng là chán,chiều nay đi bar với tôi đi đảm bảo nhiều em...” Lưu Ngạo Thiên nằm dài trên ghế sofa

“Tôi bận,mà cậu cũng nên bớt trắng hoa lại đi ” Đẳng Hàn Mạc vẫn thờ ơ ngồi trên ghế làm việc không đoái ngoài nhìn đến bạn tốt

” Làm sao bớt được đây? Haiz thật lạ nha tôi mới đi du lịch vài tuần cậu đã thay đổi vậy sao.Hay là cậu tóm được em nào rồi ” Lưu Ngạo Thiên ngồi bật dậy mở giọng than thở đầy tính trêu chọc

“Vớ vẩn ” Đẳng Hàn Mạc sắc mặt đen lại

Cái trên Lưu Ngạo Thiên này tôi là đang khuyên cậu tại sao lại nã qua tôi

“Ấy ay đúng rồi chứ gì. Mau mau ra mắt tôi đi ”Lưu Ngạo Thiên như biết mình bắn trúng tim đen của Đẳng Hàn Mạc nên được nước làm tới càng lớn giọng trêu chọc

“Cậu nói nhiều tôi liền gọi cho lão Lưu nói cậu đã về nước ” Đẳng Hàn Mạc đầu phải dạng vừa đoán trúng tim đen của bạn tốt

“Cậu...” Lưu Ngạo Thiên tức đến đỏ cả mặt

Đáng Chết!Dám đem lão Lưu ra dọa tở.Đẳng Hàn Mạc!Nếu không phải là bạn chí cốt cùng nhau lớn lên thì lúc này tôi đã nhào vào xé xác cậu ra rồi đấy

Lưu Ngạo Thiên sau đó liền rời đi.Đẳng Hàn Mạc tưởng chừng được yên tĩnh nào ngờ Tô Nhã Nhã lại đi vào,hắn ngán ngẫm làm bộ như không quan tâm,trong lòng lại đầy chửi rủa

Hôm nay,Tô Nhã Nhã cố tình mặc đầm ngắn bó sát người,áo hở eo chẳng có chút gì gọi là kín đáo tg:Đm gu thời trang lạ]

Cô ta đưa cho Đẳng Hàn Mạc tách Cafe sau đó lại ổng á ổng ọ nói nhiều lời

Đẳng Hàn Mạc đang lo cho dự án với cùng nhứt đầu thật sự rất muốn không để ý đến thức rác rưởi kề bên

“Mẹ Kiếp!Cô đi ra ngoài ” Đẳng Hàn Mạc rống lên khiến Tô Nhã Nhã phát khiếp

Khốn!Hôm nay Đằng Hàn Mạc hẳn bị gì vậy

Nghĩ rồi Tô Nhã Nhã biết hôm nay không thể thu được gì nên đành ngon ngọt lui ra

Buổi chiều Đằng Hàn Mạc tranh thủ về sớm vừa về đến cổng bước xuống xe liền có người đón cầm cặp giúp,đó còn là ai nữa Dao Dao nhà ta chứ ai

“Chờ tôi sao mèo con?”Đằng Hàn Mạc xoa đầu cô lòng tràn ngập vui vẻ

Nguyệt Dao Dao đỏ mặt gật gật liền theo Đằng Hàn Mạc vào nhà

“À em thay đồ đi,chúng ta sẽ ra ngoài ”Đằng Hàn Mạc bước vào phòng ngồi xuống ghế nói

“Đi đâu vậy cậu?”Nguyệt Dao Dao mở to mắt lòng lạnh nhìn hẩn thắc mắc

“Bí mật ” Đằng Hàn Mạc đứng lên tà mị nở một nụ cười

Nguyệt Dao Dao đứng sực cả người.Oa cậu chủ cười thật đẹp nha! Xem nào tim ơi đừng đập nhanh thế chứ chết mất.

“Muốn tắm chung sao?”Đằng Hàn Mạc không biết từ khi nào chỉ quần mỗi khăn ngay hông đứng dựa ngay phòng tắm tà mị trêu chọc khi thấy cô đứng hình như thế

“Á..aa”Nguyệt Dao Dao là lên sau đó liền bốt chạy về phòng khuôn mặt đầy ửng đỏ

Sao thế này?Cứ như thế tim sẽ nhảy ra ngoài mất.Huhu body của cậu đẹp như thế.Ý quên mình là Dao Dao trong sáng mà tại sao lại mê trai như thế chứ [tg:còn nhớ thân phận của mình hả chị -.-]

Sau đó,Dao Dao có vẻ bất an lắm ạ.Đằng Hàn Mạc bảo cô đi đâu thế?ayay có thể bị ăn đấy.Dao Dao dừng đi!Nhưng không đi Đằng Hàn Mạc cũng sẽ tức giận ăn sạch mình.huhu sao cách nào cũng không được vậy

“Mèo con đi thôi!”Đằng Hàn Mạc lên tiếng nhắc nhở khuôn mặt ngờ nghệch kia

Nguyệt Dao Dao vẫn còn hỗn loạn trong mớ suy nghĩ vẫn không nghe lời nhắc nhở đến khi cảm giác có người nhắc bồng mình lên liền mới giật mình nhưng mà người đó đã quăng mình lên xe luôn rồi

Chiếc BMW của Đằng Hàn Mạc đi theo một con đường khá vắng.Cứ thấy cô ngồi kế bên bồn chồn lo lắng hẩn định bụng trêu chọc cô

“Đừng lo,tôi không ăn em đâu ” Đằng Hàn Mạc cười khuấy

“Gi...gì chứ?”Nguyệt Dao Dao ấp úng

Aiz sao cái người đàn ông này sao lại có thể đoán trúng tin đen của mình cơ chứ.Xấu hổ chết mất!

“Nếu em muốn tôi có thể dừng xe,kêu tài xế xuống,đoạn đường này cũng vắng rất thuận lợi ”Đằng Hàn Mạc đặt cô lên đùi ghé sát tai cô thả luồng khí nóng nói nhỏ từng chữ

“Làm...làm...gì có ”Nguyệt Dao Dao đỏ bừng cả mặt.Bây giờ cô chỉ muốn ụynh cho cái người đàn ông không đứng đắn này một phát rõ đau

Đằng Hàn Mạc lại cười khuấy, dựa ra đằng sau không làm gì nữa.Nguyệt Dao Dao đang thở phào như thoát chết thì Đằng Hàn Mạc lại bồi thêm một câu

“Chúng ta còn cả buổi tối mà ”

Nguyệt Dao Dao trở lại trạng thái cũ.Bây giờ cô không nghĩ nhiều chỉ nghĩ một vấn đề:Tối nay làm sao trốn?Phải nghĩ cách

Một lúc sau,chiếc BMQ dừng lại dưới một toà cao ốc màu đen tím tinh xảo thiết kế khá đơn giản vuông vóc mạnh mẽ

Đằng Hàn Mạc ôm cô vào lòng ngực bước xuống xe tiến thẳng vào trong

Dọc đường đi là những tốp người mặc đồ đen xếp hai hàng cũng kính cúi đầu chào trước Đằng Hàn Mạc

“Chào Bang Chủ ”

Đằng Hàn Mạc vẫn ủng dung bước vào cầu thang nhấn vào nút đi xuống.Đaay có vẻ là một địa bàn dưới lòng đất chẳng

Ting

Thằng máy mở ra,Nguyệt Dao Dao thấy một người đàn ông đã chờ sẵn ở đó.Người này cũng rất đẹp trai a~ Tóc đen,ngũ quan tinh xảo nhưng không đẹp bằng cậu chủ thôi

“Rick! Xin mời ngài ” Diệp Hàn cũng kính dẫn họ đến một chiếc ghế được đặt ở một sảnh lớn.Chiếc ghế nàu vàng kim có trang trí họa tiết bạc trông rất uy trang như ghế dành cho vương vậy

Đằng Hàn Mạc rất tự nhiên ngồi xuống sau đó đặt Nguyệt Dao Dao lên đùi mình

“Cho lên ”Đằng Hàn Mạc ra lệnh một câu Diệp Hàn liền cho người dẫn lên

Nguyệt Dao Dao ngạc nhiên vô cùng.Đó có phải là Vương Uyển Thy không?Sao trông cô ta lại...

“Hàn tha cho em.Em cũng chỉ vì quá yêu anh ” Vương Uyển Thy khóc lóc khổ sở,sắc mặt tiêu tụy như bị ai bắt đoi mấy ngày

“Cô biết cô đụng đến ai không?”Đằng Hàn Mạc vuốt nhẹ mái tóc của Dao Dao khuôn mặt tà mị

“Tại sao anh lại bảo vệ nó?Em mới xứng với anh cơ mà ”Vương Uyển Thy không biết sợ trời đất là lên

“Cô không có tư cách phán xét Dao Dao ”Đằng Hàn Mạc nói khuôn mặt bây giờ lãnh khốc vô cùng.Đối với loại phụ nữ dơ bẩn như thế làm sao có tư cách đụng đến mèo con của hắn

“À.Nghe nói cô rất thích quay phim ảnh.Nhưng tiếc là Dao Dao của tôi không có phúc đóng bộ phim đó rồi hay là Vương tiểu thư đây cứ tự đóng đi ”Đằng Hàn Mạc vốn không thích nhiều lời liền ra lệnh tiếp

“Diệp Hàn.Mau đem Vương Tiểu Thư cho anh em xã hội đen chăm sóc thân thể một chút.Khi nào đã thỏa mãn thì quăng cho bọn sói ”Đằng Hàn Mạc nói rồi đứng dậy ôm Nguyệt Dao Dao đi để lại sau lưng tiếng la hét của Vương Uyển Thy

Hắn ôm Nguyệt Dao Dao đặt lên xe nhưng cô không nói gì khuôn mặt lộ ra ba phần lo lắng sợ sệt cộng một phần buồn phiền bứt rứt.Dù sao cô ta cũng là phụ nữ làm như thế có phải là quá nhẫn tâm hay không nhưng vô ta cũng đã hại mình.Thật khó mà suy nghĩ

“Đừng bận tâm,cô ta không đáng ”Đằng Hàn Mạc ôm cô vào lòng hít mùi thơm từ mái tóc cô

“Muốn ăn món Trung hay món Hàn ” Đằng Hàn Mạc vừa hỏi vừa vuốt tóc cô

“Món Trung ah”Nguyệt Dao Dao trả lời nhanh.Cô nghĩ mình không nên bận tâm qua nhiều.sẽ để mọi chuyện đi theo ý của nó

Đằng Hàn Mạc dẫn cô tới một nhà hàng món Trung nổi tiếng sau đó liền gọi tất cả những món trong menu ra khiến người phục vụ toát mồ hôi,biết rằng đây chắc chắn là khách VIP rồi

Nguyệt Dao Dao lần này có liếc sang cuốn menu một chút.Và cô cũng toát mồ hôi luôn.Sao lại mắc thế một món lên đến mấy vạn có món mấy trăm vạn.aiz thật là biết cách tiêu tiền

“Cậu kêu nhiều thế sao mà ăn cho hết chứ ”Nguyệt Dao Dai chu chu cái một của mình khó chịu

“Mỗi món nếm một miếng là được ”Đằng Hàn Mạc ung dung làm ai kia sợ chết khiếp.Cái gì?Nếm thử sao?Cậu đùa chắc

Thế là bữa ăn đó Dao Dao dù đã cố nhưng vẫn không thể nào ăn nổi hết.Cậu định nuôi em thành heo sao?Đưa ra gần cả trăm món ăn sao hết đây

Ăn xong,Đằng Hàn Mạc nhất quyết đòi về nhà.Nguyệt Dao Dao cũng đoán ra suy nghĩ đen tối teong đầu con người kia nên vừa về đến nhà đã chạy nhanh lên phòng trùm mền

“Sao thế. ” Đằng Hàn Mạc thấy cô chạy lên vô cũng khó chịu nha liền chạy lên phòng cô

” a.cậu ơi chắc em bệnh rồi.Em lạnh quá ”Nguyệt Dao Dao ló đầu ra giả vờ ú ớ

“Thế sao,thật tội nghiệp ”Đằng Hàn Mạc mà ai có thể qua mặt.nhìn thấy biết ngay là cô đang giả vờ

“Ừ”Nguyệt Dao Dao ngậy ngốc gật đầu

“Thế để tôi làm nóng cơ thể cho em nhé?”Đằng Hàn Mạc đúng là có ý tốt nha

Nguyệt Dao Dao rùng mình một cái,bụng mềm ra lại giả vờ nói

“A...Hình như em hết lạnh rồi giờ thấy nóng quá ”

“Ồ thế à,vậy mau cởi đồ cho mát ” Đằng Hàn Mạc nói là làm cởi ngay bộ váy trên người cô xuống.

Nhìn thấy thân thể của cô,hắn không dừng được ham muốn.Hôn tới tấp mãnh liệt lên môi của cô tay vờ vè ngực của cô

“Ừm....ừm”cô khẽ rên lên khi hắn đưa vào.Cảm giác này vừa phấn khích lại vừa tê dại.Khiến cô vừa muốn dừng vừa không muốn dừng ôm chặt vai hắn

“Mèo con em đừng mặt vậy lỏng một chút ”Đằng Hàn Mạc hôn lên vai với nói khẽ

Nguyệt Dao Dao nghe được cơ thể dưới liền lỏng ra.Đêm đó Đằng Hàn Mạc chèn ép đến 8 lần khi cô van xin nài nỉ hắn vẫn không tha đợi đến khi cô ngất mới dừng lại

Thấy Nguyệt Dao Dao,con mèo nhỏ của hắn đã ngất đi,đôi môi vẫn còn chút ửng đỏ sưng lên.Hắn thỏa mãn mỉm cười ôm cô tắm rửa đơn giản sau đó cả hai cùng ôm nhau ngủ tới sáng

À nhon mấy bạn!Sắp với học rồi huhu.có lẽ chap sẽ phải ra rất lâu huhu chippy sẽ cố gắng ra chap nha.tại vô học rồi mình chỉ dc xài điện thoại 1 ngày thôi nên viết sẽ lâu hơn.Thông cảm cho tớ nha huhu.Cảm ơn các bạn đã ủng hộ và vote cho truyện nah

13. Tiểu Bảo Bối - Chương 13

Sáng hôm sau vừa thức dậy Nguyệt Dao Dao lại nghe tin bà Ái Châu và ông Cố Tiêu đi du lịch đâu đó nghe nói là phải 5-6 tháng mới về.Nguyệt Dao Dao bỗng rùng mình một cái, cảm giác ớn lạnh tưởng tượng ra trong nhà chỉ có mình và hắn.Vậy mà hắn còn đuổi hết người làm về một thời gian thế là toi cô rồi

Hôm nay hắn hứa sẽ dẫn cô đi ăn sáng và dẫn cô đi chơi coi như là bù đắp chuyện 8 lần tối qua.Đàn ông thối!

“Alo cậu chủ ”

“Hủy hết lịch trình hôm nay ”

“hôm nay có buổi gặp với Tô Thị ”

“Huỷ ”

Đằng Hàn Mạc thả một câu,đút điện thoại vào túi quần mỉm cười bước vào phòng Nguyệt Dao Dao

“Mèo con ”hắn gõ cửa phòng tắm giọng nhẹ nhàng cưng chiều

“Cậu chờ em một chút.cái váy này kéo dây kéo mãi không lên....iiii” Nguyệt Dao Dao quả thật đang vật lộn với cái dây kéo khoá sau lưng.Aiz da sao tay mình ngắn thế này chứ

“Ra đây tôi giúp em ” Hắn nhẹ nhàng có lòng muốn giúp đỡ ai ngờ ở trong từ chối cái rụp

“Thôi...chờ chút em kéo được mà..i.i” Nguyệt Dao Daoys là muốn tự sức vận động ấy mà.Nhờ vả riết sẽ bị phụ thuộc mất thôi [tg:Chị phụ thuộc mà -.-]

“Thế thôi”Đằng Hàn Mạc một lúc l Ức lâu sau đó lên tiếng định quay bước đi thì trong phòng tắm lí ra một cái đầu [tg:ma đó aaaaa]

“Huhu cậu giúp em một chút với em kéo mãi không lên ý ” Nguyệt Dao Dao giả bộ làm vẻ mặt khổ sở lắm

“Ra đây ” Đằng Hàn Mạc đứng cách chiếc giường vài bước gọi cô ra

Nguyệt Dao Dao ngậy ngốc bước ra quay lưng lại tự vén mái tóc của mình sang một bên

“May l...lên cậu”Cô hồi thúc

Quả thật Đằng Hàn Mạc này giờ là quá hưởng thụ rồi.Tấm lưng trắng nõn của cô,dây áo ngực màu hồng nhìn thôi mà hấn cũng nổi hứng làm sao có thể giúp đây.Aiz khó xử

“Cậu ” Nguyệt Dao Dao hồi thúc người đàn ông sau lưng

Đằng Hàn Mạc nhìn dây kéo váy trông dễ dàng như thế lại đang thử thách hấn sao

Hấn tiến lại gần đưa tay chạm vào lưng cô,làm cho cô có cảm giác rung mình.Tay kia của hấn ôm eo cô,đầu lại hôn vào cổ cô nói khẽ

“Thật là không muốn đi nữa rồi ”

Nguyệt Dao Dao đỏ cả mặt,bây giờ cô đã biết bản thân ngu ngốc ra sao rồi.Dâng mồm lên miệng mèo

” Nhưng em thật sự đói bụng a~ ”Cũng không thể chống cự đành nũng nịu thôi

Đằng Hàn Mạc phì cười,tay kéo dây khoá giúp cô.Lúc nào hấn cũng thua vẻ mặt đáng yêu của cô:))

Hai người đi ăn sáng xong sau đó Nguyệt Dao Dao liền đòi tới công viên

Chiếc BMW màu đen dừng ngẫu công viên thu hút biết bài nhiêu là ánh mắt.Đằng Hàn Mạc bước xuống uy nghi khiến cho biết bao nhiêu cô gái xung quang đều mơ tưởng ồ lên.Nguyệt Dao Dao xuống sau cũng bị xì xầm cô nhìn lên người đàn ông kia trong lòng đầy khó chịu

“Sao thế?” Đằng Hàn Mạc cúi đầu nói nhỏ vào vành tai cô

khuôn mặt cô trở nên giận dữ không quan tâm đến lời nói kia

“Ăn giấm chua?” Đằng Hàn Mạc nhìn thấu tâm tình của cô nên liền trêu chọc ôm eo cô

“Nào có chứ...Cậu thật là đông người như thế ” Nguyệt Dao Dao đỏ hết cả mặt.Cố gỡ tay người kia ra.Ayo xấu hổ chết mức sao mình lại ghen tuông như thế

“Tôi chỉ thương em ” Đằng Hàn Mạc hôn nhẹ vành tai của cô sau đó liền dắt cô lại chiếc ghế đá

” Aaaaa cậu đằng kia ” Cô ngồi trên chiếc ghế đá kéo tay áo của hấn đôi mắt mở to tay chỉ về phía bên kia công viên

“Gì cơ?” Hấn nhìn xa xa giật vờ như không thấy

“Kem đấy ” tay vẫn chỉ về phía kia đường

“Không cho em ăn ” Đằng Hàn Mạc phán một câu cứng nhắc

Mặt Nguyệt Dao Dao sụp xuống tay bỏ khỏi tay áo của hấn,khuôn mặt nhìn vừa đáng yêu lại vừa đáng thương

“Thôi được, liền chiều em ” Đằng Hàn Mạc đúng là không chịu nổi vẻ mặt đáng yêu đó nói xong liền đứng dậy bên phía bên kia đường

Nguyệt Dao Dao ngồi trên ghế đá ngắm nhìn mọi thứ xung quanh.Cây xanh,cỏ,lá cũng đủ làm cô cảm thấy mình bình yên vô cùng

“Dao Dao ”một giọng nói trầm ấm quen thuộc vang lên

Nguyệt Dao Dao nhìn lên,đôi mắt cô ngạc nhiên rồi lại trở nên dịu lại

“Chào anh Diệp Thành ” Cô mỉm cười nhìn người đàn ông trước mặt.Người đã từ bỏ cô người đã sỉ nhục cô trong lễ cưới của anh ta nhưng sao anh ta lại ở đây?

“Em đang làm gì ở đây?” Tịch Diệp Thành đang có công việc nên đi ngang qua công viên nào ngờ bắt gặp Nguyệt Dao Dao ngồi đây

“Em chỉ đi dạo ”Nguyệt Dao Dao lại mỉm cười trong đầu mơ hồ đầy thắc mắc.Không phải anh ấy rất ghét mình sao? Tại sao lại chào hỏi mình như thế?

“Anh...anh xin lỗi.Nghe anh giải thích có được không? ” Tịch Diệp Thành nhìn thấy sự xa cách của cô trong ánh mắt đối với anh không khỏi đau lòng

Nguyệt Dao Dao im lặng.Cô thật sự quá mệt mỏi rồi cô không muốn đau lòng nữa nhưng ánh mắt của anh là ta gì?

“Thật ra anh bị gia đình của Hà Mỹ Ly gán ghép.Anh thực sự không thích nhưng ba mẹ anh và ba mẹ cô ta cố tình chuốc anh uống say...anh..trong lễ cưới nếu anh không nói như thế anh sợ anh sẽ không dứt được em.Nhưng bây giờ anh có thể rũ bỏ ” Tịch Diệp Thành giải thích đôi mắt rất rối loạn

Nguyệt Dao Dao im lặng hai dòng nước mắt vô tình chảy ra trên gò má.Anh vì bị bắt ép thôi ư?Cô có thể hiểu lầm anh ư?

” Em...xin lỗi...hết rồi ” Nguyệt Dao Dao nói trong tiếng khóc nức.Nhưng cô biết tình cảm của cô đã không còn với anh, cô cũng không muốn gây thù với Hà Mỹ Ly.Người bây giờ cô cảm thấy yêu chỉ có một người đó chính là Đăng Hàn Mạc -cậu chủ của cô.có thể cô sẽ còn tình cảm với Tịch Diệp Thành nhưng đó chỉ là một góc khuất trong trái tim cô,nó cũng đang dần phai mờ

“Xin hãy cho anh một cơ hội,chúng mình làm lại từ đầu có được không ” Tịch Diệp thành nắm chặt vai của Dao Dao đôi mắt,giọng nói đầy sự kiên quyết

” hức...bỏ..ra...đau ” Nguyệt Dao Dao khóc nức lên.Cô rất sợ mình yếu lòng,người đàn ông trước mặt cô cô từng yêu say đắm.Ngay lúc này cô có thể đồng ý với anh nhưng cô biết trái tim cô giờ đây chỉ có một người

“Dao Dao...”Tịch Diệp Thành tay vẫn không bỏ khỏi vai cô

“Tôi nghĩ gián đốc Tịch nên bỏ tay ra ”Đăng Hàn Mạc không biết về từ khi nào.Nhìn thấy Tịch Diệp Thành đụng vào Dao Dao lòng hấn nổi lên nóng nảy.sắc mặt đen lại

“À thì ra là Đăng thiếu.Tôi nghĩ anh không cần xen vào chuyện của tôi ” Tịch Diệp Thành cũng không phải dạng vừa bỏ tay ra chỉnh lại vest của mình

“Anh hấn là chưa nghĩ tới hậu quả ” Đăng Hàn Mạc đôi mắt sắc bén nở một nụ cười Khiêu khích

“Dao Dao mới chính là của tôi ” Tịch Diệp Thành đưa tay muốn ôm eo cô

Nhưng Nguyệt Dao Dao đứng lên và chạy lại ôm Đăng Hàn Mạc

“Cậu...hức...đi về ” Cô khóc nhỏ.Khuôn mặt dụi vào trong áo sơ mi của hấn

“Được”Đăng Hàn Mạc hài lòng với cử chỉ của cô,hấn cười.Nhưng một phần hấn cũng muốn xem Tịch Diệp Thành sẽ làm như thế nào.Khốn Khiếp!Dám mơ tưởng đến phụ nữ của hấn sao.Biết cách chết đó

Hấn cúi người bế cô lên, để cô vào lòng ngực của mình.Trước khi đi cũng không quên bồi thêm một ánh mắt như lời cảnh cáo

Tịch Diệp Thành đứng đó đầy tức tối và sợ hãi.Anh tức tối chửi thề vài câu sau đó liền gọi một cuộc điện thoại cho ai đó và rời đi

14. Tiểu Bảo Bối - Chương 14

Nguyệt Dao Dao trở về cô khóc, cô đau, cô không muốn chính vì cô mà hai người đàn ông này đối đầu. Một người của hiện tại một người của quá khứ thì biết phải làm sao?

Do quá mệt Nguyệt Dao Dao ngủ thiếp trên vai Đằng Hàn Mạc. Hấn nhìn những giọt nước mắt còn đọng trên mi cô khuôn mặt hấn tối sầm lại: Tịch Diệp Thành muốn chơi với tôi sao?

Đến nhà hấn ôm cô vào trong nhà, đặt cô lên chiếc giường của mình khẽ vuốt nhẹ mái tóc cô, hấn cười. Nhìn lên cũng đã 3 giờ rồi hấn nghĩ lúc cô dậy sẽ rất đói nên muốn làm chút gì cho cô ăn. Thế nhưng chưa một lần vào bếp mà nhà lại không có người hầu phải làm sao đây

Hấn đi vào bếp, nhìn loạt qua các dụng cụ thờ dài rồi trở về kiên quyết: Đằng Hàn Mạc ta đây là chủ tịch của Đằng Thị, là bang chủ của Hắc bang chuyện gì cũng có thể xử kia nhanh gọn làm dao việc này có thể làm khó ta

Nghĩ là thế nhưng khi bắt tay vào làm hấn thấy không đơn giản chút nào, sau hai tiếng cật lực với một đồng hồ nhùi hấn đã quyết định kiếm một gói cháo gói nấu cho cô

Đồng hồ điểm 5 giờ hấn bưng cháo lên lầu, đúng lúc vừa bước vào phòng

“Huhu mẹ ơi đừng bỏ con...”

“Thả...thả tôi ra...tránh ra”

Nguyệt Dao Dao bỗng dừng ú ớ gì đó trán cô đầy mồ hôi, đau đó cô bật dậy ôm đầu nhắm mắt. Cô vừa mơ thấy ác mộng, là là những kí ức đó, thật đáng sợ

Thấy như thế Đằng Hàn Mạc liền đặt chén cháo lên bàn chạy lại ôm vô vào lòng

“Không sao, tôi đây, tôi ở đây với em ”

Hấn vỗ về cô, lo lắng cho cô. Chết tiệt tại sao quá khứ của cô lại đau thương đến thế nếu để hấn tìm ra tên nào đã đụng đến cô hấn sẽ băm tên đó ra trăm mảnh

“Cậu,cậu ơi ” cô cũng ôm chặt hấn, như sợ hấn sẽ đi, sợ không ai bảo vệ

“Không sao, ngồi dựa đây ăn chút cháo đi” Hấn nói rồi đỡ cô dựa vào đầu giường tay không ngừng vuốt mái tóc của cô

Hấn đưa chén cháo dứt từng muỗng cho cô, chưa bao giờ hấn làm như thế vì một người con gái nên bản thân cũng thấy thật lạ

“Hihi ” Nguyệt Dao Dao che miệng để nén tiếng cười của mình

Đằng Hàn Mạc nhíu mày thắc mắc: Cô gái này thật kì lạ mới đây gặp ác mộng còn sợ hãi đến tóa mồ hôi vậy mà giờ đây lại có thể cười khúc khích như thế là sao

” Sao lại cười ” hấn hỏi

” hihi...nhìn cậu dễ thương quá...haha ” Cô không nhịn được cười. Người đàn ông này đúng là dễ thương như vậy

Hấn nhíu mày nhìn lại trên người mình thì trời ơi hấn chưa cởi cái tạp dề con thỏ màu hồng của cô ra. Bình thường thấy cô hay đeo để làm bếp nên lúc này hấn cũng đeo theo. Sao đây bây giờ về ư nghỉ, sang trọng đầu mất rồi.

” Vui sao ” Hấn cũng mỉm cười, tay kia dứt cháo cho cô

“Vâng...haha” Cô khúc khích cười lên

“Tối nay tôi đi họp nên em thay đồ đi ” Hấn đặt chén cháo xuống bàn sau đó liền nói ôn nhu

“Tại sao aaaaa? ” Cô tròn mắt khó hiểu

“Tại sao?” Hấn nhíu mày

” Em theo để làm gì ạ” Cô lại tiếp tục thắc mắc, khuôn mặt vô cùng ngờ nghệch

“Muốn ở nhà một mình sao?” Hấn khuôn mặt đầy uy hiếp. Thật ra hấn biết cô rất sợ bóng tối và ở một mình nên không an tâm để cô ở nhà, một phần là sợ nhợ nhưng cô nên đành bỏ túi mang theo

Nguyệt Dao Dao suy nghĩ vài giây sau đó cô liền lắc đầu

Hấn nghe được câu trả lời liền nở nụ cười xoa đầu cô sau đó liền đi thay đồ

Cô cũng lon ton chạy về phòng thay đồ

” Cậu ơi xong chưa aaaaa” Cô lấp ló ngoài cửa như con mèo

” Vào đây ” Hấn ra lệnh

Cô bước vào, hấn liền đứng từ xa bảo

“Mau thắt carvat cho tôi ” Hấn nở nụ cười tà mụ đầy sự nguy hiểm

Dao Dao của chúng ta ngây thơ bước đến, do chiều cái của cô và hấn khá chênh lệch nên cô phải ngón người lên mới thắt được

“Cậu... mau thả ” cô ú ớ la lên. Cái tên đàn ông này đúng là đáng chết bảo cô thắt carvat cô cũng đã thắt vậy mà thắt xong lại ôm eo cô làm điều đồi bại

Người đàn ông nào đó để ngoài tai những lời kháng cự hôn mãnh liệt vào môi rồi vào cổ cô tay kia lại vờ vờ eo cô

“Cậu... sẽ trễ hẹn ” Cô sợ mình bị ăn nên liền lên tiếng tìm lí do bảo vệ bản thân

“Không sao ” Người đàn ông nào đó vẫn tham lam hôn cổ cô

“Ừm... Tôi được không cậu ” Cô cảm thấy bản thân không thể cảm trở được hấn nên đành trì hoãn thôi. Dù sao tối bị ăn vờ hơn bây giờ, tối tìm cách khác

” Là em nói đấy ” Đằng Hàn Mạc thỏa mãn buông cô ra cười tà mị trong đầu đầy những suy nghĩ đen tối

Đằng Hàn Mạc đưa Nguyệt Dao Dao đến Đằng Thị sau đó liền để cô ở phòng Chủ Tịch

“Ngoan, ở đây đừng đi lung tung ” Hấn xoa đầu cô dặn dò

“Cậu này... em đâu phải bé con ” Nguyệt Dao Dao hôn chụt vào má hấn. Cô cũng ngạc nhiên sao hôm nay bản thân lại chủ động đến như vậy. Có lẽ hôm nay cô đã yêu hấn nhiều hơn

Hấn thấy hành động đánh yêu kia liền rất thỏa mãn nhưng lại chưa hài lòng liền lấy môi mình phủ lên môi cô lưỡi rong đuối trong khoảng miệng cô, cô cũng không chống cự ôm cổ hấn để hấn ngang nhiên sủng

“Ừm...” Đến khi cô không còn thở được nữa hấn mới thả môi cô ra đầy lưu luyến

“Mèo con, cần gì thì gọi trợ lí của tôi ” Đằng Hàn Mạc nói xong liền cầm áo vest rời đi

Xin chào tuần vừa qua vừa xảy ra chuyện buồn nhưng Chippy vẫn ráng ra chap mới á Các bạn đọc chuyện vui về nhaaaaa

Mừng 1k lượt đọc

15. Tiểu Bảo Bối - Chương 15: Một Số Câu Hỏi

1. Tại sao Nguyệt Dao Dao rất e dè trước Đằng Hàn Mạc mà lại rất thoải mái lạnh lẽ trước mọi người?

- Vì chị ý rất sợ Đằng Hàn Mạc một phần là do ngoan ngoãn í. Cái này bắt đầu từ chuyện hồi nhỏ nha. Lúc nhỏ Đằng Hàn Mạc chẳng ưa chị Dao Dao nên hay bắt nạt chị í lắm. Kể sau naaaaa

2. Tại sao Tô Nhã Nhã đã làm thư kí của Đăng Hàn Mạc rồi mà trong một chap nào đó lại nó Vương Uyển Thy là thư kia nữa?

-huhu thật ra cái này là do tố sơ sót ấy.Sorry.Nhưng các bạn có thể hiểu như thế này.Tô Nhã Nhã là cũng là con của một ông chủ lớn vào công ty chỉ là bù nhìn thôi.Đăng Hàn Mạc chỉ xem ả ta là không khí.Tuy nhiên ả rra không biết Đăng Hàn Mạc có thù với Tô Thị ả ta chỉ là con cò:))Còn Vương Uyển Thy thì các bạn biết rồi nha

3. Quá khứ của Nguyệt Dao Dao là gì vậy?

- Đọc tiếp truyện nhaaaaa

4. Đăng Hàn Mạc trước kia có từng yêu ai chưa?

-Chưa nhaaaaa

5. Sau này Dao Dao và Hàn Mạc có nhiều sóng gió gay gắt không?

-Thật ra Chippy rất thích hường nên truyện hạnh phúc nhiều lắm, sóng gió tẹo thôi:))

6. Cho biết tuổi của các nhân vật?

-Đăng Hàn Mạc 30t (ông chú già)

-Nguyệt Dao Dao 24t

-Quan Hạo Vương 28t

-Hà Mỹ Hoa 24t

-Lưu Ngạo Thiên 30t(lại là ông chú già)

-Kiều Nhiên Nhu 28t

7. Lịch up truyện?

-Không có lịch cố định

16. Tiểu Bảo Bối - Chương 16

Cô ngồi trong phòng Đăng Hàn Mạc một mình thật rất là cô đơn nên vừa được 15p đã rời phòng định đi xem xung quanh một chút

Vừa bước ra cửa đã gặp ngay tên Diệp Hàn đứng thành hình linh trước cửa như ma

“A..a” cô hét toáng lên

” Phu nhân cô định đi đâu? Đăng tổng sẽ rất giận đấy ” Diệp Hàn giọng đầy cũng kính bởi vì hắn là người thân cận bên Đăng Hàn Mạc việc Nguyệt Dao Dao là ai cũng không ngoài phần hiểu biết nên phải lễ độ một chút

Aizz phu nhân ơi là phu nhân ơi là phu nhân.Cô mà chạy đi lung tung nhỡ có gì Đăng Tổng sẽ giết tôi mất Nguyệt Dao Dao trợn tròn mắt.Anh ta là người đàn ông hôm trước ở địa bàn dưới mặt đất đây mà.Anh ta đến đây làm gì? Giết người chẳng? Nhưng sao lại gọi mình là phu nhân.Nghĩ đến đây Nguyệt Dao Dao liền sợ hãi lùi ra sau

“À Tôi là Diệp Hàn trợ lí thân cận của Đăng Tổng ” Diệp Hàn như hiểu ý trên nét mặt của cô nên liền giới thiệu

“À à ” Nguyệt Dao Dao à một tiếng thì ra hắn là trợ lí của Đăng Hàn Mạc thảo nào cái tên Diệp Hàn trông rất quen

” Phu nhân, cứ vào trong ngồi tôi sẽ lấy chút thức uống ” Diệp Hàn nói xong liền đóng cửa rồi đi. Đúng là phong thái của ông chủ cho đến trợ lý liền nét giống nhau. Làm việc nhanh gọn khuôn mặt lãnh đạm như nhau

Nguyệt Dao Dao ngây ngốc vài giây sau đó liền buồn chán thở dài trở về chiếc ghế sofa ngắm cảnh bên ngoài từ tầng 80 nhìn xuống

Ngồi được lúc lâu cô nghe tiếng mở cửa tường tên Diệp Hàn quay lại đưa thức uống ngon ai ngờ tách trà lại nằm trên tay một cô gái ăn mặc đồ xông sô khá nóng bỏng, tóc nhuộm vàng xoăn tuy nhiên lớp trang điểm trên mặt cô ta dày như thế có đôi phần làm cho Dao Dao không tự nhiên

” Xin chào ” cô ta nở một nụ cười ngọt ngào không kém thâm độc hướng về phía Dao Dao mà nói

” Xin chào ” Nguyệt Dao Dao tuy không biết cô ta là ai nhưng từ nhỏ cô luôn được dạy bảo ngoan ngoãn nên liền cười đáp lại

” Xin giới thiệu tôi là bạn gái của Đằng Tổng ” cô ta vờ về tách trà ngồi xuống kế bên giới thiệu về mình. Nhìn thấy bị cười trên khuôn mặt Dao Dao là cô ta lại tức ứa gan

Nguyệt Dao Dao tôi xem cô chơi hay đến đâu. Giành đàn ông với tôi thì thua chắc rồi. Nhìn lại bản thân mình đi không có một chút tư cách

Nguyệt Dao Dao nghe đến hai chữ bạn gái của cô ta trong lòng liền hụt hẫng. Cô ta nói cô ta là bạn gái của cậu chủ vậy mình là cái gì? Cô ta có nói thật không đây?

Chắc đúng rồi nếu không làm sao cô ta có thể tự tiện vào đây. Với lại thân hình cô ta như thế...

Nguyệt Dao Dao cúi gằm mặt, Tô Nhã Nhã trong lòng mừng rỡ bởi vì cô ta biết chuyện tình cảm cả Đằng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao nếu nói như thế chẳng phải gây hiểu lầm

” Của cô ” Tô Nhã Nhã cúi người xuống đưa tách trà nóng cho Dao Dao sau đó liền giả vờ đổ lên đùi cô. Cảm nhận được chân bị bỏng cô khẽ là lên

“A..”

Tô Nhã Nhã nở một nụ cười khinh bỉ khi thấy Dao Dao bị bỏng chân. Cô ta đứng khoanh tay

Ngay lúc đó Đằng Hàn Mạc vừa bước vào cô ta lại vờ cúi xuống rồi rít

” Ôi Dao Dao cô thật không cẩn thận tách trà đổ hết lên người rồi. Tôi lau giúp cô ” Giọng Tô Nhã Nhã lúc này giống như người bạn tốt làm cho Nguyệt Dao Dao cũng kinh sợ

Rõ ràng là cô ta cố tình đổ lên chân cô bây giờ lại trách cô bất cẩn rồi giả vờ lo lắng sao. Làm diễn viên sao?

Nhưng những chuyện như vậy làm sao qua mắt nổi Đằng Hàn Mạc vừa bước vào thấy Nguyệt Dao Dao bị bỏng ngay chân hắn liền lao lại xem chân cho cô biết ngay là cái thứ đàn bà rác rưởi bên cạnh cố ý

” Cô đi ra ngoài ” Đằng Hàn Mạc gằn giọng

Mẹ kiếp! con đàn bà tiện nhân. Dám đụng đến Dao Dao

” Em chỉ là đang giúp Dao Dao ” Tô Nhã Nhã còn ỏng ẹo bỏ ngoài tai biện minh cho mình

” Mẹ kiếp! cút ” Đằng Hàn Mạc tức giận rống to, đôi mắt ánh lên tia giận dữ Hắn nhất định sẽ không tha cho người nào đụng đến phụ nữ của hắn

Tô Nhã Nhã nghe tiếng quát lớn liền âm ỉ dậm chân ra ngoài. Trong lòng cô ta đầy chửi rủa Nguyệt Dao Dao

” Mèo con có sao không ” Hắn lo lắng vết ửng đỏ trên đùi cô

Nguyệt Dao Dao không nói gì cô chỉ trầm mặc cúi đầu im lặng

” Em bị bỏng. Tôi bế em vào phòng sát thuốc ” Hắn vừa nói vừa cúi người muốn bế cô, trong mắt đầy sự lo lắng

Nguyệt Dao Dao thấy hắn muốn bế mình liền tránh né vòng tay của hắn lùi ra xa
Đằng Hàn Mạc nhíu mày tức giận. Cô gái này là bị làm sao nữa anh dám tránh né mình
“Ngoan, lại đây ” Hắn kim chế giọng ngọt ngào tiến lại gần
Nhưng hắn càng lại gần cô liền xích ra xa
“Ngước mặt lên ” Cuối cùng không nhịn được hắn gần giọng ra lệnh
Nguyệt Dao Dao vẫn cúi đầu im lặng. Bây giờ cô cần suy nghĩ
“Nhìn tôi ” Đằng Hàn mạc nâng cằm cô lên đã nhìn thấy khuôn mặt đầm đìa nước mắt dài ngắn làm cho
hắn giật mình
Là ai đã làm gì cô gái bé nhỏ của hắn chứ. Sao lại khóc đầm đìa như thế
Hắn thả cằm cô ra ngồi xuống bên cô đặt cô trên đùi
“Làm sao ” Hắn ôn nhu vuốt mái tóc cô đầy cưng chiều
Hi các bạn xem lại chap giới thiệu nhân vật nhaaaaa~ Nhân Vật Tô Nhã Nhã Nhã có điều chỉnh xíu nha. Tô
Nhã Nhã không chơi chung với Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hai đâu nha

17. Tiểu Bảo Bối - Chương 17

“Cậu...em đối với cậu là gì?” Cô thút thút dụi mắt, nhỏ giọng hỏi trong tiếng khóc của mình
” Đương nhiên là...vợ ” Hắn sững sờ hồi lâu. Tại sao cô gái nhỏ này lại suy nghĩ lung tung gì đây?
Nguyệt Dao Dao nghe xong trong lòng vốn nhẹ hắn có cảm giác hạnh phúc cũng có cảm giác bất an. Hai
hàng nước mắt vẫn nhè nhẹ trên gò má
“Cô ta nói gì em sao?” Hắn nhìn thấy khuôn mặt đáng thương kia không khỏi đau lòng đưa tay lau nước
mắt của cô trong mắt đầy yêu thương
“Không...không có gì ạ” Dao Dao - cô không phải tuýp người mách lẻo. Cô lại càng không muốn gây thù chuốc
quán. Nghe Đằng Hàn Mạc trả lời như thế trong lòng cô cũng đoán biết cô gái kia là do thích hắn mới ghen
tị sao
“Cô ta nói gì đều không đúng. Tôi chỉ thương em ” Hắn nhíu mày tốt vẻ hơi khó chịu đưa tay vuốt nhẹ mái
tóc cô
Cô gái ngốc nghếch! Rõ ràng biết hắn chỉ cưng chiều cô thế mà chỉ nghe lời nói của người khác lại tự đau
lòng lại còn nói dối hắn
Nguyệt Dao Dao nghe lời người ta khẳng khẳng như thế liền không khỏi vui mừng ấy chứ. Nhưng lúc thoát
khỏi mớ suy nghĩ hạnh phúc màu hồng kia thì cô đã bị tên nào đó bồng lên
“A..a cậu...thả em xuống ” Cô bất giác là lên ôm vào cổ hắn
Hắn mặt vẫn lạnh lùng, bỏ ngoài tai lời là hét của cô mà tiến về phía trước
” cậu...đi đâu vậy ạ” Cô biết người đàn ông kia thế nào cũng không trả lời mình liền hỏi nhỏ, khuôn mặt đáng
yêu
” vào phòng nghỉ của tôi ” Hắn trả lời thản nhiên mắt không nhìn về khuôn mặt nhỏ nhắn kia trong lòng
đầy ôn nhu
“Làm gì ạ?” Cô đỏ hết cả mặt hỏi ngay lập tức
Cái gì? Phòng nghỉ? Định làm gì mình? Aaaa không được đâu

“Chân em bị bỏng tôi chỉ là muốn sút thuốc giúp ” Hấn giải thích nhanh gọn mắt vẫn khẽ liếc sang trạng thái của cô gái kia

“À ” Cô thở phào nhẹ nhõm.Cứ ngỡ rằng lại gặp đại nạn.Nếu như Đằng Hàn Mạc không nói chắc lúc này cô đã tưởng mình sắp bị ăn ngay công ty hấn rồi.

“Hay là em muốn làm việc khác?” Hấn nhìn sơ cũng biết rõ cô đang nghĩ gì bèn tỏ ý trêu chọc cô một chút

“Không...không ” Cô nghe xong mặt đỏ tai hồng phản đối ngay lập tức

Đằng Hàn Mạc thấy thế liền phì cười trong lòng trên môi thoáng qua nụ cười nhẹ

Hấn mở cửa một căn phòng nghỉ khá là gọn gàng không kém phần sang trọng.Trước giờ chưa có một người phụ nữ được bước chân vào trừ cô gái nhỏ của hấn

Hấn đặt cô lên chiếc giường,để cô ngồi đây sau đó quay đi tìm gì đó trong hộp y tế

“Chết tiệt ” Hấn đột nhiên chửi thề.Tay lấy chiếc điện thoại gọi cho ai đó trong thái độ khó chịu lắm

Còn cô vẫn ngơ ngơ từ lúc vào phòng cho đến bây giờ.Hấn tức giận gì thế?Cô tự hỏi

Hấn nói rõ ràng 1 câu sau đó liền tắt máy cũng đủ cho đầu bên đây bên kia hiểu hấn cần gì

Sau 3p Diệp Hàn trợ lí thân cận của hấn liền đem tuýp kem lên sau đó lại nhận được ánh mắt sắc bén của hấn.Diệp Hàn cũng hiểu ra vấn đề gì đó rồi

Hấn lấy tuýp kem,sau đó xắn tay áo tiến vào trong phòng tắm lấy một thao nước ấm nhỏ cũng một chiếc khăn bông ra nhúng chiếc khăn lau nhẹ lên vết bỏng của cô

“Aa”Đụng vào vết thương cô khẽ là nhẹ trong cổ họng

Nghe cô là Đằng Hàn Mạc tưởng mình nặng tay liền nhẹ tay lại

Lấy vết bỏng xong hấn lấy tuýp kem thoa lên cho cô,thái độ tỉ mỉ ân cần lắm

Cô ngồi nhìn hấn vừa hăng phúc lại vừa nhọc nhằn.Đây là tổng giám đốc kiêu ngạo lạnh lùng thường ngày đây sao?

“Cười gì?”Hấn thấy cô mỉm cười liền hỏi

“A.Dạ không có gì ”cô chối ngay.Chẳng lẽ bây giờ phải bảo trong cậu dễ thương quá sao

Gần thoa thuốc xong liền bảo cô nghỉ ngơi một lát sau đó rời ra ngoài nghe bảo có việc gấp

Cô cũng khóc một nên thiếp đi

Đến khuya hấn mới giải quyết xong, trở về căn phòng vừa bước vào căn phòng vẫn còn sáng hấn nhú mày

Cô gái này vẫn chưa ngủ sao?

Ai ngờ vừa bước vào người kia đã khò khò trên giường một cách ngon lành mà trên cơ thể còn mặc mỗi chiếc áo sơ mi của hấn.Aizz thật là

Chỉ là do bộ váy lúc này bị dơ do dính trà nên cô mới mò tủ quần áo của ai đó lấy đồ chứ bộ

Còn hấn thấy cảnh xuân dập diu như thế làm sao mà không nổi hứng cho được

Cơ thể càng ngày càng nóng.Cô gái này là đang muốn câu dẫn hấn sao?Mặc đồ như thế mà cũng ngủ được

Mặt hấn tối sầm lại vứt bỏ áo vest sang một bên hấn liền trèo lên giường hôn vào tóc,vào trán cô,tay ở dưới định sờ lên đùi cô thì

“Tên kia tránh ra, ta sẽ kêu cậu chủ đánh chết người ” Cô nói mở gì đó,khuôn mặt lúc ngủ lại vô cùng đáng yêu

Hấn chỉ biết cười phì lại không muốn phá giấc ngủ của cô hặc cả đêm phải xối nước lạnh đến khi dục vọng dập tắt mới dám mò lên giường ôm cô ngủ đến sáng

18. Tiểu Bảo Bối - Chương 18

Sáng hôm sau,những tia nắng khẽ lướt qua trên hàng mi của cô,cô khẽ nheo mắt mở ra thì đập vào con người chính là thân hình rắn chắc của hần,cô mỉm cười

Ngay bây giờ cô cảm thấy mình thật hạnh phúc.Cô tự nói rằng “Nếu sáng nào cũng được nằm trong lòng cậu như thế thật tốt ”

Cô rúc vào lồng ngực của hần như con mèo khiến hần nhột nhột mà tỉnh dậy

Mở mắt nhìn thấy cảnh người phụ nữ của mình rúc vào trong ngực như thế thử hỏi có ai mà không nổi hứng

Hần liền trở mình chống tay đề lên người cô

“Mới sáng mà đã quyết liệt thế sao?”Hần nở nụ cười manh rãnh trêu chọc cô

Cô giật nảy người,đỏ hết cả mặt,miệng cứng đờ không thể nói

“Cho em biết buổi sáng chính là lúc dục vọng của đàn ông lên cao”Hần nói khẽ vào tai cô sau đó liền hôn vào tóc vào cổ cô tay kia không ngừng sờ đùi cô

“A...ừm cậu...đây là công ty mà ”

Aiz cái trên đàn ông này có thể làm mọi lúc và bất chấp địa điểm sao.Đáng ghét

“Trường cách âm mà ” Hần vẫn tiếp tục công việc đang dở liền ới bỏ lớp áo sơ mi của hần trên người cô ra

“A...a nhưng...”Cô đúng là ngây thơ,lúc này còn nghĩ tốt về hần bây giờ lại chuẩn bị bị hần ăn sao.Nguyệt Dao Dao đành khóc than trong lòng

“Cậu em đối?”

“Mới có 7h thôi ”

“Cậu em mệt lắm”

“Tập thể dục buổi sáng rất khỏe ”

“Em...”

“Ừm...cậu...chỗ đó ”

Cô tìm mọi cách để trốn khỏi sói đấy chứ nào ngờ sói manh rãnh quá có làm thế nào cũng không thoát được.Cô thẳm rồi

Tưởng rằng sẽ bị ăn sạch ai ngờ lúc đó điện thoại cô reng lên,theo phản xạ cô bật dậy đẩy người đàn ông kia ra chộp lấy điện thoại và nghe

“Alo”

“Dao Daooooooooo”

“Aiz Mỹ Hoa sao cậu lại biến mất dài ngày thế ”

” thật ra thì tớ mới từ nước ngoài về ”

“Rồi rồi gọi tớ chuyện gì?”

“Ở nhà thật chán a.Định rủ cậu ra ngoài tán gẫu chút ”

“Lão ông của cậu đâu?”

“Aiz vừa mới ra ngoài đây thôi ”

“Thôi không nói nhiều quán cafe cũ nha ”

“Được ”

Nguyệt Dao Dao cúp máy tâm trạng liền rất vui vẻ. Cô thở phào trong lòng thầm tạ ơn Mỹ Hoa đã gọi kịp lúc nếu không thì tôi cô

Ai ngờ liếc sang bên kia đã thấy sắc mặt Đằng Hàn Mạc đen lại

Sao mà không đen cho được chứ. Vốn dĩ đã nhịn nhục xối nước cả đêm đang nay tưởng sẽ có điểm tâm hoàn hảo, vừa mới bắt tay vào chưa làm ăn gì thì đã bị phá

“Em rất vui?” Đằng Hàn Mạc đặt cô lên đùi vuốt nhẹ gò má cô

“A.. nào có chứ ” Nguyệt Dao Dao cười thầm trong lòng nhưng bên ngoài một mực chối. Cô dặt gì mà khai chứ

“Cậu em có thể đi không?” nghĩ một lát rồi cô hỏi khẽ như đang xin phép

“Không ” ai ngờ bên kia lại từ chối cái rụp phũ phàng luôn

Lúc này mặt cô xịu xuống, dễ thương như đứa trẻ giận dỗi vì không được cho đi chơi

“Được rồi. Đúng là không chịu nổi vẻ mặt này của em ” hần nhìn thấy thế khẽ cười. Lúc nào nhìn thấy cô như thế hần cũng thua

Nghe thấy thế vẻ mặt cô gái nhỏ trở nên vui vẻ hần cô liền định đứng dậy vào phòng thay đồ ai ngờ người kia kéo cánh tay cô lại đè cô xuống

“Cậu...cậu định làm gì?” Cô ngạc nhiên mở to tròn mắt miệng còn ấp úng

Gì đây? Rõ ràng là lúc này còn đồng dứ với mình mà. Sao bây giờ lại muốn ăn mình nữa

“Tôi cho em đi. Em cũng nên trả ơn chứ ” Hần tà mị nhìn cô

Sau đó liền đặt môi của hần phút lên môi cô mà hôn, lưỡi hần cạy hàng răng của cô khám phá vòm miệng của cô rất nhẹ nhàng mà triền miên không như những lần trước mạnh mẽ mà chiếm lấy

Không hiểu sao mỗi lần hôn cô hần đầu rất thích. Chỉ có mỗi cô thôi! Ngọt ngọt. Hảo! hảo hần rất thích

Đến lúc hần rời môi cô thì mặt với đã đỏ lên mà thở hổn hển. Hần hảo vẻ mặt này chỉ muốn cắn

Sau đó hần liền phì cười đưa một bộ váy mới cho cô sau đó liền thay đồ

Bước ra trong bộ áo vest bánh trai thể hiện uy lực hằng ngày thì với gái nhỏ kia vẫn chưa thay đồ

“Sao không thay?” Hần đứng dựa vào tủ áo khoanh tay hỏi

“Đồ hôm qua đây rồi cậu?” Cô chớp chớp mắt nhìn vào bộ đồ rồi nhìn hần

“Tôi vứt rồi ” Hần nói rất thản nhiên

“Cái gì? Tại sao?” Cô từ nhạc nhiên lại trở thành hết hồn

Rõ ràng hôm bữa lúc hần dẫn cô đi mua chiếc váy hôm qua giá tiền lên tới mấy vạn vậy mà nói vứt là vứt sao

“Dơ rồi ” Hần thích thú đứng nhìn vẻ mặt tiếc tiền của cô gái nhỏ của mình

Cô nghe xong liền đứng hình, lủi thủi bước vào phòng vệ sinh. Không phải là cô chịu thua mà là cô cạn lời. Người đàn ông này thật là bá đạo mà

Cô thay đồ xong xui hần thì lấy chiếc BMW chở cô đến điểm hẹn.

Chiếc xe dừng ở một quán cafe theo phong cách cổ điển. Hần bước xuống trước kéo theo bao ánh nhìn của mọi người cả những cô gái

Sau đó hần liền mở cửa cho cô, cô gái mặc trên mình bộ váy xanh ngọc bích nhẹ nhàng mà thanh thoát. Khuôn mặt lại vô cùng trẻ con

Ai cũng quanh cũng trầm trồ khen ngợi đúng là đôi trai tài gái sắc
Hắn ghé sát tai cô nói nhỏ
“Đừng ăn giấm chưa như lần trước.À mà nhớ lời hứa của em ”
Cô nghe thấy thế liền đỏ mặt liếc sang người nào đó đang cười tự đắc trong lòng
Hello mấy bạn!Sắp có nhiều bài kiểm tra nên chap mới có thể ra trễ nhaaaaaa

19. Tiểu Bảo Bối - Chương 19

Cô bước từng bước vào bên trong quán cafe cổ điển
Còn nhớ hồi còn học cấp 3 cứ mỗi chiều là cô và Mỹ Hoa lại kéo nhau sang quán cafe này mà ngồi tán ngẫu suốt mấy tiếng
Cảnh ở đây rất đẹp,quán lại đối diện một bờ sông nên không khí khá thoáng mát và yên tĩnh
Vừa bước vào cửa đã nhìn thấy Mỹ Hoa vẫy vẫy tay ở chiếc bàn gần cửa sổ
Thấy bạn tốt,Nguyệt Dao Dao vui vẻ như đứa trẻ cười tươi chạy lại ôm cô bạn
Còn Đăng Hàn Mạc hẳn không quan tâm khoanh tay đi phía sau.Sắc mặt lơ đãng mà phong lưu trong bộ vest xanh đen
“Aiyo thật nhớ cậu nha ”Hà Mỹ Hoa cười tươi than thở
“Xạo quá đi cô nương ” Cô nhăn mặt nhéo mũi cô bạn thân cười
“Người ta là đang nói thật ”Hà Mỹ Hoa vờ xoa xoa chiếc mũi của mình
“Này mà cậu ra nước ngoài làm gì thế.Không phải tháng trước vừa đi du lịch quanh thế giới sao?”Cô vừa nói vừa hút ly capuchino.Đây là món cô rất hảo nha capuchino đá lạnh rất ngon
“À...Chỉ là có tí việc cần giải quyết ”Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa nhìn sang Đăng Hàn Mạc kể bên bạn tốt
Aiyo cô nào muốn đi chứ.Tại vì lần trước Dao Dao bị bắt cóc 1 phần là lỗi của cô nên Đăng Hàn Mạc liền lệnh bắt cô sang Mỹ để giải quyết các băng đảng khác.Cô đâu phải là không biết vị trí của Đăng Hàn Mạc.Rất đáng kính phục đó
“Được rồi kêu tớ ra là muốn nói gì nào?”Nguyệt Dao Dao khẽ cười
“Vội vàng gì chứ”Hà Mỹ Hoa khuấy cốc nước cảm giếu cợt nói
“Nào có ”Cô cười ngượng
Không vội sao được chứ?Cậu xem cái tên đàn ông kế bên tớ cứ ôm,bóp eo tớ như rắn đe tớ phải mau lên một chút.Thử nghĩ xem tớ mà tán ngẫu với cậu một chút thì có phải eo rã rời không.Đúng là không biết kiên nhẫn gì cả!
Thấy bạn tốt cười ngượng như vậy Mỹ Hoa cũng đoán biết phần nào
“Cuối tuần này người ta là muốn rủ cậu đi biển đó”Mỹ Hoa chống cằm vui cười nói
Nguyệt Dao Dao nghe tới đi chơi khuôn mặt liền rạng rỡ lên nhưng liếc nhìn người đàn ông kế bên đoán biết hẳn sẽ không cho cô đi ai ngờ hắn liền gật đầu như đồng ý
“Được.Vậy cuối tuần hẹn ở nhà cậu”Cô vui vẻ gật đầu vui như đứa trẻ
“Vậy là Ok rồi tớ về trước nha”Nói xong cô đứng dậy không quên ôm bạn tốt một cái rồi cũng hẳn bước ra khỏi quán cafe

Chiếc xe dừng ở một trung tâm mua sắm lớn,cô cùng hần bước xuống tâm trạng đầy hứng khởi

Người đàn ông kế bên bước xuống, sắc mặt vẫn lạnh lùng không chút thay đổi,rất cao quý

Nguyệt Dao Dao cô bị cho cái trung tâm thương mại to đùng này dọa chết.Trước giờ cô chưa một lần tới đây,nên không biết đó,cô cứ nhìn mỗi món đồ lại có giá như trên thiên.Doạ chết người!

Đằng Hàn Mạc thấy cô lo ngại,liền ôm eo cô trêu chọc

“Quy tắc ở đây mua mà không trả tiền có thể đi tù đấy ”

“Dạ..a..Hả?” Cô nhạc nhiên lại tăng thêm phần sợ hãi

“Tôi sẽ trả.Đồ mèo ngọc ”thấy sắc mặt Cô gần thất vọng như muốn đi về.Hần ân cần nói

Aiyo cô cái này ngọc ngém thật.Mới dọa chút đã sợ sao? Không phải bên cạnh đã có tôi sao,em còn sợ gì chứ

Nghe thế cô cúi đầu liếc lên lí nhí bảo

“Thật ạ?”

“Thật”Hần trả lời thản nhiên khẳng định

Ayo cô gái ngọc.Đây là trung tâm thương mại của tôi đấy

Cô mua nhiều đồ lắm.Nào là

nón,khăn,dây chuyền...Không phải là cô tham lam gì chỉ định mua áo tắm với vật dụng cá nhân thôi.Ai ngờ được cái người đàn ông kia cứ hể thấy cô liếc nhìn thứ gì hay để ý cái gì là liền mua

Mà khó nhất là khâu mua áo tắm đó,hần nhìn cái nào cũng không hài lòng hờ trên hờ dưới khó chịu.Thế là hai cô cậu ở trong cửa hàng cả tiếng đồng hồ.Cô nhân viên cũng cật lực,tận tình lắm đôi lúc lại liếc nhìn ghen tị với Dao Dao vì có được ng đàn ông hoàn mỹ ấy chứ,à mà thôi tại cô ấy xinh mà

Cuối cùng đang dây dưa trong cửa hàng cả trăm bộ hần đều không chịu cuối cùng cô và hần cùng ra về

Lúc lên xe khuôn mặt cô ủy khuất lắm, nũng nịu khoanh tay ngó ra ngoài không ngó ngang hay nói chuyện với hần

Hần quay sang thấy cô như thế dừng xe lại bên vệ đường

Cô thấy xe dừng quay sang nhìn hần rồi lại giận dỗi quay mặt

“Em ủy khuất?” Hần nâng cằm cô lên.,giọng nói đầy mỉa mai

“Nào có ”Cô nói nhưng trong giọng lại bộc lộ sự giận dỗi

Đằng Hàn Mạc nhướn mày,môi hơi cong lên ta muốn bảo:Có thật hay không?

“Cậu không mua đồ tắm thì chẳng phải cuối tuần này không thể đi chơi sao?” Cuối cùng cũng nũng nịu,khuôn mặt xụ xuống như đứa trẻ với đôi má phúng phính

” Được ”Hần miễn cưỡng đồng ý

“Thật sao ah? ”Cô vui mừng ôm hần cười tươi

Hần gật đầu sau đó lại nói tiếp

“Nhưng em tự đi,tôi sẽ không đưa em đi ”

“Được,mai em sẽ đi ” Cô gật đầu.Aiz được đi mà may rồi

Sau đó hần liền lái xe tiếp trong lòng thầm cười thầm đầy nham hiểm:“Thử xem ngày mai em có đi nổi không ”

20. Tiểu Bảo Bối - Chương 20

Vừa về đến nhà cô vui vẻ tung tăng chạy lên phòng của bà Ái Châu

“A bà chủ ” Cô cười như đứa trẻ và ôm lấy bà

“Con bé này ” Bà Ái Châu bỏ quyển sách xuống bàn tay kia cốc yêu vào đầu của cô nói tiếp

“Có gì vui sao?Kể ta nghe?” Bà Ái Châu vuốt nhẹ mái tóc cô cười nói

“Vâng.Hôm nay Mỹ Hoa bảo muốn cùng con và cậu chủ đi biển vào cuối tuần ạ ”Cô hớn hớn kể

“Thế con đã chuẩn bị gì chưa?” Bà Ái Châu hỏi tiếp

“Vâng lúc này mưa rất nhiều thứ chỉ có điều...” Cô đang nói bỗng dừng lại khuôn mặt xịu đi đôi phần tỏ vẻ uất ức

“Sao?” Con mua thiếu gì à?”Thấy cô như thế bà Ái Châu tò mò mặt ngạc nhiên

Nguyệt Dao Dao ngó nằng ngó dọc ra bên ngoài xem có ai không.Đúng là không có người nên cô liền uất ức mà nói

“Cậu chủ ấy!Thật kì lạ!Đi mua áo tắm mà cả shop cậu chủ vẫn không chịu cái nào còn bắt con đi về.Đúng là đáng ghét aa.” Cô chu chu cái môi nhỏ nhắn mách bà

” Dao Dao em lên phòng cho tôi ” Không biết từ khi nào Đăng Hàn Mạc đã đứng dựa vào cửa phòng khoanh tay sắc mặt đen lại mà điềm tĩnh nói

“Aaaaa.Cậu..cậu ” Nguyệt Dao Dao đứng hình,quay từ từ sang cô trong mắt ngạc nhiên

Thế là toi cô rồi.Huhu rõ ràng là lúc này không có ai sao vừa dứt lời lại xuất hiện.Cậu có phải là naruto không?

“Mau một chút ” Hắc tà mị nói tiếp trên môi nở ra nụ cười tà mị

“Bà chủ...” cô là quyết định nhờ bà Ái Châu giúp nếu không chắc chắn cô sẽ không biết hình phạt là gì đâu

Bà chủ ơi cứu con.Ai ngờ bà Ái Châu chỉ cười rồi nhẹ nhàng xoa đầu cô

” Thôi đi đi con ”

Chời ơi chết tôi rồi

Không có hậu phương để dựa dẫm mà cô cũng không muốn người đàn ông kia trực tiếp xách cô lên nên đành bất lực đứng dậy đi theo mặt cô cúi gằm vừa đánh yêu lại vừa sợ hãi

” Đáng ghét ”Cô vừa đi theo vừa chửi chửi môi chữi thắm trong miệng

“Em nói gì?” Hắc tà mị đã nghe được rồi nha

Được lắm cô gái.Hôm nay em còn dám mắng tôi.Xem ra gan em càng ngày càng lớn nhỉ.Hảo! Tôi sẽ xem lát nữa còn dám mắng Tôi không

Vừa bước vào phòng ai đó đã thuận chân khoa cửa lại rồi đè cô xuống giường

“Cậu...cậu làm gì ” cô ấp úng khuôn mặt đã lộ hồng

“Em nghĩ xem?” Hắc nhướn mày gian xảo mặt lại càng gần sát hờm mặt cô

“Đưa em đi gặp bạn, mua sắm,đồng ý cho em đi chơi có phải nên thưởng tôi một chút hay không?” Hắc tà mị nói khẽ vào tai cô khiến khuôn mặt cô lúc này không khỏi đỏ lên

“Nhưng...um..”Cô chưa kịp cãi lại thì hắc đã hôn vào môi cô

Lưỡi hắc mau choáng cậu hàm răng cô ra, chơi đùa triền miên với cô

Tay kia rãnh rồi lại tháo cúc áo của cô ra mà xoa...

Môi từ từ rời nhau hẳn chuyển xuống vùng cổ hôn nhẹ vào xương quai xanh

Cơ thể cô rung nhẹ,muốn chống cự lại cũng không nổi

Không biết từ bao giờ trên người cô và hắn đã không còn mảnh vải.Chưa kịp nhận ra thì hắn đã tiến vào bất ngờ làm cơ thể cô càng rung mạnh hơn,miệng phát ra những âm thanh kiều mị

“Gọi tên tôi ” Hắn giọng nói khàn khàn ra lệnh nói

“Ừm...cậu...chủ ”Cô thở dốc nói

“Tên!”Hắn lần này vào mạnh một cái coi như là trừng phạt cô vì làm trái ý hắn

“A..ừm..Hàn nhẹ...nhẹ chút ”Cô bị công kích cuối cùng cũng phải gọi tên người ta mà năn nỉ

Nghe được câu trả lời mong muốn hắn hài lòng nhẹ nhàng hơn.Nói vậy thôi chứ cả đêm cũng đã chèn ép cô đến năm sáu lần đến khi cô dường như ngất mới bỏ ra

Trên mặt cô từng giọt mồ hôi còn đọng,đôi môi có chút sưng đỏ,mắt nhắm lại như sau một trận chiến mệt mỏi

Hắn nhìn cô,đôi môi nở một nụ cười khê.Đúng,hắn rất yêu cô,cũng rất hảo việc sủng cô.Chỉ muốn cả đời này yêu thương cưng chiều cô thôi

Đưa vào phòng tắm,tắm rửa đơn giản sau đó hắn bồng cô lên giường và đắp chăn cho cô

Hắn nằm kế cô,liền muốn ôm cô đánh một giấc thì

“Ding”

Tiếng tin nhắn của điện thoại vang lên, hắn bật điện thoại nhú này nhìn vào dòng tin của Diệp Hàn -trợ lí thân cận của hắn

< rick,=“” tịch=“” diệp=“” thành=“” gần=“” đây=“” có=“” quan=“” hệ=“” với=“” long=“” bang=“” và=“” có=“” hành=“” động=“” rất=“” lạ=“”>>

< điều=“” tra=“” rõ=“”>> Ba từ ngắn gọn và lạnh lùng được hắn nhắn lại cũng đủ để bên kia hiểu rõ nhiệm vụ

Trên môi hắn vương lên một nụ cười

Tịch Diệp Thành,muốn giành phụ nữ với tôi? Ra tay rồi sao.Tốt! sẽ xem kịch hay nhưng muốn đối đầu với Đằng Thị thì hắn chưa hiểu rõ đâu

Hắn đặt điện thoại xuống,định ngồi dậy rồi đi thì có cánh tay ai đó bất ngờ ôm hắn

Hắn quay sang,chính là mèo con đang ngủ này giờ chứ sao

Lúc cô ngủ cứ như đứa con nít ấy

Được ôm người nào đó cũng hạnh phúc lắm chứ,làm sao nỡ bỏ đi đành nằm xuống vòng tay ôm cô vào lòng

Cô đang ngủ,liền tìm một tư thế thoải mái rúc vào ngực hắn như con mèo nhỏ

Cả hai ôm nhau ngủ đến sáng.Khung cảnh kiều diễm rồi ảm áp

21. Tiểu Bảo Bối - Chương 21

Sáng hôm sau,Nguyệt Dao Dao đứng là không thể xuống giường, cô uất ức muốn chết,muốn bước chân xuống đất cũng chẳng được,đau nha

Vậy mà trên đàn ông nào đó còn điềm tỉnh trêu chọc

“Sao? Hôm nay em có đi mua áo tắm không? Đi sớm kẻo muộn ”

Lời nhắc nhở cộng với nụ cười đắc thắng trên khuôn mặt Đặng Hàn Mạc làm cô uất ức chết mất

Gì chứ? Còn dám nói? Nếu không phải hôm qua hành cô mấy hiệp thì sáng nay cô đã đi được

Giờ cô mới biết mình ngu ngốc mà sập bẫy. Hôm qua chính là nói cho cô đi nhưng trong đầu hẳn đã lập kế hoạch sẵn cả. Thật đúng là lừa người

“Thật xấu xa!” Cô miệng chửi thầm

“Em nói gì?” Hẳn là lần nào cũng nghe được cô mắng mình nhưng không tức giận lại càng muốn trêu ghẹo cô

“Nào có chứ ” Cô chu chu môi cãi lại

Cuối cùng hẳn chỉ phì cười tiến lại, xoa đầu cô, nỡ một nụ cười đầy mê hoặc bảo

“Ngoan, ở nhà, tôi đi làm ”

Cô gật đầu ngoan ngoãn, chớp chớp đôi mắt rồi hôn lên má hẳn

Hắn hôn vào đầu cô rồi rời đi

” Aiz tiểu thư gọi tớ có việc gì? Mới có 9h sáng ” Giọng Hà Mỹ Hoa ngái ngủ đầy khó chịu bên kia đầu dây

“Này mặt trời đã lên mông rồi cậu còn không mau dậy?” Nguyệt Dao Dao trách cứ Hà Mỹ Hoa

“Thật sự mệt mỏi aaaa” Hà Mỹ Hoa ngồi dựa thành giường ngáp một cái rõ dài

” Mới sáng sớm đã mệt mỏi. Chẳng lẽ...” Cô nghi hoặc kéo dài câu đầy sự nghi ngờ

” Aiz nào có, nghĩ bậy ” Hà Mỹ Hoa đảo hết cả mặt đầy tức giận.

Tất cả là tại cái tên ôn dịch Quan Hạo Vương ấy. Lí là cô đã cho ra ngoài sofa ngủ, khoá cửa phòng. Vậy mà nửa đêm lại leo cửa sổ vào công bảo trừng phạt cô

“Vậy là đúng rồi, hahaha ” Nguyệt Dao Dao cười lên trêu chọc người bên kia đầu dây tức đỏ mặt

“Cậu thì khác gì chứ? Đáng lẽ giờ này cậu đang làm việc mà tại sao vẫn còn ngồi trên giường gọi cho mình. Aya kịch liệt không kém nhỉ?” Hà Mỹ Hoa nói như đi từ trong ruột Nguyệt Dao Dao. Quá đúng bạn tốt chẳng lẽ không hiểu nhau

“Cậu...” Nguyệt Dao Dao mắc cỡ đỏ mặt hồng tai luồn ngaa. Tớ là đang tức chết tên đàn ông vừa đi làm kia

“Sao? Đoán đúng? ” Biết mình bắn trúng tim đen bạn tốt Hà Mỹ Hoa càng lấn tới trêu chọc

“Thôi. Không đùa nữa. Mau qua đây với tớ ” Nguyệt Dao Dao đúng là không thể nói lại cô bạn lắm chuyện của mình

“Làm sao?” Hà Mỹ Hoa vui vẻ hỏi

Nguyệt Dao Dao được dịp kể cho bạn tốt nghe hết việc mua áo tắm. Và bây giờ cô cần trợ giúp ý

“Àaaaaa được! tớ có hai bộ. Cho cậu mượn. Chờ chút qua ngay ” Chưa kịp để Nguyệt Dao Dao trả lời Hà Mỹ Hoa đã cúp máy cái rụp

Đúng 30p sau Chiếc xe màu tím đen của Hà Mỹ Hoa đậu trước Đặng Gia

Trên phòng

“Đây, thử mau ” Hà Mỹ Hoa tay cầm một bộ áo tắm đưa về phía cô

Nguyệt Dao Dao cần lấy bộ áo tắm, cô do dự một chút nhưng lại bị bạn tốt đẩy vào phòng thay đồ nhanh chóng

Vài phút sau cô bước ra

“Wow good gôđ,xoay xem nào vòng nào ra vòng nấy đó ngaaa” Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa xoay người cô,khen tíu tíu

“Thật...không?”Cô có vẻ hơi ngại ngùng khi phải mặc bộ đồ hở này

“Thật mà!Rất dễ thương đó ” Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa vỗ vai bạn tốt

Thấy bạn tốt còn hơi ngại ngùng Hà Mỹ Hoa phải tiếp tục trấn an nói

“Cậu ngại Hàn Mạc?Không sao anh ta chỉ là sợ cậu bị nhìn thôi hướng hồ gì tớ đã lựa bộ váy tắm chứ nào phải bikini ”

“Ừm ” Nguyệt Dao Dao ngại ngùng gật đầu

Đúng là cô sợ hấn thật đấy aaaa

Sau đó Hà Mỹ Ly liền có việc gấp nên cũng rời đi, cô chạy đi thay đồ nếu không để Đăng Hàn Mạc thấy cô trong bộ dạng này có phải là sẽ bị ăn sạch sẽ hay không

Hôm sau Đăng Hàn Mạc lái một chiếc xe thể thao đưa Nguyệt Dao Dao đến nhà Hà Mỹ Hoa rồi cả bốn người cùng khởi hành

Hai chiếc xe chạy song song liền tạo cơ hội cho hai cô gái tíu tít với nhau

Cuối cùng chiếc xe dừng lại ở một resort khá đẹp,trong xanh,mát mẻ Đăng Hàn Mạc và Quan Hạo Vương cùng bước xuống mở cửa cho hai cô gái

Hôm nay Đăng Hàn Mạc nhìn rất phong độ nha,áo thun,quần lửng thể thao đeo một chiếc kính siêu ngầu ngaaa

Thực ra thì hấn cũng không muốn mặc đâu, còn định mặc sơ mi với vest đi chơi nhưng cô gái nhỏ nào đó cứ nũng nịu hấn nên đành miễn cưỡng mặc thôi

Còn Quan Hạo Vương nha phong lưu lắm ah.Áo sơ mi bông thả hai cúc áo lộ phần rốn chắc,chiếc quần thun thể thao màu xanh làm nổi bật dáng vóc của hấn

Hai mỹ nam mở cửa cho hai mỹ nữ thì quá xuất sắc rồi

Hai cô gái của chúng ta hôm nay mặc áo cặp,quần cặp luôn ngaaaa

Áo hở vai màu xanh lam,với quần jean bó làm tôn lên dáng vóc thon thả của hai cô

“Này tại sao không có người vậy?Resort mà vắng tanh thế?” Hà Mỹ Hoa chống mạnh thắc mắc

“Ừm tớ cũng thấy lạ nha ” Nguyệt Dao Dao cũng thắc mắc lắm nha

Nơi này cứ như nơi hoang vu ấy,nhìn quanh không có ai ngoài nhân viên phục vụ đứng mỗi góc thôi

Trong lúc hai cô gái nhỏ đang ngu ngơ thì

“Chúng tôi bao hết chỗ này ” Cả hai người đàn ông kia liền nói cùng một lúc làm cho hai cô gái cũng ngạc nhiên to tròn mắt

“Cái gì!tên này,anh điên à!” Hà Mỹ Ly đánh vào người Quan Hạo Vương một cái rồ đau ngay bụng

Nguyệt Dao Dao cô cũng cạn lời ngưng có chút không vui khuôn mặt nũng nịu liếc sang người đàn ông kế bên mình

Đi chơi mà như thám hiểm đảo hoang thì còn gì vui ngaaaa.Hai người đàn ông này đang nghĩ gì thế,đúng là biết tiêu hao tiền mà.Chán ghét!

“Thôi thôi mau lên phòng,rời xuống biển ” Đăng co một lúc thì Quan Hạo Vương liền kéo Hà Mỹ Hoa đi,lúc đó khuôn mặt còn rất mờ ám nha

Đằng Hàn Mạc thấy thế cũng xách con mèo nhỏ của hắn tiến về một căn nhà nhỏ trên bờ biển, cô gái nhỏ đi trước tung tăng ngắm mọi thứ rồi hít thở không khí rất ngậy thơ nha, còn người đi sau thì khuôn mặt vẫn lạnh khốc nhưng khuôn mặt lại nở một nụ cười mờ ám

{ tg: chết hai chị của tuiiii

Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao: sao em lại nở lòng làm thế. Cứu tui chịiiii

tg: /lấy khăn lau nước mắt, vẫy tay tạm biệt /

tg: Em thương độc giả. I am sorry }

Thêm cho độc giả 282 từ ngaa Chap sau hay lắm nhaaaa nhớ đón xem. Hic sắp thi rồi nhớ ủng hộ tớ ngaaaa

22. Tiểu Bảo Bối - Chương 22

Đúng là hạng sang nha, hai soái ca của chúng ta đặt một căn phòng rất sang trọng, cao tầng và hướng ra biển đó

“Đẹp quá ” Nguyệt Dao Dao ồ lên

Căn phòng này tuy rất đơn giản nhưng không kém phần cao quý nha, cô thích

Chạy lại chiếc giường êm ái cô nằm xuống nhắm mắt hưởng thụ sự mềm mại và em ái rồi reo lên

“Thật thích nhaaaaa”

“Thật sao? tôi cũng thích ” không biết Đằng Hàn Mạc từ lúc nào đã chống tay đè trên người cô nở một nụ cười nguy hiểm mỉa mai hoặc

“Cậu...cậu...” cô chớp chớp đôi mắt ngạc nhiên

Cái tên đàn ông này lại đỡ chứng gì nữa đây huhu. Lại muốn ức hiếp mình sao?

Hắn nhìn vẻ mặt của cô thật là không kiềm chế nổi chỉ cười nhếch một cái cuối đầu xuống hôn lên đôi môi nhỏ mọng kia

Hắn hôn sâu, lâu, răng lưỡi như hoà vào nhau

Mặt cô dần đỏ lên, đôi mắt lim dim đi, nhịp thở hỗn hển hơn

Tay của hắn không để yên liền muốn luồn tay vào áo cô tính bước tiếp theo

Ai ngờ lúc đó “Cốc cốc ”

Có tiếng gõ cửa bên ngoài kèm theo giọng nói

“Dao Dao, là tớ ”

Nguyệt Dao Dao thoát khỏi cơn mộng mị cô liền lập tức bật dậy, chỉnh lại quần áo sẵn tiện liếc người đàn ông đáng ghét nào đó một cái

“Tớ đây ” cô mở cửa mỉm cười

“Làm gì mà lâu thế...À ” Hà Mỹ Hoa đứng dựa vào cửa hỏi, liếc mắt vào trong liền thấy Đằng Hàn Mạc với chiếc áo sơ mi đã bụng 2 cúc trên lộ phần rắn chắc, đoán biết phần nào

“À gì chứ? Thật là, có chuyện gì vậy?” Nguyệt Dao Dao biết bạn tốt của mình đoán trúng gì đó nên mặt liền đỏ đi có chút ngượng ngùng và tức giận

“Mau đi thay đồ tắm rồi ra biển nào ” Hà Mỹ Hoa nói xong liền hờ hững kéo cô đi

Đúng là lần này phải cảm ơn Hà Mỹ Hoa đó nha.Nếu cậu ấy không gõ cửa thì có phải mình đã bị ăn sạch rồi sao.Phù,cậu ấy lúc nào cũng đúng lúc.Đúng là bạn tốt.Hảo!Hảo

Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao thay đồ xong liền đi thẳng ra biển tại vì hai người đàn ông kia đã chờ sẵn ở đó rồi mà

Thấy Quan Hạo Vương và Đằng Hàn Mặc cùng nằm trên chiếc ghế, áo thì không mặc để lộ cả body săn chắc,đúng là giết chết bao cô gái xung quanh nha

“Này,ở đây ”Hà Mỹ Hoa vẫy tay,cười tươi.Hôm nay Hà Mỹ Hoa mặc một bộ bikini rất sexy nha,màu đen có chưa họa tiết đỏ,làm nổi bật thân hình thon thả của cô .Thật ra thì chưa lần nào cô mặc cả như xem ra lần này khá táo bạo nha

Còn Nguyệt Dao Dao đi kế bên chỉ biết nép nép sau lưng bạn tốt.Đến tận bây giờ cô mới cảm thấy bộ áo tắm này có vẻ hơi hở đấy.Mà cô thì chưa bao giờ mặc những thứ thế này.Áo tắm cột màu xanh lam có cột một chiếc nơ ngay ngực cùng với váy tắm rất là dễ thương nha

Hà Mỹ Hoa nhìn bạn tốt mà phì cười.Cô biết từ trước giờ Nguyệt Dao Dao chưa từng mặc đồ quá hở một phần là do ngại phần kia lại nằm ở quyền của người đàn ông nào đó

Hai cô gái vui vẻ chạy lại,thu hút biết bao ánh nhìn của phái nam xung quanh.Mỹ nhân đúng là mỹ nhân đó nhaa

Khỏi đoán cũng biết,mặt hai người đàn ông kia đen cỡ nào rồi nhé

Quan Hạo Vương dù đã nhiều lần nhìn Hà Mỹ Hoa mặc đồ hở nhưng lần này thì rất là khó chịu nha,cái gì mà ngực,eo,mông đều rõ nét thế kia

“Đi theo anh ”hắn nắm chặt tay của Hà Mỹ Hoa lôi đi không thương tiếc luôn nha

(Quay về với hai nhân vật chính của chúng ta nào)

Anh Đằng nhà ta là người chỉ thích làm chứ không nhiều lời nha,liền bá đạo xách Nguyệt Dao Dao lên vai,mặt hầm hầm

Về đến phòng hắn không thương tiếc thả mạnh cô xuống giường đè xuống người cô,lấy môi mình mà bá đạo hôn lên môi cô,hắn hôn ngẫu nhiên,mãnh liệt không dứt,cây hàm răng cô đưa lưỡi khuấy động

Tay kia dần dần gỡ chiếc nơ thắt ngay ngực cô mà luồn tay vào làm loạn

Hắn hôn cổ để lại những dấu đào nhỏ đánh dấu chủ quyền

“Ừm...ừm ”Ngay bây giờ cô có cảm giác cơ thể mình dần bị tê liệt,không thể phản kháng mà chống đối chỉ đành chiều hắn làm loạn

Đôi mắt cô lim dim,đôi môi ửng hồng do bị ai đó hôn cường bạo.Chính cô cũng không hiểu tại sao tên đàn ông này lại làm thế?Cô đã làm gì sai?

Cô đưa mắt mơ màng đến những suy ngược trong đầu cố tìm một lý do

Hắn thấy cô không tập trung liền trừng phạt bằng cách đưa vào một cái thật mạnh làm cho cơ thể cô chưa kịp thích ứng mà run lên

“Ừm..A..cậu...dừng...” Cô yếu ớt nói,gọng có chút nghẹn đi

“Tiểu bảo bối,mau gọi tên tôi ” Hắn bá đạo vuốt mái tóc của cô,hôn vào nơi đấy đà kia

“Ừm...Hàn..” Cô biết làm thế nào.Hắn bảo sao thì làm vậy thôi nếu không chắc tối nay sẽ không yên phần đâu

“Biết tội của em chưa?” Hắn cúi đầu,phát hơi thở vào tai cô,cả cơ thể vẫn chuyển động dưới thân cô

“Ừm...ừ..tội?” Cô chính là ngây thơ không biết gì mà hỏi ngược lại hắn

Cuối cùng chỉ vì lợi dụng câu trả lời không hài lòng đó mà hắn chèn ép cô cả đêm

23. Tiểu Bảo Bối - Chương 23

Cô thiếp đi vì quá mệt mỏi, hấn ôm cô vào phòng tắm rửa đơn giản rồi ôm cô vào lòng mà ngủ

Sáng hôm sau, cô thức dậy khắp người đều ê ẩm, cùng với một vài dấu hoa mai trên người. Nhớ về hôm qua đã bị ai đó chèn ép đến mấy lần, mặt cô đỏ lên một phần là do ngại phần nhiều là tức giận nha

“Thức rồi sao?” Một giọng nói trầm phát ra từ sau lưng cô, làm cô tròn xoe mắt nhạc nhiên đến rờn rợn

Quay lưng lại, thì đập thẳng vào mắt là thân hình rắn chắc của hấn khiến cô đỏ hết cả mặt

“Sao thế? Mới sáng đã làm vẻ mặt thế này quyến rũ tôi? ” Thấy khuôn mặt ngượng nhùng mà đáng yêu của cô, hấn càng thêm trêu chọc tay kia trêu đùa mái tóc cô

“Ừ nào có ” Cô liền ngược mặt lên cãi lại, chu chu cái môi nhỏ nhắn của mình

Hấn liền chớp thời cơ hôn lên môi cô, hấn nhẹ nhàng tiến vào khám phá bên trong khoảng miệng, tự nhiên mà hút hết mật ngọt của cô,

Nụ hôn kéo dài triền miên, đến khi cô tưởng rằng không thể thở nổi thì hấn mới rời môi cô, hôn lên trán cô sau đó đứng dậy thay đồ, công cô thì vẫn ngồi đờ trên giường với khuôn mặt cà chua

“Có đói không?” hấn cài các nút áo sơ mi lại rồi hỏi cô

“A...rất đói ” không nhờ hấn nhắc cô cũng quên mất, đã 9h hơn rồi, bụng cô cũng đang đánh trống thùng thùng đây

“Mau thay đồ, tôi đưa em đi ăn ” Hấn nói xong liền lại chỗ cô, bông cô cơn một cách rất bá đạo

Bị ôm lên bất chợt, cô liền vòng tay ôm vào cổ hấn, đôi mắt nhạc nhiên tự hỏi hấn đang tính làm trò gì nữa. Thật mệt mỏi nha

Hấn tiến vào phòng tắm, đặt cô vào bồn nước ấm không biết đã chuẩn bị từ bao giờ

Trong lúc cô vẫn còn đang không biết chuyện gì đang xảy ra thì hấn cúi xuống, thổi một cái, mỉm cười xoa đầu cô và bảo

” nước ấm sẽ giúp em đỡ đau hơn ”

Nói xong hấn ra ngoài

Hấn là đang quan tâm cô sao. Hấn biết cô bị đau. Đương nhiên rồi! tất cả là do hấn mà ra mà nhưng không có hấn chắc có lẽ với còn không xuống giường nổi chứ nói gì là đi ăn sáng chứ

Đột nhiên cô cảm thấy hấn thật ôn nhu, mắt hoàn toàn đi về lãnh khốc hằng ngày, không còn bá đạo nữa, rất nhẹ nhàng

Cô mỉm cười, nhấn mắt ngân mình vào lang nước ấm, đúng vậy cô đã bớt đau hơn. Là do dự ôn nhu của hấn làm cô cảm thấy thoải mái hay do dòng nước ấm đây

30p sau cô và hấn đã tắm tất quần áo, tính là định đi thẳng đến nhà hàng nhưng cô lại muốn ghé qua chỗ Hà Mỹ Hoa rủ bạn tốt đi ăn chung nào ngờ tới gõ cửa thì không thấy bạn tốt mở cửa mà là Quan Hạo Vương quần áo xộc xệch, tóc rối bời

” Mỹ Hoa, sáng nay cô ấy không...không khỏe...nên hai người cứ đi trước. Tôi sẽ chăm sóc cô ấy ” Quan Hạo Vương cừu nói vừa cười ranh ma khiến người ta dễ suy nghĩ đến hướng xấu xa nha

“Ồ được. Vậy tôi đi trước cậu chăm sóc cô ấy tốt nha ” Nguyệt Dao Dao cô là không ngu ngốc, nghe thế cũng đủ hiểu hôm qua hai người kia là chưa đủ kịch liệt hay sao nên sáng nay mới tiếp tục đây

Tối đó cả bốn người cùng đi dạo trên biển liền thấy một đám đông tụ tập nên hai cô gái ham vui của chúng ta liền chạy tới

“Xin chào,các bạn cũng vào đi ”một bạn nam rất trẻ trung nở nụ cười thân thiện nói

Thì ra là một buổi party trên biển sao.Rất thú vị nha

Nghe thế Hà Mỹ Hoa liền kéo Quan Hạo Vương kể bên ào vào đám đông

Còn Đăng Hàn Mạc không biết đã mất tích đi đâu,Nguyệt Dao Dao nhìn mãi cũng chẳng thấy

“Anh là Minh Khiêm .Còn em?” Người bạn Nam lúc này liền chào hỏi cô.Không biết vì sao cô gái nhỏ này làm anh rất hứng thú,có cảm giác muốn che chở

” Em là Nguyệt Dao Dao ” Cô là rất lịch sự đáp lại người ta với một nụ cười dễ thương nha

“Đây,em ăn chút trái cây đi ” Minh Khiêm vừa nói vừa đưa cho cô một đĩa trái cây

Đăng Hàn Mạc không biết là xuất hiện từ khi nào,nhìn thấy cô nói chuyện vui cười với người con trai khác,tên kia còn đụng vào má cô trong lòng hấn dần lên chút khó chịu

Bây giờ sát khí tỏa ra trên người hấn rất là có mà lực đáng sợ

“Đi theo tôi ” Hấn nắm chặt cổ tay của với rồi lôi đi trước sự ngỡ ngàng của Mạc Khiêm

Người này là ai?Có quan hệ gì với Dao Dao tại sao có thể tự tiện lôi cô ấy đi chứ.Bao nhiêu suy nghĩ trong đầu anh hiện ra. Nhưng tại sao trong lòng anh lại cảm thấy hụt hẫng thế

Đăng Hàn Mạc cầm tay Nguyệt Dao Dao ra xa chỗ party

Cổ tay truyền đến sự đau đớn,cô gỡ tay hấn ra

“Cậu...cậu làm sao thế?Thật đau ” Cô nhả mặt xoa xoa cổ tay sưng của mình

“Ai cho phép em nói chuyện với tên đó ”Hấn lạnh lùng bá đạo,không giận dữ nhưng rất đáng sợ nói

“Cậu ấy chỉ là...ừm ” Chưa kịp nói hết câu đã bị hấn chiếm lấy môi mình một cách cuồng bạo

24. Tiểu Bảo Bối - Chương 24

Cô ngây ngốc,trong lòng lại dâng lên cảm giác khó chịu,nếu như bình thường cô sẽ để hấn làm càn trên môi mình nhưng lần này cô chống cự

Cô dùng tay đẩy hấn ra,hấn càng ôm chặt cô,cô vùng vẫy bỏ chạy,cô khóc

Bây giờ cô có cảm giác bản thân là món đồ của hấn chỉ có thể làm theo ta hấn ngay cả việc kết bạn với người khác cô cũng bị cấm túc,cô tuổi thân

Đăng Hàn Mạc hấn rất nhọc nhằn,từ trước đến giờ cô chưa bao giờ phản kháng hấn nhưng tại sao chỉ vì một người con trai khác cô lại...

Hấn rất khó chịu và giận dữ trở về căn phòng tìm cô nhưng lại không có,hấn cứ thắc mắc tại sao cô lại không trở về,cô đi đâu

Nhìn lên đồng hồ đã hơn 11h,hấn hốt hoảng chạy đi tìm cô,ấn vào dãy số điện thoại quen thuộc nhưng không ai bắt máy,hấn càng lo hơn

“Alo ” Hà Mỹ Hoa ngạc nhiên trả lời một cuộc gọi từ dãy số hiện lên trên màn hình

“Dao Dao có qua chỗ cô không? ”Đăng Hàn Mạc giọng đầy lạnh lùng

“Không....Có chuyện gì sao ” Chưa nhận được câu trả lời thì máy đã cúp,Hà Mỹ Hoa cảm giác có việc gì đó rất bất an

Chẳng lẽ Nguyệt Dao Dao lại chạy lung tung để bị lạc sao?Không thể nào,Đằng Hàn Mạc lúc nào cũng kề bên cạnh cô ấy thì làm sao mà bị lạc và lại Dao Dao rất nhất không thể nào đi lung tung một mình.Có chuyện gì sao?hay lại bị bắt cóc?

Càng nghĩ càng lo Hà Mỹ Hoa liên lạc với trung tâm quản lí của khi resort

Hắn chạy đi khắp nơi từ nhà hàng,quầy bán hàng,..nhưng vẫn không tìm thấy cuối cùng hắn đi dọc bờ biển ” Này này qua kia xem đi,có người chết đuối đấy ”

“Không biết đêm hôm làm gì ra ngoài biển nữa ”

“Nghe nói là một cô gái đấy.thật tội nghiệp ”

Một đám người đi nhanh ngang qua hắn bàn chuyện gì đó

Hắn chợt đứng hình bài giấy,trong lòng đang lên cảm giác sợ hãi.Chạy ulla vào đám đông hắn chỉ mong sao đó không phải là cô.Dạt tất cả mọi người để được nhìn thấy khuôn mặt của người chết đuối.Hắn thở phào, đó không phải là cô

Tiếp tục chạy về hướng dọc bờ biển,hắn thấy một thân hình quen thuộc nhỏ bé ngồi trên cát

Không kiềm được hắn liền chạy lại ôm cô vào lòng,hắn lo lắng,mệt mỏi gục mặt lên vai cô

“Cậu..” được ai đó ôm từ đằng sau,mùi thơm quen thuộc đó cũng dứt để cô biết đó là ai

“Cậu sao thế?”

“Cậu tìm em sao?”

Cô cứ hỏi nhưng hắn không trả lời chỉ ôm chặt cô như sợ mất thứ gì rất quý giá

“Sau này tôi sẽ không làm thế nữa,lời nói lúc này em hãy quên đi...Xin em đừng bao giờ rời tôi ” Hắn nói,giọng không còn lãnh đạm lạnh lùng mà thay vào đó là ôn nhu,dịu dàng

“Em không sao.Em sẽ không làm thế nữa ”nghe được lời nói như thế cô quay sang đưa tay áp lên má hắn mỉm cười

Cô biết một người như hắn không bao giờ hối lỗi và nói câu xin lỗi nhưng hắn bây giờ là đang xin lỗi cô.

Hắn đưa cô về nhà,trên đường lúc nào cũng nắm chặt tay cô không buông,cô khẽ mỉm cười

Thật ra người đàn ông này cũng y hệt một đứa trẻ to xác vậy

Về đến nhà như mọi khi hắn sẽ dẫn cô vào ngõ cụt mà tha hồ ức hiếp cô nhưng lần này lại không,hắn chỉ ôm cô vào lòng

Có lẽ vì hắn đã không tốt với cô,nên tự phạt chính mình

Cô quay sang nhìn hắn,khuôn mặt khi nhắm mắt lại thật ôn nhu không phải là một tổng tài lãnh khốc nữa

Cô biết hôm nay hắn đã quá mệt mỏi lúc hắn tìm được cô,cô thấy lưng áo sơ mi của hắn đã ướt đầm.Làm sao mà cô thể không thương cho được aaaa

Lấy hết sức can đảm,cô hôn lên môi hắn dùng hai tay áp lên khuôn mặt điểm trai của hắn

Cảm nhận được cái hôn vừa ngọt lại vừa vụng về hắn tỉnh giấc,thấy ngay trước mắt là con mèo nhỏ của mình đang chút động

Được,nếu cô muốn thế hắn cũng không cần kiềm chế,lật người lại hắn đè cô rồi đáp lại nụ hôn kia một cách mãnh liệt khiến cô bất ngờ với cùng

Tình hình là thế nào đây.Lúc đầu cô chính là cầm quyền mà giờ đây lại yếu thế hơn hẳn.Còn dám kích thích hẳn khi hẳn đang ngủ.Cô có phải là ngu ngốc quá rồi không đây?Mở tự tìm đến mèo sao.Tối nay cô chắc chắc sẽ bị ăn sạch cho xem

Hắn đưa tay vuốt nhẹ lên mái tóc cô,môi vẫn hôn

Thế là đêm đó cô gái của chúng ta đã bị ăn sạch,bị hẳn ép đến 4,5 lần mới buông tha

“Một lần nữa ” Giọng hẳn trầm ấm khàn Khàn đầy mà lực

“Em mệt...” cô một mỗi thở hổn hển,mặt đỏ bừng

“Em còn nói nổi mà mệt cái gì ” Vừa dứt lời hẳn liền làm ngay,trong lòng liền rất vui vẻ

“Lần cuối đây.Tôi hứa ” Hẳn cuối đầu Cô bĩu môi,xoay người đi nhắm mắt không nói vì sợ nhờ cãi lại hăng liền có lí do bắt ép cô

” Em dám làm lơ tôi.Được,xem tôi phạt em ”

Cái kế sau đó thì mấy bạn biết rồi nhé

chị Dao Dao nhà ta uất ức muốn chế vì cỡ nào cũng bị ăn,đi du lịch tưởng thoát được ai ngờ....xấu xa.Còn anh Đăng thì cười hí ha hí hờn mãn nguyện

{ Đăng Hàn Mạc:cảm ơn tác giả

Tác giả:Uầy anh em tốt mà

Nguyệt Dao Dao:tác giả em chết chắc rồi *xách dao *

Tác giả *cầm quần chạy *}

25. Tiểu Bảo Bối - Chương 25

Hôm nay là ngày cuối cùng của chuyến đi nên Nguyệt Dao Dao và Hà Mỹ Hoa cùng kéo nhau đi mua sắm,hai cô cứ lần lần đăng trước còn hai người đàn ông đăng sau thì khỏi phải nói thu hút biết bao nhiêu là ánh mắt của bao cô gái

Quan Hạo Vương phong lưu lãng tử đôi lúc lại chọc ghẹo nháy mắt với các cô gái xung quanh làm cho mấy cô đỏ đốn

Còn Đăng Hàn Mạc hẳn không quan tâm,dứt tay vô tội bước bình thản lạnh lùng vô đối

“Cái tên họ Quan kia.Anh có phải là muốn bị trừng phạt hay không ” Hà Mỹ Hoa thấy có gì đó không ổn liền quay lại nhéo tai của Quan Hạo Vương khiến anh nhăn nhó cả mặt

“Này đau...đau ”

“Có phải là em đã quá dễ tính với anh không.Được!Qua bên kia xem em xử lí anh như thế nào ”

Nói rồi Hà Mỹ Hoa xách tai của anh tiến tới một cửa hàng kim cương.Anh thầm oán “chết rồi lần này phải là cả một cửa hàng kim cương đây ”.Đối với Quan Hạo Vương,anh không phải là tiếc tiền chỉ sợ cô nàng kia lại mua cả cái cửa hàng đó,cần nhằn hay là toáng lên đánh anh khiến anh mất mặt đúng là phát sợ

Anh Đăng nhà ta thì biết quá rồi,liền tranh thủ tiến tới chỗ cô gái nhỏ vòng tay qua eo cô ôm sát lại làm cho các cô gái xung quanh liền bĩu môi bỏ đi

“Cậu....Đây là chỗ đông người ” Cô ngại ngần nói nhỏ

“Thật sao,tôi chẳng thấy ai cả ” Đăng Hàn Mạc ngó ý muốn trêu chọc lại càng ôm sát cô hơn

“nhưng...như vậy rất...ngại ” cô ấp úng từng chữ không biết phải dùng lí lẽ thế nào nói với con người mặt dày này

“Nếu em thích chỗ hai người thì chúng ta sẽ đi đến đó ”Hắn gian tà ghé sát lỗ tai cô nói nhỏ

Biến thái!Đúng là biến thái.Cô nào có ý đó chứ.Cái người đàn ông này trong đầu chỉ có mỗi chuyện đó thôi sao.Đằng Hàn Mạc đáng chết aaa!

Cô mắt mở to,khuôn mặt đỏ bừng lên,miệng cũng đứng hình khi nghe câu đó

“Sao nào?Có muốn hay không ” biết mình trêu chọc được cô nên hắn càng làm tới.Không hiểu sao mỗi lần trêu chọc cô hắn lại rất vui nha.Cảm giác thế nào nhỉ?Sảng khoái đầu óc

Cô là tim muốn nhảy ra ngoài luôn,thật là muốn đánh cho hắn vài cái cho hả giận.Tự oán trách sao ông trời lại tạo ra một con người biến thái như thế chứ

“Em... đi vệ sinh ” Không biết làm thế nào thì cô đành chuồn thôi.

Thấy cô vội vã đi như thế hắn mỉm cười gian xảo

Cô làm gì đi vệ sinh mà lâu thế kia.Có phải là gặp chuyện gì rồi hay không

“Này Hàn Mạc,Dao Dao đi đâu thế?” Hà Mỹ Hoa hỏi hắn

Hắn thì chẳng nói chẳng rằng liền bỏ đi về phía nhà vệ sinh nữ,linh cảm không lành rồi

Đúng như hắn dự đoán vừa bước vào phòng vệ sinh nữ đã nghe tiếng nói chuyện

” Con nhỏ này,mắt mày bị mù à sao dám đụng trúng tao ”

” Đúng rồi,con nhỏ quê mùa”

Hắn thấy thế,nghe thế liền tức giận không thôi

Mèo nhỏ của hắn lại bị ức hiếp nữa mà chỉ biết xin lỗi im lặng chẳng dám phản kháng sao.Đúng là cô gái ngốc nghếch mà

Hắn liền bước vào chẳng ngại ngần tát vào mặt cô tiểu thư nhà giàu kia sau đó liền rút khăn lau sạch tay như vừa chạm vào vật gì ghê tởm lắm

“Này anh là ai,sao lại đánh tôi.Anh có biết tôi là ai hay không?”Cô tiểu thư đó bị tát đau quá hoá tức giận rống lên

“Chuyện gì?chuyện gì thế?” Đúng lúc đó Hà Mỹ Hoa chạy vào nhìn thấy tình cảnh ấy cũng đủ hiểu sơ tình hình,liền chạy lại hỏi han

“Dao Dao sao thế,ả ta làm gì cậu?” Hà Mỹ Hoa vừa nói vừa liếc qua ả tiểu thư kia

“Các người mắt mù sao.Đây là tiểu thư Lâm Diệp là con gái của chủ trung tâm thương mại này đây ”Cô gái kể bên ả tiểu thư lên tiếng,khuôn mặt hếch lên trong phát ghét

“Tôi không biết các người là ai nhưng cô ta cư nhiên đụng trúng tôi làm chiếc váy trên người tôi bị rách,mau đền ”

Ả Lâm Diệp đó khoanh tay nói

“Ay ay tiểu thư à, sao cô không nghĩ rằng do cô béo quá nên váy mới rách.Cô tự xưng mặc đồ hiệu mà đụng tí lại rách chẳng khác nào như tấm ni lông ngoài bãi rác ”Hà Mỹ Hoa cô đây là không phải dạng vừa.Trên đời này cô ghét nhất thể loại ỷ quyền ức hiếp người khác mà ả này lại không may đụng trúng bạn thân của cô.Ả tới số rồi

“Cô...” tiểu thư kia tức đến chẳng nói được câu gì cả

“Mỹ Hoa..thôi..thôi là lỗi của tớ” Nguyệt Dao Dao cô không muốn lớn chuyện nên nín nín tay của bạn tốt

“Cậu để yên cho tớ nói.Nói thật thể lại như tiểu thư đây có lẽ sáng ra đường đã quên mang theo cái gọi nào nào hay sao? Tôi là thật lòng muốn biết đó ” Hà Mỹ Hoa khoanh tay khuôn mặt cười khinh bỉ liền nói như tát nước vào mặt

“Cô..cô nghĩ cô là ai mà dám nói như thế chứ ”Ả Lâm Diệp tức đến phát điên định tiến tới giơ tay tát vào mặt Hà Mỹ Hoa nhưng lại không dám

“Sao? Cô tát đi.không tát thì tôi tát”nói xong Hà Mỹ Hoa liền tới tát vào mặt của ả Lâm Diệp một cái.khuôn mặt cô trở nên sắc bén hơn

Chắc ả ta do uất ức quá liền bảo cô gái kể bên lấy điện thoại ra

“Papa có đám người ức hiếp con....”qr ta dẹo tới dẹo lui một hồi trông thật ngứa mắt

Từ nãy đến giờ,Đặng Hàn Mạc vẫn ôm eo Dao Dao xem kịch hay.Hắn chính là muốn xem chuyện này đến đâu và chính hắn sẽ tự tay kết thúc.Dám đụng đến phụ nữ của hắn thì vẫn câu nói cũ “thật là biết lựa đường chết ”

Tầm 5p sau có một lão già mập bước vào

Thế là ả Lâm Diệp đó liền ôm lão ta nói ông ọ

“Papa chính là tên đó và cô gái này ”

Lão mập đó nhìn sang Đặng Hàn Mạc và Hà Mỹ Hoa sau đó liền hốt hoảng cúi đầu

“Chào Đặng Thiệu.không biết con gái của tôi đã làm gì có lỗi xin Đặng thiệu bỏ qua ”bây giờ nhìn lão già đó trên mặt mồ hôi chảy nhễ nhại

Còn ả Lâm Diệp đó thì càng hốt hoảng hơn.Đây chẳng phải là Đặng Hàn Mạc của Đặng Thị sao.Ả ta chỉ mới nghe danh chứ chưa lần nào gặp mặt chỉ thấy trên báo nhưng đến bây giờ mới nhớ.Trễ rồi cô gái

Đặng Hàn Mạc không nói không rằng,người hắn tỏa ra sát khí rất đáng sợ,đôi mắt vừa sắc bén vừa diêm tĩnh.Hắn từ từ rút điện thoại ra gọi cho một ai đó

“Mau hủy tất cả hợp đồng của Lâm Thị ”

Nói xong hắn liền tắt máy ôm Dao Dao bỏ đi khiến cho lão mập đó và ả Lâm Diệp kia một phen sợ hãi lại thêm phần lo lắng

“wow...Anh bất ngờ với em đó ” Hà Mỹ Hoa vừa bước ra khỏi thì đã thấy Quan Hạo Vương đứng gần đó vỗ tay

Cô đi lại gần héch mũi lên tốt vẻ rất tự hào

Quan Hạo vương liền ôm eo cô nói tiếp ” Em rất biết cách khi dễ người khác đúng không?Bây giờ anh mới biết ” Hắn cười tốt vẻ nhạo nhien lắm

“Đương nhiên ”Hà Mỹ Hoa trả lời bình thản

“Được.Rất có khí chất.Vậy tối nay để xem em có khi dễ được anh không ”Quan Hạo Vương vừa nói vừa cười rất gian xảo dường như trong não hắn đã chuẩn bị sẵn sàng”

“Anh....biến thái ” Hà Mỹ Hoa trợn mắt đâm vào bụng hắn một cái.Bỏ hắn vừa nói xong khiến cô rợn cả da gà.Vậy là tối nay cô phải trốn thôi không thể ở nhà được

Các bạn có thấy khí chất của chị Mỹ Hoa nhà ta trong chap này chưaaaaaEm yêu chị aaaaa

À nhon mấy bạn Chippy đã trở lại rồi đây Nói chung là rất cảm ơn tất cả các bạn đã ủng hộ truyện và theo dõi cho đến tận bây giờ yêu các bạn quá Sau kì thi tuyển sinh thì khỏi phải nói tui khóc như mưa rào cả một hôm Và hôm sau liền gặt bỏ nỗi buồn bắt tay vào viết chap mới và up trước lịch luôn Cảm ơn những lời động viên và cảm ơn rất nhiều sự ủng hộ của các bạn nhaaaaa

Có tâm tình gì thì cứ cmt bên dưới nha.Tui sẽ đọc và rep hết nhaaaaa

26. Tiểu Bảo Bối - Chương 26

Đằng Hàn Mạc trực tiếp đi ra xe mở cửa và ngồi xuống chẳng chờ cô. Trông hắn có vẻ khá khó chịu

Nguyệt Dao Dao thấy thế cũng lồm lũi bước lên ghế phía trên ngồi. Cô cũng chính là không muốn bị sát khí của hắn làm cho ngạt thở đến chết đâu

“Xuống đây ” hắn thấy thế liền dùng cái giọng giết người găm gừ

Cô là rất nghe lời nha, liền bước xuống ghế sau nhưng lại ngồi cách xa hắn cúi mặt

Tại sao chứ? Rõ ràng là cô bị ức hiếp Rõ ràng là hắn làm lớn chuyện. Thế tại sao giờ đây lại giận dỗi rồi tỏ thái độ với cô. Cô đã làm gì sai?

Hắn thấy cô gái nhỏ của mình cúi gằm mặt thút thít liền chẳng nỡ ôm eo cô, đặt cô trong lòng mà nói

“Sau này không được để kẻ khác ức hiếp nữa, có rõ chưa ”

Hắn là thực sự khó chịu khi thấy kẻ khác dám đụng đến phụ nữ của hắn. Dù gì đi nữa sau này cô cũng sẽ là phu nhân của hắn, cô là bảo bối mà hắn nâng niu, không ai được làm tổn thương đến cô nếu không chắc chắn kẻ đó sẽ chịu hậu quả

Cô gái ngốc nghe thế chẳng hiểu tại sao lại đẩy Đằng Hàn Mạc ra. Hắn nhướn mày tỏ vẻ vừa ngạc nhiên lại sắp tức giận

“Cậu ức hiếp tôi ” Nguyệt Dao Dao tỏ ra rất cảnh giác, cô hết khóc rồi nhưng khuôn mặt vẫn còn ửng ửng đỏ, đôi mắt lại còn ướt nhin như con mèo nhỏ bị người ta chọc phải khiến ai cũng muốn bảo vệ

“Em biết tôi là ngoại lệ mà ” Hắn cười tà mị sau đó liền đề cô xuống mà hôn

Hắn hôn nhẹ nhàng rồi dùng lưỡi vẩy răng của cô để vào bên trong khoang miệng hút hết mật ngọt, tay kia không ngừng luồn vào áo cô mà xoa nắn

“Ừm..” Nguyệt Dao Dao là do bị hôn bất ngờ liền nhạy cảm kêu lên khiến hăng càng thêm thích thú

Tay hắn liền di chuyển xuống bụng cô, lại định di chuyển xuống vùng nào đó nhưng...

“A..” cô là lên một cách bất chợt

“Sao thế?” Hắn đỡ cô ngồi dậy, bất an lo lắng

Cô vẫn tròn tròn mắt, không nói

“chị mẹ ” của cô lại tới rồi. Làm sao để nói cho hắn nghe đây. Xấu hổ chết mất. huhu

Vừa lúc chiếc dừng lại trước cổng Đằng Gia

“Nói tôi nghe ” Hắn là đang nghĩ cô từ chối hắn. Nhưng hắn lại cũng rất thắc mắc, cô rất ngoan ngoãn chưa bao giờ cãi lời hắn nhưng sao hôm nay lại

“Em..em” cô ấp úng định nói nhưng lại xấu hổ vô cùng

“Xuống xe ” hắn là đang vô cùng tức giận bước xuống xe

“Không thể. Em là không thể xuống ” Cô nói kiên định vì thế nào cũng đã dính lên ghế rồi. Bây giờ mà bước xuống có phải là bất tiện không với cả hôm nay cô lại mặc đầm màu xanh Bích chỉ cần bước xuống là thấy hết. huhu sao ông trời ác thế

Theo phong cách làm việc của Đằng Hàn Mạc, dù đang rất giận nhưng hắn không thích dây dưa với cô liền trực tiếp bồng cô lên

Vừa nhắc cô lên khỏi thì hắn thấy chiếc ghế có một vệt đỏ lớn trên đó

“Thì ra là vậy ” Câu nói rất đơn giản, hắn cong môi cười trêu chọc cô

Cô thì do quá xấu hổ cơ mà nên chỉ đành đỏ mặt mà nép vào lòng hấn đánh vài cái

” tôi chuẩn bị nước ấm rồi,để tôi bông em vào ” Đặng Hàn Mạc bước ra từ phòng tắm vừa nói vừa xắn tay áo lên

Anh biết chứ,cô gái nhỏ của anh mỗi lần tới kì lại rất hay đau bụng,mà tại do cơ thể cô lại rất yếu nên mỗi lần như thế như cả lên bờ xuống ruộng.Nhìn như vậy hấn làm sao không xót cho được

Ôm cô vào phòng tắm đặt cô xuống dòng nước ấm sau đó định liền rồi đi nhưng tay của ai đó kéo áo hấn lại “Cậu..tay áo cậu..” cô nói một cách e ngại rồi nhìn vào tay áo hấn đã dính màu đỏ

“Không sao ” Hấn nhìn xuống rồi ôn nhu xoa đầu cô

Chả là do lúc này bông cô vào bên trong nên tay áo bị dính phải thôi.Cơ mà hấn cũng chẳng quan tâm

Cái gì cô có nghe lầm không đây.Một người chuyên ưa sạch sẽ như hấn lại bảo không sao sao? Hôm nay hấn bị ai nhập ư?

Cơ mà sao lòng cô lại ấm và vui đến thế.Cảm giác gì đây?Hạnh phúc chăng

Nói rồi hấn đứng dậy định đi ra nhưng cũng lại quay lại nói tiếp

“À ” cái kia ” tôi đã nhờ người đi mua cho em rồi ”

Chắc là do ngại quá hay sao ấy,nói xong hấn liền ho vài ba tiếng qua loa rồi bước ra ngoài

Tối hôm đó,hấn không làm gì cô cũng chẳng hôn cô,vì hấn sợ chỉ cần làm như thế hấn sẽ không kiềm chế nổi mất nên trước khi đi ngủ hấn liền xối thật nhiều nước lạnh rồi ôm cô ngủ cả đêm

Đến khuya,đang nằm trong lòng ngực ấm áp của hấn cô liền co rúm người lại vì đau bụng,càng đau cô lại càng loay hoay không ngủ được

Cảm nhận được cơn mè nheo của mình chẳng thể nằm im,cứ dụi dụi người vào lòng ngực hấn,hấn bật dậy mở đèn thì thấy cô mắt nhắm nghiền trông có vẻ rất đau,mồ hôi trên trán lại rất nhiều

Hấn toan gọi bác sĩ tới nhưng Nguyệt Dao Dao lại bảo lấy giúp cho cô cái khăn ấm với cả không cần gọi phiền người khác nên hấn đành nghe thôi

Đoạn hấn ngồi trên giường rồi bảo cô

“Tôi xoa bụng cho em ”nói rồi hấn gỡ áo cô lên để lộ phần bụng

Hấn vừa xoa vừa lau khăn ấm cho cô

Aiz chết hấn mất đụng vào người cô là hấn lại nóng ran lên cả đây vì thế chỉ có cách nhắm mắt lại không nhìn mà thôi

Cả đêm hôm đó Đặng Hàn Mạc không ngủ chỉ ngồi đắp khăn ấm cho cô.Đến tận 3-4h sáng hấn mới yên tâm ôm cô vào lòng và ngủ

27. Tiểu Bảo Bối - Chương 27

Sáng hôm sau,hấn không biết có việc gì rồi đi rất sớm nhưng vẫn tranh thủ ghé sang nhà bếp dọn dì Trương nấu chút canh bổ huyết cho cô gái nhỏ nào đó dù sao đến kì thì cũng mất máu nhiều đấy chứ

“Ngủ dậy rồi sao?” đang làm việc nhìn lên cũng đã 11h,hấn liền gọi cho cô

“Người ta là đã dậy từ lâu ”Cô mỉm cười gấp quyển sách trên tay lại

“Có muốn ăn trưa không ”hắn nghe giọng của cô liền rất vui vẻ,ngồi dựa vào chiếc ghế xoay ngắm nhìn khung cảnh bên ngoài

“Có aaaa” cô nghe tới đồ ăn liền rất hứng thú chả là bây giờ cô đang rất thèm đồ ăn vặt mà bây giờ cô nàng Hà Mỹ Hoa kia lại đi shopping đúng lúc hắn rủ đi liền gật đầu đồng ý thôi

Nghe xong hắn liền cười,chẳng nói gì rồi cúp máy khoác chiếc áo vest lên phóng xe về nhà

“Muốn ăn gì?” Cô vừa lên xe với khuôn mặt tủm tỉm vui vẻ thì hắn đã lợi dụng vén mái tóc của cô

“Bánh rán trộn, trà sữa,bánh bạch tuột,bla..bla ” Cô sở ra một tràng những món ăn vặt ưa thích hồi cấp 2 của mình và Hà Mỹ Hoa thường ăn,khuôn mặt có vẻ rất mong chờ nha

“Không ” vừa lái xe hắn vừa buông một chữ dập tắt cả niềm vui của cô

“Tại sao chứ ” Với khuôn mặt năn nỉ và tỏ ra hết sức dễ thương cô nói

“Không tốt ”Hắn vẫn giữ phong độ đó,khuôn mặt còn lạnh hơn cả tiền nhìn là thấy chẳng muốn ăn.

“Đáng ghét,muốn ăn cũng chẳng cho,xấu xa”cô là biết mình không thể cãi tay đôi với hắn đành hậm hực nuốt cục tức dựa vào cửa sổ chửi khế

Hắn nghe lọt từng chữ vào tai nhưng không nói gì

Cô gái ngốc này.Em là đang “bệnh”đấy ăn mấy thứ đó chẳng tốt tí nào.Tôi cũng là lo cho em thôi mà hoá ra em lại thái độ với tôi.Được,xem tôi trêu chọc một lát

“Em bất mãn?”Hắn dừng xe quay sang nâng cằm cô lên đã thấy khuôn mặt giận dỗi của cô

“Nào...nào có ”cô chỉ sợ hắn tức giận nên mới ngoan ngoãn nói thế thôi

Hắn không hiểu sao lại cười rất mờ ám,nham hiểm lái xe tiếp và nói

“Món Ý hay Pháp ”

“Món Ý ”cô là giận vậy thôi chứ hắn hỏi liền trả lời ngay lập tức với đôi mắt sáng rực

Nghe thấy thế hắn liền phì cười nhẹ nhưng cũng đủ để cô thấy

“Cậu..lại trêu tôi ”cô thấy có gì không đúng.Aiz cô là đang giận hắn.Hắn rất đáng ghét tại sao còn trêu

Chiếc BMW dừng trước một nhà hàng ý khá sang trọng chỉ cần nhìn thôi cũng biết là nơi dành cho giới thượng lưu,kể có tiền.Tuy thiết kế khá đơn giản,hài hoà tạo cho khách cảm giác thoải mái nhưng cũng không kém phần lộng lẫy chứ

Hắn vừa đặt mông ngồi xuống,không chần chừ gọi hết tất cả các món ăn trong menu không cần suy nghĩ

Khỏi phải nói,Nguyệt Dao Dao tiếc tiền thay hắn luôn nên cô có gắng ăn cho hết thế mà cũng ăn không nổi đấy

Nguyệt Dao Dao không biết ăn uống thế nào mà lại để dính tương lên khoé miệng Đằng Hàn Mạc thấy thế liền lợi dụng chiếm tiện nghi nhướn người tới hôn vào khoé môi của cô sau đó hắn liền bá đạo liếm môi nói một câu

“Ừm..không tệ,rất ngon đấy ”

Khỏi phải tìm cô như muốn nhảy ra ngoài luôn,mặt lại đỏ hồng lên thiệt là sao cứ biến thái vậy hả

“Em đi vệ sinh”thôi xong cô phải chuồn thôi.Không thể nào ở trong cái nơi với bầu không khí biến thái như thế được.May đây là phòng VIP riêng chứ nếu ăn ở sảnh ngoài chắc cô phải đào lỗ và độn thổ mất

Cô bước vào phòng vệ sinh rửa mặt xong sau đó định bước ra ngoài thì

“Ừm” có ai đó từ đằng sau đã bịt miệng cô sau đó cô liền ngất đi

Hắn thấy với đi lâu liền rất không vui lo lắng mà đi tìm,với độ mặt dày của hắn thì cũng không ngại đẩy cửa phòng vệ sinh nữ mà kiểm

” Thừa cậu,Tịch Diệp Thành có động tĩnh,hắn đột nhiên di chuyển ra khỏi thành phố ” đúng lúc đó bên đầu dây bên kia Diệp Hàn Thông báo tình hình

Đằng Hàn Mạc im lặng một lúc rồi chửi to

“Mẹ kiếp.Mau phái đội tinh nhuệ của Hắc Bang đi kiểm Dao Dao cho tôi ”nói rồi hắn cúp máy

Vừa mới đây còn tức giận mà bây giờ hắn lại giữ lại phong độ bình tĩnh cười nhếch môi mà nói

“Được,muốn giành phụ nữ của tôi sao,để xem ”

Thế là cả đêm hôm đó hắn cùng người của Hắc Bang đi khỏi thành phố lục tung các vùng ngoại ô để kiểm Nguyệt Dao Dao

——ở bên kia——

Nguyệt Dao Dao thức dậy sau cơn mê,đầu cô ê ẩm

Đây là đâu?Tại sao cô lại ở đây?

“Em dậy rồi sao?” Giọng Tịch Diệp Thành ngồi ở kế bên vang lên nhẹ nhàng mà thân quen

“Anh...Tại sao tôi ở đây ”Nguyệt Dao Dao đang nằm trên giường thì giật mình ngồi dậy lùi ra xa

“Em sao thế?Chúng ta là người yêu cơ mà?”Diệp Thành nhìn thấy thế liền ôn nhu ngồi xích lại gần cô

“Anh với tôi đã kết thúc rồi?Tình hết tâm chết không còn gì.Bây giờ anh đã là chồng của Hà Mỹ Ly cũng là người đứng đầu Tịch Thị xin anh đừng như thế ”cô cố nén nước mắt sợ hãi vào trong điềm tĩnh nói

“Chúng ta từ nay sẽ sống chung,anh sẽ không rời xa em nữa ”Tịch Diệp Thành ôm hai vai cô nói đầy yêu thương

“Xin anh hãy giữ tự trọng,xin hãy để tôi về nhà ”Cô nói,nước mắt lăn dài trên gò má.Người đàn ông trước mặt là người cô từng yêu,từng đau lòng và bây giờ cô lại vô cùng sợ hãi

Nghe thấy thế Tịch Diệp Thành lhoong khỏi nhói lòng và tức giận bốt ra ngoài có lẽ hắn muốn để cô bình tĩnh

“Canh chừng cô ấy cẩn thận ”Hắn thận trọng dặn đo hai trên vệ sĩ trước cửa cẩn thận rồi rời đi

Tịch Diệp Thành vừa rời đi cô liền khóc lên,trong lòng cô đang lên cảm giác với cùng sợ hãi

Cậu ơi mai tới cứu em

28. Tiểu Bảo Bối - Chương 28

” thừa cậu,hôm nay Nguyệt tiểu thư chẳng chịu ăn uống gì cả ” một người phụ nữ có tuổi đứng cũng kính Thòong báo cho Tịch Diệp Thành

“Mau nấu chút cháo đem lên lầu cho tôi ” Tịch Diệp Thành thở dài thêm phần tức giận bước lên phòng của Nguyệt Dao Dao

“Nghe nói hôm nay em chưa ăn gì,mau ăn chút cháo cho khoẻ người đi ” Tịch Diệp Thành ân cần cầm chén cháo,múc một muỗng đến gần miệng cô,thái độ của hắn rất ân cần

Nếu như là Đằng Hàn Mạc múc cháo đút cho cô cô liền vui vẻ mà ăn hết nhưng bây giờ người đàn ông này cô càng ngày càng muốn tránh xa anh ta

Thấy cô quay đi,không nhìn vào mắt cũng không chịu ăn Tịch Diệp Thành đặt chén cháo xuống thở dài

“Bây giờ em muốn gì.Anh có thể làm tất cả?”

“Tôi muốn về,anh thả tôi ra đi,tôi với anh đã chấm dứt rồi ” Cô điềm tỉnh cầu xin,đôi mắt cô lòng lanh đượm buồn như sắp khóc

“Không,chúng ta vẫn chưa chấm dứt,là do lúc trước anh quá mê muội anh sai rồi nhưng bây giờ anh sẽ chăm sóc em ” Tịch Diệp Thành đưa tay lên má cô rồi vỗ về cô,giọng đầy ôn nhu

“Nhưng tôi không còn tình cảm với anh,xin anh..hức..” Nguyệt Dao Dao là không quen với hàng động này của Tịch Diệp Thành nên cô liền tránh ra xa,hai dòng nước mắt cô rơi trên gò má

“Em yêu cái tên Đằng Hàn Mạc khốn kiếp đó vì cái gì?Vì tiền ư.Tiền thì anh có thể cho em ” Tịch Diệp thành tức giận kéo cô đứng lên,gì lấy hai vai cô,khuôn mặt trong rất đáng sợ

Ngay bây giờ anh ta đáng rất tức giận về cô gái này,điều đó càng làm anh ta muốn chiếm hữu cô cho bằng được

Nguyệt Dao Dao chỉ viết đứng im quay chỗ khác mà khóc.Đối với cô hành động quay lưng lúc trước còn không đáng sợ bằng hành động lúc này.Cô cảm thấy vừa đau lòng lại vừa ghê sợ

“Được. để xem hần còn yêu em nếu thấy em bị người khác dùng không ” Nói rồi Tịch Diệp Thành dùng thân người của mình đè cô xuống giường mặc cho chút sức kháng cự nhỏ của cô

Tịch Diệp Thành biết phụ nữ của Đằng Hàn Mạc là không thể đụng vào nhưng bây giờ trong ham muốn của anh ta chỉ có cô,lại càng muốn xem phản ứng của Đằng Hàn Mạc như thế nào khi thấy phụ nữ của mình dưới thân của người đàn ông khác

Tịch Diệp Thành bắt đầu hôn vào cổ cô cô lấy tay đánh vào người anh ta,nước mắt cô cứ chảy,không thể là hét lên nữa

Ngay khoảnh khắc hần định đưa tay vào ngực cô thì

“Cốc cốc,thưa cậu chủ ” bên ngoài có giọng nói của bà quản gia lúc này

“Có chuyện gì sao ” Anh ta quát từ bên trong vì khó chịu khi có người làm hỏng chuyện tốt

“Dạ Đằng thiếu đã tới ”

Không hiểu tại sao vừa nghe thông tin đó xong tâm trạng của anh talại đột nhiên quay phắt 180 độ

Tịch Diệp Thành đứng dậy cười nhếch môi sau đó liền điều chỉnh quần áo cư nhiên bước ra ngoài.Có lẽ đây là điều anh ta mong chờ

Nguyệt Dao Dao lợi dụng lúc hần bước ra cũng định chạy theo ra nhưng hai tên vệ sĩ cản cô lại

Không hiểu sao khi cô nghe tin Đằng Hàn Mạc tới cô lại cảm thấy trong lòng rất vui và an tâm.Cô biết hần sẽ tới cứu cô., nhưng cô phải tìm cách thoát ra ngoài thôi

” wow hôm nay Đằng Thiếu ghé nhà chơi thật vinh hạnh ” Tịch Diệp Thành bước xuống cầu thang đã thấy Đằng Hàn Mạc đứng ở dưới

Anh ta bước xuống mở nụ cười giả tạo và ngồi chễm chệ xuống chiếc ghế sofa

“Tịch Thiếu dạo này cũng có thú vui bắt người quá chứ ” Đằng Hàn Mạc nhếch môi cười khuấy.Hần là đang muốn xem tên Tịch Diệp Thành này có thể chơi tới đâu

“Đằng Thiếu quá khen rồi,lẽ thường tình thì thứ gì vốn dĩ của mình thì mình nên lấy thôi ” Tịch Diệp Thành không chút sợ hãi hay do dự trả lời

“Không nói nhiều nữa,mau đưa người của tôi đây ” Đằng Hàn Mạc vốn là người đàn ông có phong thái làm việc nhanh lẹ,đứng này giờ lôi thôi với Tịch Diệp Thành như vậy đã đủ rồi.Cái chính bây giờ là hần muốn nhìn thấy mèo con của mình

“Nói lấy là lấy dễ vậy sao ” Tịch Diệp Thành cười phá lên sau đó liền búng tay

Từ đằng sau một tốp người cao to bước lên.Có lẽ đây là kế hoạch của anh ta nhưng anh ta nào ngờ Đằng Hàn Mạc hần cũng mang theo người

Hắn không phải là sợ không xử kia nổi đám người này vì từ nhỏ hắn đã qua rèn luyện rất khắc nghiệt chỉ là sợ tay mình lại đụng vào những thứ dơ bẩn thôi

Một trên đàn em của Tịch Diệp Thành định xông lên phía của Đằng Hàn Mạc thì

“Dùng ”

Tiếng súng vang lên chấm dứt số phận của trên đó.Đó chính là Diệp Hàn -thủ hạ cũng là trợ lí thân cận của Đằng Hàn Mạc

Diệp Hàn cầm khẩu súng,cười nhếch mép sau đó ra hiệu gì đó

Từ hai bên cửa sổ từng tốp người mặc áo đen che mặt xông vào khiến cho mặt của Tịch Diệp Thành cũng lạnh toát

Trong khi bên dưới trận hỗn chiến xảy ra thì ở trên Nguyệt Dao Dao nghe thấy tiếng súng liền rất sợ hãi cô chạy vào phòng vệ sinh khoá cửa lại và ngồi có ro ở trong đó

29. Tiểu Bảo Bối - Chương 29

Tịch Diệp Thành lao tới tay vung vào người của Đằng Hàn Mạc không ngờ Đằng Hàn Mạc nắm được cú đó và dùng chân đạp anh ta ra xa kèm theo cái liếc đầy sắc bén khiến anh ta sợ hãi

Sau đó bỏ lại sau lưng trận hỗn chiến,hắn ung dung bước lên lầu

Thấy kẻ lạ tiến tới phòng,hai tên vệ sĩ liền nhào tới nhưng sau đó đều bị Đằng Hàn Mạc xử gọn

“Cốc cốc ” Hắn gõ cửa phòng,hặc biết mèo nhỏ của mình đang ở trong phòng này nhưng tại sao còn chưa chịu mở cửa lẽ nào đã xảy ra chuyện gì sao

Nghĩ lo hắn đập cửa vào liền không thấy Nguyệt Dao Dao đâu

“Dao Dao ” mở cửa phòng tắm ra hắn thấy cô khuôn mặt đầm nước chạy ra ôm hắn

“Có tôi đây rồi ” Hắn ôn như ôm lại cô,vén mái tóc của cô

“Cậu..” Nguyệt Dao Dao chưa nói gì đã nhất xủ

Bây giờ hắn mới để ý,khuôn mặt cô đầm đìa mồ hôi với cả chân cô lại có máu

Không nghĩ gì nhiều,hắn liền ôm cô vào lòng.Khuôn mặt vừa lo lắng vừa giận dữ bỗng cô xuống cầu thang,leo lên chiếc BMW và pho thẳng đến bệnh viện

Lúc hắn ôm cô đi Tịch Diệp Thành cũng thấy,anh ta vừa thắc mắc lại vừa đau lòng.Trước giờ anh ta mất rất nhiều thứ đều lấy lại được chẳng lẽ khi mất đi cô gái nhỏ bé này thì đến cuối cùng vẫn không thuộc về anh hay sao

Tại bệnh viện

“Haiz cô ấy đã ổn rồi,đến kì mà lại vận động nhiều và căng thẳng nên ra máu nhiều,cần tắm rửa và cẩn thận một chút ” Lưu Ngạo Thiên -bạn thân của Đằng Hàn Mạc đứng nói

“Tôi biết rồi ” Đằng Hàn Mạc chẳng nói gì chỉ dứt tay vào túi quần ung dung nhìn cô ngủ ngoan

“Mà cậu cũng thật là,tôi vừa về nước hai ba hôm,chẳng thấy hỏi thăm bạn tốt liền hành tôi đến đây ” Lưu Ngạo Thiên bắt đầu thân văn

Đôi lúc cũng chẳng biết tại sao hai con người này lại có thể chơi thân với nhau.Một người thì lạnh lùng ít nói,một người lại nói cực kì nhiều

” Mà đây là cô gái hôm trước cậu nói đúng không?Nhìn đúng là xinh xắn nha ” Thấy bạn tốt không trả lời Lưu Ngạo Thiên liền nhìn sơ qua cô gái nằm trên giường

Thú thật chưa bao giờ anh ta thấy bạn tốt của mình lại lo lắng cho một cô gái tới vậy.Trước giờ phụ nữ đối với Đằng Hàn Mạc đều là vật chơi đùa 1 đêm không bao giờ có ngoại lệ vậy mà nêu giờ nhìn hần ta xem

Đằng Hàn Mạc nghe thấy thế liền liếc sang bạn tốt.Cái liếc đầy ám khí.Hần là tuyệt đối không cho người đàn ông nào có thể nhìn hay ve vãn vào mèo con của hần cho dù là bạn tốt.Aiz tính chiếm hữu của Đằng Hàn Mạc cao quá đây

“Thôi được rồi,cậu không cần đem ánh mắt dao găm hình viên đạn đó nhìn tôi.Thôi tôi về trước đây.Bye ” nói xong Lưu Ngạo Thiên liền rời đi để lại không gian yên tĩnh cho cả căn phòng

Sáng hôm sau,Nguyệt Dao Dao tỉnh dậy

Đây là đâu? Là bệnh viện ư?Tạo sao cô lại ở đây

Ngồi dựa vào đầu giường quay sang thì thấy người đàn ông nào đó đã ngủ quên,cô mỉm cười chắc là do chăm sóc cô cả đêm đây mà

Lúc ngủ đúng là nhìn rất đẹp trai nha,không còn cáo vẻ vừa biến thái vừa bá đạo như hằng ngày nữa

Bất giác Nguyệt Dao Dao đưa tay vuốt lên tóc của Đằng Hàn Mạc rồi đến khuôn mặt điển trai của hần

“Mới sáng đã nhiệt tình vậy sao?Có phải tôi rất đẹp trai không?” Đằng Hàn Mạc cầm lấy bàn tay nhỏ ấm kia cười gian xảo

Thật ra hần đã thức từ lâu rồi nhưng là muốn xem con mèo nhỏ kia làm gì mình

“Nào có chứ ”Nguyệt Dao Dao mặt đã phiem hồng,thật xấu hổ nha cứ như bị bắt quả tang khi làm việc xấu vậy

“Ý em là tôi không đẹp trai?” Hần nâng cằm cô lên,cười với cùng gian xảo

“Không,không phải mà ”Cô ấp úng trả lời

Thế ta hần là hần đẹp trai dao.Đúng là con người tự cao thích bắt bẻ người khác.Đáng ghét

Thấy cô ấp úng không nói nên lời hần nhếch môi rồi chồm người lên hôn lên môi cô

Môi lưỡi day đưa một lúc lâu

“Cốc..cốc hừm mới sáng sớm mà hai người đã ” Lưu Ngạo Thiên không biết từ bao giờ đứng trước cửa về mặt cười cười như vừa được chứng kiến một cảnh vô cùng lãng mạn

Đằng Hàn Mạc khó chịu rời môi cô,sau đó liền liếc sang bạn tốt một cái

“Này này đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó chứ,tôi là có lòng tốt đem một ít thuốc bổ tới thôi ”Lưu Ngại Thiên vội vàng thanh minh ngay

Đưa thuốc xong Lưu Ngạo Thiên cũng không day đưa lâu liền rời đi rất nhanh chóng vì anh ta sợ nếu còn ở lâu hơn sẽ bị cái ám khí của bạn tốt giết chết thôi

“Cậu thật là.Bị người khác thấy hết rồi ”Nguyệt Dao Dao đánh vào ngực của Đằng Hàn Mạc tốt vẻ rất hời hợt nha

Đúng là quá xấu hổ mà,phải chăng lúc đó có ngay cái hồ thì cô sẽ không chần chờ mà chui xuống ngay,tất cả đều tại người đàn ông xấu xa này

“Thấy cũng chẳng sao.Em là của tôi,tôi thích liền hôn ” Đằng Hàn Mạc chống tay nhìn vẻ giận dữ đáng yêu của cô mà cười gian xảo

Còn Nguyệt Dao Dao nghe xong thì than trời bó tay vì cái người đàn ông mặt dày của mình

30. Tiểu Bảo Bối - Chương 30

Sáng sớm tại bệnh viện

“Thật chán aaa...Cho em về nhà đi ” Nguyệt Dao Dao dùng điệu bộ mèo con than thở

“Không.Để em ở đây vài hôm nữa tôi mới an tâm ” Trái ngược lại với cô người đàn ông kia chỉ ngồi điềm tĩnh làm việc với chiếc máy laptop

Thật ra là hôm nay cô có thể xuất viện rồi nhưng người nào đó nhất định không cho cô về chỉ vì không an tâm.Chắc bác sĩ không cho thì hẳn sẽ san bằng cái bệnh viện này quá

“VẬY...Em có thể đi dạo một chút được không ” Cô biết là mình không thể nào nói lại cái con người này nên đành phải xin xỏ thôi bằng không cô sẽ bị cái không khí vừa chán nản vừa ngọt nhạt này giết mất

“Không ” Hắc lãnh đạm trả lời trong khi mắt vẫn dán vào cái màn hình trước mặt

Người đàn ông này đúng là không tiêu hao một giây phút nào để làm việc nha

“Đi mà cậu...đi mà...em xin đấy..nhé ” Cô lại sử dụng trò mè nheo cũ rích đó ấy thế mà lần nào hắc cũng siêu lòng đó chứ

Buổi sáng ở trong khuôn viên bệnh viện đúng là rất thoải mái,nắng sớm không quá gắt đủ để làm ấm lòng con người ta.Khuôn viên lại trồng rất nhiều hoa,mỗi một màu sắc lại loé lên một điều gì đó rất tươi mới

Cô đi bên cạnh hắc,cười nói rất vui vẻ ai trong khuôn viên nhìn thấy đều trầm trồ ngưỡng mộ đôi trai tài gái sắc

“Hắc ” một tiếng gọi ngọt sớt vang lên phá tan bầu không khí vừa trong lành lại vừa trên tinh

Tô Nhã Nhã không biết từ đâu xuất hiện liền lao vào ôm cánh tay của Đằng Hắc Mạc mà xà xeo

Nguyệt Dao Dao vừa thấy cảnh đó liền rất không vui,cô toan bỏ đi nhưng bàn tay to lớn của ai đó nắm chặt tay cô lại

“Sao dạo này anh không tới công ty,người ta là rất nhớ anh đó ” thấy phản ứng của Nguyệt Dao Dao có lẽ ra ta rất vui lòng liền nói tiếp có lẽ ả ta muốn gây hiểu lầm đây mà

“Mau cút ngay cho tôi ” Đằng Hắc Mạc thản nhiên nói nhưng đôi mắt anh càng ngày càng sắc đá hơn tay kia thì quàng tay qua eo của Nguyệt Dao Dao ôm thật chặt

Nguyệt Dao Dao nghe hắc đuổi thẳng thừng Tô Nhã Nhã như thế liền rất ngạc nhiên.Cô biết hiện tại cô đang là người yêu của hắc nhưng lúc trước,lúc cô quen Tịch Diệp Thành hắc thường xuyên ôm ấp người phụ nữ này trước mặt cô,chẳng lẽ lại không có tình cảm chẳng?.Hay là tại vì cô có người yêu nên hắc mới dở trò con nít này.Haha hắc đúng là trẻ con to xác mà.

Hành động của hắc khiến cô có chút ngượng nhưng trong lòng lại loé lên cảm giác khá vui mừng

“Trời!Tô Nhã Nhã sao ở đây cô cũng có thể hành nghề được thế đến cả bệnh viện cũng không tha ” từ đằng sau xuất hiện giọng nói của Hà Mỹ Hoa

Cái con đàn bà dê tiện này đúng là không buông tha Đằng ca mà.Dù cô ta im im giả vờ không biết gì nhưng sao qua nổi mắt của Hà tiểu thư cô chứ

Quan Hạo Vương đứng kế bên bắt đầu nhin cười,anh ta cảm thấy rất hứng thú mỗi lần người phụ nữ của mình giơ móng vuốt

“Tôi làm gì thì có liên quan đến Hà tiểu thư sao?” Tô Nhã Nhã điềm tĩnh quay sang nở nụ cười giả tạo nói nhưng trong lòng vẫn thầm rửa

“À..tôi quên Tô tiểu thư đây không có lòng tự trọng ” Hà Mỹ Hoa giả vờ ô một tiếng diễn sâu

“Cô..cô nói cái gì?” Tô Nhã Nhã giận đến đỏ cả mặt,sau đó cô ta liền quay sang ôm tay Đằng Hàn Mạc mà nói

“Hàn,cô ta thật quá đáng ”

“Thôi thôi,cô thả tay Đằng ca ra đi.Tôi chỉ sợ lát nữa anh ấy bỏ cái áo đất tiền này ra ngoài bãi rác thì rất phí đó.Mà này,sau này cô cũng nên giữ tự trọng chút đi mắt cô cũng đâu mù mà không biết người phụ nữ của Đằng ca là Nguyệt Dao Dao.Nói thật Tô tiểu thư đây không có tư cách đâu.Cứt loại 3 mà tưởng socola loại 1 ” Hà Mỹ Lyđi lại đẩy Tô Nhã Nhã ra rồi sờ một tròng khiến cho bao người ngạc nhiên,nhất là Nguyệt Dao Dao cô đã đỏ hết cả mặt vì ngại rồi còn Đằng Hàn Mạc chỉ cười công môi xem phản ứng của cô

“Cô có tư cách gì mà sỉ nhục tôi?” Tô Nhã Nhã trợn mắt hung dữ lên như muốn ăn tươi nuốt sống Hà Mỹ Hoa

“Aiz bây quá tôi là có ý tốt nhắc nhở cô thôi Tô tiểu thư ”Hà Mỹ Hoa cũng không phải dạng vừa,đối với loại đàn bà mặt dày này phải đối đãi như thế mới thích hợp

” thôi,nói chuyện với cô ta làm gì cho mệt người.Nào chúng ta đưa Dao Dao lên phòng nghỉ ” Quan Hạo Vương ta là xem đủ rồi với cả nếu còn đứng đây sẽ gây chú mắt mắt nên anh đành lên ôm eo của Hà Mỹ Hoa nói nhẹ

Sau đó cả 4 người quay lưng đi lên phòng trước sự bức mình của Tô Nhã Nhã

Nguyệt Dao Dao,nguyệt Dao Dao.Cái gì cũng là cô ta.May cho cô là lần này cô chưa chết.Đợi đi một đứa giúp việc như cô sẽ không giành nổi đàn ông với tôi đâu

Còn cô nữa Hà Mỹ Hoa chỉ là thiên kim tiểu thư của Hà Thị mà giám vênh mặt với tôi.Sau này khi tôi giành được Đằng Hàn Mạc tôi sẽ xử lí cô sau

[tg:mơ hã bà chị:))]

31. Tiểu Bảo Bối - Chương 31

Sau hai hôm ở lại thì Nguyệt Dao Dao được thật về nhà nhờ cái miệng dẻo của mình.Khỏi phải nói cô vui sướng đến cỡ nào nếu bị hấn nhốt 1 tuần ở đó chắc là cô bị cái không khí ở bệnh viện giết chết mất

Mà cái tên Đằng Hàn Mạc cũng thật quá đáng.Rõ là ở bệnh viện đông người như thế mà lại lúc nào cũng lợi dụng chiếm tiện nghi ăn đầu hủ của cô không màng tới xung quanh đúng là đồ mặt dày

Mà thôi hôm nay là ngày cô được về nhà cũng là ngày “chị mẹ ”của cô cũng vừa dứt với cả hôm trước khi đến thăm cô bà chủ (Ái Châu)cũng đã hứa sẽ làm bánh kem dâu cho cô ăn,làm sao mà không vui cho được

Vừa về đến nhà Đằng Hàn Mạc không ở lại ăn cùng cô và bà Ái Châu mà đi thẳng lên lầu làm việc

“Bà chủ..” cô nhìn Đằng Hàn Mạc thờ ơ đi lên lầu rồi lại nhìn lại bà Ái Châu.Cô biết bây giờ bà chủ đang rất buồn

“Ta không sao ”Tuy trong lòng đau xót với cùng nhưng bà vẫn cố trấn an bản thân mình và mỉm cười

Nhận thấy đôi mắt Nguyệt Dao Dao vẫn còn chút gì đó không an tâm bà lại mỉm cười vuốt mái tóc cô,bảo cô ăn nhanh rồi lái sang chuyện khác để nói

Dù rằng biết là giữa hấn và bà chủ có mâu thuẫn gì đó nhưng làm như vậy có phải rất quá đáng hay không.Cô là quyết định sẽ tìm hiểu và giải hoà cho họ nhưng bây giờ tạm gác lại thưởng thức bánh kem đã

” hayza!về nhà thật thích ” ăn xong Nguyệt Dao Dao liền chạy vui vẻ lên phòng nằm xuống cái giường yêu thích của mình mà nhắm mắt lại hưởng thụ

Khoan!Có gì đó không đúng cho lắm.Sao lại có cái mùi hương quen quen vậy

Nhận thức được “nguy hiểm ” đang ở gần cô vội mở mắt ra thì đúng như dự đoán Đặng Hàn Mạc không biết từ bao giờ đã chống tay đè lên trên cô

Cô mở to tròn mắt nhìn hấn ngạc nhiên rồi lại quay sang chỗ khác

Aiya Dao Dao ngốc này sao lại để cửa phòng mở mà không khoá lại chứ.Mình đúng là ngu ngốc mà huhu.Lại tạo cơ hội cho cái trên biển thái này nữa

“Đừng tự trách mình nữa ”Hấn làm như guốc trong bụng cô.Vừa nhìn vẻ mặt ai oán kia là đã biết rồi

“Nào..nào có chứ ”cô như bị bắn trúng tim đen chỉ biết ấp úng trả lời

“Rất thoải mái sao ?” Hấn tà mị cúi đầu xuống nói khẽ vào tai cô trêu chọc

“Không có,không thoải mái”Cô vội lia lịa lắc đầu.Cô biết thế nào gặt đầu cũng bị hấn ăn sạch sẽ mà thôi.Bệnh biến thái của hấn là vô phương thuốc chữa rồi

“Không thoải mái?thế để tôi làm em thoải mái ” Hấn cười nhếch mép coi như con mồi đã dính bẫy rồi.Bây giờ chỉ cần thưởng thức thôi

Sau đó hấn liền hôn vào môi của cô.Chính cô cũng không ngờ trên này lại xảo trá đến vậy.Tự trách mình ngu ngốc tập 2

Hấn vừa hôn cô tay kia lại không ngừng sờ xoạc khắp cơ thể cô

Chỉ biết lần này hấn hôn rất lâu rất sâu như là con thú nhện ăn cả vài chục năm ấy

Cũng đúng mà,cả tuần “chị mẹ ”của cô kéo tới,hấn liền rất uất ức không thể thân trời

Trong người lúc nào cũng bứt rứt khó chịu,lúc chăm sóc cô trong bệnh viện nhìn thấy cô ngủ,cơ thể hấn liền nóng ran cả lên mà có dám đâu,phải chạy vào phòng tắm xối nước ồ ạt dập tắt lửa trong người nhưng bây giờ “chị mẹ ” đi thì hấn phải thỏa mãn chứ

Hấn hôn đến khi mà cô đã không còn chút không khí,tưởng chừng như sắp ngạt thở thì mới buông tha hôn xuống cổ và vai cô tay hấn bắt đầu kéo khóa chiếc đầm của cô xuống

Bây giờ,Nguyệt Dao Dao đúng là không còn sức chống cự,sau cái hôn kia có vẻ cô chỉ biết thở hổn hển,mặt đã đỏ cả lên

Không chần chừ hấn cởi hấn cái đầm của cô quăng sang một bên nhìn thấy cơ thể cô đường nét rất rõ ràng mà hấn để ý lần nào đồ trong của cô cũng đều màu hồng lại nhưng rất trẻ con,hấn phì cười

” cậu..cậu cười cái gì chứ ” biết hấn cười mình cô giận dỗi khoanh tay quay sang nơi khác,nét mặt lại đỏ lên trá nhiều

“Tại tôi thấy em dễ thương thôi ” nói rồi hấn liền cởi bỏ lớp áo cuối cùng của cô mà thưởng thức

Môi hấn chỉ cần khẽ chạm vào là cô đã run lên,tay kia của hấn lại cứ xoa bóp liên tục cảm nhận như rất kích thích

“Ưm ”Cô khẽ rên lên.Chính cô cũng không biết tại sao mình lại kêu lên cái thứ âm thanh xấu hổ như thế nhưng mỗi lần hấn chạm vào cô đều không thể phản kháng

Cái chính hấn thích ở cô là dù đã từng rất nhiều lần với nhau nhưng mỗi lần chạm vào cô cơ thể cô lại rất nhạy cảm,làm cho hấn cảm thấy rất thú vị

Môi,lưỡi của hấn di chuyển xuống bụng của cô khiến cho cô cong cả người lên

Rồi không biết từ bao giờ trên người của hấn cũng không có gì.Hấn là mong đợi phần chấu chốt này nhất nên liền không suy nghĩ mà làm khiến cho cô bị tấn công đột ngột

“A..ừm ”cô nhắm chặt mắt nhắm cả khuôn mặt,rồi lại từ từ lim dim

Khỏi phải nói tiếng kêu của cô như lời cổ vũ hấn thêm nhiệt tình

Đoạn cao trào tay cô không ngừng bầu vào lưng hắn,cả hai cơ thể như hoà vào nhau và chuyển động nhịp nhàng

“Bảo bối,gọi tên tôi ” Hắn vừa nói,vừa hôn vào vành tai của cô

“Hàn...” cô là là quá đuối sức,chỉ còn hơi thở hổn hển mà trả lời

Hắn cười ôn như nhìn cô rồi tiếp tục hành sự

Khỏi phải nói tối đó hắn ép cô lên bờ xuống ruộng đến 3-4 lần ,cô tưởng như chết dở sống dở rồi đó đến khi cô mệt quá mà ngủ thiếp đi thì hắn mới buông tha

Ôm cơ thể cô gái nhỏ của mình vào phòng tắm tắm rửa đơn giản cho cô rồi đặt cô lên giường hôn vào mái tóc của cô

“Bảo bối,tôi thương em ” hắn mỉm cười nhìn cô rồi sau đó ôm cô vào lòng mà ngủ

Lâu rồi chưa viết lại cảnh H nhỉ Toii sẽ không viết rõ ra đâu Sợ đầu độc mấy bạn lắm hìhì

Cho cái nhận xét về au đi

32. Tiểu Bảo Bối - Chương 32

Kết quả là ngày hôm sau,Nguyệt Dao Dao không thể xuống giường, cơ thể cô đau nhức đến nỗi tưởng như xương hông như muốn vỡ ra ý nên cô đánh một giấc tới trưa thì mới thức dậy

Không thấy Đằng Hàn Mạc kế bên nên cô đoán chừng hắn cũng đã tới công ty rồi.Bước xuống giường một cách nặng nề nhất trong lòng cô lại thầm trách người đàn ông thối tha kia

Hôm nay cô phải bắt đầu làm việc nhà thôi không thể trễ nại được,dù sao cô cơ bản cũng chỉ là phạm tội tở mà cô lại không thích ngồi không ăn nhờ ở đậu với cả không làm việc thì tay chân cô cảm thấy vô cùng là bực bối

Hôm nay bà chủ đi đâu rồi nhưng cô không biết chỉ nghe dì Trương nói bà đã đi từ rất sớm còn ông chủ thì đã đến công ty

Cô bắt đầu buộc tóc cao lên bằng một cái nơ hồng nhỏ trong rất xinh xắn gọn gàng

Cô bắt đầu lấy máy hút bụi ra và hạ quyết tâm làm việc mặc dù hai chân đi vẫn còn run run đây

Trong khi cô đang dọn dẹp trong phòng khách

“Sao tướng đi của em trong lạ thế?”Đằng Hàn Mạc đứng trên cầu thang cười nói trêu chọc

Tiếng nói bất ngờ làm cho Nguyệt Dao Dao giật mình một cái aiya thì ra hắn ở trong phòng làm việc cả buổi sáng vậy mà cô cứ tưởng... cô liền quay lại chửi nhỏ

“Không phải tại cậu thì là ai chứ,ác độc,xấu xa ” sau đó cô lại tiếp tục làm việc không màng tới sự hiện diện của hắn

“Em nghỉ tay đi ” Hắn là đã nghe cô chửi ,phải nói là tai rất thính nha nhưng hắn không muốn đôi co với cô

“Thôi em còn nhiều việc lắm,không rảnh tay đâu ” Cô lần này không quan tâm đến hắn nữa,tiếp tục làm việc thôi

Một lát sau cô thấy một mảng im lặng rất lớn,vừa có cảm giác không lành thì ngay lập tức đã bị hắn ôm lên tay .aiya cô biết ngay mà,người đàn ông này thật là

“Mau..mau thả em xuống,cậu làm gì vậy hả ” cô đánh vào ngực hắn

“Nhà này không thiếu người làm đâu ”hắn ôm cô vừa đi lên cầu thang vừa nói và cười nham hiểm mặc cho sự vùng vẫy của cô.Người ta gọi là mặt dày đó ông à

Hắn mở cửa phòng của mình rồi đặt cô xuống giường sau đó chống tay đè lên trên cô mặt phải nói là vô cùng nham hiểm

“Hôm nay cậu..cậu không đi làm sao?”Nguyệt Dao Dao chớp chớp mắt,biết thế nào hắn cũng như thế nhưng cô lại không kịp thích ứng

” Đẳng Thị không có tôi một ngày cũng không phá sản đâu ” Hắn thản nhiên trả lời một cách rất đơn giản

” Nhưng em còn việc phải làm mà cậu ” Cô trả lời vì quá bất mãn, hắn rãnh rồi thì cứ hưởng thụ đi,cô đây là rất nhiều việc nha

” Sau này em không cần làm nữa ” Hắn rất thản nhiên nói

Câu nói này làm Dao Dao rất ngạc nhiên mà hỏi lại ngay

“Tại sao chứ?”thật là kì cục,nói không làm là không làm dễ vậy sao.Đáng ghét

“phu nhân của Đẳng gia thì không cần làm việc nhà đâu đâu bảo bối ”

Cậu nói gây chấn động toàn bộ giây thần kinh của Nguyệt Dao Dao khiến cô đang từ trạng thái bình thường trở nên đông cứng vào giây

Đổi lại Đẳng Hàn Mặc lại rất thích biểu cảm của cô.Nhìn như con mèo con hoẵng hốt,rất thú vị

“Nhưng..nhưng em..em chỉ là..không muốn quá phụ thuộc cậu ” Mặt cô đỏ lên rất nhiều,nhưng khi nói câu này đôi mắt cô lại trùng xuống không dám nhìn thẳng vào mắt hắn sợ hắn sẽ hiểu lầm và tức giận

Thực ra cô sợ nhiều thứ, cô sợ khi mình đã đắm chìm trong vòng tay,sự cưng chiều của hắn sau này có một ngày bất chợt chuyện nào đó xảy ra hắn sẽ rời xa cô và cuộc sống của cô sẽ suy sụp đến nhường nào.Bởi lẽ hắn là một người đàn ông rất thành công,có vẻ ngoài điển trai và quyền lực,ngoài kia có biết bao cô gái xinh đẹp,giỏi giang hơn cô đều muốn có được hắn,lúc đó cô sợ mình là kẻ thua cuộc.Trước kia thế giới của hắn cô chưa từng nghĩ mình có thể chạm tới vì nó quá cao,quá xa vời nhưng bây giờ khi chạm tới được rồi lại tạo cho cô cảm giác sợ mất một thứ gì đó.Hắn lúc nào cũng che chở,cưng chiều cô như thế,lúc nào cô cũng hạnh phúc khi được gần hắn nhưng lỡ rằng sau này cô không còn một chút cảm xúc trong tim hắn thì sao

Nhận thấy được ánh mắt mèo con của mình có chút buồn và rồi bôm hắn cũng đoán được tâm trạng của cô

“Em là bà xã của tôi,em phụ thuộc tôi là lẽ đương nhiên ” Hắn không biết hay không bao giờ nói những lời tình cảm vãn vãn sến súa nhưng vì cô gái nhỏ này hắn lại có thể nói ra

Lúc trước hắn đã từng bảo rằng,phụ nữ chỉ là một món đồ chơi hạn sử dụng 1 lần và tình cảm yêu đương gì đó không bao giờ hắn đụng tới.Nói trong lòng như thế nhưng thật ra Đẳng ca của chúng ta từ nhỏ đã phải lòng Nguyệt tỷ của chúng ta rồi. Híhí

Cô nghe hắn nói như thế trong lòng không khỏi xúc động, phần nào trong lòng cô đang cảm thấy rất yên tâm và hạnh phúc,nhịp tim cô đập mạnh hơn,hai dòng nước mắt chảy trên gò má phấm hồng

“Bảo bối,đừng khóc ” Hắn thấy cô khóc liền cảm thấy xót xa ôm cô vào lòng mà vỗ về

“Cậu...” cô cũng choàng tay ôm hắn,khóc trên vai hắn như một đứa con nít

cả đời này hắn sẽ chỉ cưng chiều một mình cô,không ai có thể làm tổn thương cô nữa bởi tuổi thơ của cô đã quá đau đớn rồi

Cô là của riêng hắn mà,chỉ có hắn mới có quyền yêu thương cô,cũng chỉ có hắn mới có quyền ức hiếp cô mà thôi

Giữa Đẳng ca và Nguyệt tỷ bạn là fan của ai? cmt vào cho au biết nha

Các bạn thấy ảnh bìa mới của truyện có xinh hem

33. Tiểu Bảo Bối - Chương 33

Vì một số bạn thích cặp Hà Mỹ Hoa và Quan Hạo Vương nên chap này dành riêng cho 2 anh chị

Trong một căn nhà lớn ,có tiếng mắng nhiết của một người phụ nữ khá trẻ

“Con ranh kia,sao mày lại giành đồ của con tao ” bà ta vừa mắng vừa bóp chặt bả vai của đứa trẻ nhỏ Hà Mỹ Hoa

“Đây là đồ của tôi,là nó giành của tôi ” Hà Mỹ Hoa gằm giọng,giương đôi mắt sắc bén lên nhìn người phụ nữ kia

Sau đó cô liền liếc sang đứa trẻ hơn mình 2 tuổi đứng sau và đang có biểu cảm thích thú cầm sợi dây chuyền giờ lên rồi lêu lêu cô.Đúng là đứa con gái xấu tính

Hỏi vì sao một đứa trẻ chỉ mới 11tuổi lại không hề hoảng sợ hay rơi một giọt nước mắt nào khi gặp hoàn cảnh này thì đơn giản thôi,nhìn xem,trên lưng hay bụng toàn là vết bầm tím,con bé chai đòn rồi

“Mày liếc tao hả,đồ mất dạy,hôm nay tao phải cho mày một trận mới được ”Mụ ta vừa nói vừa nắm mái tóc xơ của Hà Mỹ Hoa lôi xềnh xệch,cầm một cây roi mây bà ta đánh vào mông của cô vừa mắng nhiết

“Đồ đứa con hư đốn, sao mày không khóc,khóc đi,đánh nè,tao đánh cho mày chết ”

Nhưng dù như thế cô cũng không rơi một giọt nước mắt, vẫn cứ liếc chằm chằm vào đứa trẻ xấu tính đang cầm sợi dây chuyền có mặt viên đá màu Ngọc Bích kia .Đó chính là kỉ vật cuối cùng mà mẹ đã để lại cho cô,cho dù có chịu đòn cô cũng phải lấy lại

Thấy Hà Mỹ Ly -cái con bé xấu xa đó định đeo vào cổ,đột nhiên cô đẩy người phụ nữ kia ra nhào tới chỗ nó và hét lên

“Bỏ ra,tra trả lại cho tôi,chị không có quyền đeo nó ” Hà Mỹ Hoa nhào tới nhưng mụ đàn bà kia giữ hai tay cô lại

“Cái con điên này, còn dám xô tao,tao không cho này lấy ”

Đến lúc Hà Mỹ Hoa nắm được sợi dây chuyền đó thì Hà Mỹ Ly giật thật mạnh làm cho sợi dây chuyền rơi ra trên nền đất trước sự ngỡ ngàng của cô

“Mẹ ơi đứt rồi,sao này lại làm đứt con kia ” Hà Mỹ Ly nhõng nhẽo là ùm lên

Từ đằng sau có tiếng bước chân

Quan Hạo Vương năm 15 tuổi lại có cái vẻ đẹp trai rất sáng loá,anh bước vào với chiếc thun và quần jean đen dài

Thấy anh mụ đàn bà và kia liền thả cô ra,cô liền chạy lại ngồi xuống nền đất nhặt sợi dây chuyền đã bị đứt,cô muốn khóc lại khóc không được

Hà Mỹ Ly thấy anh liền sáng rõ

“Anh Quan ”nghe tiếng kêu của chị ta trong thật ghê tởm.Thật sự sau này khi lớn lên rồi cô mới cảm thấy khi còn nhỏ chị ta thật có tố chất làm việc “đứng kế cột đèn ”

Chị ta định chạy lại chỗ Quan Hạo Vương nhưng anh lướt rất nhanh lại chỗ đứa trẻ Hà Mỹ Hoa

“Em có sao không?”Anh đỡ cô dậy

“Bà ta lại đánh em à”Quan Hạo Vương liếc mắt sang người đàn bà kia nhưng bà liền liếc sang chỗ khác

“Nó lì lợm bị mẹ em đánh là đúng rồi,anh Quan anh xem nó giành dây chuyền của em còn làm đứt nó,anh đừng chơi với nó ” Hà Mỹ Ly liền nói ngay vào mong nhận được chút quan tâm của anh

“Sợi dây chuyện này là của tôi, chính chị là người làm đứt ” cô hét lên đôi mắt ứa đầy nước và giận dữ nhưng không rơi một giọt

Chưa bao giờ cô cảm thấy tức giận như lúc này. Cô có thể nhẫn nhịn mọi chuyện nhưng lần này thì không Sau đó anh đưa cô lên phòng thoa thuốc cho cô

Lần đó anh mách lại với ba cô, ông ngỡ ngàng và tức giận vô cùng, thì ra những gì con bé Mỹ Hoa nói là sự thật, vậy mà mình lại tưởng.. mình là một người cha tồi

Cứ ngỡ rằng lần đó ông sẽ đuổi hai mẹ con chị ta ra khỏi nhà nhưng ông dù chửi ầm ĩ rất nhiều nhưng hai mẹ con kia lại mặt dày khóc lóc ôm chân ông, ông lại không nỡ đuổi để hai người đó ở lại và kêu con bé tha thứ

Lần đó Hà Mỹ Hoa thêm càng ghét ông hơn

Kể từ đó hai mẹ con Hà Mỹ Ly không dám đụng tới cô quá đáng nhưng vẫn luôn tìm mọi cách đụng chạm cô bằng lời nói

Ba ngày hôm sau người con trai kia đem tới trước mặt cô một sợi dây chuyền lành lặn mà anh đã nhờ bố mình đi sửa lại cho cô bé của mình

Năm cô 17 tuổi anh 21 tuổi, bây giờ cô vẫn còn là học sinh còn anh đã đảm nhận sự nghiệp

Anh với cô vẫn thân thiết như thanh mai trúc Mã, mỗi lần gặp nhau là đại chiến xảy ra

Có lần đi dạo bộ trên đường anh lén dán tờ giấy “I am a sexy girl ” sau lưng cô khiến cho mỗi người đi qua đều ngoái nhìn cô mà cười rồi theo cảm tính cô đưa tay ra sau lưng lấy được tờ giấy định cho cái trên họ Quan kia một trận, cô rất điềm tĩnh bước lại chỗ anh đang cười ôm bụng và

“Á ” đó là tiếng la của mọi người khi nhìn thấy hành động của Hà Mỹ Hoa

Cô là tuột chiếc quần dài của anh xuống sau đó dùng tờ giấy lúc nãy dán vào mông anh sau đó liền cười một cái thật tươi bước đi bình thản

“Hà Mỹ Ly..em đứng lại..chết tiệt..dám chơi anh ” Quan Hạo Vương không thể ngờ cô lại thâm độc đến vậy anh vừa chạy theo cô vừa kéo quần trong rất buồn cười. Phải nói lần đó Quan tổng rất mất mặt

Một hôm đẹp trời anh đến trước mặt cô và nói

“Này em chịu trách nhiệm đi ”

” trách nhiệm gì?. Anh bị điên à, em có làm gì anh đâu ”

“Em đã nhưng thấy thân thể của anh rồi nên em chịu trách nhiệm là đồng ý làm phụ nữ của anh ”

“Anh đùa à, em đã nhìn thấy hết đâu.. á á coi như em chưa nói gì đi ”

“Thì chịu trách nhiệm anh cho em coi hết ”

“Đồ biến thái, đừng hòng.. mà này anh đang tỏ tình em đó hả ”

” ừ.. ừm anh yêu em ”

“Sao cơ? Anh nói nhỏ quá ”

“Anh -yêu-em”

“Chỉ có vậy thôi sao?, không có cảm xúc gì cả ”

” Anh yêu em, anh yêu em Hà Mỹ Hoa. anh yêu em đến mất ngủ, anh yêu em đến nỗi lúc nào cũng thấy em xinh đẹp và hiện lên trong đầu anh ”

Sau cuộc đôi co dài thì cuối cùng anh cũng đã la to lên để tỏ tình trước sự thích thú của người con gái trước mặt

Hôm đó cô chính thức là người phụ nữ của anh

Trong những năm tiếp theo,cô dọn ra ngoài sống và được tiếp nhận Hà Thị,một tay cô giúp nó phát triển

Anh và cô sống rất vui vẻ nhưng có lần cô giận anh đến phát điên và nói muốn chia tay Thế là nửa đêm cô mở cửa nhà thấy anh giả gái đứng xin lỗi,trang điểm lòe loẹt,lại còn mặc đầm lolita mới đau

“Này chị ơi,chị đừng giận bé nữa nha hí hí ”

Và năm tiếp đó nữa cô cùng anh đi du lịch khắp thế giới

“Anh yêu em đến nỗi mất ngủ,anh yêu em đến nỗi lúc nào cũng thấy em xinh đẹp...Này,hồi đó anh thật sến súa đó ”Hà Mỹ Hoa vừa nằm trên giường vừa cười lăn lóc nhắc lại cái chuyện cũ rích đó

Người đàn ông ngồi trên chiếc ghế,mắt chăm chú vào cuốn sách mặt đen như đất nồi nhưng vẫn bình tĩnh đáp lại

“Anh cảm thấy lời anh nói lúc đó đến bây giờ đều không có gì sai ”

“Không sai cái gì chứ” cô ngừng cười tròn mắt hỏi anh

“Thì em nghĩ đi,có đêm nào mà anh ngủ sớm đâu,với lại anh thấy em xinh đẹp nhất là lúc đó mà ” Quan Hạo Vương tay vừa lật cuốn sách vừa cười nham hiểm

“Anh...cái tên họ Quan nhà anh..đúng là BIẾN THÁI ” cô nghe anh nói mà mặt đỏ như ăn ớt cứ dùng gối ném vào người anh

Đêm đó cô lại bị mất ngủ:))(tự hiểu đi)

Có lần anh ngồi ghế sofa cô nằm lên đùi anh

“Cái hồi ấy anh đúng là quyền lực ”cô chề môi

“Đương nhiên!đến bây giờ anh vẫn có mà ” anh mặt dày hất mặt

Cũng đúng,hồi đó Hà Thị đang giảm phát triển do không đủ chi phí cho đợt chuyển hàng sắp tới và một trong các cổ đông rút lại vốn nên ông Hà vô cùng lo lắng phải cầu cứu đến Quan Thị

Ông Hà mời ba của Quan Hạo Vương tới nhà để bàn việc lúc đó anh cũng đi theo

Ba anh có vẻ phân vân có nên hỗ trợ Hà Thị hay không nhưng việc đó anh không quan tâm cho tới khi anh nhìn thấy cô bé này chạy ngang qua phòng khách

Thế là không hiểu tại sao năm 15 tuổi anh lại có cái máu đại gái

“Ba này,con thấy hỗ trợ hợp tác với Hà Thị cũng không sao ”

Nghe lời con trai ông Quan quyết định hợp tác

Sau đó,anh tới nhà cô chơi thường xuyên hơn chỉ để nói chuyện và chơi cùng cô.Trong căn nhà đó cũng có một cô bé kém anh hai tuổi nhưng anh lại không thích con bé đó chút nào

Có lần anh thấy mẹ của Hà Mỹ Ly đánh cô,anh xem ngang bà ta la anh một chập thế là anh nói vào mặt bà ta xanh rờn

“Tôi có thể kêu ba tôi thêm điều kiện vào hợp đồng của chồng và đó.Nếu bà còn muốn làm phu nhân của Hà Gia thì nên giữ ý chút đi ”

Cũng chính lúc đó con bé nào đã phải lòng anh

Thế cô mới nói là anh quyền lực

“Này,em thiết nghĩ nếu cái năm ấy ba em không nhờ Quan Thị mà nhờ Vương thị hay Nam Thị thì chắc anh không có cửa đâu.Có khi em đã có thể kết thân với Vương Ngôn hay Nam Cung đẹp trai rồi không chừng” cô nằm nói một cách rất hồn nhiên

Mặt người nào đó đen như đất nồi quay sang chỗ khác không thèm nói chuyện

“Này,anh giận sao?Em chỉ nói đùa thôi mà,đừng giận nữa ” Nhận thấy anh có biểu hiện không quan tâm mình cô đoán anh đã ăn dấm chua nên đành ngồi dậy năn nỉ

“Thôi đừng giận nữa,em xin đấy,anh muốn sao cũng được ” Cô mè nheo cọ cọ đầu vào vai anh

“Em ngồi đây mong anh hết giận thì chi bằng chịu trừng phạt một chút đi ” Nói rồi anh dè cô xuống ghế sofa

Thế là ngày hôm đó ngay tại phòng khách...

Thế mà sau lần chen ép cuối cùng anh còn dám nói nhỏ vào tai cô

“Thật ra lúc nãy anh giả bộ ”

Cái gì!Cô dù lim dim mắt mỗi lần nhưng vẫn nghe rõ mồn một từng chữ

Trong lòng thầm trách mình quá tin người để bị lọt bẫy nhưng cô đây sẽ báo thù

Sáng hôm sau tại Quan Thị

Anh ngồi dựa lưng vào chiếc ghế xoay,định đưa tay vào túi áo lấy chiếc khăn tay của mình thì kết quả nhận được là một bộ đồ của chó và hai bên trong túi áo vest đất tiền đều dính socola

“Hà Mỹ Hoa..em được lắm ”

Thế là mặt ăn nhả như đất nồi đi về nhà

“Ôi mimi của chị sau này đừng để đồ lung tung nữa nha chứ không là có người lấy mặc của em đó.Chị thương,tội nghiệp em quá ” Cô nhìn thấy anh về nhà cũng đủ hiểu như thế sự như thế nào liền ngồi ôm chừa cún nhỏ của mình mà nói móc anh

“Ôi mimi,chị thèm socola quá,mình xuống bếp kiếm đi nha ”không quan tâm đến nụ hiện diện của anh cô ôm chừa cún quay đi trên mặt cô nở một nụ cười đắc thắng vô cùng

Tính anh lại rất phóng khoáng cứ gặp cô này cô kia lại nháy mắt dù cô có đi kế bên,thật ra anh là muốn trêu chọc cô

“Em có ăn giấm chưa không ” Anh quay sang hỏi cô với vẻ mặt thích thú

“Nhìn em này,không đời nào đâu ” cô thờ ơ không quan tâm

Thế mà có lần anh đi bàn công chuyện với đối tác nữ có ai đó theo dõi luồng lách này nọ cuối cùng bị anh phát hiện tại trận xách về.Cô xong nhớ rõ cái giọng cười lớn của anh vì đắc thắng lúc đó,anh có vẻ hả hê lắm

Có lần anh cũng tuyên bố thẳng thừng rằng anh không ghen anh không có cái tính chiếm hữu đâu thế mà lúc đi biển chung với Dao Dao và Hàn Mặc vừa thấy bộ bikini của cô liền mặt hầm hầm kéo cô về phòng xé tan bộ bikini mới mua của cô không thương tiếc

Vậy đấy,nhiều lúc anh và cô cứ bảo nhau sau này sẽ đi lấy nhau khác không lầy không bựa hoàn hảo hơn nhưng đầu đó cả hai đều lăn ra cười

À nhon chap này có vết dài nhĩ Au biết trong 1 ngày đó nha cho tròng pháp tay đee

Các bạn cho nhận xét về truyện đi?

Một vài chap đầu lúc au đọc lại thấy mình viết tẻ và kiểu như buồn cười vì nhưng nhờ sự động viên và ủng hộ của các bạn các chap gần đây mình đã có thể trôi chảy và hay hơn Cảm ơn tất cả các bạn đã luôn đồng hành cùng bộ truyện này nha

Các bạn đừng ngại cứ cmt những gì bạn thích,hay câu hỏi au rất thân thiện nên đừng lo

Chúc một buổi tối vui vẻ

34. Tiểu Bảo Bối - Chương 34

Tại tầng 80 của Đằng Thị

“Cậu nói thử xem ” Đằng Hàn Mạc ngồi tựa vào chiếc ghế xoay nhìn qua phía bạn tốt ý nói cậu giải thích rõ ràng hơn

“Có lẽ do phần kí ức kia của Nguyệt Dao Dao quá thương tâm và đau đớn nên não bộ cô ấy bị tác động mạnh sẽ quên đi tạm thời nhưng mỗi lúc gặp một trường hợp bất giác nhớ đến phần kí ức đó thì sẽ bị đau đầu,có thể là sốt cao ” Lưu Ngạo Thiên nằm dài trên chiếc ghế sofa không giữ lấy một chút hình tượng đứng đắn vừa nằm vừa giải thích

Dù sao thì anh ta cũng là một bác sĩ giỏi mà.Mỗi tội cứ trốn nhà đi chơi bởi làm điều mình thích.Anh ta bảo không muốn làm việc ở trong bệnh viện của nhà dù đó là bệnh viện quốc tế nổi tiếng mà biết bao nhiêu sinh viên ngành y ao ước.Có gì hay ho? Cứ làm việc trong cái không khí ngột ngạt ấy thì ngay cả bác sĩ như anh còn chết vì buồn chán trước bệnh nhân ấy chứ.Cứ đi thông thả.

Lúc còn ở trong nước Lưu Ngạo Thiên khăng khăng như thế nên liền bị lão lưu bắt ép ra nước ngoài thể mà anh ta vẫn gan dạ trốn qua nước này nước khác du lịch.Nói chứ đến Châu Phi,cùng xa du lịch rồi sẵn chữa bệnh cho dân ở đó thì thoải mái hơn chứ sao

Thôi quay lại vấn đề chính nào

” Có phải khi gặp thứ gì quen thuộc thì nó sẽ xảy ra không?” Đằng Hàn Mạc nhớ rõ có lần hắn đưa cho cô một cái vòng tay sợi bạc nhỏ vừa nhìn cầm lên thì cô lại lên cơn đau đầu ghê gớm

Đó là chiếc vòng mà hắn nhặt được lúc mẹ hắn cứu cô đang nằm ngất ở lề đường và đưa đến bệnh viện,nó được đặt trong một chiếc túi da nhỏ nhưng sau đó khi Nguyệt Dao Dao tỉnh dậy cô không nhớ gì về chiếc vòng cả

Dao Dao thường nói chiếc vòng ấy rất quen nhưng mỗi lần cô nhìn thấy nó lại có rất nhiều hình ảnh hiện về,nó rất mờ ảo,không rõ lại hay đứt quãng

có một người đàn ông nhưng cô không nhớ rõ mặt xoa đầu cô.... rồi cô nhìn thấy rất nhiều những đứa trẻ...sau đó mọi thứ mọi thứ đều trở nên quay cuồng

” Ừa,nhưng Dao Dao là trường hợp đặc biệt đấy, cứ sau một khoảng thời gian cô ấy sẽ nhớ lại,rất bất thường. Nếu kéo dài tình hình này sẽ rất nguy hiểm sau này ảnh hưởng nhiều tới não bộ ” Lưu Ngạo Thiên cắn một miếng táo sau đó ngồi dậy đi lại bàn làm việc của Đằng Hàn Mạc ngồi lên

Đừng lo đối với loại bạn mặt dày và nhây mặt như thế Đằng Hàn Mạc đã quen,không chấp nhất

“Có cách nào không?” Đằng Hàn Mạc bất an nhìn xa ra ngoài.Hắn đang lo lắng cho cô,hắn không muốn mỗi lần nhưng thấy cô lại đau đớn vì nhớ về cái quá khứ đó

Tuy hắn không biết được nhưng chỉ biết sơ sơ.Hắn cho người điều tra rất nhiều nhưng chỉ biết được là cô mồ côi mẹ từ nhỏ sống cùng với cha ở một ngôi nhà nhỏ rất xa thành phố,còn lại mọi thông tin về cô đều không có vì vùng ngoại thành cô sống rất ít dân rất khó điều tra chuyện xảy ra cách đây khoảng 15 năm

Lúc đó mẹ hần thấy cô nằm bên lề đường ngất xỉu cơ thể đầy bùn đất và máu chỉ còn thoi thóp, bà liền đưa cô đến bệnh viện tình hình lúc đầu vô cùng nguy kịch nhưng cuối cùng cô cũng ổn định

Lúc cô tỉnh dậy thì đã la lối sợ hãi rất nhiều các bác sĩ phải tiêm thuốc an thần cho cô, sau đó cô không nhớ gì cả nên bà Ái Châu mới nhận nuôi cô, năm ấy cô mới 9 tuổi hần đã 15 tuổi, từ đó hần luôn tự nhủ phải bảo vệ cô gái này

” Trường hợp như vậy thì không thể phẫu thuật được bởi vì đây còn phụ thuộc vào phần tâm lý nữa, với lại phẫu thuật như vậy sẽ để lại di chứng sau này nhưng cũng không phải là không có cách...” Lưu Ngạo Thiên chấp chững cái kiểu cách nói chuyện không nói hết khiến cho người như Đằng Hàn Mạc nổi nóng vô cùng

“Nói ” Hần gần giọng đôi mắt thêm phần lo âu

“Thử phương pháp thôi miên đi hay đại loại như giúp cô ấy lấy lại toàn bộ ký ức trước kia thì sau này sẽ không như vậy nữa ” Lưu Ngạo Thiên biết bạn tốt của mình nóng lòng nhưng phải bình tĩnh chút chút. Chỉ tiếc là Ngạo Thiên chẳng biết làm ba cái thuật tâm lý kia đó, anh cũng chẳng quen biết mấy người như vậy, haiz..

Đằng Hàn Mạc nghe xong liền cầm áo vest đứng dậy mặc vào và đi thẳng ra ngoài về nhà, trước khi đi còn không quên nói với Lưu Ngạo Thiên một câu

“Cậu đến đây, nói là bạn của tôi rồi đưa Nhiên Nhu đến đây ” hần đưa cho bạn tốt cái địa chỉ

(Nhiên Nhu là nhân vật xuất hiện ở chap 2 nha, là một nhà thiết kế thời trang)

Lưu Ngạo Thiên nghe xong liền rời đi ngay, anh ta biết đây là chuyện nghiêm túc nhưng thấy không khí có vẻ căng thẳng quá nên liền buộc miệng mà nói đùa

“Haiz... Đúng là đại gái mà ”

“Cậu nói cái gì? Nghe nói lão Lưu chưa biết cậu về nước thì phải ” Đằng Hàn Mạc liếc đôi mắt sang Lưu Ngạo Thiên ý nói rằng: cậu mà lớn vẫn không đi thì đừng trách tôi

” Thôi được rồi, đi ngay đây ” Lưu Ngạo Thiên bị điểm trúng huyết chỉ biết đen mặt cười hì hì và đi

Đằng Hàn Mạc cậu hay lắm, lại đem lão Lưu ra dọa tôi. Tôi là chỉ sợ ông ta lại thuê người canh bắt nhất tôi lấy vợ thôi mà bốn thiếu gia thích cuộc sống tự do lắm, phụ nữ lúc nào có chẳng được, cái lão ấy cứ làm quá. Cậu lại còn dùng lão ấy sai vặt tôi. Tên bá đạo đáng chết, cậu mà không phải bạn tốt của tôi thì tôi đã cho cậu liều thuốc đi về Tây Thiên rồi

Vậy mà sau này nghĩ lại, Lưu Ngạo Thiên lại cười hí hỏ cảm ơn Đằng Hàn Mạc nhà ta vì nhờ vậy mà sợi dây tình duyên của anh ta mới được nối, còn bắt cóc được bà xã đại nhân xinh đẹp nữa

35. Tiểu Bảo Bối - Chương 35

“Nào Nguyệt Dao Dao em cố nhắm mắt lại nghe tiếng tíc tắc của chiếc đồng hồ này ” Nhu Nhiên ngồi đối diện với Nguyệt Dao Dao trên chiếc ghế gỗ trên tay cô ấy là chiếc đồng hồ cầm tay nhỏ

Còn Lưu Ngạo Thiên và Đằng Hàn Mạc thì điềm tĩnh ngồi một bên

Căn phòng chìm vào dự yên tĩnh chỉ có thể nghe thấy tiếng đồng hồ tíc tắc thật nhỏ

Nguyệt Dao Dao dần dần nhắm mắt lại, cô hít thở thật đều thật chậm và lắng nghe tiếng đồng hồ theo lời của Nhiên Nhu

Chẳng mấy chốc cô có cảm giác mình rơi từ từ vào trong một khoảng không, cố gắng mở mắt nhưng chỉ toàn thấy màu đen vậy quanh mình cô loay hoay không biết nên làm thế nào thì có giọng nói hướng dẫn

“Dao Dao,bây giờ em cố gắng nhớ lại chuyện về 15 năm về trước bắt đầu từ việc em được nhận vào Đảng Gia trước đó là thức dậy ở bệnh viện trước đó nữa...” Tiếng nói của Nhiên Như phát ra từ trong khoảng không từ từ nhỏ dần Nguyệt Dao Dao điềm tĩnh nhớ lại từng chi tiết một việc 16 năm trước ”

“Dao Dao,chúng ta ra thăm mẹ thôi ”Một người đàn ông đứng tuổi nhìn vô cùng phúc hậu nắm tay con gái 8 tuổi của mình -Đó là cô sao?

Hai cha con cùng nhau đi bộ đến một cánh đồng hoa hướng dương rất đẹp,rất thanh tịnh.Cô bé tên Dao Dao kia vui vẻ chạy ra giữa cánh đồng,ở đó có một ngôi mộ trên đó có khắc tên một người phụ nữ ” Nguyệt Hà Linh ”

” Mẹ ơi,hôm nay Dao Dao đem cho mẹ một ít hoa và trái cây mẹ thích này ” Cô bé đó ngồi xuống bên mộ cùng người đàn ông cười nói đặt một bó hoa cúc họa mi và một ít trái cây lên mộ

“Con bé rất ngoan,em đừng lo anh sẽ chăm sóc con cẩn thận ” Người đàn ông đó xoa xoa đầu cô bé nhìn lên ngôi mộ với đôi mắt đượm buồn

Đến đây khung cảnh đột nhiên xoay chuyển,Nguyệt Dao Dao thấy mình đứng trong một căn phòng đang ngó ra đám người hung dữ trước phòng khách đang nói chuyện với cha mình

“Sao? Ngô Minh Điển mày đã chuẩn bị tiền trả cho lão đại chưa ” Một tên mặc áo đen hung tợn nói

” Thừa anh,xin anh nói với lão đại cho tôi một ít thời gian nữa,hiện giờ vợ tôi mới mất tôi còn phải đi làm công để nuôi con tôi ” Minh Điển -cha của Dao Dao trả lời một cách sợ hãi

Tên áo đen bỏ ngoài tai hết những lời khẩn xin của cha Dao Dao liền lập tức sách áo của cha cô rồi đẩy ra xa phun nước miếng mà nói

” Không có tiền thì đem bán con gái của mày để trả tiền đi ”

Lúc đó Dao Dao cảm nhận được đôi mắt sợ hãi của mình lúc nhỏ khi nhìn thấy cảnh đó

Kết thúc phân cảnh đó cô chỉ thấy được cha đã ôm mình nhảy từ ngoài cửa sổ và chạy trốn trước khi đưa cô chiếc vòng tay có khắc tên mình và bảo đó là kỉ vật mà cha và mẹ đã dành dụm làm cho cô

Sau đó Dao Dao nhìn thấy cha mình bị giết máu rất nhiều và lênh láng,cô thấy mình bị đám người áo đen kia lôi đi trong tiếng khóc thét

“A..a hức..” Dao Dao khóc nức lên, lẫn át sự yên lặng của căn phòng tĩnh mịch

Đằng Hàn Mặc lo lắng cho cô định đứng dậy nhưng Nhiên Như ra hiệu cho hắn dừng lại.Hắn không muốn nghe nữa,không muốn cô nhớ nữa.Quá khứ như vậy thì nhớ làm gì?Nhưng chính hắn là muốn biết chính kẻ nào đã gây ra chuyện bất hạnh đối với cô gái nhỏ của mình.Kẻ đó sẽ phải tìm đường chết

“Dao Dao,bình tĩnh,em đừng sợ mau đi theo đám người đó đi ” Nhiên Như vội trấn an Nguyệt Dao Dao

Nghe thấy tiếng nói trong khoảng không,Nguyệt Dao Dao đi theo đám người đó

Cô thấy họ đưa cô bé đó đến một nhà kho rất cũ kĩ xung quanh đều là cây cối,ở đó có một tên đàn ông đứng giữ cửa trên bắp tay có một hình xăm hoa hồng rỉ máu,nhà kho đó nằm kế bên một bãi phế liệu bỏ hoang

Sau đó cô thấy có rất nhiều đứa trẻ bị nhốt ở đó nhiều ngày,chúng không được ăn,một ngày chỉ được ăn 1/3 ổ bánh mì và uống nước giếng,suốt ngày chúng bị bắt làm việc nặng nếu khóc lóc không làm sẽ bị đánh đến chảy máu,bầm chân

Một hôm sau khi nghe bọn chúng sẽ bán chúng ra nước ngoài,đám trẻ hoảng sợ và trốn thoát bỏ chạy nhưng bị bọn chúng phát hiện

Lúc đó Dao Dao cũng chạy và núp trong một bụi cây và điều cuối cùng với nhìn thấy đó là tất cả bọn trẻ bị bắt lại bị đánh,chỉ còn mỗi cô trốn thoát về phía thành phố

“Aaa..” Nguyệt Dao Dao cảm thấy đau đầu cô là lên sau đó ngất xỉu đi

Đằng Hàn Mặc vội vàng đứng dậy đỡ cô gái nhỏ của mình đang đầm đìa mồ hôi trên trán rồi ôm cô vào lòng

“Em ấy ngủ một giấc rồi sẽ khỏe thôi.Lúc tỉnh dậy cho em ấy ăn ít cháo và uống 1 viên thuốc vitamin là được ”Nhiên Nhu nói rồi rời đi cùng với Lưu Ngạo Thiên trả lại không khí im lặng cho căn phòng

Đằng Hàn Mạc nhìn cô rúc trong lòng mình ngủ ngoan không công đau đầu mất ngủ vì kí ức mơ hồ lúc trước liền rất vui vẻ hôn lên trán cô

Trong lòng hắn thầm nhủ sẽ bảo vệ cô đến hết đời này.Hắn nhất định tìm ra kẻ đã khiến gia đình cô tan vỡ,kẻ đã giết cha cô,kẻ đã làm tổn thương bà xã của hắn.Tên đó nhất định sẽ phải trả giá đắt vì dám đụng đến Đằng phu nhân của hắn

“Em vất vả rồi bảo bối ” ôm Nguyệt Dao Dao vào lòng Đằng Hàn Mạc nhắm mắt ngủ một giấc cùng cô

36. Tiểu Bảo Bối - Chương 36

” Mau sao người điều tra xem tổ chức của chúng ta có ai mang hình xăm hoa hồng rỉ máu và việc về 16 năm trước đưa hắn tới trung tâm của Hắc Bang đi.Tôi sẽ trực tiếp đến đó ” Đằng Hàn Mạc cúp máy sau cuộc gọi điện cho Diệp Hàn

Tay hắn nâng ly rượu nhâm nhi một chút ngắm cảnh bên ngoài,quay sang đằng sau thấy bảo bối của mình nằm ngủ hai má đỏ ửng ngoan như một con mèo hắn đặt ly rượu xuống,môi mỏng khẽ cong lên lại gần cô và hôn lên trán cô

“Bảo bối , tôi phải đi có chút việc,trưa tôi sẽ về,em cứ nghỉ ngơi đi ”

Nói rồi hắn rời đi,Nguyệt Dao Dao đang ngủ chỉ nghe mang máng nhìn lên đồng hồ chỉ mới 5h hắn đi đâu mà sớm thế nhưng vì đau đầu quá nên cô cũng không để ý mà ngủ tiếp

6h sáng Nguyệt Dao Dao thức dậy,vệ sinh cá nhân sạch sẽ rồi xuống bếp làm việc

Tuy dì Trương và và Ái Châu có bảo cô nghỉ ngơi nhưng cô cảm thấy nằm ì trên giường thật khó chịu làm sao ấy với lại cũng muốn chuẩn bị bữa trưa cho hắn mà.A nghĩ tới hắn lại bắt giác cười tủm tỉm

“Con đang nhớ đến ai à ” Dì Trương nhìn sơ qua nét mặt của cô gái cũng đoán biết rồi.Haiz đúng là lúc trẻ khi yêu có khác

” không...không có ạ ”Bị phát hiện cô chỉ giật mình cười nhẹ rồi cầm cúi làm tiếp

” Thả tôi ra? Sao ngài lại bắt tôi?” Một tên to con quỳ dưới sàn nhà là hét giữa một sảnh lớn,ánh mắt hắn toát lên nỗi sợ hãi và lo lắng

“16 năm trước, Vụ bắt cóc trẻ em,mày đã làm việc cho ai?Còn nhớ chứ? ” Đằng Hàn Mạc ngồi ngay trên chiếc ghế dát vàng đặt giữa sảnh tựa như một vị vương nhâm nhi chút rượu vang

“Tôi..Tôi không biết gì hết..Bắt cóc gì?Tôi không biết?” Tên này khi nghe Đằng Hàn Mạc nói liền giật mình,có lẽ hắn sợ cái gì đó nên mồ hôi chảy nhễ nhại một mực chối cãi

Đằng Hàn Mạc không nói gì chỉ cười nhẹ một tiếng rồi liếc sang Diệp Hàn ta ra hiệu cho anh biết phải làm gì,ánh mắt của hắn tuy lơ đãng nhưng lại kiêu ngạo uy quyền đến đáng sợ

Diệp Hàn như hiểu ta liền rút trong túi áo một cây kim tim có chứa một thứ nước lỏng tiến lại gần trên đó gập người xuống giải thích

“Mày biết đây là gì không?Là thạch tím đấy?Chỉ cần tiêm một chút thì chưa nói đến 5 phút cơ thể của mày sẽ cảm nhận được công dụng mạnh mẽ của nó ” Diệp Hàn khí chất mạnh mẽ,lại rất tinh ranh nhìn thôi cũng đủ muốn né,phải nói phong thái chỉ thua chủ mình một chút

Tên to con đó nhìn chăm vào Diệp Hàn và cây kim tiêm, mồ hôi hắt chảy ngày càng nhiều, miệng như cứng đờ không thể nói

” Kéo dài thời gian hình như không phải là phong thái của cậu và tôi Diệp Hàn ” Đằng Hàn Mạc tiếp tục nói, hắt không quan tâm đến vẻ mặt của tên kia

Hắn là tự biết không thể giết tên này nên đành hù dọa cho trên này ngoan ngoãn khai ra

Diệp Hàn tuân lệnh búng tay một cái liền cho người giữ trên to con đó lại, tay cầm ống kim đưa lại gần trước cánh tay của tên đó

“Khoan...khoan...tôi xin khai...tôi sẽ nói đừng giết tôi ” trên đó là lên một cách sợ hãi, hắt vẩy vùng khuôn mặt tốt độ như sắp khóc

“Nói ” Đằng Hàn Mạc vẩy tay ra hiệu cho đàn em lui ra, dựa ra sau bắt chéo chân vẫn là phong thái của bậc vương quyền đó

” Chuyện là..Chuyện là 16 năm trước lúc đó tôi không nằm trong tổ chức của Hắc Bang. Tôi làm vệ sĩ tại 1 quán bar nhỏ, một hôm có một người đàn ông nghe nói là khách VIP gì đó muốn tôi đi làm việc cho ông ta một phi vụ, tuy chỉ là việc canh cửa cho bọn trẻ bị bắt cóc không trốn thoát nhưng lương rất hậu hĩnh. Lúc đó tôi chỉ nhớ rõ là sau khi bán bọn trẻ ra nước ngoài thì cảnh sát phát hiện, bọn chúng chỉ đưa tôi một số tiền rồi chạy biệt tăm. Từ đó tôi lại tiếp tục làm việc tại quán bar đó và sau đó mới gia nhập Hắc Bang 5 năm trước ” Tên to con run sợ, kể từng chi tiết cho Đằng Hàn Mạc nghe. Nhưng có lẽ điều hắt muốn nghe không chỉ có những thứ này

Hai mày kiếm hắt nhú lại, đôi mắt lại trở nên sắc bén hơn

” Có nhớ rõ mặt không?”

“Tôi..tôi không nhớ rõ tại vì mọi lần ông ta chỉ toàn che mặt chỉ nghe bình đàn em gọi ông ta là Lãnh Hổ...” Trên to con đó nói tiếp, đó là một trong những manh mối mà hắt cần nhưng 16 năm trước hắt chỉ mới 14 tuổi, chưa biết việc trong Hắc Bang e là khó tìm

Đột nhiên trong đầu hắt loé ra một ý. Được, hắt không biết nhưng sẽ có một người biết, để xem việc 16 năm trước là ai đã ngầm làm việc phi pháp trong tổ chức, còn dám động đến bảo bối của hắt

“Đưa cho tên đó một số tiền và dặn hắt ngậm mồm vào ” Đằng Hàn Mạc thản nhiên bước ra chiếc BMW của mình vừa dặn dò Diệp Hàn

Đã 12h trưa rồi, phải về nhà với bảo bối ngốc thôi

Nguyệt Dao Dao đang chuẩn bị đồ ăn để bưng lên lên bàn thì ” Hắt xì ”

“Aiz. Ai lại nói xấu mình sao ” Vừa xoa xoa mũi, cô vừa ngáy ngốc tự hỏi mình

[tg: chồng bà chứ ai --]

[ĐHM:sao dạo này không có H *khóc một dòng sông *

NDD:Yêu tác giả quá *tung bông *

Tg:Yên tâm truyện còn dài:))

NDD: *tuột mod * *cạn lời *

ĐHM: Nghe chưa bảo bối *cười cong môi * *mặt gian xảo*]

37. Tiểu Bảo Bối - Chương 37

” Bảo bối, đang làm gì?” Từ đằng sau Đằng Hàn Mạc vòng tay qua eo cô gái nhỏ đang nấu thức ăn, vui đầu vào cổ cô thì thầm

Đúng là lì lợm, đã bảo nghỉ ngơi lại lết mông xuống bếp làm việc. Cô gái ngốc này! Nhưng mà tâm trạng hẳn rất tốt, nhìn thấy người ta nấu đồ ăn cho mình mà làm sao không vui cho được

” A! cậu, em đang nấu cháo sườn, sắp xong rồi cậu ra bàn ngồi đợi em đem ra cho ” Nguyệt Dao Dao rõ biết là hẳn sẽ vào bếp ôm mình nhưng cũng không tránh khỏi giật mình, cảm giác rất thoải mái khi nghe mùi hương bạc hà quen thuộc dễ chịu tiến tới gần

Đằng Hàn Mạc nghe răm rắp theo lời cô, tiến lại chiếc bàn ăn bằng gỗ cao cấp, bỏ chiếc áo vest đợi mèo nhỏ của mình mang đồ ăn ra thôi

” Đây này, cậu ăn thử xem tay nghề của em có tiến bộ không ” Cẩn thận bưng chén cháo đặt ngay ngắn trước mặt hẳn, cô ngồi kế bên tay chống cằm vui vẻ

Bây giờ nhìn họ chẳng khác gì đôi vợ chồng mới cưới

Đằng Hàn Mạc ăn một muỗng rồi hai muỗng khuôn mặt vẫn không có phản ứng gì, ẩm đạm quá.

”Sao? Có ngon không cậu ” Mở to trong mắt Nguyệt Dao Dao nghiêng đầu qua hỏi người đàn ông kế bên mình bằng khuôn mặt mong chờ

” Rất ngon bảo bối, có điều...” Phải nói là tay nghề của cô không thua kém gì ai đâu nha. Tuy hẳn là người rất ít khi ăn ở nhà, thường được mời tới các bữa tiệc hay đi ăn ở các nhà hàng nổi tiếng trên thế giới ấy vậy mà bây giờ món cháo sườn mà cô gái nhỏ của mình nấu so với cái thứ sơn hào hải vị ấy lại khiến hẳn ngon miệng gấp 10 lần

” Có điều? Cháo bị gì sao cậu? Để em nếm thử xem ” Nguyệt Dao Dao khuôn mặt bắt đầu lo lắng, chẳng lẽ là không vừa miệng nhưng rõ ràng lúc này cô đã nếm nếm và vừa với khẩu vị của hẳn rồi mà. Rồi cứ nhiên cô cũng ăn một muỗng cảm thấy rất bình thường, rất ngon mà, nhìn lên hẳn cô chớp chớp đôi mắt vẻ thắc mắc

” Cháo rất ngon, có điều tôi thích ăn em hơn ” Đằng Hàn Mạc lưu manh nói nhỏ vào tai của cô, môi mỏng khẽ cong lên

Nguyệt Dao Dao nghe đến đây liền đỏ cả mặt tưởng cô hiểu rõ thế nào cuối cùng đầu óc không biết chứa gì lại thốt lên một câu

” Sao có thể so sánh người ta với đồ ăn chứ? Em thì làm sao mà ăn được ” Cô chề môi nũng nịu

Thôi rồi, hẳn còn mong đợi gì nữa đây, cô gái ngốc nghếch này. Chắc thường ngày hẳn hay bảo là ” để xem tôi xử em, phạt em như thế nào ” nên giờ cô cũng quen luôn chứ nói ăn thì chắc là không biết rồi.

Đưa tay lên xoa vầng thái dương và cười bất lực nhưng cuối cùng Đằng Hàn Mạc cũng gian xảo kéo người cô sát lại mình và nói

” Em có muốn biết tôi ăn em như thế nào không ”

Đoạn cô gái kia còn chưa kịp ngỡ ngàng đã bị môi hẳn chiếm đoạt một cách mạnh mẽ

Hắn hôn sâu, môi lưỡi trôi đùa cô khiến cô không thở nổi

Hai tay của Đằng Hàn Mạc tùy tiện ôm vào mông cô rồi nhấc người cô ngồi lên bàn mà hành sự

Hắn hôn xuống cổ, cắn vào đó như đóng dấu chủ quyền khiến Nguyệt Dao Dao không tự chủ mà phát ra âm thanh kích thích

Đến lúc tay hẳn định mở cúc áo của cô cô mới tỉnh táo lại mới biết ” ăn ” của hẳn là gì. [tg: giờ mới biết thì trễ rồi chuy ah:))]

”Cậu...lỡ di Trương hay ai vào đây thì sao ” Cô nói lí nhí, khuôn mặt ửng hồng lên. Thật ra là chị Dao Dao nhà ta đang tìm lí do để trốn khỏi sói đói thôi

“Không sao...” Đẳng Hàn Mạc thuận miệng phát ra hai chữ rồi tiếp tục công việc đang dở của mình. Là hắc không chịu nổi mấy ngày nay rồi. Chỉ vì sức khỏe của cô không tốt nên hắc đành nín lại hôm nay đã khỏe, còn xuống bếp nấu đồ ăn cho hắc, da mặt hồng hào, tâm trạng vui vẻ thì hắc đây không nhẫn nhịn nữa

“Ừm...nhưng mà...” Phải nói mỗi lần môi của hắc lướt qua da thịt cô đều cảm thấy rất tê, kiểu như bị chích điện vào người ấy nhưng mà làm thế này trong nhà bếp thì có hơi lộ liễu và phóng khoáng đấy

Biết cô gái của mình ngại về địa điểm, hắc không ngần ngại xách vớ lên vai, chân bước đều lên cầu thang tiến thẳng tới phòng của mình và đặt cô nằm xuống giường, đôi tay không biết tự chủ cứ xoa nắn “thứ tròn đầy trên cơ thể cô” rồi đến môi hắc cũng dời xuống đó mà dùng lưỡi lướt qua thưởng thức như viên kem nhỏ

Rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến thôi, không biết từ khi nào trên người cả vớ và hắc đều không có lấy mảnh vải che thân, không khí trong điều hòa cũng không bằng sức nóng và hơi thở của đôi trẻ như đang dính chặt lấy nhau như sao với những tiếng kêu kêu mị

Kết thúc lần 1, Nguyệt Dao Dao như dờ sống dờ chết nằm thở không ra hơi trên giường trong khi người đàn ông kia vẫn tràn đầy sinh lực. Đôi lúc cô tự hỏi bản thân rằng sao hắc lại khỏe như trâu thế?

“Cậu..em mệt lắm rồi, có thể..có thể hết lần này thôi được không?” Cô vừa thở đứt quãng vừa nói, khuôn mặt như hai quả cà chua, đôi môi bị ai đó cắn sưng đỏ vậy mà người nào đó còn định bắt đầu hiệp mới

Đẳng Hàn Mạc nhìn cô thú vị, suy nghĩ vài giây rồi môi mỏng khẽ cong lên:

“Bảo bối, em chủ động nếu tôi cảm thấy hài lòng, tôi sẽ suy nghĩ xem sao”

Nói rồi hắc lật người lại để cô ngồi lên bụng mình rồi cười gian xảo

Nguyệt Dao Dao ngây ngây ra 1 2 giây đến đỏ cả mặt

Cuối cùng vì muốn cứu bản thân không bị xử kia sạch sẽ cho đến chiều tối đành cúi xuống áp môi nhỏ của mình lên môi hắc làm hôn, cái hôn của cô vụng về và rụt rè vô cùng khi hôn lại nhấn chặt mắt trông rất đáng yêu khiến cho Đẳng Hàn Mạc đáp lại cái hôn đó cuồng nhiệt hơn

Sau khi rời môi, Nguyệt Dao Dao ngược đôi mắt to nhưng Đẳng Hàn Mạc ý hỏi hắc:” như vậy đã được chưa” nhưng làm sao mà hắc hài lòng được đây, lưu manh, lưu manh...

Cuối cùng là việc làm Dao Dao sau này nhớ đến cũng chỉ muốn chui xuống đất mà oán hận

Tư thế rất chi là bá đạo cô ngồi lên “thân” hắc như ngơ vài giây xấu hổ cúi mặt khiến hắc nhìn rất muốn bật cười

Đúng là không thể chịu nổi, hắc đề cô lại rồi nhếch môi mỉm cười...

kết thúc hiệp hai trong khi cô đã sắp không còn biết trời đất, hai eo cũng như sắp nổ tung vậy mà người nào đó vẫn muốn tiếp tục công việc này. Đẳng ghét! Aiz đồ ác độc

” Cậu,.. cậu không giữ lời,..thất hứa” cuối cùng cô vẫn là uất ức chu môi giận dỗi quay sang chỗ khác

” thất hứa?” Đẳng Hàn Mạc giương lên đôi mắt vờ ngạc nhiên hỏi cô

“Lúc này cậu bảo...” Gì chứ lúc này bảo chỉ cần cô chủ động sẽ tha cho cô vậy mà giờ nè...Không thèm nói

“Tôi có hứa với em nhưng...tôi chưa hài lòng” hắc cúi đầu xuống nói nhỏ vào tai cô với nụ cười gian xảo

Lúc này Nguyệt Dao Dao mới biết mình ngốc đến cỡ nào, chỉ biết rửa hắc là sói đói gian xảo, lúc nào cũng gạt để ăn hiếp cô.aaa đáng chết

Thế là không biết vì uất hận hay sa ấy mà trưa đó hắc hành cô gần 5,6 lần lần nào cô cũng cố tình bấu mạnh vào lưng hắc. Hắc biết chứ nhưng bản thân lại thấy thua vị. Mặt dày quá nha!!

Chap dài dị ta

38. Tiểu Bảo Bối - Chương 38

Tối hôm đó tại Đăng Gia

Đăng Hàn Mạc cứ nhiên bước vào phòng làm việc của ông Đăng Cổ Tiêu

” Ba, con muốn nói chuyện ” Hấn đứng trước mặt ông khuôn mặt có vẻ rất nghiêm túc trong khi ông vẫn cầm cúi vào đồng hồ đồng

“Chuyện gì? ” Ông Cổ Tiêu tay gấp lại đồng hồ sơ đặt chiếc kính xuống

“Tổ chức của mình vào thời điểm 16 năm trước có ai được gọi là Lãnh Hồ không?” Nhanh gọn lẹ hấn vào thẳng vấn đề ngay, phong thái làm việc của hấn là không kéo dài thời gian, hấn phải sớm tìm ra kẻ đã bắt cóc và giết cha cô

“Con hỏi làm gì? Tốt nhất đừng nên khai thác quá nhiều việc. Con bé đã ổn thì tốt rồi ” ông Đăng Cổ Tiêu có vẻ muốn lảng tránh khi nghe Đăng Hàn Mạc nhắc đến cái tên “Lãnh Hồ ” đôi mắt ông dường như biến sắc

Đăng Hàn Mạc nhú mày kiểm lại, hấn cũng biết nếu hấn có hỏi thì chắc chắn ông cũng không nói cho hấn biết vì có vẻ người này có quan hệ rất mật thiết với ông tuy nhiên trong lòng hấn lại muôn phần khó chịu

Đăng Hàn Mạc không phải là tuýp người thích đào bới hay thù dai, nếu là người khác hấn sẽ không quan tâm mà bỏ qua nhưng đây là việc của bà xã hấn và có liên quan đến vài vụ lùm xung gần đây trong Hắc Bang

“Cậu..hay là cậu đừng điều tra nữa, em ổn mà ” Nguyệt Dao Dao nằm trong vòng tay của hấn nói.

Hấn đã làm quá nhiều việc vì cô rồi, hiện tại cô không cần gì nữa chỉ cần có hấn, cũng không muốn hấn chỉ vì cô mà vướng vào rắc rối nào nữa. Đối với cô mỗi ngày trôi qua bình yên trong vòng tay của hấn đã hạnh phúc lắm nữa. Quá khứ đã là quá khứ dù có biết cũng chẳng thể giải quyết được gì nữa

” Bảo bối, đừng lo ” Hấn ôm cô, hôn vào tóc cô

Không chỉ là là việc 16 năm trước mà người đàn ông tên Lãnh Hồ này còn có liên quan đến mâu thuẫn giữa hấn và bà Ái Châu. Hấn sẽ không bao giờ bỏ qua việc này. Chỉ cần bảo vệ bảo bối của hấn, hấn sẽ làm tất cả

“Cậu, em muốn hỏi một việc? ” Nguyệt Dao Dao chớp chớp nói. Trong lòng cô không biết đây có phải là thời điểm thích hợp để nói việc này với hấn không

Đăng Hàn Mạc không nói gì chỉ nhướn mày ý bảo cô cứ hỏi

” Tại sao cậu lại thờ ơ với bà chủ thế? Bà chủ rất buồn a ” Cô ngước mặt lên nhìn hấn, đôi mắt chớp chớp tò mò

Dù sao thì hai người cũng là mẹ con sao cô chưa một lần thấy hấn nói chuyện tình cảm với mẹ của mình, hấn lúc nào cũng lạnh nhạt, thờ ơ với bà như thế. Dù rất nhiều lần cô hỏi bà nhưng bà đều nói không việc gì, bà không sao nhưng theo cảm nhận của cô có vẻ mỗi lần hấn như thế và Ái Châu đều rất tổn thương. Dù sao bà ấy cũng là người sinh ra hấn cơ mà, thật kì lạ quá nha

” Em không cần biết đâu ” Hấn khá ngạc nhiên khi nghe cô nói vấn đề này nhưng chính hấn là không muốn thân thiết với bà. Có thể bà ta buồn nhưng việc bà ta làm khiến hấn bị tổn thương rất lớn. Tổn thương đó hấn chỉ không muốn nhớ đến nữa

Nguyệt Dao Dao nhìn thấu nỗi buồn trong mắt hấn dù là rất nhỏ, nếu đã vậy cô sẽ không nhắc đến nữa, chỉ sợ hấn lại buồn, cô cũng buồn theo

Đột nhiên cô ôm hấn thật chặt, cái ôm này có lẽ nó không có một lí do để giải thích chỉ đơn giản từ trong lòng cô lại dâng lên một cảm giác gì đó rất khó tả chẳng

Trưa hôm sau

“Dì Trương,con có chuyện muốn hỏi a ” Nguyệt Dao Dao ngồi kế bên dì vừa lật rau

“Sao vậy con ” Dì Trương vẫn chăm chú làm

“Cậu chủ với bà chủ sao vậy ạ.Thật kì lạ ”Cô chồng cảm suy tư không hiểu nổi

“Suyt.... ” Dì Trương đang lật rau rồi dừng lại,ngó ngang ngó dọc rồi bảo cô im lặng như sợ có người nghe rồi nói tiếp

“Chuyện này đã lâu lắm rồi. Lúc trước bà chủ với ông chủ và 1 người đàn ông nữa chính là bạn thân.Lúc đó, cả hai người đàn ông đều theo đuổi một mình bà chủ nhưng cuối cùng lựa chọn của bà là gã vào Đảng Gia này.Tuy vậy người đàn ông kia vẫn không ngừng làm phiền bà chủ.Lúc đó cậu chủ lên 10 tuổi,ông chủ đi công tác cả tháng,hôm đó người đàn ông này đến nhà, bà chủ lúc đầu đang chơi với cậu chủ nên có từ chối tiếp khách nhưng không hiểu sao rốt cuộc vẫn mời vào nói chuyện.Lúc đó dì đang dọn cơm thì cậu chủ đột nhiên chạy ra sân thấy hai người ôm hôn nhau.Cậu chủ nhìn thấy sốc lắm.Cuối cùng thì hôm sau báo chí không hiểu vì sao lại chụp được ảnh hôn nhau của 2 người,khiến cả giới kinh doanh 1 phen chấn động.,ông chủ từ Mỹ phải bay về để họp báo , rồi bà nội của cậu chủ đang bệnh nặng được gửi những tấm hình ôm hôn kia nhưng danh tính thì không biết là ai đã đưa tới,..cuối cùng bà ấy đột quỵ mà chết,mà cậu chủ lại rất yêu bà nội của mình,vì thế...” Dì Trương kể lại câu chuyện 20 năm trước, rồi cuối cùng dì toan nói gì đó nhưng giọng của một người phụ nữ khác vang lên từ đằng sau khiến dì Trương phải giật mình đứng phắt dậy cúi đầu sợ hãi

“Bà..bà chủ ”

bà Ái Châu chắc là cũng nghe hết được những gì mà dì Trương kể,tưởng rằng bà sẽ tức giận nhưng bà chỉ nói nhẹ nhàng.Bà nghĩ rằng cũng không thể trách dì Trương bởi vì Nguyệt Dao Dao,con bé có quyền được biết chuyện này,dù là sớm hay muộn thôi

“Dao Dao,vào phòng ta một chút đi ” Nói rồi Dao Dao cũng chỉ biết ngơ ngàng mà bước chân theo sau bà Ái Châu

39. Tiểu Bảo Bối - Chương 39

Bà Ái Châu ngồi xuống ghế, đôi mắt của bà dường như rất mệt mỏi

“Chắc là con cũng nghe hết rồi...”

Lúc đó Nguyệt Dao Dao cảm thấy bản thân mình thật có lỗi khi muốn biết chuyện của người khác vì hiện giờ cô cũng chẳng có thân phận gì trong nhà nên cô cúi gằm mặt vâng một tiếng

” Con có trách ta không?” Bà Ái Châu đặt tay mình lên tay Dao Dao, mặt bà buồn rầu nhưng vẫn cố nén lại,có lẽ bà nghĩ khi nghe câu chuyện này bất cứ ai cũng sẽ nghĩ tất cả đều là lỗi của bà nhưng Nguyệt Dao Dao thì khác,cô nghĩ rằng trong chuyện này phải có một khuất mắc gì đó nên cô lắc đầu và mỉm cười với bà như một niềm an ủi nhẹ trong lòng bà

Từ trước đến giờ bà chủ đối với cô rất tốt,luôn an ủi cô, bà là ân nhân cứu sống cô, hàng tháng bà còn đi làm từ thiện,hàng tuần đều đi nhà thờ cầu xin bình an.Có những lúc bà chủ ở cùng ông chủ cô thấy đôi mắt của bà rất hạnh phúc và cô cảm nhận được sự chân thành đó.Cô không tin bà chủ có thể là người tùy tiện

” Thật ra người đó có đến gặp ta và nói rằng muốn ôm hôn ta một lần duy nhất để chấm dứt hết tất cả những tâm tư của anh ta,lúc đó ta rất khó xử nhưng vì ta thấy vẻ mặt của anh ta rất buồn bã và chân thành nên chuyện đó mới xảy ra.Ta cũng không ngờ là anh ta lại...kể từ đó Hàn Mạc trở nên rất ghét ta,sau cái chết của bà nội nó thì hầu như nó không muốn nói chuyện với ta,chỉ có duy nhất Cố Tiêu tin ta ”Nói đến đây đôi mắt của bà Ái Châu dường như rưng rưng ứa lệ,nỗi khổ tâm của một người mẹ phải chịu sự lạnh lùng của con trai mình trong suốt 20 năm qua là quá đau đớn

“Phải chi lúc đó ta không gặp Đinh Dạ Minh thì có lẽ chuyện này sẽ không xảy ra ” Bà Ái Châu khóc,nổi dòn nén của bà như tuôn trào,có lẽ từ khi chuyện đó xảy ra bà luôn tự dần vặt bản thân mình

“Nhưng..Đinh Dạ Minh là một người như thế nào vậy bà chủ ” Nguyệt Dao Dao tò mò lí do vì sao bà chủ lại không chọn người đàn ông kia

” Ông ta là một người rất tính toán, xảo nguyệt,ông ta có thể làm bất cứ điều gì để đoạt được thứ ông ta muốn.Cũng vì thế mà ta..” Đôi mắt của bà Ái Châu nặng trĩu đi.Tuy bà không có tình cảm với ông ta nhưng dù sao vẫn là bạn hữu mà bà lại lại người trọng tình nghĩa,đau lòng là việc không tránh khỏi

Nguyệt Dao Dao nhìn chỉ biết xót thương cho bà,đôi mắt cô cũng ướt vì khóc theo những khoan cái tên Đinh Dạ Minh này hình như cô đã nghe ai nhắc đến rồi thì phải... Là ai?...Đúng rồi sáng nay trước khi rời khỏi nhà Đăng Hàn Mạc có nhận được cuộc gọi của Diệp Hàn và cô vô tình nghe được đối thoại của hai người

“Thưa cậu,Lãnh Hổ đó chính là người tên Đinh Dạ Minh, tên này cũng chính là người ngằm buôn bán vũ khí,buôn người bất hợp pháp. Hắn sống ở ngoại ô, địa chỉ là XYZ...”

” Được,Tôi đến viếng lão già đó ”

“Có cần đem người theo không cậu ”

“Không cần.Tôi sẽ nói chuyện riêng với lão già đó.Chưa có lệnh của tôi không ai được đến đó ” lúc đó giọng nói của Đăng Hàn Mạc sắc lạnh vô cùng.Nghe lời nói như đinh đóng cột như thế cũng phải sợ nữa là

Chẳng lẽ?Chẳng lẽ hắn định giết Đinh Dạ Minh thật sao? Không được,bà chủ nói rằng ông ta rất xảo nguyệt,có lẽ ông ta đã tính toán cả rồi,Đăng Hàn Mạc lại đi một mình tới đó.

Thôi xong rồi.Nghĩ đến đây đôi mắt Nguyệt Dao Dao bỗng dưng bối rối hẳn lên.Cô luống cuống chạy ra ngoài,mang giày vào

“Dao Dao con đi đâu đấy ” Bà Ái Châu thấy sắc mặt của cô rất nghiêm trọng nên cũng chạy theo

” Đăng Hàn Mạc đang ở chỗ của Đinh Dạ Minh rồi bà chủ ” Cô gấp rút,chỉ nói được chuyện chính

” tại sao? tại sao con biết .Mà nó tới đó làm gì?” Bà Ái Châu lại được một phen hoảng hốt,không biết chuyện gì đang xảy ra,chân cũng chỉ biết bước theo Dao Dao

“Con cũng không biết cậu tới đó làm gì nữa.Con phải tới đó.Con có linh cảm không lành ”

“Được, ta đi với con ” Nói rồi cả hai người leo lên taxi.May mắn là Nguyệt Dao Dao còn nhớ rõ địa chỉ nhà đó

Trong đầu Nguyệt Dao Dao vô cùng hỗn loạn,cô cố gắng bình tĩnh lại mà suy nghĩ

Nếu cô và bà Ái Châu đến đó sẽ không giải quyết được gì.Còn có thể sẽ nguy hiểm nữa

Lấy trong túi quần chiếc điện thoại,cô gọi cho hắn nhưng lại không được..Cô càng lo hơn.Đúng rồi,lúc hắn mua cho cô chiếc điện thoại này, có dặn nếu có gì không gọi được cho hắn thì gọi cho Diệp Hàn.Chắc chắn có số Diệp Hàn

” Alo,Dao Dao? ” Diệp Hàn đang ngồi trong văn phòng của công ty thì nhận được điện thoại của Dao Dao,anh ta ngạc nhiên bắt máy

” Diệp...Diệp Hàn, mau đưa người đến chỗ Hàn Mạc đi ” Giọng của Nguyệt Dao Dao rung lên chỉ có thể nói chấp chừng

” Cậu ấy có lệnh,không được ai xen vào.Nhưng tại sao?” Diệp Hàn thắc mắc

” Mau lên,làm ơn..Mau lên ” Nguyệt Dao Dao như khóc nức lên.Trong thoáng chốc,trong lòng cô lại dâng lên một nỗi sợ hãi cùng cực, nỗi sợ mất đi người thân yêu của mình,đến lúc này cô nhận ra hắn là cả thế giới của mình.Cô sợ mất hắn

“Được ”Diệp Hàn nói xong liền cúp máy chạy đi chuẩn bị

“Nào ngoan,bình tĩnh đi con ” bà Ái Châu xoa đầu Nguyệt Dao Dao lau nước mắt cho cô
Còn cô trong đầu với cùng hoảng loạn chỉ biết im lặng cầu nguyện cho hân

40. Tiểu Bảo Bối - Chương 40

Tại trước một căn biệt thự

Đằng Hàn Mạc bước xuống xe,phong thái sát người tỏa ra. Có lẽ lão già này đã chuẩn bị hết rồi nên đã để cửa mở sẵn chờ hân

Hân vừa bước vào phòng khách của căn nhà,có một người đàn ông đã chừng rất lớn tuổi nhưng nét mặt của ông ta vô cùng kiêu ngạo,nhìn vào có thể đoán ngay là kẻ mưu mô

” A.Cậu tới rồi sao,Đằng thiếu,đã lâu rồi không gặp ” Người đàn ông tên Đinh Dạ Minh ngồi chễm chệ trên chiếc ghế sofa dài vừa thưởng thức ít rượu vang

” không cần nói nhiều,lão già ” Đằng Hàn Mạc nhếch môi khinh bỉ.Để xem lão già này muốn diễn sau đến đâu.Đối với loại người như lão già này,hân đủ sức đối phó.Chính hân sẽ dùng chính bàn tay này không phải để giết hân mà đường đường chính chính sẽ cho hân chết thê thảm trong nhà tù

“Đằng thiếu nói gì tôi không hiểu, tôi đã lỡ tay làm tổn hại đến ai sao ” Cái tên cáo già này chính là đã biết kia do hân đến đây nên mới nói xiên xỏ như thế.Được,nếu đã biết không cần vòng vo tam quốc

” Hừ, Đinh Dạ Minh 16 năm trước biệt danh là Lãnh Hổ, ông ngầm buôn bán trái phép vũ khí và buôn người. Con gái nuôi tên là Đinh Nhã Nhã,sau này ông đã làm lại hết giấy tờ của cô ta để cô ta vào làm con gái ruột của nhà họ Tô và xin qua làm thư kia bên Đằng Thị nhằm lấy và cung cấp thông tin bảo mật cho ông để ông đánh sập Đằng Thị ” Đằng Hàn Mạc nhếch môi nói.Cứ hỏi vì sao hân cho Tô Nhã Nhã vào làm việc tại công ty mặc dù đã có trợ gia thân cận là Diệp Hàn à.Nực cười, dù sao cô ta cũng chỉ là một con tướng,hân đã điều tra danh tính thân thế rõ ràng chỉ biết có người đứng sau cô ta nhưng đến bây giờ mới có thể hạ màn

“Haha Đằng Thiếu quả là thông minh hơn người,việc gì cũng biết.Nhưng cậu vẫn là nên cẩn thận một chút.Nếu Hồ sơ này được tung ra thì không biết vị trí của Đằng Thị sẽ ra sai nhĩ?” Đinh Dạ Minh đứng lên,vừa nói vừa cười lớn với vẻ mặt đắc thắng.Trên tay ông ta là toàn bộ hồ sơ mà Tô Nhã Nhã đã cấp được trong thời gian làm việc tại đây

Tưởng rằng Đằng Hàn Mạc sẽ vô cùng ngạc nhiên hay tức giận nhưng hân cũng điềm tĩnh cười đáp lại

” Lão Đinh, ông thật khoái đùa. Già đến mức mắt cũng không còn tinh để nhận biết được thật giả ”Đằng Hàn Mạc hai tay dứt vào túi quần,khuôn mặt khiêu khích vô đối

Đúng đó chỉ là hồ sơ giả đã được Đằng Hàn Mạc cho người chuẩn bị thật tỉ mỉ một để đánh tráo.Tô Nhã Nhã cô ta nghĩ mình là ai mà có đủ trình được hồ sơ đó

” Cái gì? Mày,mày nói cái gì?” Đinh Dạ Minh trợn tròn mắt giật mình xé tấm bìa bọc hồ sơ ra, xem kĩ lại tất cả các giấy tờ, đúng thật,tất cả hồ sơ đều được làm giả một cách tinh vi

Khuôn mặt lão ta vừa ngạc nhiên tột cùng vừa thất vọng khiến cho Đằng Hàn Mạc đứng đó cảm thấy thích thú

” Mày,..nếu vậy thì mày đi chết đi ” Lão ta im lặng vài giây rồi rút khẩu súng từ trong lưng quần ra hét lớn,khuôn mặt như rất điên loạn

Rồi hân bật cười lớn, búng tay cho đám đàn em của mình xông lên, Đằng Hàn Mạc sớm cũng đoán biết,chuyện này đối với hân là chuyện nhỏ,từng tên từng tên một bị hân đánh sòng soài nằm lê lết dưới sàn nhà

Ngay lúc lão Đinh Dạ Minh vừa chĩa súng vào hắn,hắn đã vùng chân đá cây súng rơi đang một bên rồi dùng tay đâm vào mặt lão ta. Lão già đó nhất xiu,đứng là chẳng có tí thua vạ nào cả

Hắn nhìn lão già đó nằm im như chết trên sàn,môi cong lên một cách khinh bỉ

” Như vậy còn chưa đủ đâu lão già,ông còn phải sống để hưởng thụ những ngày cuối của cuộc đời nữa ” Nói rồi hắn quay ra sau, rút trong túi ra một chiếc khăn rồi lau hai bàn tay như mới vừa chạm vào vật gì đó rất dơ bẩn

Tranh thủ lúc Đằng Hàn Mạc sơ hở, lão cáo già kia mò lại cầm cây súng lên

“Hàn Mạc ” Giọng của một người phụ nữ la tất thanh lao đến

“Đoàng ” tiếng súng phát ra xé tan cả bầu không khí yên tĩnh

Đằng Hàn Mạc quay ra đằng sau đỡ người phụ nữ đã đỡ viên đạn cho mình đang dần ngả xuống

” Mẹ ” Đúng vậy, chính là bà Ái Châu đã đỡ viên đạn ấy cho hắn.Bà biết là hắn ghét bà nhưng bà vẫn luôn muốn một lần được chăm sóc,bảo vệ hắn dù phải hi sinh tính mạng của mình

” Bà chủ ”Nguyệt Dao Dao cũng ngồi bệt xuống đất thất thần ôm tay bà

“Hàn..Hàn Mạc...Dừng lại..đi...May là con...không sao ” Bà Ái Châu bị trúng đạn đau đớn lan truyền khắp cơ thể nhưng bà cảm thấy hạnh phúc.Đây là lần đầu tiên Đằng Hàn Mạc gọi và tiếng mẹ một cách dịu dàng và tình cảm như thế ,bây giờ có chết bà cũng cam lòng

“tại sao? Tại sao mẹ lại làm như vậy ” Đằng Hàn Mạc nhìn mẹ của mình chảy rất nhiều máu,hắn gào lên trong lòng hắn chợt quặn lại,đôi mắt hắn bỗng nhưng rất bối rối .Tại sao? Tại sao chứ? Trong suốt 20 năm qua hắn luôn là người khiến bà buồn rầu vậy mà giờ đây chỉ vì hắn...

“Con đưa mẹ đến bệnh viện, đừng lo,mẹ sẽ không sao mà,đừng bỏ con ” Từ tận đáy lòng của hắn,hắn chưa bao giờ cảm thấy bản thân mình tồi tệ đến mức này.

” Ngoan,...đừng khóc con trai...Mẹ yêu con ”Nói rồi bà Ái Châu nhắm mắt lại cùng lúc đó Diệp Hàn cũng đưa người tới, họ mau chóng đưa bà đến bệnh viện

Còn về phần Đinh Dạ Minh, sau khi bắn trúng bà Ái Châu hắn vô cùng sợ hãi mà chạy trốn, trên đường chạy đi gặp người của Diệp Hàn đang gần tới nơi bắt lại

Hai mẹ con họ hoà rồi

Dạo này au đang đi học thêm để chuẩn bị 14/8 là nhập học nên có thể chap mới sẽ ra hơi lâu Nhưng mà yên tâm au sẽ cố gắng nha

Au đang rất cần một bạn giúp đánh máy bộ truyện ” Tên Tôi Là Ký ức ” tại vì sách có các câu chuyện rất hay á mà au lại đang tập trung hoàn thành bộ này Help me!!!

41. Tiểu Bảo Bối - Chương 41

Ngoài phòng cấp cứu Đằng Hàn Mạc ngồi chờ, hai tay đan vào nhau,khuôn mặt của hắn lộ rõ sự lo lắng

Nguyệt Dao Dao thấy thế liền muốn trấn an hắn nhưng nghĩ gì đó cô lại thôi chỉ biết ngồi im lặng

Một lúc sau, hắn nghe tiếng thút thít nhỏ bên tai, quay sang hoá ra là cô gái nhỏ của hắn khóc.Nhưng vì sao chứ?

” Bảo bối, sao thế ” Đằng Hàn Mạc hai tay ôm cô vào lòng

” xin lỗi,..hức.. là do em..nếu em không dẫn bà chủ tới đây thì..” Nguyệt Dao Dao nói trong tiếng khóc nức.Cô cũng cảm thấy có lỗi, nếu không phải vì cô thì bà chủ đâu phải bị như thế

“Ngoan, đừng khóc.Nếu lúc đó không phải là mẹ tôi mà là em bị bắn trúng tôi sẽ còn đau lòng biết nhường nào. Ngoan, sẽ ổn thôi, đừng khóc,tôi xót ” Đăng Hàn Mạc vỗ về cô, lau nước mắt cho cô rồi hôn vào trán cô

Cô gái nhỏ này đúng là rất yếu đuối và dễ tổn thương,nhưng cũng chính vì thế mà hấn lại muốn bảo vệ cô cả đời

Thật sự lúc đó, cô không xuất hiện thì có lẽ hấn đã bỏ mạng dưới tay lão già kia rồi.Nhưng nếu lúc đó người bị trúng đạn là cô thì hấn chắc chắn sẽ băm nhuyển tên kia ra từng mảnh chứ đừng nói là ở tù

“Ting ” Cửa phòng cấp cứu mở ra

Lưu Ngạo Thiên mặc áo blouse xanh vừa bước ra vừa cởi chiếc khẩu trang xuống,Đăng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao đứng lên ngay

” Bà chủ,bà chủ sao rồi ” cô lay lay hai tay của Lưu Ngạo Thiên như mất bình tĩnh, trái với cô Đăng Hàn Mạc chỉ im lặng,có lẽ hấn đang mong chờ tin tốt

“Bà ấy không sao rồi. Viên Đạn chưa bị bắn trúng tim,may là đưa đến bệnh viện sớm không mất máu quá nhiều, giờ để bà ấy ngủ một giấc sẽ khỏe thôi ”

Lưu Ngạo Thiên nói

” Tạ ơn Chúa ” Tim của Nguyệt Dao Dao như muốn rút ra khỏi lồng ngực cô thở phào

” bây giờ tôi có chút việc, tôi đã sắp xếp phòng hồi sức riêng tốt nhất rồi, hai người cứ tự nhiên ” Lưu Ngạo Thiên rời đi ngay

” Cảm ơn cậu ” Đăng Hàn Mạc đặt tay lên vai bạn tốt cảm ơn.Trong lòng hấn chắc cũng đã nhẹ đi đôi phần rồi

” Bà chủ, bà mới tỉnh lại ăn chút cháo cho khỏe đi ạ, cháo này là do con nấu đấy ” Nguyệt Dao Dao mỉm cười múc từng muỗng cháo cho bà Ái Châu đang ngồi trên giường bệnh

“Rất vừa miệng ” Bà Ái Châu ăn từng muỗng cháo,cảm thấy người đã khỏe hơn rất nhiều mỉm cười vớ cô

“Thật sao ạ” Nguyệt Dao Dao vui vẻ cười nói. Cô rất hiểu cảm giác buồn chán ở bệnh viện nên lúc nào cũng ở bên bà Ái Châu nói chuyện và chăm sóc bà

” Dao Dao thật ngoan, nấu ăn lại khéo hèn gì Hàn Mạc nhà ta không cưng chiều con mới lạ ” Bà Ái Châu nổi hứng trêu chọc cô bé này.Không biết tại sao bà lại thấy rất thương cô bé này,lúc nào cũng ngây ngô,ngoan ngoãn và thuần khiết như thể không giống những người đàn bà có thể vì địa vị mà bất chấp leo lên giường của biết bao nhiêu thằng đàn ông đáng tuổi cha chú của mình. Đôi lúc bà đi nhà thờ cũng thường cầu nguyện cho Đăng Hàn Mạc và Nguyệt Dao Dao thành đôi đũa chày chứ, bây giờ thì thành sự thật rồi, thật tốt

Nguyệt Dao Dao bị trêu đồ hết cả mặt xấu hổ, chỉ biết cúi đầu biện hộ

” Nào có chứ, cậu ấy chỉ toàn ức hiếp con” Cô chu đôi môi nhỏ nhắn nói xấu Đăng Hàn Mạc mà đâu ngờ hấn đã đứng dựa cửa từ lúc nào

” Bảo bối? ” Đăng Hàn Mạc khê cong môi ý báo hiệu cho cô biết rằng hấn đã đến và nghe hết những gì cô nói, cô nên sẵn sàng tinh thần để bị xử lý thôi,

” Cậu..cậu vừa đến.à em đi mua cho bà ít nước ép ” Cô mở tròn mắt ngạc nhiên rồi quay lưng lại nhìn hấn mà mỉm cười hì hì sau đó tìm cớ chuồn đi một phần là cũng muốn để không gian cho hai mẹ con hấn nói chuyện

Sau khi cô rời đi, Đăng Hàn Mạc tiến lại ngồi gần bà Ái Châu,không khí yên lặng vài ba giây

” Mẹ, vất vả cho mẹ rồi ” Có lẽ trong suốt 20 năm qua chưa một lần hấn muốn ngồi nói chuyện cùng bà nên bây giờ khó nói cũng là việc bình thường

Bà Ái Châu nhìn người con trai trưởng thành của mình rồi mỉm cười một cách hiền hậu, bà đến tận tuổi này mới nhận được hạnh phúc trọn vẹn

” Không sao, không sao mà ” Bà đặt bàn tay lên vai của Đăng Hàn Mạc

” Con xin lỗi, là do con không tốt, Dao Dao đã kể con nghe hết ” Đăng Hàn Mạc chập chững, có lẽ nhắc đến chuyện đó hẳn thấy có lỗi

Nguyệt Dao Dao kể cho hẳn nghe hết, lúc đầu hẳn vẫn ương ngạnh bảo rằng ” Nếu bà ta không hôn lão già đó thì làm gì có chuyện đó xảy ra ” nhưng cô mỉm cười, ôm hẳn và giải thích rằng “Đôi khi, muốn giữ một hạnh phúc thì chúng ta phải đánh đổi. Huống hồ chi Đình Dạ Minh cũng đã từng giúp đỡ bà chủ rất nhiều. Em nghĩ cái hôn đó không mang ý nghĩa là tình yêu chỉ đơn thuần là đáp trả ”

Đúng, có lẽ cô nói đúng

” Bây giờ, giờ mẹ đã cảm thấy hạnh phúc lắm rồi. Chỉ cần con chăm sóc tốt cho Dao Dao rồi mau mau có cháu cho ta ấm là được rồi ” Bà Ái Châu cười, Đăng Hàn Mạc bất giác cũng cười theo

Nhìn Đăng Hàn Mạc bây giờ cũng chẳng khác hình ảnh lúc còn bé tí tuổi , cùng mẹ đùa vui chẳng phải là một Đăng Tổng lạnh lùng Có lẽ khi ở bên người mà hẳn yêu thương lớp vỏ bọc kia sẽ thay đổi. Hẳn sẽ vui vẻ hơn, bá đạo hơn và cả...Biến Thái hơn:)))

42. Tiểu Bảo Bối - Chương 42

Tối đó Nguyệt Dao Dao quyết định ngủ lại bệnh viện để tiện có thể chăm sóc bà Ái Châu nên cô được sắp xếp một chiếc giường kế bên

Lúc đó đã khuya lắm rồi, đang ngủ thì bỗng cô có cảm giác cơ thể mình bị ai đó sờ soạng. Trong đầu thầm nghĩ, Là biến thái hay ăn trộm sao? Chết rồi, làm sao đây

Quay người sang cô thấy một dáng người cao lớn nằm kế bên, mà tối quá lại không nhìn rõ diện mạo nên định là lên ai ngờ chưa kịp là thì đã bị bịt miệng

” Là tôi ” Đăng Hàn Mạc nói nhỏ vào tai cô rồi từ từ bỏ tay xuống

Nguyệt Dao Dao thở phào, gì chứ đêm khuya mà làm như vậy có khi muốn hù chết người sao? Đúng là biến thái mọi nơi mọi lúc mà

” sao cậu lại ở đây?” Nguyệt Dao Dao nói nhỏ sợ đánh thức bà Ái Châu

” Tôi không được ở đây? ” Đăng Hàn Mạc nhún mày

” Không, ý em là, em tưởng cậu ở công ty ” Nguyệt Dao Dao biện hộ ngay, người ta nào có cái ý nghĩ đó chứ, cái tên này lúc nào cũng nghĩ xấu người khác

Nói rồi Đăng Hàn Mạc xoay người chống tay đè lên trên cô rồi cúi xuống áp lên môi cô một nụ hôn

Cô còn ngạc nhiên chưa phản ứng nhưng sau đó liền chìm đắm vào trong sự triền miên của nụ hôn đó

Môi lưỡi dây dưa lúc lâu, rồi môi của Đăng Hàn Mạc hôn xuống cổ cô, chiếc giường quá nhỏ cho cả hai người nên làm việc cũng khá khó khăn

“Này..cậu không khéo đánh thức bà chủ ” Nguyệt Dao Dao thoát ra cơn mơ hồ nói với hẳn

Đúng là sợ thật bây giờ, hai chiếc giường chỉ ngăn cách nhau bằng một tấm rèm, bên này chỉ cần có con ruồi bay sang cũng nghe thấy chứ nói chi đây con là bệnh viện

“tôi đang thử ức hiếp theo lời em nói đây ” Đăng Hàn Mạc ngẩng đầu lên nhếch môi nói xía xói khiến ai kia cân nín luôn. Cạn, cạn lời

” thế thì để tôi ước hiên một chút xem sao?” Hấn đưa ra cái đề nghị rất quái đản. Cô chỉ biết nhìn hấn, đôi mắt mở to tròn không trả lời như kiểu: Không làm có được hay không

” Sao? Hay là em muốn ước hiệp tôi ” Hấn bắt đầu giở thói lưu manh trêu chọc cười gian xảo

Cuối cùng dù ngượng lấm cô cũng phải chấp nhận. Đây là bệnh viện, cô không muốn cả đêm mà bị người khác nghe thấy

Cơ thể hấn bắt đầu hoạt động, lần nào cũng thế nhưng Nguyệt Dao Dao vẫn không thích ứng nổi, cơ thể nhạy cảm của cô chỉ có thể chiều theo ý của hấn, mặc hấn khi dễ. Hai tay cô bắt đầu bấu mạnh vào lưng hấn, hai thân thể chuyển động nhịp nhàng, nóng rực

“Ừ..a ” Cổ họng cô phát ra tiếng kiêu mị nhẹ, cô dùng tay bịt miệng lại ngăn cho cái tiếng xấu hổ đấy phát ra

“Bảo bối, em sẽ đánh thức mẹ tôi mất thôi ” Đằng Hàn Mạc cười nhếch môi, hôn vào cổ cô

Mặt dày là có thật các bạn ah, không phải tại hấn bắt cô làm hay sao mà còn dám nói tại cô chứ

Sau trận đó, hấn vẫn không tha cho cô quyết định dè cô xuống

” Cậu..em ngủ được chưa? ” Cô gái ngốc người ta đã dè cô như thế là biết sắp đánh trận vài lần nữa rồi còn to tròn mắt hỏi như thế

Hấn lại cong môi cười, cái nụ cười gian xảo là điềm báo của sự biến thái

Hấn cúi xuống hôn vào môi cô, hôn thật lâu, thật sâu khiến cô muốn nghẹt thở rồi cuối cùng chỉnh lại quần áo cho cả hai rồi ôm cô vào lòng mà ngủ. Cô cũng lơ đãng vài giây quay sang nhìn hấn, hấn nhìn lại cô, đôi mắt giễu cợt

” Sao? Còn muốn nữa?”

Nguyệt Dao Dao lắc đầu lia lịa, chỉ là thấy hơi lạ chứ đâu phải ai cũng có đầu óc đen tối như hấn chứ, cô quay sang rúc vào lòng hấn tìm một tư thế thật thoải mái mà ngủ

Sáng sớm mai, đôi trẻ thức dậy liền hết hồn, bà Ái Châu đã thức dậy từ sớm nhưng hai đứa ôm nhau ngủ

Khỏi phải nói Nguyệt Dao Dao cuống quýt lên đỏ mặt thế nào chỉ ước có cái hổ chui xuống, đôi mắt cô cứ lườm cái người kia

Trái lại Đằng Hàn Mạc nhà ta vô cùng cảm thấy bình thường còn mặt dày hôn vào má cô chào buổi sáng trước mặt bà chủ

“Hôm qua hai đứa ngủ có ngon không ” bà Ái Châu đặt cuốn sách xuống mỉm cười nhìn đôi trẻ đang còn lơ đãng trên giường, thật ra là chỉ có Dao Dao lơ đãng thôi

” Dao Dao, để ta xem, tối qua có phải là mất ngủ hay không?” Bà Ái Châu xem qua khuôn mặt như gấu trúc của Dao Dao, đứng rồi còn gì nữa tối qua thức khuya lại còn bị ai kia hành xác nữa không mệt sao được

“Dạ,..đâu..đâu có..con ngủ rất ngon aa” Đành phải nói dối vậy

“Đúng rồi đó mẹ, mẹ nhìn xem, con đây mới cả đêm không ngủ được, cánh tay còn đau vì bị dè đó ” Đằng Hàn Mạc châm vào hai ba câu làm cho Nguyệt Dao Dao tức đến đỏ cả mặt

Ai làm phiền ai chứ, xui là ai gây ra vụ hôm qua đây. Biến thái còn là làng sao.

Ai muốn ở công ty có phòng riêng không ngủ, vào bệnh viện leo lên giường của cô, còn làm cô cả đêm mất ngủ, giường thì chật nên cô mới nằm lên tay hấn chứ bộ chứ người ta nào muốn chứ (tg: muốn lắm mà chối)

” cậu...em đi rửa mặt ” Nguyệt Dao Dao đứng hòng với người đàn ông bá đạo này liền bỏ vào phòng vệ sinh cá nhân còn Đằng Hàn Mạc thì cười đắc thắng nhìn theo cô

“Con đó, nhẹ nhàng một chút ” Đợi cô đi hấn vào trong phòng vệ sinh và Ái Châu mới cười nói với Đằng Hàn Mạc

” con đang nỗ lực giúp mẹ có cháu thôi ” hần cười gian xảo

Trái ngược với hai người bên ngoài, Nguyệt Dao Dao bên trong đang cố rửa mặt thật nhiều, cô hất nước liên tục vào mặt cho bớt đỏ, lòng thần rủa: Đằng Hàn Mạc cậu là tên Biến Thái!!!

43. Tiểu Bảo Bối - Chương 43

Do là phòng hồi sức VIP, trong bệnh viện này đây là phòng duy nhất chỉ dành cho nhà của Đảng gia nên được trang bị rất đầy đủ và rộng rãi, có cả bếp nữa nên sáng đó Nguyệt Dao Dao đã quyết định nấu bữa sáng

“ay da ” đang cắt miếng thịt thì lỡ cắt vào tay nên cô vội rút tay lại, chết chảy máu rồi

Tiếng la của cô rất nhỏ thê mà người nào đó ở ngoài cũng nghe được mà hồi hã chạy vào, đúng là tai thính như... À mà thôi:))

Hần cầm tay cô lên nhúu mảy, đưa vào nước rửa vết thương rồi lấy băng keo cá nhân dán lại còn cô chỉ nhìn hần, nở to mắt mà cười mỉm

” Cười gì ” Hần ngược lên nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của cô liền khó hiểu hỏi

“Dạ. không có gì ” Miệng nói thế mà vẫn cười hạnh phúc đây. Tự nhiên cô có cảm giác muốn cả đời này phụ thuộc hần ghê

” Đồ ngốc này, đi ra ngoài, để tôi ” Hần dùng tay bẹo cái má hồng phúng phính của cô, bảo cô ra ngoài rồi xắn tay chiếc áo sơ mi trắng lên và làm tiếp công việc của cô

” Ô, nhưng em vẫn làm được mà ” Cô vội nói lại. Làm như người ta bị đứt cả cánh tay vậy ấy

“Tôi chỉ là tiếc phải dùng thêm 9 cái băng keo cá nhân nữa thôi ” Hần vừa làm vừa trêu chọc Nguyệt Dao Dao

Đúng là cô gái hậu đậu, sau này nhất định sẽ không cho cô vào bếp nữa, thật nguy hiểm lại cắt đứt tay. Nghe chưa? Đứt tay chảy máu là rất rất Nguy Hiểm. Có người xót vợ đến mức quan trọng hoá vấn đề lên rồi này

Nguyệt Dao Dao bĩu môi rồi đi ra ngoài, cô cũng muốn thử món mà hần nấu, xem tài nghệ thế nào chứ. Lại bảo người ta ngốc. Xuýt chắc là không bằng cô rồi

Đúng 30p sau

Nguyệt Dao Dao tròn to mắt nhìn đĩa thức ăn thơm ngon bắt mắt trên bàn rồi lại nhìn hần mà không thể tin nổi. Cái này? Hần nấu sao? Ôi thần linh ơi không thể tin nổi

Đương nhiên, hần đây là đã từng học nấu ăn khoá chuyên rồi đấy. Lại còn đi khắp nơi thưởng thức nhiều món lạ món ngon trên thế giới. Ba thứ này có nhầm nhò gì với hần

“Nhìn gì nữa thử đi con ” Bà Ái Châu xoa đầu nhắc nhở Nguyệt Dao Dao giúp cô hồi phục lại trạng thái đơ người

Nguyệt Dao Dao tay cầm dao, tay cầm nĩa cắt miếng thịt bít tết trên bàn. Ô ngon thế, ngon hơn cả cô nấu, không thể tin nổi

Một tay hần có thể làm được hai món cho bữa sáng sao? Cháo thịt băm rau củ và bít tết trứng ốp la. Đã vậy trang trí lại còn vô cùng bắt mắt và ngon miệng

” Bảo bối, aaaa” Đằng Hàn Mạc ngồi nhìn cô ăn lúc lâu rồi bày đặt há miệng làm nũng đòi cô đút cho ăn

Huhu trả lại Đằng Hàn Mạc cool ngầu cho tôi. Mất hình ảnh quá anh ơi

Nguyệt Dao Dao nhìn hấn, gì đây cái người đàn ông này hôm nay còn biết làm điệu bộ dễ thương thật tức cười nha

“Không, không cho cậu đâu ” Nguyệt Dao Dao cười rồi kéo đĩa thức ăn lại gần mình. Ai biểu tại cậu nấu ăn ngon quá làm gì, người ta chỉ muốn ăn hết thôi

Cô ăn tiếp, còn hấn thì thấy người ta bơ không cho ăn cứ nghĩ nhầm là hôm nay cô dám trêu chọc hấn nên liền hồi phục lại phong độ thường ngày

” Nếu không cho tôi ăn, thì chắc tôi sẽ nhịn đói đến tối để ăn thứ khác thôi ” Nói rồi Đằng Hàn Mạc Mạc cười cong môi mong chờ hành động tiếp theo của cô

Bà Ái Châu ngồi kế bên cũng chỉ biết cười. Đúng là bọn trẻ, khi yêu thì ngay cả bản tính cũng thay đổi

Nguyệt Dao Dao đỏ mặt vì câu nói đầy ẩn ý của hấn. Hấn không thể nạo cho mặt hấn bớt dày lại

Rồi thì sao, chị Dao Dao nhà ta cũng cần răng cùi mặt biết dùng nĩa gắp miếng thịt bỏ đưa lại gần miệng hấn, kiểu như dâng cho vua chúa nên không dám nhìn mặt, thế mà hấn còn không mở miệng

” Không thành tâm gì cả ”

Aaa! Thiệt là cái tên này, hấn không thấy là có bà Ái Châu ở đây hay sao mà còn bày đặt không nhéo nữa. Trời ơi ai đào giúp chị ấy cái hố để chị chui xuống đi

“A..a” Cuối cùng Nguyệt Dao Dao hít một hơi thật sâu rồi ngược mặt lên nhoẻn cười rồi đút cho hấn, thế là hấn vui vẻ ăn miếng thịt. Thiệt là khó chiều mà!

” Hàn Mạc, đừng trêu con bé nữa ” Bà Ái Châu chứng kiến cảnh ân ái của bọn trẻ lại chỉ biết phì cười, giống như bà với ông Cố Tiêu lúc mới yêu nhau vậy

“Đúng đấy aaaa” Nguyệt Dao Dao ôm tay bà Ái Châu biểu hiện sự đồng tình, vậy là cô có đồng minh rồi

“Mẹ à, không phải là mẹ muốn có cháu ẵm bồng sao? ” Đằng Hàn Mạc ngồi dựa vào phía sau, hai chân bắt chéo mặt tỏ ra hết sức mờ ám. Ý là dù cho chị Dao Dao có thêm độn mình anh cũng không sợ

Cái gì mà cháu ẵm bồng chứ? Nguyệt Dao Dao nghe xong liền không khỏi đỏ mặt, không phải chứ? Họ đang nói gì vậy. Bật mood không nghe thấy giúp tôi

Vài hôm sau thì bà Ái Châu mới được xuất viện, nên sẵn tiện bảo muốn đưa Nguyệt Dao Dao ra ngoài đi mua sắm cho khuây khỏa vì cô và bà ở trong bệnh viện hơn nửa tháng nên cũng thấy trong người rất bứt rứt

Người đàn ông nào đó bị cho ra rìa vô cùng không vui. Hấn chở hai người phụ nữ tới trung tâm thương mại, lúc xuống xe cũng định xuống chung vậy mà bà Ái Châu tuyệt tình nói

“Con đến công ty đi, ta muốn đi chung với Dao Dao thôi mau lên ” bà nói rồi hối thúc hấn đi đuổi như đuổi tà

Mặt hấn đen sì như đít nòi

” Là vợ con mà...Mẹ thật phũ ” Người ta là không muốn xa vợ nửa bước đó mấy thím. Kiếp sau thì cứ đầu thai làm con sam đi nha

” Mẹ mặc kệ. Đằng thiếu gia không phải là con lười biếng việc công ty sao?” Bà Ái Châu và Nguyệt Dao Dao nghe xong lời mẹ nheo kia chỉ biết phì cười

Đằng Hàn Mạc nhú mày nhìn cô đang cười vui rồi hấn cũng nhếch môi ý nói là: Em rất vui sao? Được, dám hứa theo mẹ không cho tôi đi chung. Vậy để xem sau tối nay em có còn đi nổi không đây?

Cái nhìn và nụ cười của hấn khiến cô không khỏi rùng mình có thể đoán ra mình lại sắp bị hấn xử lí

Và cuối cùng anh Đằng cần răng đi về công ty

Hôm qua quên up sr

44. Tiểu Bảo Bối - Chương 44

” Chuyện tôi giao cậu làm đến đâu rồi ” Đẳng Hàn Mạc ngồi xuống bàn làm việc, mặt hần như đầy sát khí chẳng còn cái đáng vẻ vui tươi như lúc này

” Tôi đã làm đúng như lời ngài dặn.Đình Dạ Minh đã bị giao cho cảnh sát,tạm thời hần sẽ bị nhốt ở đó chờ ngày ra toà.Còn Tô Nhã Nhã cô ta vẫn chưa biết gì, tôi đã lấy được điện thoại của Đình Dạ Minh và nhắn tin cho cô ta nên tạm thời cô ta vẫn ngỡ kế hoạch của Đình Dạ Minh vẫn đang tiến triển tốt ” Diệp Hàn báo cáo lại tình hình cho Đẳng Hàn Mạc

“Còn gì nữa không?” Đẳng Hàn Mạc vẫn cắm cúi vào máy laptop.Có vẻ như mọi thứ luôn đi theo chiều hướng mà hần sắp đặt.Tất cả bọn chúng rồi phải trả giá

“À..Trong đoạn hội thoại của Đình Dạ Minh có nhắc đến Tịch Diệp Thành nên tôi đã đi điều tra rõ ” Diệp Hàn đã là trợ lý thân cận của Đẳng Hàn Mạc từ khi hần bước vào Đẳng Thị đến nay, anh cũng là một trong những cánh tay đắc lực hỗ trợ Đẳng Hàn Mạc trong Hắc bang làm sao không thể hiểu tính khí và phong cách làm việc của hần.Vì thế mọi thứ luôn được Diệp Hàn điều tra rất tỉ mỉ và rõ ràng

” Tịch Diệp Thành? ” Đẳng Hàn Mạc nghe đến cái tên này liền rất không vui nhứt mảy nhưng hần cũng thắc mắc.Chẳng lẽ Tô Nhã Nhã và Tịch Diệp Thành đã qua lại việc gì sao

Còn nhớ từ sau lần tên đó bắt cóc Nguyệt Dao Dao,nghe nói sau đó Hà Mỹ Ly biết chuyện đã cãi vã với trên đó rất nhiều dẫn đến cả hai ly hôn, Tịch Phu Nhân vì quá tức giận mà đã lâm bệnh.Chuyện này được cả giới truyền thông săn đón rầm rộ. Sau đó cổ phiếu của Hà Gia và Tịch Gia đều bị giảm trầm trọng, gần đây cả hai tập đoàn vừa mới lấy lại phong độ.Tịch Diệp Thành nghe nói chú tâm vào công việc hơn rồi.Tất cả mọi chuyện từ việc Hà Mỹ Ly biết rồi việc giới truyền thông săn đón nồng nhiệt đều do Đẳng Hàn Mạc sắp xếp, coi như là cảnh cáo nhưng hần cũng không phải là tuyệt tình đến mức giết chết không tha.Nếu hần đã thắng tay thì cả hai cái tập đoàn đó sẽ được thu mua bằng giá của Đồng phế vụn

” Đây là đoạn tin nhắn của Tịch Diệp Thành và Tô Nhã Nhã ” Diệp Hàn nói rồi đưa một chiếc điện thoại đặt lên bàn của Đẳng Hàn Mạc

Nội dung của đoạn tin nhắn như sau:

-Tô Nhã Nhã: sao rồi? Anh đã bắt được Nguyệt Dao Dao chưa?

-Tịch Diệp Thành: Rồi cô ấy đang ngủ

-Tô Nhã Nhã: Anh đã làm việc đó chưa?

-Tịch Diệp Thành: Nhưng người hầu nói cô ấy đang đến kì,không không làm chuyện đó được

-Tô Nhã Nhã: Không phải anh yêu cô ta sao? Làm đi, đến kì không ảnh hưởng đâu.Anh có được cô ta rồi thì lợi dụng cô ta để đánh gục Đẳng Thị thôi

-Tịch Diệp Thành:Nhưng...

-Tô Nhã Nhã: Tôi cũng là con gái mà.Yên tâm.Anh mà bỏ qua là mất cơ hội đó.Nhớ chụp vài tấm hình nữa1 tiếng sau.....

-Tô Nhã Nhã: mọi chuyện ổn chứ?

- Đẳng Hàn Mạc: Sắp thành công thì Đẳng Hàn Mạc tới cướp người đi mất rồi

Đọc đến đây Đẳng Hàn Mạc mở to mắt nhứt mảy tức giận, không tránh khỏi chửi thề:“Mẹ kiếp ”

Tô Nhã Nhã biết phụ nữ đến tháng không thể làm cái chuyện nam nữ đó nhưng lại cố tình thúc đẩy Tịch Diệp Thành làm,may mắn là hần tới đúng lúc nếu không thì mọi chuyện đã tang hoang rồi. Lại còn muốn chụp hình để uy hiếp hần,muốn làm cho Đẳng Thị sụp đổ sao? Chỉ nghĩ tới việc Tịch Diệp Thành muốn gây tổn thương phụ nữ của hần là hần đã phát điên lên rồi

Mặt Đàng Hàn Mạc trở nên vô cùng sắc, sát khí trong người hắt tỏa ra khiến mọi người xung quanh cũng cảm thấy phát sợ. Nhân viên trong công ty đều là những người có tài được tuyển chọn rất nghiêm ngặt. Vì Đàng Hàn Mạc không muốn nuôi những kẻ bất tài nên tất cả nhân viên trong công ty đều rất nghiêm túc thể mà vẫn mấy lần bị sát khí của Đàng tổng dọa xém rớt tim

Diệp Hàn cũng cảm nhận được điều đó. Chưa bao giờ anh ta thấy Đàng Hàn Mạc lại trở nên tức giận như thế

Đàng Hàn Mạc cư nhiên bước vào chiếc BMW đã đậu sẵn của mình

” Việc này cậu phải sắp xếp cho thật kỹ vào ” Nói rồi chiếc xe của hắn nhanh chóng rời đi, đôi mắt vẫn còn chứa sự tức giận

“Ting ”

Hắn cầm điện thoại lên

” Cậu ơi! Hôm nay mấy giờ cậu về? ” Nguyệt Dao Dao đang ngồi ở một quán cafe ngay trong trung tâm mua sắm nhắn tin cho hắn trong lúc chờ và Ái Châu đi vệ sinh

” Tôi sẽ cố về sớm ” Đàng Hàn Mạc vội nhấn lại ngay

Hai mày hắn cũng giãn ra, môi mông khê mỉm cười. Đúng, chỉ cần là cô thì dù hắn có đang khó chịu hay tức giận bao nhiêu là có thể xoa dịu hết. Cô vẫn là nhất rồi!

“Vâng...” Nguyệt Dao Dao trả lời lại. Đúng là con ngoan trò giỏi nếu là tác giả thì đã seen cmnr

Đàng Hàn Mạc muốn nghe giọng cô gái nhỏ của mình nên liền bấm gọi

“Thế nào? Em sắp về chưa? Tôi đón ” Hắn hỏi. Tính ra là cả hai người đã đi được 3 tiếng đồng hồ rồi. Hai vị Đàng phu nhân này muốn gom hết đồ trong khu mua sắm đó về hay sao. Không phải là sợ tiếc tiền mà là sợ sai không hết thôi

” Bà chủ bảo là đi mua đồ chút nữa, bà bảo mua đồ xong muốn đi dạo với em một chút nên đã dặn người đến đón rồi ” Thấy hắn gọi Nguyệt Dao Dao có chút phản ứng chậm

” Ừm, vậy đi cẩn thận, bảo bối ” Thiệt là lúc nào trong mắt hắn Nguyệt Dao Dao vẫn là hình ảnh của Đức trẻ lên 3 ấy. Lúc nào cũng dặn: ngoan nhé, cẩn thận, không được chạy lung tung,... Người ta là chăm vợ như chăm em bé vậy

“Vâng, thế em đi với bà tiếp đây, tạm biệt aa” Nguyệt Dao Dao thấy và Ái Châu bước ra nên liền phải cúp máy

” Sao rồi con? Đàng Hàn Mạc nó về sớm hay về trễ ” Có vẻ bà thấy cô bé cúp máy nên đoán biết cô vừa nói chuyện với cậu con trai của mình xong liền tò mò hỏi việc mà mình đã dặn cô

” Dạ cậu nói sẽ cố về sớm ” Nguyệt Dao Dao thật thà trả lời, cô cũng hơi thắc mắc tại sao bà chút lại nhờ cô hỏi chuyện này

” Tốt quá ” bà Ái Châu nói nhỏ, khuôn mặt có vẻ rất vui

” Sao lại tốt ạ? ” Nguyệt Dao Dao thấy bà chủ nói thế có phần hơi ngu ngơ. Việc Đàng Hàn Mạc về sớm hay về trễ thì có vấn đề gì sao ta?

“À không có gì đâu, chúng ta tới cửa hàng nội y đi ” Nói rồi và Ái Châu vui vẻ kéo tay cô đi

45. Tiểu Bảo Bối - Chương 45

” Bộ này thì sao nhỉ ” bà Ái Châu cầm lên một bộ đồ lót màu hồng có ren hoa đen trắng nhìn rất nóng bỏng

Nguyệt Dao Áo hít cần nhìn bộ đồ thôi đã thấy rất rất kì hoặc rồi.Cô đỏ hết cả mặt,lắc đầu lia lịa

” A Đằng phu nhân thật có mắt nhìn, bộ nội y này đang là đồ hot đấy ạ, nếu mặc thêm với cái này sẽ rất đẹp ” cô nhân viên cười thân thiện để tư vấn, rồi lấy ra một chiếc đầm dây màu hồng nhạt hơn ngần ngang đùi

Bà Ái Châu nhìn xem qua một hồi rồi bảo cô vào thử, Nguyệt Dao Dao lúc đầu từ chối nhưng bà Ái Châu cứ đẩy cô vào phòng thay đồ

“Wow nhìn rất gợi cảm ” bà Ái Châu nhìn Nguyệt Dao Dao đang ngại ngùng bước ra liền thốt lên khen ngợi Còn cô thì cứ ngại ngại,cúi đầu xuống.Cô thấy bộ này có hơi thiếu vải,thiệt là mắc cỡ.Tuy Nguyệt Dao Dai lúc nào ở nhà cũng mặc đồ bộ hay pijama nhìn rất kín đáo và trẻ con nhưng cơ thể của cô cũng rất có nét nha,vòng nào ra vòng nấy đó

“Rất đẹp đó a, Đằng phu nhân bên tôi còn có rất nhiều mẫu mới, không biết phu nhân có muốn xem qua không ” Cô mặc đẹp đến mức,người nhân viên nữ này cũng thấy đẹp.Cơ thể cô gái này tuy không nổi bật như đôi chân dài hay cơ thể nóng bỏng nhưng lại rất đầy đặn với làn da trắng hồng.Nhìn rất cân đối

Nguyệt Dao Dao chỉ đứng đơ ra đó vài giây rồi lần lược vào thay lại bộ đồ đơn giản của mình

Bà Ái Châu mua đến tận 3 bộ nội y cho cô, trước khi về đến nhà và còn dặn tối nay cô phải mặc đồ này để ngủ.

Nguyệt Dao Dao chỉ biết ngu ngơ ra đó mà thắc mắc:Tại sao phải lại phải mua mấy bộ đồ thiếu vải này? Tại sao bà chủ lại phải bắt cô mặc để ngủ chứ?

còn ghé qua phòng kiểm tra coi cô có mặc không.Lại lên khoá cái tủ quần áo của cô để cô không thể lên thay bộ đồ dễ thương của mình

Thật lạ aaaaa.Cô không muốn,không thích đâu aaaa

Sự cố gắng về sớm của Đằng Hàn Mạc là 12h đêm đó mấy bạn à

Hắn bước toan bước vào phòng của mình thì nghĩ lại muốn qua xem cô gái nhỏ kia đã ngủ hay chưa

Hắn bước từ từ vào phòng cô rồi đến bên giường,thì ra là đã ngủ khò khò rồi sao

” Này bảo bối, giả vờ tốt đấy ” hắn nhẹ nhàng cúi người nói nhẹ vào tai của cô rồi mỉm cười

Thật ra lúc hắn về đã thấy bóng cô lấp ló ngoài cửa phòng, có lẽ là đợi hắn về xong thành ra lại vờ ngủ sao?

“Hi hi,... cậu đã về ” Cô mở mắt ra vờ vờ cười hai tay nắm chặt lấy cái mền để che hết thân của mình như sợ ai lấy cái mền đó đi vậy

Đằng Hàn Mạc chú ý cô này giờ, rõ ràng trong phòng đang nóng thế này lại đi trùm mền sao?Thật đáng ngờ

“Em đang giấu tôi gì sao?”Hắn nhú mày đưa mặt lại gần cô

Còn cô nằm đó chỉ biết lắc đầu lia lịa kéo mền che hết mặt chỉ để lộ đôi mắt long lanh mở to nhìn hắn.Bởi giờ đây trên người cô đang mặc bộ đồ cực thiếu vải,hắn mà nhìn thấy có phải là cô tự dần thân vào đường chết không

“Được,để xem ” môi mỏng khẽ cong lên rồi hắn cúi đầu xuống hôn cô

Lưỡi của hắn bắt đầu tách môi nhỏ của cô ra. Cô bị nụ hôn của hắn làm mê mẩn, cuốn vào mà quên mất việc bảo vệ bản thân

Môi lưỡi day đưa lúc lâu, hắn dần trả cho cô ít không khí.Cô vẫn vậy, vẫn như lần đầu,cái hôn vô cùng vụng về chỉ biết lẳng lặng để người khác ức hiếp

Cô không chút phòng thủ,vẫn còn thở sau nụ hôn dài miên man kia thì hắn đã tranh thủ kéo bức vớ sang một bên

Lúc đó cô mới giật mình, đổ hết cả mặt ngại ngùng che đi phần ngực của mình, cái đầm ngủ này thiết kế cũng quá hở đi chứ,lại mỏng đến nỗi những hoa văn của nội y bên trong đều thấy được

Hắn nhìn cô rồi có vẻ hơi bất ngờ đôi chút. Thường ngày toàn mặc màu hồng có nơ dễ thương hôm nay lại...

” Mặc thế này, chờ tôi về rồi câu dẫn sao?” Nghĩ thế nhưng hắn vẫn cúi đầu xuống trêu chọc cô.

“Nào có chứ,tại bà mua cho em rồi bắt em mặc chứ bộ ”Cô nghe người ta vu oan,liền chu cái môi nhỏ cãi lại.Làm như cô muốn mặc mấy cái đồ có mặc cũng như không mặc thế này quá

“Thế tại sao em không thay đồ,nhất định là có ý câu dẫn mà ”Hắn nhíu mày trên môi vẫn nở nụ cười gian xảo tiếp tục việc trêu chọc cô

“Cậu xem,bà khoá cửa tủ quần áo em rồi làm sao mà thay, vậy..cậu mở tủ cho em đi thay đồ đi aaaa” Nguyệt Dao Dao đứng phắt dậy đi xuống giường chỉ vào cái ổ khoá tủ không màng đến thân thể đang mặc đồ gì nữa, rồi cô quay sang định năn nỉ hắn giúp đỡ

Ai ngờ hắn vòng tay qua eo cô,kéo cô sát lại gần,nhếch môi mà hứng thú nói

” Vậy thì uống quá, để tôi đáp trả tấm chân tình của em ” Nói rồi hắn ngang nhiên đè cô áp vào tủ quần áo rồi dùng môi khò khế cô bằng một nụ hôn triền miên

Nói thật, cô đúng là tiểu bạch thốt ngực ngếch bị dụ vào hàng số mà lại nhờ sói giúp mình thoát ra ngoài.Làm sao có thể?

Cả đêm đó, hắn mạnh mẽ, ép cô lần này đến lần khác,mỗi lần đều có cảm giác công lực của hắn không hề giảm sút vậy mà cô đã nằm sùi lơ trên giường

Lúc đang cao trào,hắn còn bảo cô gọi tên mình thật nhiều,nghe như thể thỏa mãn lắm dặn cô đủ điều

“Sau này gọi tôi là Hàn,em có thấy mấy nữ nhân khác đều gọi ngọt thế không?” Hắn hôn vào vành tai đỏ ửng của cô,rồi lại hôn đến cổ đánh dấu chút chủ quyền

“Hừ.. thế cậu.. đi mà theo mấy nữ nhân ấy ” Cô trề môi giận dỗi nói,hành khổ người ta ra nông nổi này lại còn dám đi so bì với bao phụ nữ ngoài kia sao.Đáng ghét!

” Tiếc là tôi có nữ nhân là em rồi.Nào nào đừng giận nữa, để tôi bù đắp cho em ” Nói rồi nam nhân biến thái như hắn lại đè lên người cô mà hành xử theo kiểu “bù đắp ”.Đúng là mưu mô, không hiểu tại sao cái đầu của hắn lại có nhiều chiêu trò để bày cô đến thế

“Sau này không cho em mặc nữa... à không,khi nào tôi ở nhà thì cho phép ” Hắn ôm cô vào lòng rồi đùa cợt nói

Cô vì mệt quá chỉ có thể ưm một tiếng rồi rúc vào lòng hắn ngủ ngon

Khỏi phải nói sau đen hôm đó cô mới biết mục đích bà Á Châu mua mấy bộ đồ đó cho cô làm gì.Phải nói là uất ức cùng cực kiểu như một mình cô phải đấu lại hai người ấy

Au vào học r mấy bạn cấp 3 cực quá đi bận bịu học thêm nữa nên chap mới sẽ ra hơi lâu nha nhưng au sẽ cố gắng nha yêu nhiều

46. Tiểu Bảo Bối - Chương 46

“Bảo bối, chúng ta đi du lịch ” Đẳng Hàn Mạc ôm cô sát lại gần mình, tay chơi đùa vuốt tóc cô

” Thật sao aaa” Nguyệt Dao Dao đang nằm chơi điện thoại trong lòng của ai đó,tư thế cực kì thoải mái nha, còn có mùi hương bạc Hà nhẹ quen thuộc, điện thoại cũng là của ai kia.Hào, cô rất thích

Nghe hắn nói xong mắt cô sáng rỡ liền.Nói thật phải đi chơi cho khuây khoả nhưng nếu mà đi chơi lại bị hắn dụ ăn thịt nữa thì làm sao vui nổi chứ,nhưng cô ở nhà rất chán,muốn đi đâu đó đổi khí

Trong đầu Nguyệt Dao Dao lúc này có hai luồng suy nghĩ trái chiều. Cô cứ phân vân mãi mới tìm ra một viện pháp cực kỳ an toàn luôn

“Sao? Có thích không?” Đẳng Hàn Mạc thấy vẻ mặt suy tư toán tính của cô cũng đoán biết nỗi sợ là gì. Nhưng hắn không quan tâm, tại sao à? Nghĩa vụ của hắn là ức hiếp cô mà. À đùa thôi phải gọi là che chở, “yêu thương”

” Rất thích aaa... Nhưng mà em có thể rủ Hà Mỹ Hoa và chị Nhiên Nhu đi không ” Hí hí cô thật là Thòong mình Mạc. Chỉ cần có thêm hai người con gái là họ đã có thể bảo vệ cô rồi

Đẳng Hàn Mạc nhíu mày, rồi sau đó cũng gật đầu đồng ý nhưng cô nghĩ có vẻ hặn giận, tuy đồng ý nhưng cô đoán là hắn muốn đi riêng với cô mà cô đang rất muốn gặp Hà Mỹ Hoa lâu rồi vẫn chưa thấy bạn tốt, với lại chị Nhiên Nhu nữa, chưa có dịp cảm ơn chị ấy. Cảm thấy thật có lỗi, đáng lẽ ra cô nên dành thời gian nhiều ở bên cạnh hắn hơn so..

Thấy hắn không ổn mình nữa mà chỉ nằm đó, vẻ mặt khó chịu nên cô đành dùng cái miệng dẻo của mình để thuyết phục hắn

” ông xã... Đang giận sao ” Nguyệt Dao Dao ôm cổ hắn nói ngọt sớt. Thực sự thì ai muốn gọi như thế mà tại vì có người nào đó bảo nếu cô mà còn gọi hắn là “cậu ” thì tối nào hắn cũng xử lí cô, í a với lại cô cũng đang muốn lấy lòng hắn mà

Đẳng Hàn Mạc vẫn không nói gì nhưng trong lòng rất vui vẻ. Mèo nhỏ này hôm nay đã biết lấy lòng người khác rồi sao. Hảo, tiếp thu rất nhanh. Hắn thích

“Thế thì? Em tính thế này có được không. Chúng ta sẽ đi chơi chung với họ sau đó thì ông xã với em đi du lịch một nơi khác nữa ”

Nghe ý kiến không tồi nhưng Đẳng Hàn Mạc vẫn còn muốn xem cô năn nỉ nên hắn vẫn vờ không quan tâm

Thiệt là tức chết! Cô đã hạ giọng như thế lại còn làm giá. Thiệt là muốn băm chết mà nghĩ như thế nhưng lời nói ra lại khác

” Ông xã... đừng giận nữa. nha nha ” Cô mở tròn đôi mắt nhìn hắn kiêu năn nỉ rồi vùi đầu vào ngực hắn

Hắn lại thua cái vẻ mặt và hàng động đáng yêu của cô nên cuối cùng cũng mỉm cười ôm cô vào lòng

” Được, tôi đồng ý với em, đừng rộn nữa ”

“À, ông xã thật tốt ” Cô vui vẻ ôm hắn rồi mỉm cười. Nói ra người đàn ông này cũng đâu đáng ghét lắm đâu. Việc đi chơi Nguyệt Dao Dao đã nói với Hà Mỹ Hoa và Nhiên Như, cả hai người đều đồng ý

Đến ngày đi chơi, tất cả mọi người đều tập trung ở Đẳng Gia từ sớm, vì mọi người đều đi chung một xe do Đẳng Hàn Mạc chuẩn bị nên Nhiên Như và Hà Mỹ Hoa cùng Nguyệt Dao Dao liền túm tụm lại chuẩn bị đồ rồi ngồi tám chuyện sáng sớm, đến lúc ba cô gái dung dăng vui vẻ đi xuống thì đã thấy ba người đàn ông kia đã đứng chờ sẵn

Nguyệt Dao Dao mỉm cười chạy lại ôm cánh tay của Đẳng Hàn Mạc như bình thường còn hai cô gái kia thì hết sức ngạc nhiên nên liền trở mắt đồng thanh nói:

” Tại sao anh lại ở đây?”

Đúng là rất đồng đều nha. Có lẽ hai nàng này cố tình giấu diếm để nhét hai trên đàn ông của mình ở nhà nhưng không được rồi

” Em định giấu anh ở nhà sao? Không dễ đâu ” Quan Hạo Vương bước lại ôm laays eo của Hà Mỹ Hoa khuôn mặt biến thái đầy ẩn ý nhắc nhở: Em chết chắc rồi Hà tiểu thư, đợi khi nào nhận phòng đi rồi biết tay anh

Hà Mỹ Hoa cạ cmn lời

” Aizya tôi cũng chỉ là sợ Nhiên Như tiểu thư đây lại cảm thấy buồn khi thiếu tôi ấy ” Lưu Ngạo Thiên cũng không kém phần mặt dày tiến lại gần Nhiên Như đưa hai tay ra sau lưng nói bằng giọng

” ai cần anh chứ, đồ mặt dày.Không có anh thì vui hơn ” Nhiên Như chửi một chập vào mặt cái tên biến thái trước mặt.Không hiểu tại sao cái tên này lại có thể trở thành người yêu mình nữa.Vừa nhây,vừa lầy, vừa thô bạo,mặt dày nữa,aaaaa

”Thôi nào, chúng ta lên xe thôi.Càng đông càng vui mà ” Nguyệt Dao Dao thấy tình hình căng thẳng quá nên liền lại khoác tay bạn tốt và Nhiên Như cười khuấy rồi kéo cả hai bọn họ lên xe

Lần này là chuyến đi đến Khu nghỉ dưỡng Anantara Mũi Né, Phan Thiết nên Đăng Hàn Mạc chơi lớn, dùng chiếc mortor-home của mình để đưa tất cả đi.Sang sảnh vl các mẹ ạ!

Nói thật ba cô gái của chúng ta bước lên xe cũng phải ngã ngửa, đâu đích thị là cái nhà di động. Hà Mỹ Hoa đã từng nghe qua chiếc xe này tới giá 2 triệu bảng Anh còn là phiên bản giới hạn bán tại Dubai nữa

Chuyến đi bắt đầu rất vui, 3 người đàn ông kia thì ngồi ở quầy bar nhân nhi chút rượu, còn ba cô gái của chúng ta thì vừa xem tivi vừa ăn bánh snack,đến khi chơi chán rồi lại chạy lên sân thượng của chiếc xe hóng gió

Gần xế chiều

”Được rồi, dự tính là sáng mai chúng ta sẽ đến nơi ,vậy ai sẽ nấu bữa tối ” Hà Mỹ Hoa đứng lên chống giọng nói

”Để tớ làm cho ” Nguyệt Dao Dao giơ tay xung phong

” Tôi không đồng ý ” Cô vừa nói xong thì người đàn ông kế bên đã phản bác ôm eo với lại.Thiệt là đau cái vụ bị đứt tay thì hẳn lại chăm cô cẩn thận hơn ấy

” Aaa Đăng ca..sao vậy được. Vậy để tôi nấu ” Đúng là ngán ngẩm cái ông này ghê, sao giữ vợ thế.Cuối cùng Hà Mỹ Hoa cũng phong

” Không..không..anh lạy em, lại đây bà xã mau ngồi đi ” Lần này quyền phản bác lại thuộc về Quan Hạo Vương, nghe bà xã của mình cũng phong anh không khỏi rùng mình đứng hẩn dẩy ôm bà xã mình ngồi xuống.Nhớ lần trước cô gái này cũng tập tành nấu ăn, thế là anh bị tài tháo rượt 3 ngày:))

”Vậy Nhiên Như nấu đi ” Hà Mỹ Hoa bị phản đối cũng hết sức bức mình nhưng theo lí trí của bao tử khuyên cô phải chọn 1 người nấu đồ ăn thôi.Đói quá

Nhiên Như không nói gì chỉ mỉm cười gật đầu, định đứng lên xuống bếp thì Lưu Ngạo Thiên giữa lại

”Bây giờ là 5h chiều nếu để cô ấy nấu thì khoảng 11h30 tối chúng ta sẽ được ăn ” Lưu Ngạo Thiên phân tích rõ ràng khiến Nhiên Như muốn bay vào đánh hấn một trận

Thật đúng, việc gì mà Nhiên Như chưa làm nếu cô thử thì cũng không tệ nhưng mà tính tỉ mỉ thái quá nên làm cực kì lâu

Cãi qua cãi lại rốt cuộc đối quá không chịu nổi,ba cô nàng đẩy ba tên đàn ông làm đồ ăn cho phụ nữ của mình

Cuộc thi bắt đầu!!!

Xin lỗi mấy bạn vì chap mới ra hơi lâu.Do mấy bữa nay au đi học nhiều quá với lại hôm nay gia đình au có chuyện buồn nên mấy bạn thông cảm nha.Yêu thương.

47. Chap 47

“không phải chứ , tại sao lại là mì gói ? ” Hà Mỹ Hoa nhìn những bát mì đang nghi ngút khói trên bàn , liền tỏ vẻ chán nản ngay

“Nào nào , có món ăn là được rồi ” Quan Hạo Vương ôm vai bà xã của mình kéo lại chiếc bàn ăn

Nguyệt Dao Dao cũng định ngồi xuống bàn , vậy thức ăn của cô đâu ? Còn Đăng Hàn Mạc nữa , chỉ là nấu mì gói sao lại lâu thế ?

Bụng cô vừa đúng lúc đánh trống thì hần mới ôm hai bát mì ra

Cô hớn hử định bụng muốn ăn ngay thế mà người đàn ông kia đi ngang qua

” Dao Dao , em đi theo tôi ” Rồi đem hai bát mì kia đi lên phòng khách

Cô cũng thiệt là không hiểu , tại sao phải ăn trên phòng khách , ăn chung vẫn là vui hơn mà . Vừa bực , vừa tức là thế nhưng đến lúc mở nắp của bát ra thì mới biết đó không phải là mì .

Bát của cô có cơm , có cả trứng chiên và thịt . Còn bát của hần là mì gói và hành :) ở đây có sự chênh lệch nhẹ chẳng

Cô ngơ ngác nhìn hần lúc lâu . Gì đây ? Là hần làm sao ?

“Nhìn gì ? Tôi thơm ngon lắm sao ..hay là..em muốn ăn tôi hơn ” Đăng Hàn Mạc thấy cô gái ngày ngày ngốc ngác nhiên liền nhắc nhở còn kèm thêm ý trêu chọc . Cô gái này lúc nào cũng vậy , lúc nào cũng ngác nhiên ngây ngốc đến buồn cười

” Nào có , em ăn ngay , cảm ơn ông xã ” Cô nghe tới lời của hần thì đã nổi hết da gà . Hần nghĩ hần ngon ? Cô đây không thơm

Thế là Nguyệt Dao Dao ăn hết cả bát cơm . Tuy cô cũng cảm thấy hơi có lỗi với mọi người nhưng mà là tại vì hần nhất quyết không cho cô ăn mì chỉ với một lí do : Không đủ dinh dưỡng suy ra không có sức suy ra chúng ta sẽ không hoạt động bền bỉ . Cái trên biển thái này aaa

“Thế tại sao ông xã lại ăn , thật đáng ghét ” cô chứ chu cái môi cãi lại . Hần là muốn nhường hết thức ăn dinh dưỡng để biến cô thành heo sao

” sức khỏe tôi rất tốt . Còn em kết thúc một hiệp đã không đủ sức , hiểu chưa ? bà xã ngốc ” Hần cong môi ngang nhiên nói mà không chú ý đến ai kia đang giận đỏ hết cả mặt

Cô đúng là cạn lời , không thể nào đôi co với cái tên mặt dày , biển thái này được . Ngang ngược quá !

Sáng hôm sau thì xe mới tới nơi , cả sáu người đều tranh thủ đến nhà hàng ăn sáng trước khi nhận phòng

Nói thật những món ăn ở đây khá mắc nhưng mà đi ăn với cái con người biết cách tiêu tiền như Đăng Hàn Mạc hình như Nguyệt Dao Dao cũng không còn sốc nữa rồi

” Dạ vâng , vậy các vị muốn đặt mô hình phòng như thế nào ạ 6 phòng đơn hay 3 phòng đôi ạ ” Cô tiếp tân ân cần hỏi ý khách hàng . Cô ta làm sao mà không biết chứ . Hôm qua ông chủ của resort này đã họp bàn tất cả nhân viên là ngày mai có khách VIP đến , phải thật cẩn thận,

Mà cả ba đại Mỹ nam này cũng thật là đẹp quá đi , khiến cô tiếp tân không thể rời mắt . Cơ mà ba cô gái kia cũng rất xinh đẹp làm sao đọ lại nổi

“Đương nhiên là 3 phòng đôi ” Quan Hạo vương ngang nhiên nói , trên môi còn nở một nụ cười

” Tôi đồng tình ” Đăng Hàn Mạc và Lưu Ngạo Thiên đồng thanh

Có lẽ ba người đàn ông này đang mưu tính thứ gì đó , nhìn nét mặt cứ nham hiểm na ná nhau . Thật là làm cho người khác rung mình !

“Phản đối ” Nhiên Nhu và Hà Mỹ Hoa cũng đồng thanh .Còn Nguyệt Dao Dao chỉ im lặng , cô liếc đôi mắt sang người đàn ông kế bên mình

Hắn biết chứ .Cô vừa là đồng tình trong lòng nhưng không nói lại sợ hắn trừng phạt . Đôi mắt nói lên tất cả

” nào các cô gái , bây giờ là giây phút chúng ta đưa ra quyết định của đời mình” Hà Mỹ Hoa khác vai Nguyệt Dao Dao và Nhiên Nhu đi ra một góc khác để bàn bạc nhỏ

” vậy chúng ta chọn 6 phòng đơn đi , không ai phiền ai ” Nguyệt Dao Dao đưa ra ý kiến

“Không được ,cậu ngốc ghê ,cậu nghĩ đêm khuya ông xã của cậu không mò qua phòng cậu à ? ” Hà Mỹ Hoa phản bác , kí đầu cô bạn tốt ngốc nhếch của mình

Đúng ,nhở đêm khuya lại bò qua thì có phải sáng sớm mai không thể đi chơi sao

“Chị nghĩ thế này , mình thuê hai phòng .Cho 3 người đó ở riêng chúng ta ở riêng ” Nhiên Nhu mình nghĩ ra một ý vô cùng xuất sắc mà khiến cả hai cô gái còn lại cũng ngay lập tức đồng ý

“Tụi em quyết định rồi , chúng ta thuê 2 phòng đi .3 đứa em sẽ ngủ chung ” Hà Mỹ Hoa nói như đinh đóng cột .Cô bạn không sợ trời không sợ đất như Hà Mỹ Hoa mà lại có ngày phải bày mưu tính kế để trốn tránh miệng số của Quan Hạo Vương .Khâm phục , khâm phục

” bên resort chúng tôi còn có một khu biệt thự gần biển , nó gồm có 3 tầng và 3 phòng rất rộng rãi không biết các vị có muốn đặt không ạ ” Cô tiếp tân tư vấn thêm

Nghe thấy thế ba cô gái đều rất thích .Nhà hướng ra biển ,thoải mái tiện lợi thì còn gì bằng chứ . Cứ đến đó , rồi chia phòng ra cũng được mà

” Quyết định thế đi ” Ba cô gái đồng thanh đáp rồi vui vẻ lấy chìa khoá mà cô tiếp tân đưa ,bỏ một mạch đi nhận phòng để lại ba người đang ông kia chỉ biết cười khổ

Tiền chi trả cho chuyến đi là do các anh chi trả vậy mà đều là do các cô quyết định . Không sao các anh đều có cách của mình mà

” Các cậu có nghĩ giống tôi không ” Lưu Ngạo Thiên cười gian xảo

” Cậu nghĩ xem ” Đằng Hàn Mạc nhìn qua bạn tốt cong môi ,nhíu mày

“Vậy cứ quyết thế đi ” Quan Hạo Vương cũng đứng đó góp ý kiến

Nói rồi cả ba người đàn ông mới rời đi để lại sự tiếc nuối trong mắt của cô tiếp tân

Thiệt là báỉ phục , một đoạn hội thoại của ba anh chỉ có ngắn như thế ,vậy mà hiểu ta nhau quá

Đương nhiên ,ba tên sói biển thái nham hiểm này có cùng chung một mục đích mà :Ăn thịt thỏ trắng

48. Chap 48

Căn nhà này đúng là rất đẹp aaa

Có 3 tầng và một sân thượng , tầng hai gồm có 4 phòng ngủ rất rộng , tầng 3 thì có lẽ là nơi đọc sách giải trí .Mỗi tầng nhìn ra đều có thể thấy biển , rất đẹp

Ba cô gái vừa bước vào phòng

” Wow thật đẹp nha ” Hà Mỹ Hoa và Nguyệt Dao Dao vén bức màn ra để được nhìn thấy cảnh biển ngoài kia rồi lại trầm trồ khen ngợi , có lẽ hai cô gái này rất thích

Chỉ có Nhiên Nhu là điềm tĩnh bước vào ,không chút ngạc nhiên .Cô chỉ mỉm cười khi thấy không gian vừa ý và thoải mái

Tối hôm đó

” Đi ngủ thôi , trễ rồi ” Quan Hạo Vương nhắc nhở tất cả mọi người đã là 11h30 rồi .Thiệt ra là anh ta nôn nóng “hoạt động ” đó chứ ai ngờ liền sau đó đã bị Hà Mỹ Hoa đập tắt

” Đi nào , tối nay chúng em sẽ tâm sự ” Hà Mỹ Hoa đứng phắt dậy kéo theo Nhiên Nhu và Nguyệt Dao Dao lao vào căn phòng

Nhiên Nhu đồng ý nhiệt tình , cô cũng hùng hổ chạy vào trong chỉ có Nguyệt Dao Dao đồng tình trong lòng cũng vui vẻ khi bị Hà Mỹ Hoa kéo theo

” Ở còn bọn tôi ” Lưu Ngạo Thiên thấy bị cướp người ,liền không cam tâm ,khó chịu phản bác .Nhiên Nhu là của anh cơ mà

” Các anh về phòng ngủ chung đi ” Nhiên Nhu tay chống hông cười tươi thách thức rồi dùng tay đóng cửa phòng lại

Các cô gái vào phòng chỉ để lại sự yên tĩnh cho ba người đàn ông đang có nỗi khó chịu trong người

“Về phòng ngủ thôi ” Đằng Hàng Mạc gấp chiếc laptop của mình lại rồi đứng dậy bước về phòng ,

Hai người đàn ông kia cũng lê bước về phòng

12h đêm

Đằng Hàng Mạc bước ra từ căn phòng của mình một cách uể oải

” Cậu cũng không ngủ được sao ” Lưu Ngạo Thiên cũng cùng lúc từ phòng kế bên bước ra ,vỗ vai bạn tốt

” Đúng là không có bà xã cảm giác thật khó chịu ” Quan Hạo Vương không biết từ bao giờ đã nằm trên chiếc ghế sofa ôm gối ôm ,nói thều thào

Cả ba người đàn ông khó ngủ ngồi cùng với nhau không chút thú vị nào cả ,chỉ còn ba cô gái kia vẫn còn ồn ào tâm sự

“Nào ,lại đây nghe thử ” Quan Hạo Vương đột nhiên đứng dậy chạy lại phòng của ba cô gái áp sát tai vào cánh cửa ,nở nụ cười thua vị

Lưu Ngạo Thiên thấy việc này khá thú vị nên liền thu hút mà đi lại nghe xem chỉ có Đằng Hàng Mạc là điềm tĩnh ngồi im .Mấy trò nghe lén này thật là trẻ con !

Nói thế mà nhìn hai người kia nghe gì đó rồi bàn bạc sôi nổi .Có vẻ chủ đề ưa thích của ba cô gái này là các anh .Có chút tò mò muốn nghe xem nên hẳn cũng tham gia .Giờ thì ai trẻ con đây Đằng ca ?

” Chị nói cho em nghe nhé , cái tên Lưu Ngạo Thiên đó rất biến thái ,có lần chị đang tắm mà hắn còn xông vào ,lúc đó chị đã ngay chỗ hiểm nằm là liệt luôn ” giọng của Nhiên Nhu nghênh nghênh kể lại sự tình một cách đầy tự hào

Lưu Ngạo Thiên đứng ngoài nghe thấy mặt đen như đất nồi ,thật muốn đẩy cửa xông vào

” Hai cậu cười quái gì ?” Ngạo Thiên khó chịu nhìn hai người kia đang nén cười

” không sao ai cũng từng như thế mà ” chốc sau Đằng Hàng Mạc trở lại bình thường vỗ vai bạn tốt đồng tình

Đúng , hẳn cũng đã từng mà nhưng cái kết thì thú vị hơn ,khá ngọt ngào đấy vì cô nàng Dao Dao vụng về quá mà cứ luống cuống định chạy ra ngoài cuối cùng là té vào người hắn luôn .Khẩn tắc tùng bay nhé !

” Xem nữa là mất hết tinh phúc nửa đời của anh rồi ” Quan Hạo Vương vẫn còn cười thích thú

“Thật ngưỡng mộ chị aa” Nguyệt Dao Dao hai mắt sáng rỡ .Chị Nhiên Nhu còn dám làm chứ cô mà làm như thế chỉ có rước họa vào thân .Có khi bị hắn hành cho 3 ngày không xuống giường để đền bù ấy

” cái tên Hạo Vương biến thái nhà em thì khác gì chị , em cũng có đánh mà cũng không lại hắn thôi nên có lần em đã dùng chiêu nói là đi làm nhiệm vụ 1 tuần để đi đây đó chơi .Thật ra nhiệm vụ chỉ có 4 ngày thôi

” Hà Mỹ Hoa cũng không thua kém kể thành tích của mình ra .Cô quá bất mãn vì danh là một sát thủ mà lại không đánh lại cái tên Quan Hạo Vương

” Bạn tốt cậu cũng nên tự tìm lối thoát thôi .Có gì tớ và chị Nhiên Như chỉ giáo cho ” Hà Mỹ Hoa xoa đầu bạn tốt chọc ghẹo

“Ừm mình biết rồi ”. Nguyệt Dao Dao nhặt đầu

Dạy thì dạy còn cô có áp dụng với hấn được hay không mới là chuyện kìa . Hấn là cái gì cũng giỏi hết aaaa ,khó đối phó

” Mỹ Hoa , em dám” Quan Hạo Vương tức đỏ mặt định mở cửa vào luôn ấy vậy mà bị hai tên kia ngăn lại

Anh mà vào đó thì sẽ xách Hà Mỹ Hoa về phòng xử lí để coi còn mạnh miệng được không .Dám gạt anh hả

“Cũng vậy mà bày đặt ” Lưu Ngạo Thiên hếch mặt cười nhạo cái tên cùng số phận với mình .Đúng là cười người hôm trước hôm sau người cười mà

” Thôi ,im lặng nghe tiếp đi ” Đẳng Hàng Mạc thấy hai cái tên này thật là quá ồn ào nghe lên như thế mà lại cứ xôm xôm lên

“Sao im thế ?” Lưu Ngạo Thiên thấy trong phòng không chút động tĩnh liền thắc mắc

“Hay là ngủ rồi ” Quan Hạo Vương cũng vậy .Mấy phú trước cong nói chuyện rôm rả mà sao lại ngủ liền rồi Chỉ có Đẳng Hàng Mạc tỉnh ý ,nhú mày đứng xa ra khỏi cánh cửa .Bất ổn bất ổn

Và đúng như dự đoán cánh cửa phòng đột nhiên mở ra làm cho Ngạo Thiên và Hạo Vương ngã nhào xuống còn Hàn Mạc chỉ đứng giả vờ ngu ngơ huyết sáo

” Sao đây ? Bây giờ các anh còn bày trò nghe lên ? ” Hà Mỹ Hoa hai tay chống hông nhăn mặt nói uy quyền Còn hai cô gái kia chỉ biết cười

Nguyệt Dao Dao thấy cái vẻ mặt giả vờ của Đẳng Hàng Mạc trong rất thú vị .Cô biết hấn cũng tham gia mà

Hai người đàn ông kia đứng phắt dậy kéo Nhiên Như và Hà Mỹ Hoa về phòng

” Em còn dám nói, để xem tôi xử lí em như thế nào ” Quan Hạo Vương xách Hà Mỹ Hoa lên vai tiến thẳng về phòng

” Hay cho em ,Nhiên Như ,dám nói xấu tôi ” Nói rồi Lưu Ngạo Thiên cũng ôm Nhiên Như lên hằm hằm về phòng

Đẳng Hàng Mạc nhân cơ hội thấy Nguyệt Dao Dao đứng ngơ ra đó cũng ôm eo cô đi vào .Khuôn mặt gian xảo biến thái lộ ra rõ rệt :Em chết chắc rồi

49. Chap 49

Tại phòng của Nguyệt Dao Dao và Đẳng Hàng Mạc

” sao ? Tôi nghe nói em rất ngưỡng mộ Nhiên Như ” Đẳng Hàng Mạc đè cô xuống giường ,chống hai tay nhú mày nói

“Ừm ..à .. ” Nguyệt Dao Dao ấp úng trả lời . Chết rồi ,lỡ bị hấn nghe thấy rồi .Huhu mình sắp bị đen ra làm thịt heo chín món cho hấn ăn rồi

” Thế nào em có muốn thử nghiệm với tôi không , bà xã ” Đẳng Hàn Mạc cúi đầu xuống hôn vào vành tai của Nguyệt Dao Dao rồi thả hơi thở nóng vào cổ của cô khiến cơ thể nhạy cảm của cô có chút kích thích rùng mình

“Em ... em chỉ . Ông xã tha cho em ” Hết cách rồi ,Nguyệt Dao Dao phải vòng tay ôm cổ hần ,dùng vẻ mặt dễ thương để năm nỉ hần xem sao .Có phải là càng ngày cô càng dạng miệng hay không

” Mèo nhỏ , đừng hòng dùng lời hoa mỹ dụ dỗ tôi ” Nói rồi hần bắt đầu xử lí cô cả đêm

Nguyệt Dao Dao đầu gối về mặt và hành động dễ thương của cô đã kích thích hần đến mức nào .Haizzz, tự hại mình

Tại phòng của Nhiên Nhu và Lưu Ngạo Thiên

Nhiên Nhu vừa bị lôi vào phòng đã chạy thẳng lên giường cầm cầm cái đồ mót tv chỉ thẳng vào mặt Lưu Ngạo Thiên mà nói

” Đây , tránh xa tôi ra , cái tên họ Lưu nhà anh mà lại gần đây tôi sẽ lại đá cho anh chết ”

“Hay cho em , Nhiên Nhu,dám đem tôi ra làm trò cười , đứng lại đó ” Lưu Ngạo Thiên mặt đen như đất nòi rồi đuổi theo Nhiên Nhu

Nhiên Nhu lại chạy sang chỗ khác , cả hai chơi đuổi bắt khắp phòng

“Khoan , ngồi xuống nghỉ chút , tôi mệt rồi ” Nhiên Nhu lát sau giờ cờ tạm ngưng chiến kêu muốn nghỉ rồi lại giường ngồi

Lưu Ngạo Thiên cũng dừng lại , giả vờ điềm tĩnh bước đến mệt mỏi , cuối cùng lại gần cô rồi thì đè cô xuống giường ôm chặt hai tay cô lại

“Anh..! Lưu manh , tôi kêu mệt mà ” Nhiên Nhu nhăn mặt chữ .Đúng là không biết điều aa tay hần giữ chặt tay cô như thế đến nỗi không thể nhúc nhích mà vùng ra

” Em mệt rồi sao ?” Thế đừng chơi đùa nữa nhé...”Lưu Ngạo Thiên đưa ra đề nghị khiến Nhiên Nhu tưởng mình được tha nên vui mừng gật đầu liên tục

” Không chơi đùa nữa , thì làm việc khác thôi ” Vừa nói xong , Tay Lưu Ngạo Thiên từ khi nào đã tháo phăng chiếc áo sơ mi của Nhiên Nhu

Lúc đó Nhiên Nhu đầy Thông minh của chúng ta mới biết mình bị gài nhưng lại không kịp phản ứng nên bị cái con người mưu mô kia ăn sạch

Tại phòng của Quan Hạo Vương và Hà Mỹ Hoa

Vừa vào phòng Quan Hạo Vương đã nhanh chóng đè cô xuống giường , dùng đôi môi của mình áp lên môi cô , cái hôn thật sâu , thật mạnh bạo khiến cho Hà Mỹ Hoa không kịp lấy không khí chỉ đến khi anh buông ra cô mới kịp thở

” Anh định giết người à , xém nữa là em mất hơi chết rồi ” Hà Mỹ Hoa vừa thở hổn hển vừa đánh vào ngực của Quan Hạo Vương giận dữ quay sang chỗ khác

” Em không có quyền giận dữ đâu bà xã ” Quan Hạo Vương dùng tay nâng cằm của cô về phía mình rồi anh nói tiếp

” Tối nay em để anh xem em còn sức hay không , chuẩn bị đèn bù cho anh đi ” Đoạn Quan Hạo Vương nói xong liền dùng tay tháo phăng chiếc váy trên người của Hà Mỹ Hoa xuống rồi vật kiệt sức của cô

Haiz haiz ba cô gái khác nhau , 3 căn phòng khác nhau lại có chung 1 số phận rồi

Sáng hôm sau , đã 8h nhưng cả ba cô gái vẫn còn ù lì trên giường ngủ .Phải rồi tối qua không có biết bao nhiêu là kịch liệt , ba tên đùng mánh này quyết vắt sạch sức của các cô rồi .Cơ thể người nào người nấy như chỉ muốn rụng rời thôi

Trong khi đó , ba người đàn ông đã hoạt động cả đêm đó lại đang ung dung ngồi uống cafe cùng nhau dưới biệt thự

” Tối qua thế nào ” Lưu Ngạo Thiên vừa uống xong ngụm cafe liền cười nói

” Anh nghĩ thế nào ?” Quan Hạo Vương cũng cười gian xảo đầy ẩn ý

Chỉ có riêng Đằng Hàn Mạc vẫn ung dung đọc báo ngược lên cười nhếch môi thoải mái

“Mà nè cái cô Tô Nhã Nhã đó cậu tính khi nào mới vạch mặt ” Ngồi lát hồi Lưu Ngạo Thiên lại tò mò hỏi chuyện

” Hiện tại bây giờ cô ta vẫn còn tưởng cô ta vẫn có thể trèo lên chức Đằng phu nhân theo đúng kế hoạch .Để sau khi trở về đó sẽ đem cô ta cùng với Đinh Dạ Minh gánh chịu hậu quả ” Đằng Hàn Mạc đặt tờ báo xuống tay khuấy ly cafe của mình bình thản nói . Hiện tại bây giờ hắn chỉ muốn có khoảng thời gian vui vẻ bên Nguyệt Dao Dao thôi .Không muốn vướng bận chứ không phải là hắn bỏ qua , những kẻ đến bà xã của hắn đều ,hắn đều dẫn bọn họ giao cho tử thần

” Đằng ca đến lúc đó tôi cũng muốn xem màn kịch hay ” Quan Hạo Vương cũng biết sơ về chuyện này ,không tránh khỏi thích thú .Nói chứ những người đàn ông quyền lực và thuộc thế giới ngầm như các anh đều rất thích thú và coi trọng việc bảo vệ nữ nhân của mình

Đằng Hàn Mạc mỉm cười ,hếch đôi mày tỏ vẻ đương nhiên .Kịch hay chắc chắn sẽ có rồi .Tô Nhã Nhã muốn mơ mộng thì để cô ta mơ mộng . Người có tư cách làm vợ hắn , làm phu nhân của Đằng gia chỉ có Nguyệt Dao Dao mà hắn yêu thương nhất thôi

“Hắt xì ”Nguyệt Dao Dao đang ngủ liền bị ngạt mũi hắt xì một cái tỉnh dậy luôn .Không biết kẻ nào mới sáng sớm đã nhắc đến cô rồi

Mà thôi gạt chuyện đó sang một bên đi , toàn thân cô đều đang đau nhức đây ,cả hai hông như muốn vỡ rồi Bước xuống giường một cách khó khăn cô đánh răng rửa mặt rồi thay đồ , bước ra phòng khách ngồi thẫn thờ

Cùng lúc đó Hà Mỹ Hoa cũng bước ra tương đi vô cùng buồn cười còn Nhiên Nhu cũng thế vừa đi vừa chống hai tay sau eo có vẻ nhức mỏi lắm

Thật vui vì cô không phải là người chịu đựng một mình cái tình trạng tối qua

Nhìn xem bây giờ trên cổ của cả ba cô gái đều có vết tím hồng chủ quyền của các anh rồi kìa .Càng nhìn càng đáng ghét mà

50. Chap 50

Hôm đó cả sáu người đi đến khu hồ bơi chung của resort

” Nè đừng tạt nước chị nữa ” Nhiên Nhu chiến tít mắt miệng vẫn vui cười , tay quơ ra về phía trước

Cả ba cô gái chơi đùa rất vui vẻ rồi mới lên bờ

” A..Dao Dao không ngờ lại gặp cô ở đây ” Tiếng nói quen thuộc nhưng đầy khó nghe của một người phụ nữ vang lên

Nguyệt Dao Dao ngơ ngác quay sang xem là ai đã gọi mình .Đó là Tô Nhã Nhã sao cô ta lại ở đây ?

“À , chào chị ” Cô lịch sự lễ phép gượng cười đáp lại

” Thật trùng hợp là tôi có công tác ở đây nên sẵn tiện đi nghỉ ngơi luôn ...A Hàn ” Cô ta giả vờ thân thiện rồi đi đến gần chỗ Đằng Hàn Mạc đang nằm phơi nắng cùng với Quan Hạo Vương và Lưu Ngạo Thiên

” Hàn , đi chơi sao lại không rủ người ta chứ ” Cô ta ngồi kế bên hắn ông ọ

” Tôi nhớ công ty đâu có dự án ở đây ? ” Đăng Hàng Mạc khó chịu trong lòng đã muốn giết chết cô ta :Chết tiệt

” Thì người ta là nhớ anh thôi ” Tô Nhã Nhã vẫn không từ bỏ ta định quyến rũ hẳn

Nguyệt Dao Dao nhìn từ phía bên kia hồ bơi , bây giờ cô không còn thấy buồn nữa mà thấy thật chướng mắt .

Nhìn cô ta kìa , mặc bộ đồ tắm màu đỏ cực kì thiếu vải lại đi ông ẹo như thế đúng là không có tự trọng

” Dao Dao đi qua chung với tớ , tớ phải xử lí con đàn bà này mới được ” Hà Mỹ Hoa nhìn cũng thấy chướng mắt phần nào giùm bạn tốt , toan cầm tay cô dắt qua bên kia ai ngờ chưa kịp gì cả Nguyệt Dao Dao đã tự bước đi

” Ông xã , đã tắm nắng xong rồi nhỉ ” Cô bước đến ngồi vào lòng của Đăng Hàng Mạc khiến hẳn nhọc nhằn vô cùng

Từ trước đến giờ Dao Dao luôn là bị người ta ức hiếp mà vẫn im lặng bây giờ lại biết ghen rồi kìa .Thật thú vị nha !

” Xong rồi bà xã ” Đăng Hàng Mạc ngồi dậy hóm hởi của cô rồi cưng nựng. Đăng ca cũng biết diễn chứ bộ

“A .. thật ngại quá Tô tiểu thư vẫn còn ở đây mà ông xã ” Nguyệt Dao Dao vờ tỏ ra e thẹn cố nói giọng nũng nịu với hẳn ,thiệt ra cô cũng ớn da gà nhưng nhìn qua vẻ mặt tức giận của Tô Nhã Nhã cô lại cảm thấy rất vui

Tô Nhã Nhã đứng giậy , tốt vẻ diễm đạm đề ra ý rồi

” Ở resort này nhà hàng nấu ăn cũng không tệ hay là tối nay tôi mời hai người đến thưởng thức nhé ”

Nguyệt Dao Dao nhìn qua Đăng Hàng Mạc rồi lại nói

“Thật tiếc , tối nay tôi và ông xã phải phải cùng nhau làm nhiều việc rồi , hẹn lần khác Tô tiểu thư .Hay là cô thử đi mời nam nhân khác xem sao , có thể họ sẽ rất thích đó ” Nguyệt Dao Dao cố ta nói móc người trước mặt .Chưa bao giờ cô cảm thấy chọc giận người khác lại vui đến thế .Dù sao Đăng Hàng Mạc cũng là nam nhân của cô ,là chồng sắp cưới , đừng hòng bèn mảng đến đồ đĩa (huhu mấy đứa ơi đừng đụng vào Đăng ca nhé)

Đăng Hàng Mạc nhìn cô đôi mắt tràn đầy sự thú vị , đợi đến khi Tô Nhã Nhã do quá mất mặt mà rời đi hẳn mới thở phào vào tai cô

” Hay lắm mèo con , em ăn giấm chưa đến vậy sao ”

“Nào có người ta chỉ là xã giao thôi ” Nguyệt Dao Dao rung mình một cái rồi phản bác lại .Hừ , đồ xấu xa đương nhiên rồi

” Em định giữ tư thế này bao lâu ? ” Đăng Hàng Mạc cười gian xảo

Lúc này Nguyệt Dao Dao mới ngộ ra , người cô cứng đờ đỏ hết cả mặt lên

Đúng nha tư thế này có chút bất tiện , cô vẫn còn ngồi sát vào lòng hẳn , trên người cô còn mặc một bộ đồ tắm nữa chứ , còn tay hẳn lại đang quàng qua eo cô

Thấy tình hình không ổn cô giả vờ đứng phắt dậy

” Em đi bơi tiếp đây ” Nói rồi chạy lại chỗ Nhiên Nhu và Mỹ Hoa kéo bạn tốt xuống bơi.

Đăng Hàng Mạc thấy hành động lúng túng đó chỉ biết cười lắc đầu .Đúng là cô ,mới đây còn hùng hổ , còn nũng nịu với hẳn vậy mà bây giờ bị trêu chọc chút đã đỏ mặt hết rồi.

Tối đó , Cả 6 người bọn họ đến dự buổi tiệc cho khách VIP của resort

Nói hoành tráng vậy thôi chứ đây cũng là bữa tiệc bình thường không phải sang trọng thái hoá

Nguyệt Dao Dao thấy không khí ở trong có vẻ hơi ồn ào , trong người cô lại không khỏe nằn Đăng Hàn Mạc lại đang tiếp một vài đối tác bên resort nên cũng không dám làm phiền nên cô dạo bước đến hồ bơi kế bên sảnh tiệc hít thở không khí

Aiz ya đúng là thật thoải mái đó , cái không khí buổi tối vừa mát mẻ vừa trong lành này chính là cái cô cần nha

” Nguyệt Dao Dao ”

Đang tận hưởng bầu không khí yên tĩnh thì từ phía sau cô có giọng nói của một người phụ nữ gọi tên cô một cách mỉa mai

Khỏi cần nhìn lại cô cũng thừa biết là Tô Nhã Nhã .Không biết là cô ta có hiểu tiếng người hay không mà cứ chạy đi cắn bậy hoài thế .Làm cô khó chịu rồi nha

Nguyệt Dao Dao định xoay người lại thì không hiểu vì sao đã bị cô tay dùng tay đẩy xuống hồ bơi . Khuôn mặt Tô Nhã nhìn có vẻ rất thoải mái khi nhìn thấy Nguyệt Dao Dao chơi vơi dưới nước , cô ta đang đắc chí ai ngờ bị Nguyệt Dao Dao nắm được cổ chân liền lôi xuống chung . Haiz đúng là cười người hôm trước hôm sau người cười mà

Đăng Hàn Mạc đang nói chuyện với đối tác nghe thấy tiếng là tắt thanh của Nguyệt Dao Dao liền bất an chạy đến thấy cô và Tô Nhã Nhã đang còn chơi vơi dưới nước .Không ngần ngại hần nhảy xuống hồ bơi , Tô Nhã Nhã thấy thế liền không khỏi mừng rỡ nắm lấy cánh tay hần ai ngờ bị hất đẩy ra bơi lại ôm lấy Nguyệt Dao Dao trước sự chứng kiến của bao người

” Bà xã , có sao hay không ” Hần ưa cô lên đến bờ thấy cô vẫn còn ho sặc sụa , tóc tai , quần áo đều ướt đầm

” Dao Dao , cậu không sao chứ , sao lại để té xuống hồ bơi thế ” Hà Mỹ Hoa cũng lo lắng

” người ta là đã uống một bụng nước rồi ” Cô vừa ho vừa nói

“Được rồi , tôi đưa em về phòng ” Nói rồi hần cởi chiếc áo khoác của mình choàng lên cô rồi ôm cô về phòng

Về phần của Tô Nhã Nhã , cô ta thấy vậy liền tự bơi dạt vào bờ rồi cũng bỏ đi trong tức tối

có ai thấy hả dạ chưa ? một khi chị Dao đã phản dame thì Tô Nhã Nhã cũng phải quỳ :))

chỉ là chưa đủ lực để phản dame anh Đăng thôi :))

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-chu-rat-cung-chieu-em-tieu-bao-boi>